

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

OPERA/LUCIANI PHILOSOPHI
LUCVLENTISSIMI
MI.

Luciani de ueris narrationibus

Luciani de asino

Luciani philosophorum uita

Luciani Scipio

Luciani Tyrannus

Luciani Schaphidium

Luciani Palinurus

Luciani Charon

Luciani Diogenes

Luciani Terpsion

Luciani Hercules

Luciani uirtus Dea

Luciani in amorem

Luciani Timon

Luciani de calumnia

Luciani laus muscae

Non iterum traducta

Luciani uita

Luciani pan

Luciani

Galene

Clarissimi Luciani Philosophi Ac Oratoris De Veris
Narrationibus.

Proemium.

Os est Athleta & ac eorū qui summa
diligētia corpus exercent nō modo
bonæ habitudinis: ac exercitatōis ha
bere rationē: ueg & eius qđ magna
exercitationis um habere arbitrant:
nō nunq̄ remissioni corporis acquie
scere. Adē Isa studiosis fieri oportere
cēseant cū grauibus ac feriis legē
dis defatigati fuerint ad animi laxamētū aliquantisper decli
nent: donec ad futurū laborē robustiores. ac uegetiores effi
ciātur. Maximū uero ex hoc ocio: atq; q̄te fructū caperēt:
si talium regū lectiōi nacerēt: quæ nō mō tenuē: ac ieiunā ueg
neq; rudē. neq; icōcinā speculationē p̄ferret. Quale qđ
dā & de his scriptis sensuros suspicor. Neq; n. solū mate
riæ nouitas atq; festiuitas: neq; id qđ multa ac uaria menda
cia uerisimiliter ac p̄babiliter cōfingūtur eos ad legendum
alliciet. Veg id p̄cipuoq; ois ferme narratio neminē aut ex
antiq; aut scriptoribus: aut philosophis q̄ mōstruosa qđā
& fabulis similia: q̄ ueris Isis mādarūt sine morfu rep̄hen
sionis p̄termisit: quorū qđē oīum noīa subiecissē: nisi ea ti
bi ex ipsa lectiōe p̄spicua & manifesta fore itelligerem. Cte
stas qđā Ctyrochi. Cnidius mira qđā de idorū regiōe cōscri
psit: atq; ea qđē q̄ neq; ipse audiuerat: neq; ab alio qui uera
narraret accepat. Lābolus quoq; de his q̄ i mari magno sūt
multa p̄ter fidē: ac opinionē hoīū suis libris inseruit. oibus
qđē aptū cōmētus mēdaciū: n̄ tñ isuaui materiæ cōpositor

Multi præterea hos imitari in eadē ratione scribēdi uersati sunt. q̄ errores ac peregrinatiōes cōmēdarūt. ac imēsa bel-
luarū corpora: & effrenatos hominū mores enarrātē. Huius
nerō deceptionis artifex & inuentor extitit Homericus ille
Vlisses: qui & uentorū seruitutē? & monoculos crudaq; co-
medentes hoies: & multorū capitū: sociosq; meretricū uene-
ficiis pmutatos. multaq; mōstris similia rudi Phæacū popu-
lo est cōmentitus. In quos quidē cū incidisse. nō multū sane
his uituperationis tribuendū statuebā. quū hoc genus ser-
monum ab his qui se philosophos esse profitent̄ usurpari
uiderem. Illud uero nō parū in eis admiratus sum: si quum
falsa dicerent id alios latere existimarent. Qua propter &
ipse præ inani gloria studens posteris aliquid reliq̄re: ne so-
lus expers sim libertatis in fabulis dicendis (nihil. n. memo-
ratu dignū quod uere narrare possem mihi contigerat:) ad
mēdaciū me trāstuli atq; ut (meaq; dem fert opinio) multo
tollerabilius q̄ ceteri. Nā quū hoc ipsum q̄ mentior uere di-
cam: iccirco me aliorū reprehensiones iure ac merito effuge-
re existimaui quoniam nihil me ueri narraturū polliceor. Et
igit̄ scribo quæ neq; ipse uidi neq; passus sum: neq; ab aliis
audiri: quæ præterea oīo nō sunt: neq; ab initio esse potue-
runt: q̄re qui hoc legerit nullā his fidez adhibeat oportet.

Luciani de Veris Narrationibus Liber primus. Incipit.

Egressus olim ab Herculeis colūnis & in hesperiū
oceanū de latus. Secūdis quidē flatib; nauigabā.
Causa aut̄ peregrinatiōis & argumētū mētis soler-
tia: & nouarū rerū desiderii: scireq; cupiebā qui sit oceani fi-
nis. Quiq; homines ultra oceanū ihabitēt. Huius igitur gra-
tia cōmeatus & supellectilē multā imposui: aquāq; ac coeta-
neos quinquagita parem mihi sentētiā habentes: & armorū
copiam

copiaz gubernatoreq; optimū magnō p̄cio cōducēs accep̄t
in nauē: erat aut̄ nauis mediocris ad magnā ac uiolentā nauī
gationē robusta. Die igitur & nocte secūde nauigātes terra
admodū appente non adeo multa uiagebamur. Sequenti
die simul oriente sole uentus increuit & fluctus intumuer̄:
caligoq; cūcta impleuit neq; iā demitti uellū poterat. Cū uen
to igit̄ cōuersi & committētes nos ipsos tēpestati h̄yemaui
mus diebus nouē & septuagita: octagesima uero die oriēte
iā sole repēte cōspicimus nō longe īsulā sublimē & arbori
bus cōsitā. Circa eā fluctus nō asperi frāgebātur. Et n. p̄cel
la iā maxia pars generat. Adēūtes igitur: & descēdētes ut ex
multa maris molestia sup̄ terrā strati diu iacuimus. Tādē ex
urgētes ex nobis ipsis statuimus trigita q̄dem custodes na
uis assignare. Viginti aut̄ mecū ascēdere quā in īsulā erāt ex
ploraturos. Progrediētes igitur q̄tū stadiis tribus amari per
syluā uidemus. colūnā quādā arcā gr̄ecis litteris circūscul
ptā: caducis tñ & consumptis. Dicebāt eo usq; Herculez &
Bacchū deuenisse. Erāt aut̄ & p̄pe nestigia duo sup̄ petrā.
Vnū qdē istar ingeris magnū: alterq; aut̄ minus mihi qdē
uidebatur: Bacchi fuisse qd̄ minus erat: Herculis at̄ qd̄ ma
ius. Venerātes igitur locū p̄cessimus. Nā iā lōge aberamus
quū ecce flumini sup̄a sterimus uinō fluenti simillimo la
toq; tramite decurrenti: uinū p̄fecto tale. Quale ex Chio ī
sula habetur: erat & fluxus inundās & multus: ita ut alicubi
nauibz esset transitus. Nobis ergo maior addita est fides
ut litteris crederemus quas antea sculptas in colūna uidera
mus testimonium iām summentibus de Bacchi peregrina
tione: cupiens tñ & fluminis initiū inuestigare ascendebam
contra fluentē & fortez qdē nullū: multas tñ ac magnas
nites uis onustas incūimus: at̄ cuiusq; redicitus uinū

scatebat lucens. Quod in unū cōfluens flumē efficiebat ui-
debamus & i eo pisces & colore & gustu uino similes. Quō
igif piscari nobis suaderamus: & in capturā plures obuēnī-
sent pisces ad esum ille cōi ebrietati subcubuimus: & iam ex-
rare ac nutare & primū stomachari q̄ p̄cedentes fāce ple-
nos inueniebamus. Deniq; cōmiscētes eos qui ex aqua na-
scent̄ pisces ac cōmedentes uinale; sumū tempauimus: tūc
& flumen traiciētes. Qua uadibile fuit uitiū: portentuosam
re; iuenimus. Nā trūcus iserior q̄ a terra surgebat ferax erat
et pinguis superior aut mulieres erāt quantū et sc̄moribus
supra p̄fecta oīa habētes. Talē apud nos Daphne scribunt
Apolline iā cōphēdente i arborē uersam. A summis autem
earū digitis exoriebāt palmites uuis pleni: capit̄ p̄ comis
inerant clauiculi: & folia & uux: ex ergo ad nos accedentes
salutabāt & dextas p̄tēdebāt: aliquā qdē lyda aliquā inda
plurimā græca lingua loquētes oreq; nos deosculabant: tū
deosculatus inebriatus cōfestim dubius ac notabūdus erat
fructū aut decerpi nō sinebāt. Sed eo euulso dolebāt: & q̄
dē cū clamore. Gliscebāt aut uehēmētissime nobis cōmisce-
ri: duoq; ex nobis adhærētes: ab his nō amplius soluti. Sed
ex pudendis cōnexi sunt traxerūt. n̄ repēte ex eadē sp̄cie
naturā: & cōradicati māsere: iā & ipsis palmites digiti emie-
tebant: & clauiculis circūplexātibus uux plenæ errūpebāt.
Derelinquētes igif eos in nauim cōfugimus & ascendentes
qui ibi remanserūt cū aliatū & de relictorū cōmittū cōmiz-
ationē cū uitis enarrauimus. Accipiētes ergo amphoras
aqua; hausimus item & c̄ flumine uinū inq; uicino littore
noctē diximus. Mane aut ferebamur et nō uiolētis flatibus
circa meridiē uero nō iam apparente insula repēte corru-
uens turbo factus est. Qui nauē circūuoluēs: & in sublime

eleuans q̄tū stadiis tribus millib' n̄ iā i pelago deposuit: sed
supra suspēsam ignēsq; uelis nētus & sinu factō deferebat
carbāsum. Septē igit' dies ac totidē noctes p̄ aera decurren
tes octaua die inspicimus terrā quādā magnā i medio aeris
uelut insulā lucidā & circularē multa luce micātē. Ad hāc
ergo delati portūq; igrediētes descēdimus. Explorātes autē
regionē inuenimus habitatā & cultā & die quidē nihil ui
debamus: nocte autē apparebāt et aliā p̄pe insulā quāda
ut quidebantur maiores: minores quādā igni colore similes.
Erat & alia inferius terra urbes i se habēs: & flumina & ma
ria syluas mōtes quam huic: quā a uobis incolitur compa
rabamus. Volētes ergo ulterius p̄cedere cōphēnsi fuimus i
equogryphos (sic. n. illos dicūt) incidentes: hi autē equo
gryphi hoīes sunt equoꝝ loco gryphonibus īsidētes. Ma
gni & enī sunt gryphones: & ut plurimū tribus capitibus
innixi. Hic at̄ discat q̄s illoꝝ magnitudinē. Malo etenī one
rariā nauis ala quāq; maior & robustiorē: his igitur equo
gryphus imperatū est circūuolētibus terrā. Sigs aduena in
uēres ad regē agere. q̄q; & nos cōphēdētes ad regē duxē
Is uō ut īspexit ex ip̄is (ut op̄ior) uestib' similitudinē capiēs
grāci an ne īqt uos aduenū? Assentiētib' at̄ nobis. Quō īqt
aduēistis tm̄ aeris supātes? Et nos illi oē rettulimus. Tū ille
incipiēs nobis q̄ circa eū fuerāt enarabat. Q d. s. hō existēs
noīe Endymiō i n̄ra ortus terra raptusq; oli dormiēs: et eo
delatus: i regiōe. Esse at̄ terrā illā dixit quā īfra a nobis luna
dicitur. Sed cōsidere nos dixit neq; piculū ullū suspicari &
enim cūcta uobis adderūt necessaria. Si autē uicero bellū in
quit qd' nunc solē icolētibus īfero oīuꝝ felicissimi apud me
uiuetis: hinc nos īterrogauimus. Qui sint hostes et q̄ odio
rum causā. Tum ille Phæthon inquit eoꝝ qui in sole sunt.

Rex & enim ille etiā habitatut quemadmodu; & luna mul-
to iam aduersum nos bellatur tēpore:cepit autē ea quā au-
dictis ratione:ego oli; pauperimos quosq; qui ī meo erāt
regno cōgregās:uolui coloniam ī lucifex deducere deser-
tum tunc & nullis habitatum Phæthon autē inuidia stimu-
latus trāsītū prohibuit:medio in itinere occurrēs:equo for-
micis aduectus tūc quidē uicti(non.a.appatu aequales erā-
mus)secessimus.Nūc autē iteq; uolo bellū afferre & coloniā
traicere Quod si uultis mecū clāsse communicare:grypho-
nes uobis regalibus dabo unum unicuiq; & cāterā armaturā
Cras autē faciemus exitū equidē quando tua hāc est senten-
tia.Sic in quā fiat.Tunc apud eos recepti mansimus.Māne
autē exurgēs statuebamur in aciē.Nunciabant enim explora-
tores hostes appropinquare.Magnitudo quidē exercitus
centum millia erant:absq; peditibus & externis auxiliis:itē
absq; impedimentis & machinarū peritis:horū autē octua-
ginta quidē millia equogryphoz:erant:qui autē ab aloler-
ris ferebant uiginti millia est autē ales hāc maxima oleribus
pennarum loco obsita.Qui uero ex his uelociores erāt: pē-
nas habebant lactuæ foliis maxime similes.Vbi uero & cū
his Cenchroboli ordinati sunt:& scorodomachi.Aduene-
rūt a septētriōe auxilia psyllotoxoti qdē nūero.xxx.milia:
uēto cursores āt.l.milia hoz; sane psyllotoxoti magnaz; pu-
licū sessoreffunt.Vnde & appellationē trahunt pulicū ue-
ro magnitudo ut duodecim elephantes.Porro uentocurso-
res pedestres quidem sunt:feruntur autem uento absq; alis
per medium aera.Modus autem quo feruntur talis est.
Subcingunt se talaris tunicas: easq; uento sinuantes uela
in paruis scaphis imitantur.Hi pugna scutis armati pluri-
mum uallent.Dicebant autē aduētare ab his quæ supra cap

padociam sunt stelis. Strutobalanique dem numero septuagita
milia equo grues quinquaginta milia: Hos ego non uidi (non
n. uenerat.) Quare neque eorum naturas scribere ausim. Por
tetuosa quadam ac incredibilia de his dicebant & is quidem
erat Endymionis exercitus: omnium autem armatura eadem
erat: Galea quidem fabarum spoliis: Magnae autem apud illos fabarum
& durissimum illarum spoliū. Thoraces autem squamarum omnes &
squamarum quidem lupinearum: & n. lupinarum lepas consuetes thora
cas faciunt. Sunt autem leparum ipsae ut cornu durum. Scuta & enses
qualia argolica nostra uidemus. Vbi uero tempore datum est: sic in
aciem deducti sunt in dextro quidem cornu equogryphi &
Rex optios quosque circa se habens: & nos cum his in leuo uero
aloleris: porro iter utrumque auxilium: ut cuique magis placuit erat
& peditatus maximus myriadae sex milliū: hunc statuere
in aciem sic araneae apud illos multae ac magnae sunt: quaeque
ex cycladibus insulis una multo maior. has iussit itexere me
diū aeris quod a luna in luciferum diffundit: Idque ut primus
perficeret: capus substratus apparuit: quo peditatum statuunt
Ducebat autem hunc Nycterion Bonreguli. hostium autem leuum
quidem equoformici & in his medius Phaeton. Bestiae & enim
magnae sunt alatae. hisque apud nos sunt formicis propter magni
tudinē non dissimiles: harum maxima duorum ingere mensuram implet
Pugnabant autem: non solum quod desuper insidebant: Sed & haec corni
bus maxime dicebant esse horum numerum pene quinquaginta milliū
in eorum autem dextro aeroculices fere quinquaginta milia. Sagit
tarii omnes magnis in culicibus delati: Post hos autem Aero
cordaces nudi ac pedestres neque bellicosi: & enim longe ia
cebant rapas fundis maximas percussusque neque parum sub
sistere poterat moriebatur scilicet confestim: uulnere quo
dam sortore infecto: namque sagittas malbae ueneno delibutas

ferebāt. hos iuxta Caulomycetes posuerūt armis accinctos:& cominus pugnātes numero decē milia. Dicūtur autē Caulomycetes: quoniā scutis quidē fungeis utuntur: hastilibus uero aspagox nigultis. steterūt autē post hos & Cynobalami: quos ii miserunt: q canē stellā inhabitāt quinquaginta milia numero & hi uiri nō humanis sed caninis uultibus sup alas glādes pugnabāt dicebāt autē ab ipsis hostibus & alia auxilia defecisse a lacteo orbe emittēda. fundā mittentes. sac nubecētauri: sed hi diiudicato iā plio (utinā minime) aduenerūt: qui uero funda mittebāt oīno nō aduenerūt. Quare iratū phæthonta tradūt in postēx oēm illoꝝ finitimā sibi regionē igne uastasse & his quidē phætōtis exercitus erat: postq̄ uero signa erecta sunt & asselliruditu undiq; cōstrepuere: (Nā his tubarū loco utuntur) cōmittentes plū pugnabāt: & solariū qdē leuū cōfestim fugit: Neq; eni sufferre ualuit instantes equogryphos nosq; isequēbamur cadētes: dextrū autē illoꝝ cornu superius euadebat: nostro qd in leua erat ppulsato exeūtes aut aeroculices insequebantur usq; ad peditatum hic auxiliantibus illis: defecerunt e regiōe declinātes: idq; maxie ubi senserunt suos q in leuo fuerāt manifeste deuictos. Fuga uero insigni facta: multi qdē capti: plurimi uero cōfecti occubuere in ipsasq; nubes sanguis multus defluebat: ut madidæ ruborē traherēt. Quales apud nos uidentur occidēte sole. multus & in terrā cecidit: ut putarent tale ne aliqd olim cōtigisse: quū Homerus suspicatus fuerit Iouem in sarpedonis morte sanguineas guttas pluuisse. Cōuersi autē a cæde duo trophæa statuimus Vnū qdē araneis & pedestri pugna: alteꝝ autē aerēū supra nubes His iādudū exactis nūciatū est nubecētauros aduenire & irrūpe: Quos phætonti antea aduenisse oportue

rat: siq; ubi aduenere spectaculū præbuere insolitū: & inex-
pectatū. hōines erant alatis eqs cōmixti. Magnitudo qdē
hōinū q̄tum Rhodiorū colossus ex medietate supra equo-
rum autem similis ualide onerariæ nauis. eodem corū nūe-
rum non scripsi: ne cui incredibile id fiat: tantus erat. Duce-
bantur autē a sagittario: q̄ est in zodiaco: Vbi autē amicos d̄-
nictos sensere: ad Phæthontē qdē miserūt iterū remeas-
ipsi autē in aciem structi in lunares turbatos irruūt inordias
eos qdē obeā quam hostib; fecerāt fugā. & iam spolia di-
uidentes: oēm q̄ nostrorum multitudinē a tergo præmen-
tes fugāt: ipsum autē regem insequunt̄ usq; ad ciuitatē: atq;
ex illius alitib; cōficiunt plurimas: deiecerunt autem & tro-
phæa ac oēm aranearum intextū. cāpū decurrere meq; ca-
perunt & e comitib; dnos: iā autē & Phæton aderat: & sub
illis trophæa alia statuerūt. Nos autē ad solē ducebamur: a
raneæ: fragmento manib; post tergum ligatis. Hi ciuitatem
obsidere ignorabāt penitus. Cōuersi ergo mediū aeris ual-
lauerunt ut de cætero splēdor de sole ad lunā minus descē-
deret. Vallum autē erat murus duplex nubens: ut necessā-
rio lunæ eclipsis fieret: & iā cōtinua nox cuncta tenebat.
Qua in re pressus endymion mittens deprecatus est edifici-
um demoliri neq; eos despici in tenebris uisitantes. Pro-
misit autem & tributa persolvere: Seq; auxiliarem & ami-
cum fore neq; in posterum bellari: in super & obsides offe-
rebat phæton uero: & qui apud illum erāt congregato bis
concilio primo quidem in ira pertinacius infracti im-
mobilesque steterē. postremo respicere & pacis conditio-
nes admittere: ubi & sordera conscripsere. Solarii & ho-
rum auxiliares ac focii ad lunarios eorumque auxi-
liatores ac socios: primum solarios demoliri murale.

neq; in posterum lunam inuadere. statutoq; precio captiuos reddere. lunarios autem dimittere stellas liberas. Arma qdē decetero. Solarib; nō inferre. Vicissim aut auxiliari: siq; inuaserit neq; galeā cōditionē. tribuere annuatim regē lūarioq;. Amphoras roris decē milia obsidesq; e suis dare decē milia. Coloniam i luciferū cōmunē fieri: & ex utriusq; uolentē p̄cipare. Sculpiri aut foedera colūna electrina: erigiq; i medio aeris cōfinio. Qui uero pepigere ex solariū Quidē parte ignereus: Estiuus: & Flameus lunariū autem Nocturnus: lunatus: ac multilacus: & talis qdē pax secuta ē cōfestim muꝝ demoliri & captiuos restituere. Vbi autē ad lunā ipsi regressi sumus: obuiauerūt nobis socii: et cū lachrymis salutauerūt nos: et Endymion ipse. Atqui suadebat is quidē nos ibi secū remanere et in colonia p̄cipare: dareq; i uxore mihi pollicebatur suā quā hēbat plē. Ego aut nullatenus suadebar: Sed orabā demitti i mare. Qui ut i possibile uidit septē conuiuatus dieb; tādē dimisit. Interea in lūa uersatus q̄ uiderim quāue noua et inaudita cognouerim discā. primū quidē eos nō generari ex mulierib;. Sed nec quid sit foemina oīo scitur nec masculus. Cocunt aut inuicē sine ulla sexus discretiōe: quūq; tñ utroq; utantur sexu: Nā ad gēntū & .xx. usq; ānū. oēs mulieꝝ hñtur loco: eo autē supra non habētur sed hñt. Concipiunt n̄ i uētre sed in cruriū posteriori pte. ubi autē embrio ꝓcepit tumet crus tādē suo tēpore ꝓcidentes educūt mortuatū eadē ad uētrū hiantia ꝓponētes mulcēt & ad uitā excitāt. Inde & mihi uidet ad græcos illud de suorū cōceptu puerbiū deuenisse q̄ apud illos uētris loco sura cōcipit. Maiora eorū enarrabo. genus hōinū apud illos est: Qui dicunt arborei idq; tali ordine nascitur Testiculū hōinis ꝓcidentes i terrā plātatiū more defodiūt.

Inde aut exoritur arbor carnea maxima ut phallus. Ramos quodam habet & frondes fructus aut cubitales glades: Vbi autem exorta fuerit circumsculpetes in homines effingunt. Pudenda quodam habet positiua. Aliquod est eburnea. pauperes autem lignea quibus coeat postquam autem sensuerit quod non moritur. Sed ut fumus solutus in aere euanescit. Cibus est omnibus unus: factus & .n. igne raras affat super prunas. Multae apud illos sunt ranae per aera circumuolantes his autem assatis circumfidunt ut ad mensam: trahuntque ad sensus ascendente ex illis sumum ac comedunt & cibo quodam tali aluntur. Potus autem illis est aer expressus in calice liquoris: sicut rorem summus: in non egerunt neque mingunt: Sed ex illis neque duabus his necessitatibus ea in parte ut nobis natura satis fecit utpote circa poplite conubia quae consumant. Quod non quidem eo in loco concipiens est sexus. Pulcher apud illos putatur caluus quis & sine coma: comatos autem oderunt. Apud eos uero qui cometas inhabitant stellas. comati formosi habentur. Advenierunt .n. quidam qui nobis illorum mores narrauerunt. Barbam autem ad genua paulominus emittunt: & pedibus quidem ungues non habent. Sed mododigiti omnes. In speciem caudae ramus quidam in longum emittitur continuo germinans: qui & resupino cadente non fragilis. Distillat itaque & mel pinguissimum: Quicquid si quando uel labori insudant uel luctant: corpus lacte deliniunt: ut & caseus coaguletur melle paululum distillate: Oleum autem e cepis educunt maxime pignus ac redolens ut unguentum. Vineas habent plurimas & diuersas. Vbi & uararum racemi ut gradinis grana sunt: & mihi quidem uidetur ubi uentus iciderit uites illas quere fractisque tunc uis gradineque huc ad nos demitti. Ventre ut sacculo utuntur: in eum quantum cupiunt imittentes. Aptus & .n. uenter est illis: & itaque clausus itroque neque intestinum ullum aut epar apparet: uel id solum. nam densus est itus & oblitus: ita ut & paruuli ubi algore frigent

in eū subeāt. Amictus autē diuitibꝫ quīdem vitreus & mol-
lis cæteris æreus cōtextus. Nā sunt minerea loca & metal-
lorꝫ sacūda itꝫqꝫ sup sūdentes metalla ut lanaꝫ exercent
Quales autē hēant oculos oīo nō ausīꝫ scribere ne forte me
qꝫ mentiri putet ob sermōis incredibilitatē: tñ & id qđem
dicā. Oculos circū exactos hñt: & cupiens accipiat ac custo-
dit quo ad rursus uidere idigeat: itaqꝫ apponens uidet: Et
multi qđē casu pꝫprios amittētes. ab aliis mutuant & uidēt
Sūt & locupletes qꝫ plures hñt oculos occultos qđē: & re-
positos. Aures illis sunt platani folia: prætē eos qꝫ ex glan-
dis formant illi etenim. solū ligneas hñt aures. Cæterum
& mirabile aliud in regia cōspicatus sum. Speculum maxi-
mū supra puteū adiacēs nō adeo altū. Hūc in puteū siqꝫ
descēderit: cūcta audiet quæ apud nos i terra loquūtur. Si
uero speculū intueris: oēs qđē urbes oēsꝫ gentes uides n̄
secus qꝫ si oībus adesses. Tūc & ipse meos uidi: & patriam
oēm an uero & illi me uiderint: satis exploratū nō habeo.
Quod si forte qꝫ erit incredulus: neqꝫ his cōdēdū putet quū
eo pueniet scies me uera dixisse. Tūc salutātes regem: & qꝫ
circa illum erant: mauem ascendentes ferebamur. Abeunti
autem mihi dona dedit Endymion uestes quīdem uitreas
duas aereas autem quīuꝫ lupineamꝫ armaturam omnem
Quem in postēꝫ cūcta in ceto amisi. Misit & nobiscum
equo gryphos mille stadiis quingentis. Nauigantes autē
circa terram illam alias prouincias plurimas dimisimus prætē
labentes: Peruenimus & ad luciferum nup inhabitatū
ubi descendentes aquas hausimus. Hinc zodiacum intro-
euntēs: ad Ieuam quīdem solem prætērgrediebamur. circa
illius terræ marginem subnauigantes. Neqꝫ enim descen-
dimus: & quīdem sociis id summe cupientibus: erat enim:

uentus qui nos a terra propelleret obuius tamen summus
prouinciam foecundam ac pinguem optimarum aquarum
ac bonorum multorum plenam. Atqui nubecentari
hi scilicet qui phæthontis stipendia accipiunt: specula
ti nos longe: ac delapsi uolauerūt i nauē. Quiq; socios esse
cōspicati ocius abiere. Tū. n. & equogryphis uale feceram
Nauigātes aut succedētē noctē ac diē delati uersus occidētē
puenimus ad lucernarū urbē (sic. n. illā uocāt) iā iter nrm
ad inferiora secātes. Et aut ciuitas iter pleiades ac hyades
stellas sita ē. Zodiacoq; multo inferior. Descēdētes aut ne
minē qdē inuenimus lucernas uero multas decurrentes &
in foro: & secus portū deambulātes: aliquas qdē paruas &
ut egenas: ex magnis aut ac potētib; paucas & has ualde il
lustres: ac nobiles. Domus illis & lychnaria seorsuz unicui
q; fiebāt noīeq; appellabantur ut hōines & uocē emittentes
audiebamus: neq; nocebāt magis aut uolebāt & hospicio
suscipere. Nos tñ formidare: nec nrm uel unus apud illos
cōnare ē ausus. Principatus aut illis media in ciuitate cele
braf. Hic p oēm noctē earū sedet princeps: noīe unāq; cō
pellans: Quæcūq; uero nō paret cōdēnat ad mortē ut trāsf
uga? Mors aut ē extingui. Astātes autē nos cōsiderabam
q; fiebāt simulq; lucernas respōdētes audiebamus: causasq;
quo iure tardauerāt dicentes. Hic & lucernā nostrā cogno
ui: interrogāsq; exigebā q; domi sunt quomō se haberēt: ea
aut mihi illa oīa enarrauit. Et noctē quidē illam ibi mansi
mus: Sequenti uero secedentes iā secus nubes nauigabam.
Hic & coccygiam uidimus nubium urbem: uidentesque
admirati sumus: neq; in eam descendimus: non enim per
mittebāt flatus. Regnare at ibi dicebāt coronā cōsophiōi:

Tū ego Aristophanis poetæ recordatus sum hoīs qđē sapiētis & ueri ac in his quæ scripsit frustra nō creditus. Tertia autē ab hac die: & oceanū iā manifeste uidebamus terrarū autē nusq̃ prāter aereas illas: & ipse quidē igneæ & micātes mihi ut p phantasiā uidebant. Quarta autē die circa meridiē molliter aspirante aura & subsidente in mare deposuimus: Vt uero aquā attigimus mire ac supra modū lætati fuimus: oēq̃ gaudiū ex præsentibz faciebamus: & descendētes natabamus. cōtigit. n. pacatū & quietū eē pelagus. Sed ut uidēs sæpe nūero mutatio in melius maiorū malorū cōsuevit eē pricipiū. Et. n. nobis duos tm̃ dies feliciter nauigātibz: illucēte tertia ad orientē solē repente bestias uidem⁹ & cetos & alia qđē multa. Vnū at̃ oīum maximū & gngen torū miliū stadiorū magnitudie: aduēiebat hiās: & maris multū turbās spumaq̃ undiq̃ circūfusus. Dentes hñs his q̃ apud nos sunt fallis multo altiores acuti oēs ut spinæ ac ebore cādidiore. Nos ig̃r quū postremo nos iuicē saluassēmus & āplexi essem⁹. p̃stolabamur. Is at̃ iā aderat: q̃ ut nos absorbuit. cū ipsa naui d̃bibit. Nō qđē cōtigit i dētes offendē: sed p̃ eorū raritatē nauis iducta itro cōcidit. Vbi at̃ itus conuolati fuimus: prio qđē tenebre erāt: & uidebam⁹ pr̃sus nihil. Tādē eo hiāte uidemus catū magnū: & oīno alcū & latū: capacē qđē: ac decē miliū hōinū ciuitati similē. Erāt p̃terea ī ipso aditu & pui pisces & alia qđē bestia cōcisā multarū nauūq̃ uelā: & āchorū et hōinū ossa et onera. Circa mediū uero & terra & colles erāt: ut cōiicio ex ea quā cōbiberat crassitudie accumulati. Ig̃r et sylua ī his erat et arbores omnigenæ: oleraq̃ ac cuncta cultiuatis agris similia: circuitus autem terræ stadii ducenti et quadraginta. Erat autem uidere et marinas aues laros et alcyonas in arbor

ribus nidificantes. Tunc vero plurimum lacrymati fuimus. Denique
subleuantes comites nauem ereximus: ipsique silicibus excitantes
igne & accedentes: coenam ex his quae aderat fecimus. Aderat
enim omnigenum piscium carnes: aqua quoque e lucifero etiam habui-
mus. Sequenti uero exurgentes die si quando hiasset cetus: saepe quod
demonstrantes uidebamur: quandoque solum caelum: quandoque insulas. Nam sen-
tiebamus eum cocite ferri ad omnem pelagi partem. Postquam autem man-
sione iam assueti eramus: accipientes e comitibus septem decubulabamur
sylvam: cum illa lustrare ac explorare uoles. necdum quandoque stadiis per-
culi iueni facellum quoddam neptuni cum epigramate appebat.
Non postquam multum & sepulchra: & columnas desuper uenimus iux-
taque fontem elucetis aquae. & causis et latratum audimus: lon-
geque apparebat fumus & turguris quodam simillima. Studio autem
accedentes offendimus senem: & adolescentem sedule ac diligenter
sulcos quosdam facientes ac per eos aquam de fontibus diffundentes:
Latissimi simul actimantes constitimus. Et illi quodam idem: & nobis
simile merito passi: sine uoce steterunt. Post uero multum
temporis quod uos estis aduenit inquit senex. Vtrum ne ex marinis
estis diis: an uero infelices homines nobis similes? Et enim nos
homines & in terra nutriti & quorei nunc sumus tenemurque hac be-
stia circumclusi: neque quod patimur satis nouimus. mori quodam uide-
mur uiuere aut credimus. Ad haec & nos homines inquam sumus
o pater. ipsa cum naui nunc absorpti. Accessimus autem nunc audi-
di scire quod in sylua sunt: quo se habeant. Multa. n. nobis & densa-
nisa est. Deus autem ut uidet nos duxit. te. scilicet quid uideremus scire uisum
nos in hac bestia inclusos esse non solos. Sed dixere nobis tuam
ipse fortunam: quisque es: & unde hac introieris. Iis autem inquit
non dicam: neque quae apud me sunt scietis in primum hospitio
recepti ex presentibus bonis me dante accipientes simulque ma-
nus accipientes nos duxit in domum. Parauit confestim & abun-

decum subsellia ponēs aliāq; extruēs: olera nobis & cepas
apposuit: & pisces uinūq; etiā expediuit. Vbi uero uentri
p mēsurā satūfecimus exigebat a nobis quæ passi sumus se
nex. Tū ego incipiēs cūctā illi ordine enarraui hyemē illā
& nobis quæ in insulā contigerāt: tū aereā nanigationē &
præliū: ceteraq; usq; ad ceti absorptū. Is uero supra modū
admiratus: & ipse ex pte quæ circa eū fuerāt enarrabāt di
cens. Genere qdē sum cy prius o hospes Egressus autē e pa
tria ad mercaturā cū filio quē uidetis. aliisq; meis familiari
bus multis nauigabā i italiā naui qdē magna ac uariis mer
cibus onusta: Quā forte i ore ceti dissolutā uidistis. Igit in
siciliā usq; feliciter nauigauimus. Inde uolēto flatu ablati
terciā post diē i oceanū delati fuim⁹. hic i cetū icidētes & ipā
cum naui ac comitib⁹ abforti: ceteris moriētib⁹ duo nos eua
sim⁹. Tumulātes autē illos tēplū Neptuno erexim⁹: i postq;
eā quā uidetis degētes uitā. Olera qdē ex orto hēmus uelci
mur ex inde piscibus ac cepis: multa at ut uidetis ē sylua: &
sane uincas habet plures e qbus nobis uinū exorīt dulcis
simū: fontēq; nō minus optia ac frigidissima aq; le&ulū autē
substernimus e frondibus ignēq; succēdimus copiosā ad
uolātesq; uolucres aucupio dephēdimus piscamur & uiuē
tes pisces ad raucū bestiæ guttur exeūtes. Hic & abluimur
si qū copimus: & n. stagnū ē nō longe stadiorū uiginti circū
ferētia quodcūq; in se pisciū genus habēs: i quo & namus
& nauigamus parua in cimba quā ipse cōpegi. Annos autē
a ceti absorptu septē & uiginti cōnumerauimus: & alia qdē
æque ferre possemus: sed icolis nobis uicinis ualde malis &
onerosis offendimur imitibusq; & acerbis. Pape inq; ego &
alii qdā sunt in cetos? Multi qdē iqt & imāsuēti ac uisu de
formes. Nā occidētalem i primis syluæ partē; Tarichaneas
inhabitant

inhabitantē gens oculis qdem anguillinis & facie gābareat
bellatrix sunbunda ac mordax. aliā q ad dextrū deducit la-
sus. Tritonomēdites tenent supiorib' qdem ptibus homi-
nibus similes: murilegis uero inferioribus. si qde3 aliis minus
immites sunt ad lena3 uero carcinochires & thynocephali
foedera adinuicem & auxilia hñtes. Mediterraneā deniq paguradæ
ac psittopodes: genus bellicū ac cursatile. Quæ ad
orientē ad ipsum. s. bestia3 os uergunt deserta ut plurimum
sunt & a mari stagnātia: tñ & hæc ego teneo: uedigal psit-
topodis ex soluēs ānis singulis ostreas qngētas: & ea qde3
puicia talis est. Vos at pspicere oportet quō possimus tot
cū gentibus plari: & quo iure uiuere. Quot iquam ego oēs
hi? Plures inqt mille. Armis at qbus utunt nullius inqt pi-
scium ossibus. Igit in quā ego feliciter dimicabimus si nos
his bello congregiamur utpote q armati cum his inermes
sunt. Idq factum bene. Si. n. supabimus ceterā sine timore
trahemus uitā. Quæ ut pbauimus abeuntes ad nauem ac-
cingebamur. Belli at ratio futura erat: tributū nō datio: iam
pacto tpe imminente. Et illi qdem misere tributum postulan-
tes. Is uero supbe respōdens nuncios effugauit. Primi igit
Psittopodes & paguradæ scitharo (sic. u. uocabat) indignati
cum tumultu inuaserunt: Nos uero aggressum puidentes re-
dimus armati insidias statuētes hoium qnq & uigiti. Præ-
ceptu3 at erat his: ubi ptergressos inimicos uidisset insurge-
re qd & psecere: Nā insurgentes a tergo cedebāt illos. Nos
uero & ipsi uigintiquinq (siquide3 scintharus eiusq filius
comilitabāt) obuiauimus: Comitētesq manu3 ira & fortitu-
dine piclitabamur: Deniq uertentes eos i fugā ad suas usq
latebras isecuti sumus. Cæsi at ex hostib' s' hoies nonagita

e nostris uero unus: Qui & gubernator tergū sardinula pi
sce perfoſſus. Die quidē illa & nocte bellico perſtrepauimus
ſonotropheūq; ſtatuiſmus aridum delphini tergū inſigen
tes. Sequēti uero die aderāt & alii quæ facta fuerant ſentien
tes. Dextrū quidē cornu Tarichanes: quos & Pelamus du
citabat. Leuū Thynocephali mediū; Carcinochires tene
bant: naꝫ ea gens: quā Tritonomēdetē dicebāt: quieſcebat
neq; ſociis ſuffragia afferre uoluit. Nos uero congreſſi apud
neptunium tēplum obuiauimus: manūq; cōſeruimus: mul
to clamore uſi. Reſonabat aut̃ cetus: ut ex nocibus antra ſo
lent. Hos itē a tergo inſecuti fugauimus in ſyluam reliquūq;
terræ tenētes: Neq; poſt multū nūcios mittētes: ſuſtulerūt
ſuos in bello mortuos ſœdera & amicitias poſtulantēs. No
bis uero de amicitia uel ſœdere nō eſt uiſuꝫ. Sed poſtera die
concedētes ad eos: pene omnes cæcidimus: præter Tritono
mendētes: Siquidē ii ut uidere quæ contigerāt: præuenien
tes ad ceti raucalia loca: exitūq; inde nati deſiliere in mare.
Igit̃ puñciā circunētes iā hoſtibus uacuā de cætero abſq;
timore habitabamus paleſtris aliūq; gymnafiis plurimū ac
tationibus dediti. Quādoq; uincis exercētes eramus aut
ex arboribus poma legētes & oīo his ſimiles: Qui in maxi
mo & ieuitabili carcere conclaſſi cōuiuāt & gaudēt. Annū
& mēſes octo ibi exegimus. Nonno aut̃ mēſe quū beſtia ad
tertiū eſſet oris hiatū (tunc. n. id ſemel quolibet anni tēpo
re faciebat: ita ut nos coniectura aſſequeremur quattuor ea
eſſe anni tēpora) Ad tertiiū igit̃ (ut prædiximus) oris hiatū
cōfeſtim uocē ac tumultū audiebamus: ut nautarū præcipiō
tiū ac remigatiū. Turbati igit̃ ad ipſū beſtiæ os aſcēdimus
ſtantesq; intra dētes inſpiciebamus oīam quæ ipſe uideram
magditū miraculū. Homines magnos dimidii ſtadii ſtatura
magnis

magnis insulis non secus quam triremibus nauigantes. Vidi equidem in
credibilibus struillima scribo: dicam tamen. Insulae erant in longum
porrectae ardore non multum: quaeque quantum stadiorum centum circum
ferentia centumque in se habens ac uiginti semistadios nautas horum
aliqui utrinque insulae lateribus insidentes ordine remigabant
cypissis magnis ipsis cum ramis ac frondibus tanquam remiis. Po
ne autem ad ipsam puppem uidebas gubernatoris: ut icolle quo
dam sublimi aere regens gubernaculum longitudine stadiorum
quinque. Ad proram uero ex his bellatores fere quadraginta ar
mati pugnantibus hominibus propter comam omnino similes ipsa
enim coma ignis erat & ardebat: ut galearum usum non sane pro
fecissent: pro uelis uero uentus in syluam incidens quae plu
rima cuique inerat sinuabat insulam & deferabat quo guberna
tor ipse cupiebat. Erant & in his perfecti ad remigium incitan
tes ac oculos mouentes quemadmodum in longis nauibus con
sueuerunt. Primum igitur duas uidebamus aut tres: postremo
ut sexcentae apparuerunt: stantesque seorsum committebant pilum
ac pugnantibus. Multae quidem aduersus sese urgentes proris dis
sipari mutuo: multaeque impulsu obrui. Aliae potenter quidem
conexae certabant: neque facile ab inuicem soluebantur. Qui uero
ad proram sortiti pugnantibus omnem ostendebant industriam: conscen
dentes & mactantes: neminem autem captiuantes propter ferreis aut rostris
solpos magnos inuicem conexos iaciebant qui & syluis com
plicati tenebant insulas. Iaciebant etiam ac cedebant ostreis quo
rum unum uix currum impleat: & spogium ingareis. Hos autem du
cebat Eolocentaurus illos pelagopotes. Pugnare autem ipsis
ut uidebas contigit praedae gratia. Etenim dicebas pelago
potes multos Eolocentauri delphinorum greges surripuisse
ut erat audire uocantibus illis uicissim & regum nomina con
clamantibus. Denique supererat qui ex Eolocentauro: & ho

stima insulas subdūt cetum circiter & quadraginta. cresq;
ipsis una cum hominibus capiuntur. Cetera: uero pappes
uerentes euasere. Sane ii ppaulū post illos insecuti uespe
re facto ad naufragia conuersi: plurima obtinere suaq; ex
cepere. Etenim insula nō minus octuaginta subruerāt. Sta
tuerūt autē trophæum non nauallis sed insularis pugna in
capite ceti unam ex hostiū insulis suspendētes. Noctē qui
dem illa circa bestiam cōmorati sunt retinacula ad illam alli
gantes & ancoris iaciētes. Nam utebant̃ ancoris magnis ui
treis fortissimis. Postera autē die supra ceti tergum litantes
suosq; ibi tumultantes abiere lati: & ut præua canētes. Hæc
quidē quæ in insulari pugna gesta sunt.

Luciani De Veris Narrationibus Liber Incipit Secundus.

Ntereā nō iam ferēs ego meā in ceto moram man
sionisq; illius tadio affectus querebā quā inde ar
te nobis pateret exitus. Et primū quidē nō inuasi
uism ad dextrum latus fodere: perq; defossum foramen tē
tare fugam incipiētes igitur p̃cidebamus. Vbi uero incūbē
tes q̃tum quinq; stadia effodimus nihil perficiētes ab op̃e
re destitimus. Tum syluā ex uere ducebamus: foreq; cetum
moriturū. Quod si fieret facile licere egredi. Igit̃ ab ultima
candæ regione incipiētes comburebamus: & dies qdē septē
ac totidē noctes a calore insensibilē se bestia præbuit. Porro
octaua ac nona itellexim̃ p̃stio illū robore n̄ teneri: quū hīa
bat n̄ solita cū uehemētia cū neq; hiatū suspēdebat ac p̃tra
hebat. Sed cōfestiq; subsidebat. Decima autē & undecima mo
ri uidebat: deformisq; erat ac male olēs. Ad duodecima: uix
excogitauimus piclitari nos & in caduere cōcludi inhiante
ceto cuneos submitteremus: quo p̃ansa fauces in posterū
non cōninerēt. Itaq; maximis trabibus illius erigētes ora na
naucm

uem parabamus aquæ plurimū inferentes: & ad necessitatē
cetera gubernator futurus erat scintarus. Postera quidē die
iam ille mortuus erat. Nos uero attrahētes nauē. & per rari-
tate dentiū eductētes ac explicantes leniter in mare demissi-
mus. Ascendētes autē in dorsum apud insulare trophæū Ne-
ptuno imolauimus ibiq; tribus diebus māsimus (erat. n. trā-
quillitas). Quanta uero nauigantes abscessimus. Hinc nos
multis ex insulari pugna cadaueribus obuiauimus: & appli-
cātes corpora dimēsi mirabamur. Dieb; autē qbusdā nauiga-
mus multa aeris téperie usitādē uiolēto se imittentē borea
frigus magnū secutū est. Sub eoq; totū glacie astrictū ē pe-
lagus: nō modo in superficie. Sed & in pfundū & alte quātū
passus trecēti ut descēdētes sup glaciē cursaremus. Quom-
autpauentis atrius increbresceret: nosq; sui uehemētiā nō to-
leraremus: tale quiddā fecimus. Qui uero in ea re sentētiā
dicebat erat scintarus. Igir in aquā specu maximū fodiē-
tes eo latitauimus diebus triginta ignē excitātes ac nutrien-
tes uelcebamus piscib;. Sigdē fodiēdo plurimos inuenieba-
mus. Vbi uero quæ ad comeatū fuerāt defecere: egressi insi-
lā nauē euulsimus: dantesq; uelū trahebamus ut nauigātes:
moliter ac leniter per glaciē delapsi. Quāta autē die tepidio-
ri aura inspirāte omne gelu defluerat: iterūq; fluctus suc-
cessere glacie penitus soluta. Iā uero & stadia tercētū exege-
ramus: quū ad insulā delati nō adeo magnā & eā desertam
aquas haufimus (iā enim defecerāt) taurosq; syluestres ibi
duos arcu eōsecimus. Ipsi autē tauri cornua nō in fronte. Sed
in ipsis habebāt oculis: ut Momo placuit. Post nō multum
in pelagus deuenim; nō iā aqueū: sed lacteū: & in eo insula
apparēbat alba referta, uitibus: erat autē isula cascus maxim;
coagulatus quemadmodū; postea comedentes didicimus:

eius aut circumferētia stadiorū viginti quinque, ipse aut vites:
vitis plenae quas cōterētes lac: nō quēdē vinū bibimus. Tēplū
aut in media erat insula Galathae Nerei sacrū sicut ostēderat
epigrāma. Quoad igit in insula cōsedimus tēta quidē
nobis ac cibus terra fuit. lac aut ex vitis potus. Regnare aut
in regionibus his dicebat. Tyrona Salmonici cū a Neptū
no honorē accipies ex actis aut in insula diebus quinque sex
egressi sumus portu pacato pelago ac aurā quadā impellē
te. Porro octava die nāvigantes lactē excessimus iterumque
salsū ac ceruleū in secātes: videmus homines multos su
pra mare decurrētes: omnino nobis similes & corporibus
& magnitudine pter solos pedes: siquidē hos suberinos ha
buerūt. Quare (uti existimo) & phellopodes appellati sūt
Mirabamur aut videntes nullatenus demergis: sed fluctibus
super extare intrepideque incedere. Qui & accedētes saluta
rant nos grāca voce. Dicebāt aut in phellonā eorū patriam
properare. Cōmebāt igitur nobiscū pcurrētes certo via
rum spatio postea cōuersi ab itinere abibāt felices nobis na
vigationē orantes. Postmodum autē non multo ex actō tē
pore & insulae multae apparuerē. Prope quidē a lena phel
lona ad quā illi properabant ubi ciuitas super magno sube
re habitabatur. Longe aut & ad dextrā magis: quinque ma
ximae insulae & eminentes ignisque ab eis ascēdebat multus.
Per prorā aut una lata & humilis: distās stadiis non minus
quingentis. Iam prope aderamus & mirabilis quadam aurā
ad nos penetravit dulcis: & odorisera qualem hīstoricius he
rodotus a felici arabia spirare dicit: aut tale nobis dulce as
fluit quale a rosis narcissis: hyacinthis: liliis: violis: myr
to: nel lauro: redolere consuevit. Odore igitur lati bonūque
aliquid longis ex laboribus praesumentes: iam insulam

breui spatio p̄pinq̄ spectabamus. Hic & portus uidemus
plurimos trāq̄llos & magnos nitētiq̄ flumina leniter in
mare prū pere: prātq̄ & syluas & canoras adēs aliq̄s q̄dē
p̄littus canētes multas aut sup̄ ramos. Aer autē lenis ac pla
eide spirās e regiōe circū fundebat & alacres q̄dā aures spi
rantes leniter sy lūa mouebant: eoq̄ motu lētū ac cōtinuū
quoddā modulamen sibilabat simile oblique phistula i de
sertis locis modulātū. Audiebat enī uirū clamor: & applaus
sus ut cōmiste multitudinis nō tumultu parīs sed qualis i cō
uiuio q̄busdā q̄dē sonantibz aliis aut exultantibz. simul ac
phistula uel cithara modulantibz. His ille cōi deferebamus
in portū regressiq̄ nauē: Scinchay in ea & ex sociis duos dē
misimus. Proecedentes autē p̄florēs quoddā prātū in custo
des inuicimus ad ministros q̄ nos roscis uinculis uinctos
(idē. apud eos maximū ē uinculū) ad p̄cipē adduxerūt. a
q̄b & p̄ uia itellerunt cācēlicatoz in sulā regnatiq̄ in ea
creticū Rhadamātē: ad quē nbi adducti fuimus stetimus in
ordine indicādoz quarto in loco. Erat autē prima cā de aia
cetalamoniorū illi in herōū numero esset licet an mero nō
Accusabat autē q̄ furis actus seipsū uerāuerit. Deniq̄ mul
to prius habito sermone uisum ē Rhadamātē tradere cū
hippocrati cōo medico helleboz bibitarū: indeq̄ iā melius
sapientē in herōū cōfessum recipi quū moriēmur subire &
nos debetū indicū. Secūda autē cā amoris erat Thesci. s. ag
Menelai p̄ Helena certātū. cui nā illa non habitare debeat
Et Rhadamāz q̄dē cū Menelao indicauit qui & cōiugū ha
ius ḡtaria tantis olim laboribz sese subiecerit p̄culisq̄. Es
enim Thescio ipsi alias esse mulieres. Amazonē. sac Mino
is filias Zentia uero de primo accubitu Alexandro scilicet
Philippi filio & Hānibali cartaginensi indicatū. q̄ ē Alez

radrū pcedere eiꝫ sedes posita ē apud cyrū psem primū
In quartā autē cām nos adducti sumus. Et is qdē interroga
uit qd pā passissemus p iā uiuētes ad sacrū illū coetū de
uenimus. Nos autē & ordine cūcta illi enarrauimus. Tū no
bis paululū ē loco sumotis: diu in cā pensitabat: eāq; cōmu
nicabat sociis. scēu assidētibꝫ. Cōfederāt autē cū eo & alii qꝫ
dā multi: tū & ante alios atheniensis Aristides cognomēto
lustus cui ut placuit decreuere ut daremus poenas curiosi
tatis. & eius qꝫ i populo uersati essemus qñcūq; fuissēms ex
tincti: quū moriēmur subire & nos debere iudiciū. Nūc ue
ro ptaxato tpe licere nobis i isula apud herbas uersari ideq;
abire. Prescribere & recessus terminū nō ā plisq; mēses sep
tē: Tū florū uinculis qbz pauloante nos denixerāt solue
bamur: ac in urbē adducebamur ad beatorū cōuiuū. Ipsa q
dē ciuitas oīs aurea. Murus autē smaragdo lapide cōstructꝫ.
Porro huiꝫ portę septē sūt simplices: quidē monoligneę.
cinamomeę. Panimentū uero ciuitatis & itra moenia tetra
eburnea. Oīum deorū tēpla berylo lapide cōstructa: & alta
ria i eis uaria uno c simplici lapide amethysto: ubi & diis i
molāt. Per ciuitatē uero fluius defluit unguēto optio hu
iusq; latitudo regalū cubitoꝝ cētū altitudo ut cōmode na
te posses porro i ipsis Balnea domus magnę sūt uitreę ci
namomo succēsz. Pro aqua ros tepidus i aenis uersat. Utū
tur autē uestibꝫ purpureis tenuissimis ut araneę filis cōtex
tis. ii corpora nō habēt: & i palpabiles sunt absq; carne. For
mā autē & effigiē solā habēt ac ostēdūt i corpore tamē quū
sint stāt mouent itelligūt uocēq; emittūt: oīnoq; similis ui
detur eorū aia: at nuda qdā figura corporis similitudinē cir
cūdata. Siquis autē nō tetigerit nō credet qd uidetur nō ēē
corpus. sūt. n. ut ambra recte nō nigre. Se nescit nemo

sed et ætate quæ se cōcōtulit p̄manet. Deniq; hic nūq̄ est
nox neq; dies clarissima sed q̄le crepusculū eē solet iā aū-
rorā apparente ante oriētē solē. talis lūx terrā habet. Quā-
re & unū solū āni tēpus nonere. Semp. n. uer ē Vnusq; uē-
tus. spirat zephyrus. At quidē locus cunctis quidē floribus
māfueris. plāis & ūbrosis uiret. Quæ illic sunt ninea duor
decies ānis singulis. Florent duodéciesq; unas reddūt. Mala
uero grātata ac melā: ceteraq; pomata decies dicebāt. siqdē
lunæ ut uidetur cursu germināt: ānoq; in tredecim lunas. dī-
uiso terdecies poma reddūt. P̄ frumēto uero spicæ in sūmi-
tate paratū panē emittunt: ut fungos eē uidemus. sōtes sū-
p̄ ciuitatē: aquæ quidē quinq; & sexaginta ac treccēti. Mel-
lia autē toridē Vagnehti quingēti. Verū & hi minores sūt.
Flumina laētis septē: dī uini octo. Cōuiuū autē celebratū
foris. ciuitatē in elysio cāpo. Et enī paratū est pulcherimū
& circa illud nemus oī arborū specie cōsitū umbrā discū-
bētibus ex se p̄ferēs. Stratū autē substernūt e floribus. Mini-
strāt Quidē ac cuncta afficiant uēti p̄ter uinum miscere. Sī
quidē eo nō indigent. Nā ad mensarū circuitum arborea
sunt uitrea: magnæ e micāti uitro. Hæc fructus calices sūt
oī specie operis ac magnitudinis. Vbi autē quis ad cōuiu-
iū accesserit: nonum nelex calicibus duos uindemiās mensis
appōit idq; cōfessim seplentur. Pro fertis uero luscinia mu-
sicq; uoluerēs: ceteræ flores e proximis pratis ore legen-
tēs cum cantu circa ac supra uolentes infra demittunt. dis-
cumbentibus odorem suauissimū ingerentes. Caterum
densa nubes argenteum combibentes e fontibus ac fla-
mine supraq; cōuiuū sparsa præmentibus uentis leni-
ter ut tenuissimā rorem distillant in cōuiuio autem Ma-

lice & cantilenis uacant. Cācantur aut̃ in primis Homeri
uerſus ſuſcep̃q; Homerus adeſt iſq; cū iſq; cōuinat ſupra V
lyſſem diſcubēs. Igit̃ & choreæ ſunt e pueris ac uirginibus
Ducūt aut̃ choreas & cōcīnūt Ennomius locus. Ariū leſ br̃
& Anachreon & ſteſichorus: Nā & hūc apud eos uidi iam
ipſi Helena recōciliata. Vbi aut̃ ii quicūctunt ſeqūda cho
rea accēdūte cygnis philomenis ac hirūdibz. Poſt has iā
tota ſylua modulāt̃ ducentibz nētis. idq; maximā ad leti
ciā hūt fontes duo ſunt circa cōuinū. Vnus quidē riſus al
ter aut̃ leticiæ ac uoluptatis. Ex ā bobus hi principio oēs
bibant in cōuinio prius nihil oīo deguſtātes: Deinde reli
quū lati ac ridentes exigūt. Volo ex inſignibz uiris quoz
apud eos uidi dicere. Oēs qdē ſemideos. Qui & ſubilio mi
litauere p̃ter locrenſem Aiace illū ſolū dicebāt in ipſiorū
loco mulſari. Barbarorū aut̃ utrūq; Cypri Scyriāq; Anathar
ſim & tracē zamolxim Numāq; italicū necnō & lacedemō
niēſem Ligurgū & Photionē & Tellū thetēſem & p̃ter
piadrū ſapiētes oēs. Vidi ſocratē Sophrōiſci cū Neſtore &
Palamede uerſari circa quem hyacinthus lacedemōius &
cheſpīſeus Narcīſſus & Hylas aliiq; boni. Videbant aut̃ ad
Hyacinthū magis delecti idq; multis argumētis. Dicebāt
aut̃ Rhadamātē ei irāſci minariq; ſæpe numero uelleq; illū
a ſacra inſula excludere ſi ſtulte aliqd̃ admittēret: neq; om
miſſa temeritate cōuinari uelit. Solus Plato nō aderat. ſed il
lū fictā ab eo ciuitatē inhabitare dicebāt utētē politica & le
gibz. Quas ipſe cōſcripſit. Qui qdē circa Ariſtippuz & E
picūz erant primi apud eos habebantur quum lati eſſent
et alacres & ad bibendum paratiſſimi. Aderat et Aelopus
phrygius et quot quot ad riſum facile monent. Diogenes
quidem ſynopeus tantum a priſtina uita mutatus erat:

ut cōfugio meretricē Laidē acciperetiquiq; ſæpe numero
ab ebrietate furgēs nutabat. Stoicorū autē aderat nemo. Ad
huc. n. ascendere dicebant erectū uirtutis collē. Audiuimus
& de Chryſipo ſcilicet nō primū illi licere in inſulā ascen-
dere: ni ſe prius expurget elleboro quater accepto. Acade-
micos dicebant uelle quidē uenire cōtinere ſe tamē & cōſy-
derare neq; adhuc cōprehēdere an illa inſula talis ſit. Sed
(ut cōiector) Rhadamātis timere iudiciū. Quoniā & ipſi
iudicia demoliri conati ſunt. Ex horū numero dicebant cō-
motoseſſe multos ut una cum his quæ ueniebāt & ipſi acce-
derēt: Sed ut degeneres deſceiſſe in uia: timentesq; ne forte
cōphēderēt media ex uia repedaſſe: ii qdē iter præſentes
digniffimi erāt & in primo hēbāt loco. honorāt autē Achil-
lem maxime & poſt hūc Theſeū. Quod uero ad coitum &
uenerē pertinet: cōmiſcent mulieribus indiſcretè palla; &
cunctis ſpectātib; idq; nullatenus putat turpe. Solus ſo-
crates iurat ſe cōmūdū eē: & qdē ſcientib; cūctis illū pe-
ierare idq; ſæpe numero Narciffus & Hyacinthus cōfiten-
tur ille autē negat. ſcēminē ſunt oībus cōmunes: nemoq; cō-
plici inuidet. Sed ſane in hoc uel maxie platonici: ipſeq; ſor-
minæ uolētib; ſe exhibēt minime reluctātes: Nūdū duo autē
tres dies exacti erāt: & accedēs ego ad Homerū poētā: quū
ambobus otū eſſet: & alia qdē plura tu; & undē eſſet roga-
bā. Idēnim dicēs apud nos quari ſolere uſq; i noſtrū tēpus.
Is ſū neq; ſe ignorare inq; quōdā eū cōtū: aliquos ſmyr-
neū: multos phœcēſ utum aſſe. Eſſe autē ſe dixit babylo-
niū & apud qdē multos nō Homerum ſed tigranē noiātum
eſſe. Poſtremo quām apud græcos obſes haberet denomi-
nationē priſtinā amiſiſſe. Cetera carmina quæ a multis re-
probata ſunt interrogabam: an ne ab eo conſcripta fuerint.

Is autē cuncta sua eē dicebat. Spnebā ego zenodotū & aristarchū grāmaticos illorūq; loq̄citātē. Vbi autē hic abūde mihi satisfecit iteq; illum interrogabā. Quare ab Achillis ira principiū suū p̄ferit. Sic. n. inquit mihi i mētē p̄tē nihil fortius cogitāt. Tū & illud an Illiadē post odissēā cōscrip sit: qđ multi affirmare uolūt is autē negauit neq; unq; se coe cū fuisse dicebat: qđ de eo multi & affirmare uoluerūt qđ autē cæcus nō fuerit statī sciui uidebat. n. quare nō erat opus ipm̄ p̄contari. Accedēs. n. interrogabā itq; ex aduerso p̄mp te ac urbane respōdebat maxie post cām ubi uicit. Erat. n. libellus cōitio: quidā cōtra eū latus a Tersite. qđ hunc in suo poemate spreuit gibbū. Vicitq; Homerus Vhise orāte & eius cām defendēte. Post uero id t̄pis aduenit & pythagoras famius septies mutatus qđ & in tot aialib; uixit. Tūc enī primū aīa errores finiuit. iudicatūq; est recepi i sacro catu. Dubitabat autē adhuc an ne Pythagorā se uel magis Euphorbiū appellaret. Empedocles quidē & ipse uenit. Sed circūcoctus ac totū corpus exustus nō tū receptus est: qđ id multis tū p̄cib; postulasset. Procedente autē tēpe statuerunt agones quos thanatusia uocāt. Certauit Achilles qn̄ quies. Theseus septies. Et alia quidē cuncta lōgū esset cōmemorare Summā autē gestorū scribā. iteq; uicit Cyrus qui ab Hercule deducitur Vlyssēm p̄ corona decertās. Pugil laris xqualis fuit Ario egyptio. Qui in corintho sepultus est & Epimutuo se uigentib;. Ludi autē quē p̄cratiū uocāt. apud illos premiū nō pōitur. Porro cursu certatiū non plāc memini quis uicerit. Poetarū sane (ut neq; fatear) sup̄bat Homerus. uicit Hesiodus. Brauia oīb; erāt corona cōnexa ex pauonū pēnis. Certamine qđē iā pridē p̄fecto nūciatū est qđ i p̄iorū loco multarent: p̄dictis a se uiculis & ca

Stodibꝫ supatis: p Malá irrúpe. Duces aut illoꝝ esse Phalarí
agrigentinú: & busiri egyptiú thracéqꝫ Diomedē Scironē
& ptyocatapē. Vt uero hæc audiuit Rhadamas: statuit he
roas i aciē sup litus. Duces aut erát Theseus & Achilles: A
iaxqꝫ Thelomóius iádudú sapiens: cōmittentesqꝫ manū pu
gnauerūt. Tádē heroes Achille multis qdē dignius ac glo
riosius pugnāte cōflixerunt. Cōflixit & socrates i dextero
latere ordiatus: multo magis q̄ quū uiuēs apud Delū pugna
uit. Et. n. q̄tuor ex hostiū numero irruētibꝫ i eū nō fugit: sꝫ
uultu i trepidus cōstitit. Cuius i posteqꝫ rei gratia Brauium
pulchꝫ ac magnū delegerant: ortū. s. ante ciuitatē: ubi so
dales & amicos cōuocās disputabat necracademiā locū ap
pellās. Cōphēdentes cos qui nicti fuerāt & ligātes: remi
serunt multo durius: puniendos. Scripsit & hāc pugnā Ho
merus mihiqꝫ abeunti libros dedit ad nostros hoīes dese
rendos. sed & hos i posteqꝫ eū & reliqꝫ suppellectilem ami
simus. Erat aut poematis initiū. Pāde defunctoꝝ bellū mi
hi semideoꝝ. Nūc dea tūc uero fabas excoquentes quēad
modū lex apud eos est ubi bello supauerit comederunt. uic
tricia dona festosqꝫ egerūt dies. Solus Pythagoras cōiui
oīno defuit: Stabat. n. lōge ieiunus sedens: & fabaz esū gra
uiter ferens. iā uero mensibꝫ sex exactis septioqꝫ mediante
nona res ac casus īspātus cōtingit. Siquidē cinyras scintha
ri filius cū pēctus tū & i primis pulcher Helenā multo iā tpe
depibat. ipsa aut nō obscure trahebat adolescentē amans.
mutibꝫ in conuiuiō agebant adinuicemqꝫ bibebant. So
liqꝫ surgentes. errabant per syluam. tandem quū ex
arderet Cinyras potiriqꝫ posse desperaret: consulit He
lenam. rapere: idque item & illi uidebatur: abeantes
que ad aliquam proximam insularum proficisci aut in

phellonā aut in tyronā addiderūt & huiū cōsilio cōiuratos
meis & comitibus tres audacissimos ac robustissimos? Et pa
tri qdē suo id nō indicauit Cinyras: utpote q̄ uidebat rei i
pedimēto fore. Itaq; rē ex sententia p̄fecere. Vbi. n. nox ad
uenit (ego qdē nō adērā sed contigit me in conuiuio discū
bentem dormire) ii clam alijs Helenam accipientes in per
lagos delati sunt. Media aut nocte excitatus. Menelaus: ubi
naquū thotū sensit: clamorē emisit: fratrēq; secū arripiens
cōcitus uenit ad regē rhadamātē. Porro illucēte die rettule
re speculatores nanē se uidere nō longe distantē. Quare as
sumēs. rhadamātus ex herois q̄nquaginta cōpulit in mor
nolignēā nanē ascēdere asphodelinā iussit p̄dones insequi.
At uero ii persequētes & qdē ex aio circa meridiē cōphen
dunt eos tunc primū in lacteū oceani pelagus secus Tyro
nam tantū itineris trāsgressi sunt ut fugerēt roseisq; catha
nis cōnectētes nanē ingressi sunt. Ipsa qdē helena lacryma
bat: erubescēsq; opiebat latitās. uultu in terrā dimisso. Rha
damas aut perferutatus si forte & meis alii cū Cinyra inter
fuissent: ut nullū dixeret Cinyrā ac cōiuratos suos a uerecun
dis nunciēs: misit in impiorū locū malua primum duriter fla
gellatos. Decreuit itē & nos ante prætaxatū tēpus excludo
re. Succedēt itātū die in insula moraturos. Hinc ego dolo
bā & lacrymis p̄fusus angebar: & ego bona quæq; amittens
iteq; errare cogēter. At illi contra unum solamē adhibebāt
q̄ essem eo non possi multum tēporis una uēturas. Iā in su
tus mi hi sedē ostēdebāt: & locum meū optimus q̄busq; p̄
ximū. Accedēs ergo ad Rhadamātē orabā iugiter ut quā
mihi futura erāt præcideret. quæq; sit nauigatio futura ostē
deret. Is aut inq̄t in patriā me affuturū: multis primum erro
ribus ac periculis uersatum. Regressus at tēpus addere no

luit sed & cōtinguas ostēdens insulas apparebant aut nū-
mero quīq; & alia sexta remotius. Has iuxta insulas inq̃
esse impiorū sedes: a quibus ignem iā uides plurimū ascen-
dere. Sexta aut̃ remotior illa somniorū est ciuitas: post hāc
& calipso ne est insula sed neq; iā tibi uides. Postremo ubi
has omnes praterlaberis: tū deuenies in magnā illā terrā;
ei quā habitatis ex aduerso positā: ubi multas passus prae-
tergressusq; nationes innumerabilesq; iter hoīes peregrina-
tus: tempore tādē certo in alterā applicabis terrā. Hāc
ubi dixit euellēs e terra malbæ radicē: protēdit mihi: huic
orare iubēs: Si qñ maximis in periculis uersaremur Admo-
nuit aut̃ si tpe tādē in hanc reditemus terrā. neq; igneꝝ gla-
dio cedere: neq; lupinis uesci neq; puero supra octauū de-
cimū ānū iherere. Horūq; si memor igt fueris spē habetui
ad insulam: reditus. Tunc eqdem quæ mihi ad futurā nau-
igationē suppeditarēt parauī: quū uero tps erat cōuescebar
illis succedēti qdē die accedēs ego ad Homerū poetā ora-
bā ut bimetꝝ mihi epigrāma faceret: qd̃ ut fecit colūnā be-
rylli lapidis erigēs supra portū isculpsi. Id aut̃ tale erat lu-
cianus diuis hāc uidit cūcta beatis Carus: & hic ppriā cō-
tulit i patriā. Manēs aut̃ & diē illā: sequēti ascēdebā comi-
tātibꝝ herois. Hic mihi & Vlissēs accedēs clā pēolope epi-
stolā dat i ogigiā Calipsonæ isulā deferēdā. Transmisit &
mecū Rhadamas trāsuectore naupliū: ne qs nos cōphen-
deret si forte ad isulas laberemur: ut aliis p̃ mercibꝝ nauis-
gātes: Vbi uero p̃cedentes odorifēꝝ aera relinqmus repē-
telsoctor quidā pessimus suscepit ut bituminis: sulphuris:
& picis simul ardētis. Nidor aut̃ erat ingratus & iportabi-
lis ut assatorū hoīnū aer turpidus & caliginosus: stillabatq;
ab eo ros ut picis gutte. Audiebamus & flagelloꝝ sonitū:

multorūq; hoīum fletū. Ad cæteras qdē nō accessimus: in
hāc uero descēdimus eaq; talis erat. Circū omnis in p̄ceps
& arida aspera; & cautibus horrida. Arbor aut̄ nulla neq;
aq; inerat. Nos tamen applicātes p̄ præcipitia illa inuiamq;
quādā senutā ingressi sentibus ac tribulis plenā plurimam
terræ illius uidimus deformitatē. Procedentes aut̄ ad car
cerū & poenarū loca. Primū qdē loci naturā admirati sum⁹
Ft. n. oē solū gladiis qbusdā ac tribulis effebruerat. Circum
aut̄ flumina decurrebāt: unū qdē lotabri & id tetrū alte
rum autem sanguinis: Porro in interioribus tertiū uidebat̄
igneū: idq; magnū apprime & imēsum defluebatq; ut un
da ac maris more fluctuabat. Habebat et̄ pisces: & qdē mul
tos igneis torrib; similes: paruis uero carbonibus ignitos:
quos lynciscos uocāt: Aditus ad cūcta illa unus erat: & is arc
tus. Terribilis ac poenalis portior stabat Thimon atheniē
sis. Ingressi tñ Nauplio ducente uidemus eos qui ī poenis
erāt. Et qdē reges multos: īferioresq; alios plurimos: eorūq;
aliquot agnouimus. Vidimus & Cinyron fumo succēsum a
pudibūdīs; suspēsū apposuerāt & historici supra cuiusq;
uitam inscribentesq; & peccata quibus mulctantur. Ma
xima omnium poena afficiebantur: qui uitas ac aliorum
mores inscribentes mentiti sunt ueritatem obscurantes.
In quib; Ctesias Cnēdius & Herodot⁹ erat aliiq; multi. Hos
ego ispiciēs bona sūpsere cūsisus. ut pote qui mihi eram
conscijs in meis ipse scriptis nullatenus mentiri. Ocius igi
tur ad nauē accelerās (neq; n. uisum āplius fere poterā) ua
leq; Nauplio faciēs abscēsimus. Post uero nō multū & sō
niorū īsula penes apparuit: instabilis ac incerta uisu. Habe
bat aut̄ & ipsa somni' sialiquid simile. Secedebat. n. accedē
tib; nobis: & subfugiebat. lōgiusq; euadebat. Cōprehēden

tes eā tñ: ac in portū delati: quē somnū uocāt: penes eburneas portas: qua galli tēplū inerat circa uesperā descēdimus. Tum i urbē succedētes: somnia quidē multa ac uaria uidim⁹. Primū qdā uolo de ciuitate ipsa scribere qñ qdā antea nemo scripsit: nisi forte Homerus: qui neq; accurate ut potuit. Hāc quidē circū ac undiq; surrexit sylua Arbores autē sunt papauera ac mandragore: hasq; sup uespertilionū multitudo. Ea enim sola in isula ales gignit. Flumen autē iuxta defluit qd nyctiporū uocāt. A portis fontes duo scatēt hisq; nomina uni quidē Negretus alteri uero panychia ipsa autē ciuitatis moenia sublimia uaria iriq; colore simillima: portæ quidē nō duæ sunt ut Homero placuit sed q̄tuor duæ quidē desidiæ & molliciei cāpum respiciūt: una ferrea altera e cornu facta: hisq; mortifera: terribilia: ac crudelia sōnia efferunt. Duæ autē ad portū & mare una quidē cornea altera autē eburnea: qua nos urbē ingressi sumus. Introeūti autē ciuitatē a dextris quidē est noctes tēplū. Quippe deos colūt & gallū maximæ illiq; secus mare sacellū ē. In sinistra autē sōni regia. Is. n. apud eos regnat satrapas duos & duces faciēs. Taraxionē Matheogenis & plutocleum. Phāraisiōis. In medio autē foro fons quidā inest: quē careotim uocāt iuxtaq; delubra duo delusiōis. s. ac ueritatis: ubi & penetrale ē cortina ibi pphetās p̄erat. Antipho somniorū simulator ad honoris a somno accipiens. Somniorum autem neq; natura est eadem neq; effigies. Sed alia quidem procera & pulchra ac specie multa alia autē minora: Quædam parua & deformia. & alia quidem aurea ut uidebatur alia in deos aliosq; huiusmodi ornata Horum nos plurima cognouimus a nobis olim uisa: Quæ & ad nos procedentia

salutabant: ut nota ac domestica ab hisq; ubi hospitio suscepti sumus: discubentes luculēte quidē ac urbane hospitati sumus. Postero die instaurare ac apparatus instruere: & quidē opulētissime: polliceriq; regē & satrapas facere. Quadā uero detulere nos in patriam domesticisq; nostris ostendere unaq; die retulere. Triginta dies ac totidē noctes eo loci cōsedimus: iacentesq; maxie ac dormientes uescebamur. Post modū uero quū fulmen quoddā e cælo repente dirupisset fragore excitati ac plurimū turbati recessimus: primum depasti. Tertia ex ide die ad ogigiā isulā delati descendebamus. Hic ego primū epistolā soluēs. q̄ intro scripta erāt p̄legi erāt aut̄ hæc: Vlisses: Calypsonæ suæ salutē. Nolim te ignorare post meū abste discessum q̄ me inuenerint mala. Siquidē ut primū egressus portus tuos nauiculā q̄ uehebatur: ut potui reparauerā quū me hyems & naufragiū cōp̄hēdit: ut uis euaderē apud Leucothoem i phæacorū isulā: ubi hospitio receptus scitū ē mihi multos uxoris p̄cos in mea domo ad uoluptatē nutriri: quos ubi oēs cōfeci: tādē ipsa a Thelegono nato mihi ex Circe mortem occubui: & nūc in beatorū sū isula maxieq; doleo olim desernisse eam quā apud te habui cōuersationē: & porrectā abste immortalitātē. Vbi igit̄ tpe cōcedetur hic effugiēs ad te ueniā. hæc i se epistola cōplectebat̄ nosq; ut hospitaret̄. Ego aut̄ p̄cedens parū p̄ a mari antrū in ueni tale. Quale Homerus dixit: & ipsam quidē squalidā ac moerore plenā. Vbi uero epistolā legit primū lachrymis illā cōpleuit: tū nos ad hospitium orauit ubi ornate ac abūde discubiuissiter epulam dū i primis illa d̄ Vlisse multa rogabat. & penolopes q̄lis i specie eēt: & si casta quēadmodū de illa Vlisses delirauit. ac nos illi r̄ndimus q̄ ad lætitiā eē possent. Tūc abeūtes secus

naucm

7
naue in littore obdormimus. Mane autē ascendentes fe-
bamur acrioribꝫ iā descēdētibꝫ statibꝫ diebusqꝫ duobꝫ hy
mē multā passi icidimus i. Colochyntios piratas. Hoies. i.
sūt hi feroces e uicinis isulis pdātes quot ea nauigātes trā
eūt. Naues autē magnas hnt cucurbitēas lōgitudie cubitoꝝ
lx. Vbi. n. cucurbitā exsiccāt exēterātes exhaustiūt: & q̄itra
sē egerētes nauigāt malis qdē harūdīcis. folio. at cucurbita
rū carbasi loco utētes. Igit̄ iipris ad nos dductis (erāt. n. nu-
mero q̄ gemias urbes i plest̄) pugnabāt e nostris plures
uulnerātes sēinibꝫ cucurbitā ad nos iactis. Cōin. n. acriter
& uolēt̄ pugnabāt. circa meridiē uero post colochyntios
caryos piratas aduētare uidemus. hostes autē erāt ii ut expi-
mēto didicimus. nā ut eos adesse: & post tergū urgere colo-
chyntii sēfere: sēstī sptis nobis ouerrebāt iuicēqꝫ pugnabāt
Nos at̄ iterea attollētes uellū utroqꝫ fugimus dserētes eos
cer tātes: & māifeste qdē caryoꝝ nauē uictores futuri erāt
ut pote q̄ plures (q̄nqꝫ & n. urbiū multitudo erat) & a forti-
otibꝫ nauibꝫ certabāt. erāt. n. his naues nucū cōchoe p me-
diū diuisa euacuata. Magnitudo autē cuiusqꝫ cōchæ i lōgū
passuū. xv. Vbi uero ab his secessimus: & sublatus cura-
re eos q̄ uulnerati fuerāt: ceterā at̄ turbā armis accigere. Sē-
p. n. nobis isidiari quopliā timebamus: neqꝫ adeo in nannū:
nec dū. n. sꝫ ocubuerat: quū ecce. ab dserta qdā insula aduer-
sū ferebant in nauē ut uiri. xx. delphinibꝫ insidētes latrōes
& ii. Delphines quidem insilientes aduehebant eos tu-
te ac imobiles: eq̄sqꝫ similes isfremebāt. Quū autē ex pio asti-
tisset hic qdē alii & alii illic exdebat̄ nos sepiis: & cācroꝝ
oculis ad nos missis. Igit̄ nobis cōtra sagitis utētibꝫ nō sub-
stinuere sꝫ maxia eoꝝ pte uulneribꝫ saucia cōfugerūt ad in-
sulā. Circa mediā uero noctē quū iā mitteret mare latita-
uimus: nido alcyōis oīum maxio allabētes. Erāt. n. illius cir-

cūferētia stadiōꝝ sexaginta ubi ad alcyōales cubās inerati
ouaqꝫ fouēs & quæ euolās paulominus nauē obruit allag
nēto i pulsaꝫ:ibat igiꝫ fugiēs & flebile qđdā insonās. Nos
aūt illucēte iā die descēdētes intuemur nidū uastæ nauis si
milē maximis ex arboribꝫ cōgestū:in quo & oua erāt qn
gēta singulaqꝫ maiora chiēsi āphora iā qđē & itro pulli ap
pebāt clamitātes:Securibꝫ igiꝫ ex ouis unū disrūpētes:pul
lū nudū& absqꝫ plumis egressimꝫ:igēcē ac grīphōibꝫ.xx.ma
iorē. Vbi uero nauigātes a nido ut stadiis ducētis secessimꝫ
p̄digiis qbusdā magnis ac mirabilibꝫ pculsi sumꝫ:si qđē che
nischus q ad prā erat subitis pēnis pēnatꝫ apparuit:& ex
clamauit Porro gubernator scitharus caluꝫ iā dudū ac ca
nus repētia cesariæ capillatꝫ ē:& qđ oīum mirabiliꝫ ipe na
uis malus germiauit ramisqꝫ pductis i uertice fructū edidit
sicꝫ. fac nigros botros n̄ sano maturos:Quæ ut uidimꝫ me
rito exhorruimꝫ: d̄p̄camurqꝫ deos ut a phātasmat̄is huiꝫ no
uitate nos aliēos faceret. Nōdū & qngētos stadios exigētes
uidemꝫ syluā maximā ac cōsitā pinis cypissisqꝫ. Nos qđē i
p̄mis suspicati sumꝫ illā terrā cēi id aūt erat pelagꝫ:& abyf
sus arboribꝫ ulla absqꝫ radice supra plantatis. Ip̄i tñ arbores
recti stabāt & immobiles ac nauigātibꝫ similes. Igiꝫ secꝫ edu
cti oē explorabamus: qđue acturi eſsemus i dubio uersaba
mus. Neqꝫ n. i trā arbores nauigā facile erat: dēsis illis ac cō
tignis adiuicē se hātibꝫ neqꝫ retro dā uidebatꝫ. Ego āt ascē
dēs supra maximā ex arboribꝫ specular̄ alteriora quomō
se hēbāt:& syluā qđē uidebā p stadia qngēta: aut eo āplius
cōtieri: alitꝫqꝫ ex idē nobis oceanū succedē. Et nobis p̄fec
to n̄sū ē nauē supra syluæ (dēssima qđē erat) cacumē at
tolcē: pꝫ arborꝫ comas nauigā: posseqꝫ tādē ad alterꝫ ocea
nū applicatē. Igiꝫ nauē magna cū harudie circūligātes & i
nemoris dēssitā ascēdētes: uix illā hausimꝫ. supraqꝫ ramozꝫ

frōdeta. dponētes pādētes uelant ī mari nāigabam' nēto
ipellēte adi. Hic & mihi ī mētē uenit Antimachi poetæ dic
tū. Dixit. nulle quodā ī loco: his autē q p syluā frōdeta na
uigātes adueniūt: Magno tñ cū conatu syluā supātes ī alte
rū puēimus pelagus. Tū nauē similē demittētes secabamus
iā puros ac lucidissimos fluctus: quoad delapsi sum⁹ ad hia
tū quēdā ac abyssū maximū aq̃ hic ide distātib⁹ q̃le ī terra
sæpe uidemus: aut terræ motib⁹ aut estib⁹ maximis euēire.
At qdē nauis deponētib⁹ nobis uela facile stetit: q̃ paulomi
nus accedēs ī uoraginē illā cōciderat. Intuētes autē uidemus
p̃fundū penitus q̃li stadiorū mille tremēdū ualde & admira
bile: stabāt. n. aqua ut diuisa & ad dextrā n̄ lōge pōs ex a
q̃s cōpactus: duo maria secūdū eā sup̃ficiē cōiūgētib⁹: ab
alteroq̃ arcu cōfecto ī altē mare decurrētib⁹. Allabentes
igif remis eo d̃ferimur: multa q̃ ui inixi sup̃auim⁹ pōtem ac
traiecimus: & qdē p̃ter opionē q̃ nullatenus speraremus.
Hinc nos suscepit pelagus placidū: ac mite īsula q̃ nō ma
gna fertilis & ad accessum facilis. Hāc autē hoies incolebāt
bucephali cornua hñtes: Quale ap̃d nos miotaux fingūt
Descēdētes igif p̃cedebam⁹ aq̃s hausuri: accepturiq̃ & cæ
tera quæ ad cōmeatū (iā. n. defecerāt) eēnt. si forte posse
mus & aq̃s qdē iuxta adinuenimus: aliud autē nihil p̃æsefe
rebat: & qdē cū circūspicularemur: nō lōge tñ audiebatur
mugitus multus. Quū autē id boū armētum eē putaremus
cōfestim accedētes hoies offendimus Qui & simul uiderūt
nos & īsecuti sunt: & tres qdē comitū nūero cōphēde
re: cæteri uero ad mare confugimus. Hic nos ubi armis oēs
accincti fuimus: (neq̃ enim probauimus socios despice
re ut inultos irruimus in Bucephalos: interfectorum car
nes dilaniantes omnesq̃ magno cum clamore ī fugam
compulimus: & quinquaginta quidem strauimus.

Duos autē comprehendimus illāſos: ad nauemq; conſeſſimus captiuos trahētes. Porro q̄ ad cōmeatū eēnt nullatenus iuēimus: & q̄dē alii ſuadebāt ōphēſos iterfici? ego autē nō p̄baui: ſ; uinctos illos cuſtodia tradēdos cēſui: dōec ad nos Bucephalorū oratores p̄uēirēt captiuos ip̄os redēpturi. Intelligebamus autē eos nutib; agētes & flebile nescio q̄d mugietes oratib; ſimiles. quā uero p̄ redēptiōe erat: offerre bāt caſeos q̄dē & ſiccōs piſces multos: & ceruos q̄ttuor: tres quēq; h̄ntē pedes: duos q̄dē retro. Qui uero anteriores erāt in unū creuerāt. Accipiētes igiſ: captiuos dimiſimus: unaq; tātū ex inde die ſubſidētes reſceſſimus. Iam & nobis piſces appebāt: & aduolabēt aueſaliaq; multa p̄xiē terrā ſignā. Poſt ū multū & hōines uidim⁹ nauticā nouo quodā mō deditos. Ip̄i & n. nantā & nanes erāt. Dico nauigatiōis modū. quū n. ſup aquā reſupini iacerēt: erigētes uerecūda q̄ & magna ferūt: ex hiſq; extēdētes uelū māib; ut carbāſi pedē tenebāt: ac incidente uēto nauigabāt. Alii autē poſt hoſ ſuberibus inſidētes: duos delphines una cōiūxerāt: habēniſq; gubernantes inſequebant̄ curſu. ii accedētes neq; offēdebant nos: neq; inimice inſectabant̄: Sed decurrebāt ſine timore ac pacifice noſtrā nauis figurā admirati: & circū undiq; cōſpectantes. Veſpere autē iā ſacto ad inſulam delati ſumus nō magnā. Incolebat̄. autē a mulieribus q̄ putauimus grāca ligua loquētib⁹. Acceſſerūt. n. & datis dextris ſalutauerūt nos amice admodū & ornate omneſq; pulchre & adoleſcentule: tunicāſq; trahentes ad terram uſq; delapſas. iſule q̄dē nomen Deiciens ciuitatis uero nuſq. Igiſ mulieres ſuſcipientes nos: quālibet ad p̄prios abiit lares: hoſpicioq; recepit. Ego autē paululū ſubſtans (nō. n. mihi ip̄i bona p̄noſticabar) diligentiuſq; circūſpiciens uideo multorū hominū oſſa: teſtaſq; iacētes: & clamorē q̄

de emittere: ac comites conuocare: ad arma q̄ secedere nō p̄
 bai. Ad manus aut̄. malū habēs orabā iugiter a præsenti
 malo euadere. Post nō multū hospita ministrāte uidi illi
 us crura nō mulieris sed asini ungulas. Tūc ego educēs gla
 diū cōprehēdo hanc uinciēsq; oia p̄cūctabar. Illa aut̄ & si
 inuita dixit se ipsas eē maritimas fœminas onosceleas nū
 cupatas: cibūq; eis eē aduentātes illuc hospites. Vbi autē
 iqt̄ inebriauimus eos cōcūbētes obtrūcamus. Hæc ubi au
 diui illā qdē dimisi ibi deuictā ipse autem ego supra testū
 ascendens clamabam: comitesq; conuocabam. Qui ubi con
 nenere enarrabā illis cūcta ossaq; ostēdebā. tū exterius il
 los ad deuictā educēs ea ac cōfessiz i aq̄ cōuersa ē: & inuisi
 lis appuit tñ: enseq; i aq̄ cōdidi tētās ea uero sanguis effecta
 est. Otius igit̄ in nauē descēdētes abscessimus. Vbi uero se
 quēs dies illuxit uidētes terrā cōiectura itelligebamus eā eē
 q̄ huic nostræ in aduersum adiacet. Inclinatēs igit̄ ac odorā
 tes q̄ futura nobis eēnt mēte cōtēplamus. Et q̄busdā qdēz
 solū descēdere uidebas. Itēzq; remeare ad nauē. Qubusdā
 uero nauē ibi destituere supraq; mediteraneū ascēdere. & in
 colaz̄ mores ac nitā tēptare. Interea dū hæc nobiscū cōfer
 reremus: hyēs nimia ac uolētus turbo i nauē incidēs ad lie
 tus disiecit ac dirupit. Nos uero uix enauim⁹ arma secū q̄
 q; ac si qd potuit abripiens. Hæc qdē igit̄ q̄ mihi ad aliā us
 q; terrā cōtigere in mari ac inter nauigādū in insulis in aere
 indeq; in ceto. Vbi uero egressi pestē illā euasimus q̄ apud
 heroas & somnia ac deniq; apud bucephalos & onoscelas
 Cætera aut̄ quæ in terra subsequētibus libris amplectar.

Luciani de Asino.

Vum in thessaliam ubi quādā mihi paternæ ratio
 nes erāt cū eius gentis uiro p̄ficiseret in thessalos
 quosdā incidi: q̄ in ipatā thessaliæ urbē redibāt ue

hebar equo necessaria qđá usui ferens unico comitatus ser-
uo q sequebat pedes iterēdū cū uariis de rebo eloquētes
lā urbi appropinquaremus a thessalis petii nū eius urbis ci-
uē nossent noīe hiparcū (hēre. n. me ad eū litteras ut apud
ipsum uelut hospitē diuerterē) illi & hoīem sibi notū eē di-
xerūt locupletē auarū q solū domi uxore & unī cā ācillā ha-
beret & quo ī loco urbis hitaret describētes ortū quēpiā in
quo eēt eius hitaculū / data deide salute acceptaq; abierūt
(ego domū hiparchi adiēs hostiū leuiter pulso accessit uxor
quā rogo an sit Hiparcus domi illa cū & qs essem & qđ mi-
hi uellē qđisset / a Deciano sophista patrē si hēre me litteras
respōdi / mulier manere paulū hortata ocluso hostio abiit
pauloq; post rediēs me iubet itroire. Ingressus salutato ho-
mine epistolā trado. erat ille ī cōenā principio ī lectulo se-
dens admodū paruū una muliere discūbēte mensa cibis ua-
cuā lectis litteris amicissimus mihi inqt grācorūq; excellē-
tissimus Decianus fecit optie q suos ad me amicos fidenter
miserit. Vides luci habitaculū hoc paruū eē sed q; satis sit
habitanti meq; reddes tua p̄sentia domū si æquo aio tuleris
ampliorē / uocata deinde ancilla Palestra des inqt huic hospi-
ti nostro tunicā & si qđ secū detulit cōde de hinc mitte ip̄s
ad balneū qđ longa uia a nobis abest / cepit me palestra ostē-
saq; domo pulcherrima ī hoc inqt lecto nocte dormies huic
puero tuo lectū substernā & addā pluuiar / Cū hāc dixisset
ego in balneū p̄fecturus ordeū in cibū eq; ancillæ dedi. lo-
tus cū rediissem Hiparcus me benigne excipiēs penē se ius-
sit sedere: cōena splēdida fuit uinum suauē & uetus: post cōe-
nā & potus & sermo dignus hospite. ita potando uespere
absumpto dormitū p̄fecti sumus / Postridie rogat me Hipar-
cus quo p̄gerē & quot diebo essem apud se affuturus / larys-
sam peto inquā sed hic fere quinq; diebus morabor (id ne

quaſi dixi ex animi ſinia) optabá ſiquidē ibi aliquandiu eſſe
quoad aliq̃a memaga reperta eſſet cuius ueneficiis aliq̃
moſtrū cōſpiceret: aut hominē uolātē: aut lapidē factū/ huic
curæ deditus capi urbē perambulare quāuis quo in modo
inqrēdū eēt nescirē. Interim mulierē uideo accēdētem ut ex
uia conijci poterat. Iuuenē opulētā ueſtis. n. erat florib; in-
textā ſerui plures auſ; ſumptuoſius appropinquans mulier
me cōpellat. Ego inq̃t Abria ſum amica ſiqua unqua; ſuit
mſis: q̃ quū eius filios nō ſecus ac meos diligā uolo fili ap̃
me diuertas magnas inq̃ gratias tibi ago mater. Cupio tecū
eſſe ſed pudore impediore ne uideat hoſpitē amicū cōtēne-
re ſi eius domū reliquā aio aut & benigno tecū ero. Nūqd
Hipareus auarus ille tuus ē hoſpes iqt? Nō his uerbis utar
ris mater inquā? ſplendidus quippe ac ſumptuoſus in me
ſuadeo ut ex nimia ip̃ſa lauticiāq; culpari ſoleat. Illa ſub-
ridēs manuq; apprehēſa ſeorſum ducēs caueas ait uelim oī
ēura Hiparci uxorē: magna & n. eſt p̃cipuā admodū uenefi-
cior; potēs appetens atq; uiros ſi quos in adoleſcentes ocu-
los cōiecit niſi quis uolūtati eius pareat oī conatu illos ulci-
ſcitur: hos p̃mens hos ibelluas trāſmutās tu uero fili ado-
leſcēs es ac formoſus ut facile placeas mulieri p̃terea exter-
nus & aduenāq; ut plurimū cōtēnūt/ ad hāc aiaduertēs me
id qd̃ lādū q̃rito habere domi ſceminā reliquo: abiēs me
cū ip̃ſe capi de uia loq; age inq̃ tu q̃ tāt opere hāc mirādā
artē te p̃fiteris appete excitare ip̃ſum paulo atq; eā discipli-
nā cōdiſce q̃ qd̃ libuerit potieris: & q̃ndē amici hoſpitis
uxorē n̄ licet: aggredere ancillā paleſtrā tibi illā oī rōne cō-
uilia. Nā ſi illā expugnaris abſq; labore q̃ cupis cognosces:
ſuis qdē & honeſta & turpia oīa dñor; nota eē cōſueuerūt
hac mecū loquēs igredior domū ubi neq; Hiparcū neq; u-
xorē offēdo Paleſtra penes focū ſedebat cōnā nob̃ parās.

hic ego o pulchra palestra inq̃ quā ueniste & admodū na-
tes simul & ollā circūfers atq; euoluis lūbis meis paulū hu-
moris supabundat ex quo beatus erit si qs paulū degustarit
illa lasciuior admodū & uultu grata: abi hinc inquit si sapi-
adolescēs nisi tibi manus uitā eripi & loca fuge ignis & fuli-
ginis plena. Nā si me tetigeris uulnus tibi iseret igneū. quo
apd̃ me deficiet ab hoc medic⁹ alī neq; de⁹ poterit te curare
Sed ego te urēs miq; imodū dolere afficiā cui⁹ curā hāc faci-
le sustinebis neq; lapidibus pulsatus dulcē uitabis dolorem
qd̃ atrides ita respicis hoies coquū doctū n̄ solū hos uiles
parare cibos sed hoies quoq; qd̃ his maius ē iugulare: pelē
adimere. partiri in frustra uiscera quoq; ipsorū & corda rima-
ri. hoc in quā enarrasti rectē nā me quīscul a te remotū nō
solū cōcalefecisti sed sibilē in mea uiscera absq; aliqua iniu-
ria exurēda cōieciisti. Itaq; te oro ut mihi salutem afferas his
asperis & suauibus quas dixisti medellis meq; iā mortuum
excoria ut iubet. Illa his uerbis aridēs cū iam mihi facta es-
set ppitior pollicita est postq̃ Domini essent dormitum se
mecū esse cōcubitura. Interea cum redisset hiparchus loti-
mus cōnatū potus fuit frequēs nobis inuicē coepulātibus :-
Ego somnū fingens cū surrexissem abii dormitum: ubi oia
mihi optime intus pparata erant extra lectus seruo stratus
mensa iuxta lectū sita & in ea calix ac uinū una cū frigida ca-
lidaq; aqua: quæ singula disposuerat Palestra quæ & lectū
plurimis quoq; rosas sparserat & sarta supmiserat ex eis cō-
fecta Ego symposiū prōptū uidēs cōpotricē cēsui expectā-
dā illa ut patronā i lecto collocauit euestigio ad me uenit:
erat at illaris iuicē nobis & potū & oscula p pinātib⁹ sūpto
potu q nos efficeret i nocte patiores tum illa hoc p̄ceteris
adolescēs memineris oportet te i palestrā icidisse nūc ostē-
das licet an sis fact⁹ iter adolescētes agilis & huiusmōi cer-
tamina exercitat⁹ cui haud inq̃ defugiā hāc puocationē ut iā

nudari & palestræ exercitio incūbere suꝫ paratus tū illa uo-
lo obtēperes mihi ait ego doctoris: & p̄sidis more certami-
nū qbus te exerceri uolo p̄scribam nomina: tuum erit iussis
prompte parere. Manda in quaꝫ quod lubet: sed aduerte ut
nostra certamina in tpe Cōcinne cuꝫ humore fiant: illa stās
nuda: & exuta ueste imperat exue te adolescens sumptoqꝫ
unguento aggredere cōtra certatē femori coniūcto femore
prosterne me resupinā deinde super incumbēs meis in altū
cruribus erectis femori inhære & quaqꝫ uersus percutere uul-
nera: telū etiā ferens quoad fueris defessus & lumbi bellum
egregiū porregerint. tum educto telo rursus illud in igneꝫ
iunge ac ualidius percutere atqꝫ in sta quo usqꝫ aduersarium ad
parietē impellas. Sed cū lapsus eris paululum tibi indulges
neqꝫ festines postmodū cōmuni Marte pugnes. His dictis
quū omnia quæ mādata erant perfecissem diligēter: finisqꝫ
iam nostri certaminis adesset. Tum ego paulo subridēs pa-
lestram alloquor nigrā in quā uides facile prompteqꝫ parue-
rim tibi. Sed animaduertas uelim an satis recte has mihi im-
posueris colluctationes cōmutes enim luctandi genus: aliqꝫ
ex alio iubēs illa me ī faciē: percutiēs quē nugatorē discipu-
lum habeo inquit: uide sis ne uapules nī dictis pareas: de-
hinc surgens seqꝫ ad nouum certamen parans nunc inquit
ostendes si uiribus ualidis luctator egregius existas sisque
in eo luctandi genere exercitatus quod genicularium appel-
lant. Tū subnixa genibus in lecto prona age tu luctator me-
diā corporis partē ualēter aggressus p̄cute uulnusqꝫ adige p̄-
fundius nudā uides utere promptius iniice introrsus telū
deinde introrsus flectēs iteꝫ ī pellēs absconde & cōprime
nequicqꝫ huic certamini adicias interuallū: cane autem ne ci-
tius q̄ iusserim telū extrahas sed incuruās aduersarium inse-

genicul

quere quo prostrato rursus certamini incumbere quoad lassus nictusq; deficias & sudore sis madefactus. Ego in risum effusum uellem magistra inquā a me quoq; aliqua huiusmodi tibi præcepta tradi in quibus mihi obtēperes uelim. sed iam te erige poneq; sedēs data dextera mihi recōcilies nā tēpus est iam dormiēdi his uoluptatibus atq; exercitiis nox traducta obliuionē penitus attulit itineris in larissam. cū autē in mentē uenisset occasio quæ cupiebā discēdi. o dulcissima Palestra inq; ostēde oro te dñā; tuā suis p̄stigiis usq; in aliq; se formā uertētē. lādudū enim aliquod huiusmodi mirādū spectaculū uidere exopto sed a te p̄cipue si qđ nosti quāz credo minime huius artis ignarā. hoc a nullo alio te præter (quæ anima mea es) percipere cupio. Me qđē qui hæten⁹ uelut adamātinus (ut aiunt) in nullā unq; mulierez oculos amoris causa cōieci. seruū effecisti: animo amatorio deuictū. Tū palestra locaris inquit. Quis enīz cātibus superare amorem pōtēius artis magistrū. Ego per hoc caput ac beniuolentiā erga te meā. Iuro me (neq; n. litteras noui) īsciā hōz penitus eē. uerū si facultas dabit dabo opāz ut uidere queas dominā ī aliā formā transmutatā. his dictis quū dormissemus paucis diebus post quū nūciat mihi palestra dominā se in aue conuersurā ut ad suū amatorē aduolet. Nūc tēpus inquam adest quo diutino nostro desiderio possis facere satis bono animo sis ait. & quū iā nox aduētaret me apprehensum ad hostiū domus ducit in qua illi dormiebāt meq; iubet per rimulā hostii introspicētē quæ fierēt aiūm aduocare. uideo patronā deposita ueste nudā prodire accēsa lucerna duo tenentem grana quorū altero thuris ardenti lucernæ imposito multa in lumē locuta ē. Deinde grādiusculā referās arcam: plures continentē pixides unam effert quid

in ea cōtineret incertū. Sed quantū oculi cōiicere poterāt
oleo plena uidebatur ex hoc assumēs a summo usq; ad imas
partes totū corpus perūxit statimq; alā innascunt illi & ro
strū corneū & aduncū omnisq; in aue conuersa est noctur
næ cornici per simile ut uero se uolātē aspexit aspere can
tans pro ut hæ aues solēt perq; hostiū euolans abiit/ego q
mihi uidebar in somniū uidisse palpebras oculorū tetigi ne
q̄q̄ oculis fidens aut q̄ea aspexeri aut q̄ eē excitat a sōno
Tādeꝫ ut uix sensi haud q̄q̄ dormire Palestřā rogauit ut ego
quoq; eo ūguento unctus in aue cōmutarer. Cupiebā. n. ex
perimento discere an ex hoc hoīe auis possem fieri illa ho
stium domus aperiens pixidem profert ex quā festinās ex
utus perungor totus auis quippe malo hoīe nequaquā fio.
sed cauda euestigio a posteriori innascitur parte digiti oēs
nescio quorsum abierit ungues in quattuor ungulas uersæ
manus ac pedes iumēti crura effecta: auriculæ lōgæ: magna
facies quæ oīa circūspiciens cognoui me asinū euasisse: uox
hoīs ad querēdum de palestra defecerat sed labia dimittēs
ipsamq; quā poterā forma respiciens accusabam q̄ me pro
aue in asinū uertisset. illa manibus demulcens caput miserā
me inquit quātum malifeci festinantē: similitudo pixidum
me decepit nō capientē ea quibus hoīes in aue cōmutant.
Sed confide aie mi facilis erit huius erroris cura. nam si ro
sas comedes statim exues iumēti formam & in amatorē meū
redibis ac una nocte æquo feras animo: asini formam dilu
culo curabis: afferam sane rosas quas ut ederis fies homo.
hæc quū dixisset tractans me & aures & reliquū corpus de
mulcebat: ego corpore asinus sensu tamen menteq; homi
nis fungebar ipse ille Lucius præter uocem: /mecum igitur
multus eratam Palestřæ conquæstus labiaque mordens

abii ut sciebam equum meum & aliu; uerū asinū Hiparchi
esse qui ut me ingressum conspexere ueriti ne fenu; ipsorū
comederē demissis aurib; parati erāt ad me calcibus repel
lēdum; quod ego perpendens longe a praeſepe recessi stās
ac mecu; ridēs sed risus rugitus erat. Capi uero iterim me/
cu; cogitare quid si Lupus nunc aliq; ad nos itret aut alia
fera insultet mīhi qui nil mali commisi; hac detētus cura ti/
nebā aliquā malā futurā esse fortunā nox intēpeſta quum
esset ac silētium & dulcis somnus strepitus qdam exterius
tanq̃ effossi parietis est factus. Iāq; adeo dirutus erat ut in/
gressui homini pateret. Tum unus & icē alter pluresq; itrāt
armati oēs Hiparcu; Palestrā ac seruū; meū; colligant do/
mū; spoliāt pecuniā uestē omnēq; supellectillē auferunt:
adeo ut nil relinquit domi. Tu; me equū; q; atq; alte; edu
centes asinū; strauerunt ipositisq; rebus quas asportauerant
ad graue onus ligno nos abigentes ad montes uia deſſucta
effugerunt. Ignarus eram quātum pressi pondere mei focii
paterētur laboris. ego deſſuctus absq; solcis iter facere ſaxis
præacutis admodum offendebar. ideoq; ſæpius celſitās de
ſiciebā sub pōdere. Sed e uelſtigio uir ſubſequēs me ſæpius
ſeriebat baculo. Quū; Cæſaris inuocās præſidium p uoce
rugitū; edebā. hoc ſolum absurde pſerēs uoce maxima Cæ
ſaris uero nomē minime ſequebat. Ad hæc uapulabā ma/
gis ueluti qui rugitu pderē nocturnos fures: nil ergo pfici
ſcens rugiēdo ſtatui uerbera ſilētio redimere: iā; dies aderat
& nos multos trāſieramus montes religati ora ne paſcēdo
iter moraremur. Meridie ad diuerſoriū quoddā puenimus
hominū quibus cū noſtris latronibus ueterē eſſe cōſuetudi
nem tum ex mutua ſalutatione tū ex oculis poterat percipi
iubēt illi ſarcinas deponere & prandiū parāt nobis iumētis
ordeum

ordeum p̄buere quod quum ceteri comedissent ego ualde
exuriēs (nā is cibus mihi esui difficilis erat (cogitās qua re
famē sedarē) hortulum retro diuersorū cōspicio multis ole
ribz plenū in quo et rosā esse uidebāt. Itaq; uidēs oēs prā
dio intētos accedo ad hortū tū ut pascerē olera tū ut ede
rem rosas quibz in cibū sumptis sperabā me in homiem re
uersurū. hortū ingressus raphanos atq; apiū qbz etiā cru
dis utuntur hōines ad saturitatē comedi q̄ uisā fuerāt non
erant rosā sed lauri siluestris flores laurū uocat hōines: ma
lū & asino & equo cibuz. cum ferāt ex eo edētes e uestigio
mori. hoc aspiciens horti custos rapto ingressus ligno ut o
lera ita de pasta uidit tāq; irati dñi erga fures deprehensos
solent: neq; natibz: neq; lateribus pepcit: aures in sup ac to
tum caput fuste cōtrinit. ego iā uerbez īpatiēs cum ā bobz
calcibz resupinuz sup olera strauissem aufugi ad mōtes: qđ
ille ut aiaduertit canes aduersus me incitauit hi cu plures
essent atq; ad ursos expugnādos ualidī ueritus ne me dila
niarēt si me cōprzhēdisent decreui satius eē domum reuer
ti: itaq; eodē cursu ad stabulum e uestigio sum regressus il
li cōtinuerūt canes currentes: me uero haud prius pcutere
destiterūt q̄ ut ex dolore cacarem olera comesta & iā ab
eundi tēpus aduenerat cū illi granioribz rebz quas furto sur
ripuerāt dorso impositis abierunt ego & uerberibz & one
re admodū defatigatus ungulis in sup de uia cōtritis decre
ui me in uia p̄sternere neq; exurgere ēt si me uerberādo ne
cassent eo pacto speraui illos necessitate cōpulsos sarcinaz
qua prassus erā inter equū & asinū partituros meq; ut inu
tilē relicturos lupis. sed nescio qs demū inuidia mot⁹ mea
cōsilia in cōtrariū uertit: nā alter asinus fortassis idē cogitās
de uia cecidit quē illi miserē baculis pcutientes ubi exurge

re negbat neq; pdesſent uerbera alii cauda alii aurib; ap p
heſum ſurgeſ impellebāt; cū uano labore in caſſum tēpus
tererēt. aſinus.n. i. uia ſtratus ueluti lapis iacebat) illi ad ſu
gā intēti ne fruſtra tardarēt dempta ab aſino onera mihi &
equo i poſuerūt aſellū uero miſeꝝ captiuitatis & oneris ſe
rēdi ſociū abſciſſis enſe crurib; adhuc ſemianimē e loco p
cipiti diiciūtmors illi attulit laborꝝ ſinē: ego uidēs quorſū
mea euafiſſent cōſilia ſtatui æquo aīo ferre ſarcinā & pꝛop
te iter cōſicere. ſpās roſis aliqñ reptis me priſtinā formā re
cupatꝝ: pſertim cū ex latronū pcepiffem uerbis parū iti
neris ſupeſſe ad locū in quo de poſitis ſarcinis manerēt: me
q; etiā curſu ſi opus fuerit ad proficiſcēdū paro ante ueſpe
rā uenimus domū anus uetula itus ſedebat ad ignē illi de
poſitis ſarcinis uetulā rogāt cur ſedeat ac nō potius pꝛadi
um paret. illa oīa eē pꝛōpta ait panes plurimos uinū uetus
ac ſylueſtres carnes. Collaudata uetula ueſtibuſq; dpoſitis
ad ignē ſe oleo unxerūt uas erat aquæ plenū calidæ qua ſe
lauērūt ſupuenere paulo poſt adoleſcētes aurū argētū ue
ſtes ac muliebrē uirilēq; ornatū portātes cōem oīb; pꝛdā:
q; b; reb; itus delatis & eodē ipſi pacto ſe lauērūt erat illis
pꝛadiū fertile ſermo homicidæ uariſ Anus mihi & equo
ordeū pꝛbuit ille cibū auide uorauit timēs (ut par erat) ne ef
ſem in edēdo ſocius: ubi mulier ab eſt ego panē q; itus erat
comedi poſtridie relicto eū uetula adoleſcēte quodam ad
opus ſuū abierūt ego ſentiēs cuſtodes mihi i poſitos diligē
tes (qdē cōtēnebā) cū facile ex eius cōſpectu ſugerē. Sed
adoleſcēte pꝛcinctū enſe. i me ſæpius reſpiciētem atq; ad ſer
uātē hoſtiū formidabā) Poſtridie circiter noctē mediā reuer
ſi fures neq; aux neq; argētū tulere ſed uirginē formoſam
ſane ſlentē capillis ſparſis abſciſſā ueſte hāc i ſtraminibus

posita bono aio eē iubet mādātes uetulae ut cōtinuo do/
mi eēt uirginēq; adseruaret diligēter. quæ neq; potū neq; ci/
bū cape uoluit: solū gemēs ac lacerās capillos adeo ut & e/
go quoq; illius cōmotus fletu sibi iuxta p̄pinquus lachry/
marē interim extra domū fures in porticu cānāt factō die
explorator qdā adueniēs nūciat quēdā aduenā ea die mul/
tis cū opib; transiūz hi ut erant armati cōsurgentes me
& equū stratos ab eūtes ducunt ego infelix ignorās me ad/
pugnāz & bellum duci cum tarde irez ligno pcutiebar post
q̄ ad locum puentum est q̄ aduena ille p̄fecturus erat in ue/
hicula & sarcinas incidētes hōinē cū familia occidūt p̄cinsi/
orib; reb; mihi & equo ipositis cū reliqua i syluis abscon/
dissent reuerſi sunt: ego cū baculo s̄p̄ius ictus essem un/
gula offendo in lapidē acutū ex offensiōe fit summo cum
dolore uulnus quo factū ē ut reliquū uiaē cōficerē claudus:
Tūc illi qd opus est inuicē autē hūc asinū nutrire s̄p̄ius
cespitātē ex aliquo demus cū p̄r̄cipitē loco inutilē be/
stiā tanq̄ futurā (ut solent exercitus) expiationez: scū hāc
aduersum me machinarent ego intelligēs oīa qd itineris su/
perſuit oblitus uulneris peregi Timor enim mortis omnē
abstulit uulneris dolorem sūt uero ad diuersorum peruen/
tum est onera cum deposuissent a nobis discumbentes cā/
nant deinde noctu cum recedere uellent quo reliqua e syl/
uis deportarent: quid unus inquit hunc miserum deduca/
mus asinum inutilem propter ungulae uulnus hāc quæ su/
perſunt partim nobis metipsis partim equo deferenda im/
ponemus his di&is abierunt una equum ducentes nox cū
noceret lunæ beneficio ego mecum locutus quid amplius
in quam expectas miser esca uulturibus & eorum pullis
futurus nanquid non intellexisti quæ isti de te sunt

inuicem collocuti: uis ne ex alta crepidine deiici: nox res-
plēdet fures abiēre pete fuga ab istis homicidis salutē, hęc
mecū cogitās cū uiderē me solutū (laqueus enim suspēsus
pēdebat) ad fugiēdū maxime sum cōmotus itaq; domū ex-
iens capī cursu fugere qđ anus ubi cōspexit me p caudam
retinebat: ego rē dignā precipitio & alia quā uis morte pu-
tās si a uetula retinerer mulierē trahēbā illa magna uoce i-
plorat uirginis opem quæ cū pdisset cōspectare facinus ē
ausa nobile & memoratu dignū nā sup me ascendens fuge
comes facta est ego tū fugiendi cupidus tum puellæ gratia
extento cursu abibā anicula post nos relicta uirgo orabat
p salute deos ad me uero si me igt ad paternā domum pdu-
xeris primū ab omni ope te libeꝝ faciā tuꝝ ordeī medinn⁹
erit tibi singulis diebꝝ cibꝝ at ego tū interfectores meos fu-
giēs tū pollicitatiōibꝝ puellæ motus neglecto uulnere cure-
bā: ut uero ad triuū quoddā puenimus hostes nꝛos redeun-
tes incidimus qđ a lōge ppter lunā ifelices captiuos cogno-
uere currētes cū me cōpræhēdissent in uirginē uersi sꝫ spe-
ciosa uirgo qđ misella inqūt p ignota pꝑis loca? nūqđ dæ-
mones nō extimescis? redi igit nā te tuis restituem⁹ qđ quū
ridētes di xissent me retro uerterūt tū pedis & uulneris me-
moriam quū renouata esset claudicare cæpi illi nūc tādē cap-
tus claudus factus est aiūt cætēꝝ fugiēs nō sentiebas uul-
nus sed sanus uidebare: equo & anibꝝ uelocior cursu: hęc i-
ter uerba adeo me lignis pcutiebāt ut iā ulceribꝝ postero-
ra ifecta sint domū ingressi anū laqueo e petra suspēsam in-
ueniūt uerita. n. (ut æquū erat) latrones ppter uirginis fu-
gā laqueo uitā finierat qđ illi admirātes scisso fune imū in-
pꝑitē egere. deide ligata uirgie sūt ad cænā pfecti qđ mul-
to potu traducta quū d uirgie colloquerent qđ ait qđ spiā.

rex eis de hac fugitiva agendum: quod censes alter nisi eodem illa
loco quo uetula nostram precipite agamus/nam & utilita-
tem nobis auferre conata est: & nos: anteq nostram perdere
scitis, n. si ad suos peruenisset in primo uersaret uita nostra
oēs a pluribus ex ipso circumdatis fuisset capti quare
ulciscamur hac uita nostra insidiarice sed non ita ut e saxo p-
iecta morte peat repentina mortis genus quo longe dolore
afficiat: repeniendum ē nobiscū de illius morte discerneretur
adiiciā autē hanc qd & uos pbiabit a finis interitū: quoniam
sempiternū nūc uero. fide claudicatē oportet perdere & n.
fuge uirginis factus est socius & minister: hūc interficiamus
primum/et seindamus uenire atq; itellinis abiectis: intus uir-
ginē inducamus ita ut solū sup. extet caput ne euestigio sus-
focaret reliquū corp⁹: ista uētrē lateat/quo cōsuto ambos
nulturibus eiiciamus: nouo more pparatū cibū aduertite quā-
so ad hoc tormēti genus: primum uiua mortuo afino here-
bit: deinde sole urēte in eius uētre decoquet: n̄ sup. iam ead-
mortē torquebit: neq; poterit seipaz p̄mire: cetera qbus ex-
crutabit tū ex p̄fecti cadaueris satore tū ex uermibus
scaturientibus: pratermitto uolūres deniq; cadauer d̄ pasti &
uiuentem quoq; uia laniabūt: ad hoc mōstro simile acclamā-
tes: oēs rēcōprobauerē ego me ipz deplorabā tāquā iā mo-
riturum: neq; tantum meo interitu dolebā: quantum quod
receptaculum essem: futurus infelicis puellaz: quā nihil ad-
miserat malitiā diluculum aderat cum subito manus aduen-
tat milisū ad os scelestos latrones capiēdos/quos oēs nūc
tos ad ei⁹ ora p̄sidē pducūt: t̄ter hos milites q; puellā des-
pōderat latronū investigator aderat: hic uirginē dorso meo
ip̄positā ad suos reduxit: domestici nos ēta lōge cōspectos
ut agnouere me illis aduētū n̄m uoce significāte p̄fecti ob-
uiā domū pducūt uirgo multū de me locuta & captiuitatis

& fuge socio & una ad mortē defuncto nra mei de mandata
ceteris medinnū ordeī p̄bere iussit ēt foenū q̄tū sufficeret
camello/ego cōspēdis cāibz q̄ i aulā itroeūtes multa ut in
diuitis hoīs nuptiis uorabāt: palestrā sū exēcratas q̄ me n̄
i canē s; asinū sua arte trāsmutassēt haud multos post nup
tias dies uolēs mihi uirgo p̄missā grām referre patrē ut me
libez dimitteret hortata ē ille sub diuū cū equaz armētis
libez in uoluptate & equas subagitare cū uellē p̄misit que
cū mihi optia genere redhibitio uisa eēt si mei arbitrii res
fuisse aduocato itaq; e q̄naz pastore me sibi p̄misit lētam
tāquā nō ā plus sarcinaz molestiā subituz equabz pastor i
miscuit ducēs simul ad pascēdū/ sed cōtra atq; opinabar ac
cidit nā q̄ armēto p̄erat iclusum me reliquit: xor illa ad pi
strinū illigatū & triticū & ordeū molef. cogit/mediocris hic
erat labor grato p̄serti asino molere quātū dñō fac eēt sed
mulier icēta q̄stui & i aliq; quoq; q̄ plurimi i agris erāt or
pera ad farinā mercedē misēz fatigabaz collū i sup ordeūz
mihi debitū cibū cōfricās ac molere cogēs placētas ex eo
i suū usum faciebat/ dabatur mihi fursus p̄ ordeo si qñ pa
stor iter armēta ire ad pabulū equorūz sineret q̄ me uelūt
adultoz suspicabātur calcibz & morsibz i festabar: adeo ut
nullo pacto zelotipiā ualerē sugere/ macilētus igitur pu
tpe factus sū ac deformis neq; domi a pistrini labore q̄et
neq; i agris pascēs quū nō essē ab equoz p̄secutiōe tutus
destiabat ēt qñq; ad mōtes lignoz sarcinas: laturus qd̄ ma
lū ceteris erat i oibz deterius: nā primū ascēdēdus mōs erat
saxosus aspa ac dura mihi ut q̄ absq; solēis eēē oīa ducebar
a puero asinatio q̄ me aliqñ nouo mōt proderet: p̄cutiebat
currētē: neq; simplici solū ligno s; eo cui frēntes atq; acuti
stimuli essent i fixis sēmp posteriora dorsi purgebat: adeo
ut nates ulceribz ignatāz sēp ab illo eodē loco uapularentur

onus p̄terea i ponebat & elephāto igne defcēsus mōtis li-
cet eē p̄ceps: tñ cōtinuis p̄mēbat uerbetibz s̄ q̄n sarcina in
alterā declinaret p̄tē nūq̄ aut demebat signa: aut i pōebat
leuius: ut aquaret lātē sed graues addebat lapides leuiori
p̄ti: ita redibā m̄ifer: tñ signa cōsaxa inutilia ferēs: flumē erat
i itinere absq̄ nani ille calceis parcēsa posteriori p̄te post
ligna supra mē quoad fluiū trāsiuissem isidebap̄si uero (ut
sape cōtigit) labore atq̄ onere nimio lapsus cecidissēm: tñ
mihi calamitas aderat n̄ ferēda: nō. n. deses me subleuabat
manibz: aut camo erigebat: aut reddebat sarcinā leuiorē: s̄
a capite: atq̄ auribz: i p̄iēs me ligno p̄cutiebat cōtinue quō
ad plagaz multitudo me cogēret ad surgēdū: aliud quoq̄
malū itolerabile sū p̄pessus spinaz: q̄ppe acutaz: fassē quē
ferebā a posteriori p̄te suspēsi: caude alligauit ut p̄dēs cru-
ra monētē (ut ābulāti necesse erat) acerrime p̄gerēt: neq̄
uero huius malo obuiare potis erā hācētibz semp spinis ae-
p̄pter incessū repcutiētibz nā si remissimū incedēs de uita
re: spinaz ictus: ligno ualde uap̄labā: si baculū cūitarē ci-
uius ābulās grāuius posteriora torq̄bāt a spinis: erat a sin-
ario illi oīo me p̄dendi aius. Itaq̄ cū illū aliq̄n calce p̄cussis-
sem: nūq̄ ē id oblitus iussus stupā de una regiōe in aliā trāsi-
ferre illā sup̄ dorsū meū atq̄e alligauit interitū q̄ eū eo mi-
hi machinatus cū paululū p̄cessissem: raptū ex igne torrē-
oxustū isra stupā abscondit q̄ subito icēsa ego ignē sētis: me
aburēdū: aspēctū forte diuina stagnū me uicini meq̄ i aq̄ una
cū stupā uolui sapī quoad ignis extiguprēt ita absq̄ dif-
crimine reliquū afeti uic tū n̄ daret illi facultas stupā āpho i
cōdēdi limo atq̄ aq̄ plenā: at sceleris ille asinario domū tueri
sus oēs i me culpā uicini affertēs me mea spōte i ignē p̄silui
se. aliter dīceps ipur? puer igēs aduersū me excogitat malū:
nam cum me ad montē deduxisset grandi lignorum
imposito onere rediens uicino agricolaz ligna uendidit

neq; uacuū lignis domū reddicōs apud dñm ueluti inutile
accusat i qēs qd hūc asinū āpli' nutrim⁹ frustra difficile tar
dū grauē inspice q sit eius cura si mulierē aut uirginē sofo
sam cōspicit e uestigio calcib⁹ p̄siliēs curso ad eā ferē tāq
hōines ad mulieres dilectas solēs morsu tāq oculo appe
tēs nitif cōcubere ex quo lites tibi & odia oib⁹ cōquerētib⁹
paucib⁹sq; isurgūt. n. uero nūc ligna ferēs cōspecta i agrū
abeūte formia ligna abiecta disp̄sic mulierē tāq coiturus isē
qf dōec aliis aliūdē accurrētib⁹ mulier ab hui⁹ sofofi amato
ris ipetu liberata ē hāc patron⁹ credēs posteaq; iqt neq; pi
tar ire uult neq; sarcinā ferre sed mulieres appetēs: amores
hōinū imitat' occidit eū & itestinis uulturib⁹ datis: carnes
opariis seruat: si q; qd sit mortuus quāret fingere a lupō
iterē p̄tū ad hoc absurdus ille puer gauisus me subito parat
ingulare sed forte accidit ut uicinus qdā agricola me ab in
teritu uōdicaret qdā solēs aduersū me grauiora neq; hūc
asinū occidas iqt pistina aptū atq; oneri ferēdo: neq; ē ma
gnū si i amores mulierū labis castra ipm sumnota. n. uenens
cupiditate mias erit & pignori nō sit difficile ēt grauiiss
mū onus ferre si quōē castres ignoras triduo aut quatriduo
q; adducā huius artis pitissimū approbat' a singulis q a
derāt cōsilū hoc audēs fundebā lachrymas tāq uir esse asi
no desiturus neq; n. uiuere āplius cupiebā si fierē eunuch⁹
potius ergo aut iedia deficere decreui aut ex mōte aliquo
me precipitē dare ut morte misera effugerē uitā miseriorē at
nocte itē pestā supuenit i agros & uisā nūcius puellā a la
tronib⁹ npp̄rptā & eius spōsum meridie iuxta lictus deā
bulātēs ab inundātes maris aqua raptos atq; absorptos sulf
se hūc finē & rex & uice fortitos serui nouis dñis uacua do
mo decreuere oēs nequaq; de cetero seruitutē pati raptis
q; quā i agris erāt aufugiūt qui egs prāerat absumptis

q̄ poterat mihi & eq̄s i pōitēgre ferebā n̄ ferre me onus as-
no dignū latābar tñ me euasisse id piculū exactiōis uniuersa
nocte cōsecimus lōgū iter: tertia die i urbē macedoniae p-
uenimus hominā q̄ p̄ magnā ac p̄ p̄ osam i q̄ bitare statue-
rat q̄ me ducēbat & simul iumēta nēdetē p̄co medio stās in
foro nos p̄scribebat emptōres diligēter īspiciebāt oīa ap̄-
tes os atq; ex dētibz aetate cuiusq; coiectātes emerūt alii iu-
mēta reliq̄ me uleimū reliq̄ ū p̄co iussit reduci domū inq̄s
hūc solū uidēs n̄ reppisse emptōrē at fors multa resolēs sa-
pius & cōmutās i dñm minie gratū p̄auit. Cynedus erat se-
nex unus ex eis q̄ deā syrā p̄ uillā & agros circū ferētes sti-
pē dea offerre i pellūt hūc magno nēdo p̄tio dragmis tri-
ginta quē ligātus sequor ubi domū phyleni (hoc emptori
nō nomē erat) puenimus magna ad hostiū uoce o caralia
iq̄ seruū nobis emi pulchrū ac grādē gñe capadocē erat ea
o caralia cynedox turba phyleni coadiutorz q; oēs ad illi uo-
cē applaudētes existimabant uerū seruū ēptū cēnt uero asi-
nū uidēre Phylenū icrepāt q̄ nō seruū sed spōsum sibi ad-
duxerit suis nuptiis dignū ex quo cēte pullos eiusmodi q̄
p̄mū garet. Ad hāc cū risissent oēs ex certitio suo scēti pa-
ratia domi sacris mihi. Deā sup̄ ip̄osuerūt ciuitatem egressi
cū patriā pambularēt i quādā uillā puenimus i qua ego deā
ferēs cōstiti qdā q̄ rei perat cū ueluti deo plenus nōnulla
p̄tulisset uerba reliq̄ mitra p̄iecta caput sub̄ gurgur ligātes
ensibz laceratos feriūt linguā īsup̄ foris dētes exēctā q̄sq; in-
cidit ut breui tpe oīa sāguie manerēt hic ego ualde extime-
scebā ne asini quoq; sanguine dea opus esset eo pacto cū si-
bi sanguinē eduxissent dragmas & obolas a circūstātibz col-
ligūt alii caricas p̄bēt: & nūc caseiq; fiscellās alii medinas
tritiei atq; ordeū in asini cibū ex his & habebāt nictū: & sa-
cra dea faciebāt pambulātibz illis aliqñ uillā quādā iune-

nem grádiorē a se cōspectū expiscatū domū in qua? forte
diuenterēt deducunt illi muliebria (ut illis nefariis cynedis
mos erat) p̄pessi sūt: ego dolēs me i asinū eē uersum cū tū
scelus n̄ possem ferre: o scelesti cur? uellē exclamare: p̄ uoce
hois magnū rugitū dedi: qdā ex ea uilla amissum asinū q̄
rētes repēte audito rugitu nullo p̄monito ingrediunt. domū
quū estimarēt me suū asinū eē: reptis q̄isanda patrabāt cy
nedis multo cū risu locū egressi: scelestā sacerdotū neq̄tia?
p̄ totā uillā diuulgāt: Illi ob eorū scelera dephēsa pudore te
riti p̄xima nocte abeunt: tū i locū solitariū puenissent icre
pabāt me irati admodū q̄ eorū misteria patefecissem: tolera
bile hoc erat dānū uerbis mala audire qd̄ sequit nō ferēdū.
Deā q̄ ppe deponētes sublata sella nudū arbori robusta al
ligāt. deinde fuste ex neruis facto me ad necē ūberāt iubētes
i futurū eē taciturnū: & siml p̄ uerbera me statuūt ingulare
q̄ nullicorū irā i se icitari: neq̄ p me licuerit facere cōsuetū
q̄stum. sed ope iacētis humi dea id p̄hibētis ne deesset q̄ eā
ferret eadē effugit: post multas tñ plagas reposita supra me
dea iter p̄secuti sunt: uespi i hois opulētū pdium p̄uonimus
q̄ liberlus nos domi excipiēs sacra dea pegit: hic ego igēs
piculū adii. Amicus qdā nfi hospitis p̄tē syluestris asini do
no misit: quā canes q̄ intus occlusi erāt coq̄ negligentia co
mederunt hic p̄ter modū ne dñi iussu uapularet cū d̄ mor
te cogitaret cōsilio mulieris pep̄it uitā: si mihi credes inge
& te saluabis & refarcies hoc dānū: hñt hi cynedia sinum:
quē si deduxeris i desertū? locū? facile illū? p̄otes occidere:
sumptāq̄ ex eo partē parare in cibū? dño: reliquum corporis i
p̄ceps abiice: existimabūt cynedi aufugisse asinū neq̄ āpli
dephēdi posse: hic uero asinus pinguis ē & p̄ similis sylue
stri: approbato m̄lieris cōsilio quoq̄us itelligēs pacto irā
p̄soni declinatur: mihi p̄piq̄t ut cōsiliū facino p̄faret: at ego

quid de me futurum esset pavidus optimū factū duxi id pericu-
lū subterfugere. Igitur effracto quo ducebar loco p silvā feror
intus cursu ubi cynedi cū hospite cœnabāt: subito eo adue-
tu & lumē & mēsam sabii existimās hoc scitū inuētū salutē
mihi futurū: dominū q̄e uestigio me ociosum aliquo tuto in
loco detētū: uerū hæc res i extremū ē mihi uersa discrimē
nā furiosum me opinati: ensibus: saculis: lōgis baculis uelut
occisuri me appetuerūt: quo piculo p̄specto in iteriora do-
mūs: ubi cynedi dormituri erāt: carrō illi hostiū loci exteri⁹
occludunt: diluculo nebulones. Illi dea mihi sup̄ posita re-
cedētes ad aliā ciuitatē copiis & opibus potētē pducūt in
qua nouū iter uenit p̄digū: nā eū dea priuatæ domūs diuer-
soriū abnueret i tēplo se poni iussit ei⁹ loci q̄a ciuib⁹ maxie
toleret. illi libetī aio deā externā p̄pe suū deū i tēplo col-
locāt: nobis tradunt paupculæ hospiciū domus: hic plures
cynedi dies cōmorati. cū abire uellēt deāq; a ciuib⁹ peterēt
tēplū ingressi deā asportāt: uerū facinorosi hoies fialā aureā
e templo ablātā fulto infra deā recōdunt. q̄ re. palā facta ci-
ues nos infecuti ut appropinqrūt ex eqs. desilientes cyne-
dos capiūt ipsos illos ac sacrilegos appellātes cum fialā ere-
ptā repeterēt scrutari singula eā rep̄iunt in sinu dex̄ absco-
lant. q̄ob rez hos mulieres citos colligatos in urbezq; tradi-
ctos in carcerē cōiiciunt: deā alio in templo ponentes aux
suo deo restitunt: postera die & res eoz & me in sup̄ uen-
dunt ego a pistore incola p̄pinquioris uillæ emptus suz in
positisq; decoz tritici q̄s emerāt medinis i uilla difficili atq;
aspa uia p̄ductus erat doñi iumenta cōseruamolæq; pluri-
mæ ab illis agitatæ: oia intus sanie plena mo uero: ueluti ser-
uiz nouiz solent ac de uia p̄pter grande onus fessam eo die
quiescere sinunt: postridie me iugo molæ alligatum linteo
uelatis oculis molere iubent: plane norā id sæpius expertus

quo pacto esset molédū sed simulās me eius opis rudā frus-
tra getē sperauī nā plures q̄ aderāt acceptis baculis de im-
prouiso me id minime expectātē (neq̄. n. aspicere poterā)
adeo me percusserūt ut euestigio more turbinis circūduce-
rem: molā: ex ptus sane didici seruū ad ea q̄ siēda sunt prom-
ptū esse debere neq̄ expectare dñi manū: eo labore admo-
dū mater euasi & corpore debilis: quapropter hortulano
me uēdidit qui hortū ceperat colédū. is olera in forum mea
opera ferebat s̄pius. agro: deinde effodiēdo plātādoq̄ ac-
rigando intentus: ego int̄rim otiosus sed uita p̄ptet frigus
(erat. n. hyems) satis molesta cum patronus nedū mihi sed
nec lectū sibi parare posset: me tū molle latū: tū dura ter-
ra atq̄ acuta multū offendebat: cibus itē lactucae amarac-
p̄dare erat ambobus: cōtingit aliqñ nobis ad hortū aduen-
tibus ut obuiaremus genero so uiro ueste induto militariq̄
pmū uerbis italī hortulanū allocut⁹ petiit ab eo quo asinū
ducat ille nocē milis (ut opior) n̄ itelligēs n̄hil respōdit:
milas id ueluti ferōtē ptū ferēs molesti⁹ hortulanū fuste cū
pcussisset ille militē amplexus ad terrā: uia p̄strauit iacētē
cum manibus tū pedibus tū saxo ferit miles: cū se tutaret
minareturq̄ si exurgeret se illū ense iterfectūq̄ hortulanus
qd de se futurus esset p̄monitus extractū enagiora ensem addi-
tis uerberibus longe piccit miles nitā piccit: motus se ob-
uerbera mortuum simulat: qd ueritus hortulanus iacentēq̄
relinquēs ense: supra se posito: in ciuitatē p̄git: datoq̄ alteri
ad colédū hortō ob timorē penes amicu⁹ una me ducens
ubi latēter diuerſi deinde amici cōsilio se in arca iclusi. me
pedibus p̄gradū abstractū: recludunt in superiori aditū parte
miles ubi de uia surgē uixq̄ ābulās ob susceptas plagas in
urbē cū rediisset narrat cōmilitōib⁹ q̄ obuiā forte facti sūt i
iuriā hortulani. hi cū nossent quo essemus in loco sumpto

Miles

magistratu uenientes domū liſſorē intus deſtituūt iubētes
eos qui domi eſſent. educi cū lateret hortulanus / exclamāt
milites illū & aſinū intus eſſe: qui domi erāt nullos eē alios
pter ſe neq; uiꝝ neq; aſinū affirmāt cum tumultus & clamor
plurimus in paruo loco eſſet excitatus: ego qd nā eēt capi-
dus ſciēdi capute fenestra extuli / quo illi uiſo ſtatim excla-
mant in mēdacio. deprehēſos / ſcrutantes ſingula / hortulanū
inuenērūt in arcula iacētē / extractū iudicibus tradūt / errati
pœnā datūꝝ / me inferius demiſſum dant militibus / ridebāt
in me uerſi oēs q meo iudicio pdiſſem dominum ex quo id
uerbū primū pdiit in uulgas: ex aſino cōſpecto. quid deinceps
patrono acciderit ignoro. miles me emit minis uiginti
qui miniſter erat uiri pdiuitis theſalonice macedonie ciui-
tatis / eius miniſteriū erat epulas parare diuiti cū iſto cōſer-
uus fiat habitabat piſtor placētas melle conficiēs cōmunia
ſuæ his erant artis uenſilia atq; inſtrumenta. hi mihi diuer-
ſoriū dederūt i eo loco ubi reliq; cornæ dñi ab iſtis i por-
tabant: p plures altero carnes ac piſces ab altero placētas:
inter has me incluſum reliquētes abeunt lauātū / ego omiſ-
ſo ordeo humano cibo uētrē reſerſi: cū rediiſſēt tū ex ciboꝝ
multitudine nō animaduertūt cibos a me cōmeſtos / tum qd
parce ne qd peiperent comedi / ubi illos id non perſpexiſſe
ſenſi / eoꝝ fretas ignorātiā melioribus fruſtris corpus. reple-
ui. Tandem ut damnum cognouere: alter alterum illa
ſurripuiſſe ſuſpicatus pudore inuicem reticebant diligen-
tius igitur ad ſeruantes reliquas portiones deinceps &
fruſta adnumerant / ego uitam noluptuoſam in deliciis
agens factus ſum corpore pinguior / adeo ut pellis ex pilis
nitidis admodū luceret. illi me pinguiorēq; factū uidentes
ordeū uero nequaq; mini in ſuſpicionem mei ducti ſimꝝ

1
Lant se foris ire lauandi gratia clauso hostio quid agam
per rimulas aspiciunt/ego ignorans dolum ad pradium
proficiscor/illi primo ridere incipiunt in cibo asini desue-
to conseruatis deinde ad id spectaculum uocatis redent simul
omnes uehementius adeo ut patronus peteret quid nam
accidisset ut adeo effererent risu ut causa? percepit: surgens
a symposio atque itrospiciens/postea quam me uidit syluestris
apri frustra edetis/statim ridens se intus corripuit/ego egerri-
me tuli me in farto & gula fuisse deprehensum/ille sub orto
risu me iubet in conuiuium deduci/deinde mensam parari adeo
multis cibis: ut nullus alter asinus eos potuisset edere/tocler
crude erant pisces partim garo & oleo partim sinapi conditi
fortunam ego accidentem mihi sentiens cogitansque his iocis salu-
tem mihi afferri posse mensam altam pradium sumpsit/qua ex re
uniuersum conuiuium se in risum effudit/cum dixisset quispiam
bibet hic asinus & uinum si quis ministraret/idque patronus iussit
set efferri oblatum potauit/hoc ille propter modum admiratus du-
plex eius quo uenditus erat pretium annumerari emptori iussit
meque dari adolescenti cuidam liberto suo tum nutriendum tum instru-
tum quacumque illum oblectare possent facile fuit illi me doce-
re/parere sibi facientemque singula quae monstraret: primum flecti
me in genua supra lectum uelut hominem docuit tum sibi alludere
ac stare pedibus anterioribus erectis psallere ad eum quoque
uocem annuere atque abnuere/omnia denique quae poteram imitabar
iungatam iam per urbem erat asinum uinum bibere ludere saltare &
quod mirabilibus uocibus hominis obtinere cum uellem
bibere oculos nutu admonere ministrum: mirabatur haec omnes
ut res insuetam in scii hominum in asino esse/laetabar eorum stultitia
discens ambulare ferre patronum currere absque ulla sessoris mo-
lestia: erat sumptuosus ornatus porphireis fabris freno au-
ro atque argento distincto pendebant insuper tintinabula

suane? sonū p̄bentia: Menocles patronus in thessalonicam
abiit: ob hāc cām ut ferebat p̄erat pollicitus patriæ se gla
diatorios ludos datū qui cū ad pagnandū parati adessent
nos mane p̄fecti sumus/ ferebā dominū uia dura & uehicu
lis difficiliter thessalonicā uenimus oēs ad spectaculū &
me uidēdū cōuenerāt/ iam. n. fama diffusa longius uulgaue
rat me in modū hoīs saltantē uarios ludos edere. patronus
post potū/ suis cōciuius (hi nobiles erāt) in cœna me iocos
illos incredibiles iubet edere/ libertus qui mihi p̄erat faciēs
ex me q̄stum tenebat inclusum eos q̄ in eos ludos uolebāt
aspicere apta ianua datisq̄ nūmis intromittens/ illi aliud al
ter in meū cibū afferebāt & ea p̄sertim quæ uentri asini mi
nime cōuenirēt/ me & domini & aliorū ciuium epulæ & ma
gnū & pinguiorem reddiderāt/ mulier quædam & externa
mei uidendi cupida accedit ut me aspiciat p̄adētē/ ut aspe
xit euestigio in cupidinē mei exarsit/ tum asini specie addu
ctā/ tū impulsā ludorū uenustate/ hāc cū liberto ut unā no
ctē mecū esse sinat magno p̄cio paciscit/ qui pax curās mei
iacturā/ p̄cio accepto cū aduersperasceret post cœnā dñi ius
su abiens me ad locū ubi dormiebā p̄ducit/ ibi mulierē iue
nimus lectū ingressā puluinaria mollia importata erant
uestes quoq̄ & stragulæ & stratū decēs humi positū/ mulie
ris serui alio i loco abeūt iuxta domū dōmitū/ illa lumē itulit
per magnū igni simile exutaq̄ ueste nuda pp lumē stetit/ de
inde ex alabastro p̄ferēs ūguētū se primū tū iungit naresq̄
unguento replet/ postmodum ex oscalature alioquens quæ
amor in hominem dilectum proferre cogit/ deinde me su
ne in stratū trahit/ ego nequaquā tertio egens hortato re quo
ducor accedēs cū uino ueteri essem resp̄sus unguētī quoq̄
odore licitat⁹ pulchritudine īsup puellæ cōmot⁹ iclino me
dabi⁹ quonā pacto cōcūberē cū m̄licē/ nā ex quo asinus sui

mr

expers coitus sui neq; cū afinis in ea re cōfueueram neq; afi
nā cognorā itaq; haud paruus timor incesfit ne scinderem
dilacerarēq; in coitu mulierē: ac postmodū tanq̃ homicida
meritā subirē pōnā: sed hāc icassum a me cogitabant. nam
mulier multis amatoris me osculis puocās: ubi me ad opus
paratū sensient homini supincūbēs me cōplectis ac paulū
elēnās totū inguē accepit: ego cū retro cederē adhuc refor
midās illa meos amplexa clunes ad sese trahit: cadentē pau
lo: quorsum inqēs refugis atq; acri' cōplexui ihāret: ut ue
ro sensim supellectillē iā mihi deesse ad explendā fœminæ
libidinē ac uoluptatē timore deposito haud quāq; amplius
insequenti cadens eius obtempani libens cupiditati existi
mauiq; nō esse me pāsiphaes adultero deteriore hoc pacto
uniuersa nox ueneri data est in uoluptatē coitus frequenter
cōsumpta cū dies aduenisset: abiēs mulier custodē meū cō
uenit: p̃tioq; noctē aliā redimit: ille ditior meo ope factus
cū rem dño significasset cū fœmina reliq̃t inclusum q̃ prio
ri exercitio intēta uoluptati operā summo cū desiderio ip̃e
dit: libertus interim uesperī me inscio ad interiorē quo dor
miebam locū p̃ducto patrono me per rimulā ostēdit cū
adolescētula cocuntē: eo aspectu oblectatus rēphibet effe
ri cupiēs me in theatrum duci ludorū tēpore: quo id ad me
spectaculū in aliqua ex his quæ ad bestias dānata essent fœ
mina in cōspectu oīum uideret ad me introductam mihi he
rere & demulcere manibus iubēt ut cū ludorū iſtaret dies ī
theatrum deduceremur oībus spectaculo futuri: lectus erat
magnus ex indica factus testudine atq; ornatus auro in hoc
me collocāt & ponūt mulierē: deinde supra machinā lectū
positū in mediū theatri serunt magna cū acclamatione po
puli plausuq; manus aduersus me extendētis nobis mēsa

erat

sa erat pluribus præparata rebus quæ in cœna deliciarum
causa hominibus apponunt/astabāt nobis formosi pueri
pincernæ uinū nobis aureo poculo ministrantes/ibi custos
astans meus iubet me prædere uerecūdabar in theatro situs
& simul extimescebam/ne quis ursus aut leo ad me dilanians/
dū p̄siliret/hic ego inter alios flores recētiū rosæ folia cō
spicatus statim e lecto p̄ filio/arbitrabant̄ reliqui me ueluti
saltatū ad ludū p̄bēdū surrexisse:at ego inter hoies ad flo
res usq; delatus rosas se lectas pascorūtū singulis rē admirāti
bus iumētī specie depono oīq; prioris asini sublata forma
in luciū illū priscū ante eos nudus redii hoc insperato ue
luti mirando monstro stupefactus populus/magno cohor
to murmure in diuersas sentētias distrahebāt/alii ut magnū
inq; uarias formas mutari solitū statim igni cōburēdum/alii
paulo expectādū meq; prius audiēdū censebant ac postea
sentētiā ferēdā/at ego ad p̄fectū urbis q; aderat i theatro cur
rens dixi me a serua thessaliæ uxoris quæ maga erat unguē
to p̄fussum in asinū fuisse cōuersum/rogo me in custodiā de
tineat quoad certior fieret/me loq; ueracit̄ inqt p̄ses/tuorū
parentum & cognatorū si quos habes & ciuitatis nomen?
| patrē esse mihi larcīū respondi/fratrē unū eodē quo ego uo
carinoie/me hystoriæ aliarūq; rē scriptorē/fratrē poeta?
atq; augurē eē patriā urbē achaia paterā/quæ ubi p̄ses audi
uit hospitis inqt filius es hois mihi amicissimi qui me donū
solitus est excipere & donis p̄sequi/scio nil te mentiri tali
parente natū deq; sella descēdēs me amplexus exosculatur
ac deducit domū interim meus aduenit frater argētū affe
rens aliaq; multa cū p̄ses astātibus oibus me missum fecisset
ad mare descēdimus/p̄parata iā navi cōmeatūq; iposito op
timū factū sum ratus priusq; abirem forminā cōuenire q; me

h. J. no
af. m. 2

asinū adeo dilexerat. multo. n. magis uix me asino pulchrio-
 re fore sibi eaq̃ existimaui illa admodū lata me uidit rei mi-
 raculo delectata ac coenare cubareq̃ secū hortata est/ existi-
 mabā illā q̃ asinū dilexisset multo maiorē i hoīe uoluptatē
 sumpturā cū coenasset uisgueto ungor coronaq̃ ex aman-
 tissimis rosas ut q̃ mihi formā hoīs restituisset i posita capiti
 cū tps dormiēdi iā nocte itēpesta adesset uestes exuo/astans
 nudus/ueluti rē gratā foeminæ facturus/ cū p asino uix ha-
 beret/ ad illa ut me nudū aspexit et singula hoīez eēi me/ ex-
 pūēs/ abi hīc i malā rē ait/ abscede otius alibi dormiturus/ cū
 peterē quodnā o berratū meū id diceret/ qm̃ n̄ te ait sed asi-
 nū dilexi quo cū n̄ tecū cōcubui/ eqdē arbitrabar te asini so-
 lā spēm deposuisse i/ signe illud qd̃ dilexerā seruasse/ tu uero
 omisisti id qd̃ solū i asino pulchrū uidebas/ atq̃ utile in si-
 miā quēdā cōuersus/ statiq̃ uocatis domesticis mandat extra
 domū foras me nudū eiici/ ego ante domū nudus coronata
 uinctus i nudo suo iacui diluculo mare uersus respiciens nu-
 dus fratri narraui n̄ absq̃ risu i/ fortunū meū/ uēto deīde flāte
 nauē ascēdētes paucis dieb⁹ i patriā uenimus ubi diis meā
 salutis auctorib⁹ sacra p̃solui ac in tēplo dona suspēdi/ nō q̃
 ex canis podice (t uulgo aiūt) sed ex longa asini peregrina-
 tione ac uix tandē in patriā redierim salutē cōsecutus.

Luciani Philosophorū uita interlocutores. Vēditor Mer-
 curius. Emptor. Philosophus. Venditor.

Dispone tu sedilia & scāna: & appara locū uenienti
 bus. Tu at̃ siste deiceps & pduc i mediū bitas istas
 sed prius exorna eas ut formosa & decora facie ui-
 deant̃ ut q̃ plurimos adducāt & alliciāt ad se. Tu uero Mer-
 curi excāta & cōuoca fortuna p̃spera ad mercatū emptores
 iā adesse Vēdemus enī philosophorū uitas oīs generis se-

:starūq; uariāg; at siq; neq; at statū argētū soluerē: i primū
 annū sarciet dū mō cōstituerit spōsorē. Mer. plures cōuene
 rūt q̄obrē nihil morādū ē neq; ipsos detinere oportet. uen
 damus itaq;. Quē nix igi? ut pducamus primū? Ven. Istum
 capillatū ionicū? nā & honestus ē uenustusq; uidet. Mer.
 Heus tu pythagorice descēde & pbe te uiscēdū his q; sunt
 collecti. Ven. Extata iā Mer. Optimā uitā uēdo & uenustis
 sumā q; emet? q; plus q̄ homo ē uult: q; scire totius mun
 di harmoniā & reuiuiscere ite. Em. uultu qdē atq; spetie n̄
 degener. qd āt scit maxie? Ven. Arithmeticā: astronomiā: p
 digia uatē summū uidet. Em. licet ne pōtari eū. Ven. pōta
 re in rē bonā. Em. cuias tu es? Phi. Samius. Em. ubi es erudi
 tus? Phi. In egypto apud eos q; ibi sunt sapientes. Em. age si
 te emā qd me docebis? Phi. Docebo qdē nihil: sed como
 nefaciā. Em. Quo nā mō comonefacies? Phi. Q uū nitidum
 pri⁹ animū reddidero: & isitū i eo sordē ei uero. Em. sed pu
 to me iā nitidū esse factū: Quis Modus est comonefaciēdi?
 Phi. Principio longum silētiū: & mutitas: & quinq; totos
 annos loqui nihil. Em. Tēpus iā tibi ē o uir optime. Croesi
 pue: erudire: ego. n. loquax nō statua esse uelū. Vex tamē
 quid post illud silētiū atq; quinquennium? Phi. Musicā &
 philosophiam exercebis. Em. Lata atq; lepida dicis si prius
 me citaredū fieri: deinde ē sapiētē oportet. Phi. Deinde etiā
 numerare. Em. Numerare scio etiā nūc. Phi. Quomodo nu
 meras? Em. unum: duo: tria: quattuor. Phi. Vides q; tu putas
 quattuor eadē decē sunt: & triāgulū itegrū: & n̄m iusiurā
 dū. Nō maximū igi? iusiurādū sunt quattuor? Em. Nūq; di
 uiniora neq; magis sacra uerba audiui. Phi. post āt o hospes
 cognosces de terra & aere & aqua & igne quis eis sit i petus
 et qua existāt formā quā mouet. Em. Formā. n. habet ignis

& aer uel aqua **Phi** Vel maxime manifeste. Nō enī possunt
 sine forma & sine figura moueri. Præterea cognosces deū
 numeꝝ existēte & itellectū & armoniā **Em** Mirabilia dicis
Phi insuper ad hæc quæ dicto sunt & te ipsum unū putari
 & eundē aliū aspici & aliū existere itelliges **Em** Quid ais
 alius suꝝ & nō hic q̄ nūc dissero & loquor ad te **Phi** Nūc q̄
 dē hic es olim aut̄ i alio noīe imaginabere: spatio at̄ & p̄ces
 su t̄pis iteꝝ i aliud quoddā trāsibis **Em** Hoc ais immortalē
 me futuꝝ mutatuū i formas plures. Sed hæc q̄de; satis sunt:
 quæ uero ad quotidianū cibū p̄tinēt i his q̄lis es **Phi** A ni
 mal q̄dē nullū epulor: cætera aut̄ p̄terfabas **Em** Cuius causa
 habes fabas fastidio **Phi** Minime uero sed sacrae sunt & mi
 rāda eaz̄ ē natura primo. n. gēitales sunt & si uiridē fabam
 exuas uidebis uirilibꝝ genitalibꝝ similē eā germine ac pullu
 lo: coctā uero si dimittas ad lunā noctibꝝ p̄mēsis & modera
 tis sanguinē facies: & q̄d̄ maius ē ateniēsisibus ē lex fabis ma
 gistratus elingere **Em** Oīa bene locutus es & rebus sacris
 digne. sed exuare nā & nudū te uidere uelim **o** Hercules au
 reū ē ipsi femur. Deus nō hō ē: uidet̄ q̄re emā certe cū quā
 ti hūc uēdis? **Ven** Decem misericordiāz̄ **Em** Accipio **Ven**
 scribe emptoris nomē: & uide emptor ipse sit Italus q̄dē eē
 uidet̄ ex his q̄ circa Crotonā & Tarētū & huiusmōi graciā
 habitāt. At q̄ nō unus sed pene trecēti eū emerūt abducāt
 Aliū p̄ducamus **Mer.** Vis squalētē illū pōticū **Ven** Admo
 dū eq̄dē **Mer** Heus tu q̄ perā suspēsus & humeros atq; bra
 chia detectus ueni & i gix̄ circū confesum: Vitā uirilē uen
 do: Vitā optimā & generalē & liberā q̄s emet **Em** o preco
 quo nā modo dixisti? Vēdis liberū hominē **Mer** Eq̄dē **Em**
 Deinde non uereris ne tibi litiget seruitutis per te illata: aut
 te prouocet ad Ariopagū **Mer** Nulla ipsi curā est uendis

Fabe

tio. putat enim se omnino liberū. Emo. Quid autē quispiam
 isto. hoīe utat sordēti calamitoseq; disposito: nisi forte ha-
 bere eū fossorē & lizā portatorēq; aquarum oporteat. Mer.
 Neq; id solū sed etiā si hostiariū ianitorē ue astituas multo
 fidiore canibus uteris. Deniq; causis ipsi ē nomen. Emp.
 Cuias autē est? & quā idustriā disciplināq; pfitef? Mer. Ip̄m
 interroga. Em. Ita enim. facere melius est. timeo uultu eius
 tristē & senex & obstipū ne me allatret adeuntē: aut per lo-
 nē ne me etiā mordeat. Nō ne uides ut extulit lignum & di-
 strinxit supcilia: & trux & minax biliosusq; respicit? Mer.
 Ne timeas mā suctus. n. est & phumanus. Em. Principio. uir
 optime ex qua terra es? Phi. ex quis terra. Em. Quo nā mō
 istud ais? Phi. Mūdi ciuē uides. Em. Quē autē emularis? Phi.
 Herculē. Em. Cur igit etiā nō pellē leonis induis? Nā quan-
 tū i ligno es appares similis illi. Phi. Hoc mihi leonina pel-
 lis est fuscū amiculū: atq; ut ille quondā militauit sic ego ēē
 milito aduersus uoluptates. nō iussus sed uolūtarius expur-
 gare lustrareq; uitā exoptās mihiq; pponēs. Em. Euge Dio-
 genes cū ista optione tua atq; pposito: sed qd te scire maxi-
 me dicamus aut quā tenes artē? Phi. Liberator suz hoīum
 & medicus uitioz & quæ summa est ueritatis & fiducia pro-
 pheta esse uelim. Agē oppheta si te emam qua me institues
 exercitatione. Phi. principio te accipiēs & exuens delictis
 & inopia periuriāq; cōclndēs induā amiculū: post autē labo-
 rare & fatigari te cogā humi dormiētē bibētēq; aquā: i ple-
 tū & saturatū cibis cuiusmodi forte contingerint: pecuniāq;
 uero si habes ferres ad mare & iniicies: si optēperare mihi
 uelis: nuptias uero negliges: & pueros: & patriā: & omnia
 tibi p deliramētis ac ieptiis erūt paternāq; domū destituēs
 ac repudiās: aut sepulchrū tumulū ue habitabis: aut desere-

tam turrim aut doliū aliqꝫ peraqꝫ tibi lupinorꝫ sit referta &
pone scriptorꝫ codicē/atqꝫ ita te habēs beatiorē te eē dices
magnis & clavis regibustac si quis te flagellet aut torqueat
nihil horꝫ triste duces. **Em.** quo nā modo istud ais me non
dolere flagellū non. n. testudinis: aut locustæ piscis tergore
amictus sum. **Phi.** Euripidis illud imitaberis parū imutans.
Em. Quod illud est. **Phi.** dolebit tibi mens lingua sine do
lore erit: quæ maxime oportet adesse tibi sunt hæc: procacē
esse cōuenit: & ferocē & obiurgare omnibus: deinceps & re
gibus & priuatis sic omnes spectabunt te: & utilez existima
bunt: barbaraqꝫ tibi sit uox & sonora loquella: ac plana simi
lis causi: uultusqꝫ sit intentus & huiusmodi uultui decēs am
bulatio omnioqꝫ e fera ut bestia & syluestria omnia sint tua
pudorqꝫ & equitas & modestia & moderatio absit ipsumqꝫ
erubescere expolia uultu tuo & abraide penitus. Ex omnibꝫ
aut locis sequere celeberrima quæqꝫ loca & maxime popu
losa & in eis ipsis solus atqꝫ insociabilis esse uelis nō amicus
non hospitem: admittens. Dirues enim & demolieris quæ
sunt principatus in cōspectu aut omniū quæ ne priuatum
& seorsum faceret qꝫ spia: ea fidens ipse fac reiꝫ ueneræ el
lige ea quæ magis ridicula & iocularia sūt: postremo sit tibi
uideat polipuz crudum aut sepia epulatus emoref hāc tibi
beatitudinē cōciliamus. **Em.** Abi dira enim & pulota non
humana dicis. **Phi.** Sed facillima heus tu sunt hæc: & leuissi
ma percem sere ac. percurrere nō. n. tibi opus erit eruditioē
& rationū & deliramētōꝫ: sed breuis est hæc tibi uia ad glo
riā nā & idiota si sissit aut coriarius aut tergoꝫ molitor: aut sal
samentorꝫ uenditor: aut faber tignarius: aut numilari⁹ & co
lybista nihil te phibebit admirandū esse si modo impudē
tia & audacia adsit & obiurgare bene didiceris. **Em.** Ad hæc

quidē tui nō indigeo. nanta aut hortulanus siue olitor in tē
 pore fortasse fueris: p̄sertim si absoluerē te iste uelit ad sū
 mum duorū obulorū. **V**en. Accipe & habe et enim libenter
 isto hoīe carebimus qui ita inquietat: & uociferatur & oib⁹
 omnino iniuriat: & maledicit: uoca aliū cyrenē istū q̄ i ue
 ste purpurea & coronatus ē. Age dū attēdāt oēs p̄ciosā res
 hęc & diuitibus hoībus indigēs. Vita hęc iucūda & suavis
 uita p̄beatissima. q̄s delicias desiderat q̄s emit maxime lautū
 et delicatū. **A**m. Veni tu et elloquere: quā rerū gnarus es?
 emā enim te si sis utilis atq; cōmodus. **V**en. Ne uexa eum o
 uir optime neq; p̄cōtare: ebrius. n. est itaq; tibi nunq̄ respō
 deret quū ita lubrica lingua plapset. **A**m. Et q̄s prudēs aut
 recte sapiens ita corruptū et incōtinēs mancipiū emerit: at
 quantū etiā spirat unguetorū: ut titubans et gressib⁹ trāsuer
 sis ambulat: sed tu saltim Mercuri dic quot bona ipsi adsūt
 et quā sunt ea quā sectat. **M**er summa quidē uidet in hoc
 hoīe q̄ et cōuinere dextere: et cōpotare idoneus: et cōmessā
 ri cū tibi cinā aptus est: amanti p̄digo q̄ domino. Alia etiā
 uidentur esse in eodē nam et placentiā bellariorū q̄ gnar⁹
 et cocus peritissimus et sophista totus uoluptatis et libidi
 nis est: fuit enim ipse athenis eruditus seruauit. per Siciliam
 tyrānis: uehemēterq; eis et mirifice probabatur: caput autē
 huius sectæ est omnes contemnerē: omnibus uti: undiq; col
 ligere uoluptatem. **A**m p̄tor. Tempus iam tibi est alium per
 spicere emptorem ex his diuitibus ac pecuniosis non ego
 sum accomodus uitam hilarem emere. **V**enditor. Iuuenalis
 uidetur o Iuppiter hic nobis manere. Remoueto hunc
 alium productio p̄cipue duos istos alterum ridentem: ex
 Abdero alterum flentē: ex Epheso. simul enim eos uēdere
 uolūtas est. Descēdite in mediū. Duas optimas uitas uēdor:

atq; omniū sapientissimas uitas? **Em.** O Iupiter quæ est ista
cōtrarietas: alter. n. ridere nō intermittit: alter uidet quēpiā
lagere ppetuo. n. lachrymat: qd ista? **Heus** quid rides? **Phi.**
Interrogas Nēpe qā mihi ridicula uident: & uestra omnia
& ipsi uos? **Em.** Quo nā mō istud ais: nō oēs derides resque
oēs nostras putas p nihilo? **Phi.** Sic habet studiosum enim
eis nihil inania oīa: & atomorū motus atq; infinitio. **Em.** nō
ita certe est sed tu inanis q̄ uerissime: & demēs: atq; rudis: o
iniuriā ridere nō desistes? Tu uero qd fles o uir optime: eē
multo melius puto alloqui te. **Phi.** Reor. n. o hospes hūa
nas res lamētabiles & lachrymosas. nihilq; earū eē qd non
sit corruptibile. q̄re miserore ea & q̄ror: atq; ea q̄ nūc sunt p
sentia nō puto magna q̄ uero posteriore tpe erunt omnino
tristia. Dico aut exultiones & totius mūdi calamitate; hac
lamētor: & q̄ stabile nihil sed tāq̄ in poculū cōfusa oīa con
uolant: & est hoc iucunditas iniucunditas: noticia innoti
cia: magnū puū: sursum deorsum: circūeūtia: et alternantia:
Emptor. qd. n. est xūū. **Phi.** puer ludibūdus ludens alea et
diferens. **Emptor.** Quid sunt homines? **Phi.** dii mortales.
Emptor. quid aut dii? **Phi.** hoies immortales. **Em.** obscura
heus tu et cognitu difficilia scrupulosq; et uerborū inuo
lucra cōponis. plane. n. sicut obliquus Apollo nihil decla
ras ac planū facis. **Phi.** Nulla. n. mihi curæ estis. **Em.** p. ergo
nec emet te q̄sq̄ recte sapiēs. **Phi.** Ego at oēs ex ordine atq;
ex atate ululare iubeo simul eos q̄ emū et qui nihil emunt
Em. Hoc malū nō longe ab infania ē neutrum ego horū emā.
Ven. Inuēales manēt in. Excāta aliū. **Mer.** Vis atheniensem
illū. lepidū et faciūdū. **Ven.** Admodū eqdē. **Mer.** Heodū ue
ni tu uitā bonā uendimus: q̄s emit uitā sacratissimā. **Em.** dic
mihi tu qd scis maxime. **Phi.** amator pueroꝝ sum: et sapiēs

sum in te nēnerē. **Em.** quo igitur nō ego te emero pedago-
gi ego egebā quū mihi formosus puer sit. **Phi.** q̄s autē me
īpo aptior existet cōmanere et una eē cū formoso? & n. nō
corporē amator suz: aia? opinor formosam. Deniq; ēt si sub
eādē uestē mihi adiaciāt: audies eos a me nihil graue eē pas-
sos. **Em.** incredibilia dicis amatorē puerorū non ultra aiam
q̄q; q̄rere et ī ea solū eē curiosum? p̄fertī ī eadē seeste decu-
bātē cū facultate atq; licētia. **Phi.** Atq; iuro tibi canē et pla-
tanū hāc ita se habere. **Em.** o Hercules absurditatē et icōue-
niētiā deorū. **Phi.** qd tu dicis: nō tibi uidet̄ canis eē deo. Nō
uides Anubī ī aegypto q̄tus et in cōlo sirij et apud inferos
Cerberē. **Em.** Recte dicis. ego autē deerabā sed q̄s tibi ē uiuē
di modus? **Phi.** Ciuitatē mihi quādā esinxi et eā hito. utor
q; republica noua: et leges puto meas. **Em.** Audire uolebā?
unū id ex uestris opinionib;. **Phi.** Audi iā id qd ē maximū
qd d mulierib; mihi uidetur. Nullā mulierē cuiusq; ēt uni-
p̄cipēq; nuptiāz eē unū quēq; q uelit. **Em.** Hec aia subla-
tas eē de adulterio leges. **Phi.** Per Iouē et simpliciter oēz
suphis p̄ simoniā. **Em.** qd autē de pueris tibi uidet̄ pulchri-
tudinē decorēq; habētib;. **Phi.** Et ii erūt optimatib; p̄miū
lauari p̄claz q̄ p̄piā iuuenileq; opatis. **Em.** o donationē et
magnificētiā sapiētiaz quod at tibi caput est. **Phi.** Idē et
exempla regū oīum imagines obscurā existūt extra res oēs.
Em. Vbi autē existūt? **Phi.** Nusq; si enīz usq; essent nō eēt.
Em. Nō uideo ista quāz dicis exēpla. **Phi.** Merito cācus. n.
es ipsius aia oculos: ego autē regū oīum uideo imagines et te
quoq; uideo obscurū et manifestū: et me quoq; aliūz uideo
et omnino duplicia omnia. **Em.** Ergo emendus es quū sis sa-
piēs: et acuta acie perspicax. Age ut uideā quid me petes:
aut quid exigēs ex hoīe tu. **Ven.** Dato talenta duo. **Em.** Emi

quāti ais: argētū tñ solū in posse. Ven. Quod tibi nomē
est? Emp. Dion Syracusanus. Ven. sume: et adhuc in rem bo-
nā. Ven. Te Epicurū iam uoco: q̄s emit hūc? est. n. ridētis il-
lius discipulus et ebriantis: illoꝝ quos paulo ante uendita-
bamus? Vnū aut hīc plus q̄ illi sciuit q̄ religiosior et magis
pius est ad cetera: idē incūdus: luxuriādiq; amicus. Em. qđ
est p̄tium. Ven. Duæ minæ. Em. sumæ. Illū aut quēpiam: ut
sciam quib; cibus lætet. Ven. Dulcibus et melitis: et maxie
siccis ficus uescis. Em. nihil hoc difficile: ememus enim ip̄i
palathas massasq; caricæ. Ven. Voca aliū tristē illū q̄ est p̄
pe et longe ac late detonsum. Tonsurā enim requirit ad usq;
cutē. Mer. Recte dicis: uidet enim p̄stolari hominē magna
multitudo ex his q̄ ad nundinas et for̄ diuertūt. Ven. Ipsā
uirtutē uendo atq; oīum p̄fectissimā uitā: q̄s scire oīa solus
uult? Em. Quo nam modo istud ais? Ven. Nempe: q̄a solus
hīc sapiens: solus pulcher: solus iustus et uirilis: et diues et
rex et orator: et legū latq; et alia quotquot sunt. Em. Ergo
& cocus solus et p̄et: lonē etiā coriarius aut tignarius: et alia
huiusmōi. Ven. Ita uidetur: ueni o uir bone et dic ad emptō-
rem q̄s es et illud in primis an feras moleste quū uenderis
et es seruus. Phi. Haud quāq; hæc enim nō sunt in nobis: q̄
aut in nobis nō sunt: ea indifferentia esse cōtingit. Em. Nō
intelligo quid dicas. Phi. Quid ais? Nō intelligis q̄ quæ hu-
iusmodi sint eorū alia sūt producta & promota: e cōtrario
aut alia sunt improducta & impromota. Em. Nec nunc qui-
dē intelligo. Phi. Merito nō enim es cōsuetus nostris no-
minib; neq; de p̄hēsūā imaginationē habes. At uero studio
susille q̄ rationale p̄spiciētā didicit nō mō hæc scit: sed et
quid significat accidēs: & quēadmodū & quātū inter se ea-
dē differūt. Em. te p̄ sapiētā obsecro ne iudeas hoc ipsum

dicere qđ est ad accidēs & n. hand scio qđ nā mō obstipui
istoz modulo cōcitateq; pculsus. **Phi.** Nulla ē iuidia. quum
n. qđpiā si sit claudus illo ipso pede claudō lapidē offendat
& ex improviso uuln⁹ capiat hēbat hic claudicationē. acci
dens. Idem qui nūc assumptū uulnus idest ad accidēs. **Em.**
o ingeniū & solertiā. qđ aut aliud te maxie scire dicis. **Phi.**
Nēpe sermonū perplexiōes qbus suplato eos qui me allo
quūtur & obstruo eis os: & silere eos cogo. **Frenū** (ut aiūt)
in labrū eis opponens. nomē aut hui⁹ sciētia ē memorabilis
syllogismus. **Em.** o Hercules moleū qđdā itaq; iexpugna
bile dicis. **Phi.** Cōsidera igitur: ē tibi puellus. **Em.** Quid tū
Phi. Hūc si forte crocodilus rapiat iuēntēs ipm erratē apd
fluuiū: deide se tibi restititū: pollicetur si uerū dicas: qđ
tibi uidetur de restitutioē isantiis: qđ dicēs tū sentire. **Em.**
Rē iterogas respōsu difficilē: hāsito enī & incertus suz utrā
ex duabus sententiis quū dixerō recipiā: sed tu p Ionem ob
secro responsione usus. repara: recupaq; mihi Filiolum: ne
forte ante uertat ille & deuoret. **Phi.** Cōfide nā & alia te do
cebo admirabilia his. **Em.** quā ista. **Phi.** Eum qui metit: &
qui in omnibus dominatur: & Heletrā & eū qui opertus
est. **Em.** Quē istum opertum: aut quā Heletram dicis. **Phi.**
Heletra: quidem illā Agamenonis: quā simul scit. nescitq;
eandem rem: astante enī; ipsi Oreste fratre suo adhuc igno
to: scit certe Orestē qđ frater suus ē: hūc at Orestē cē nescit
illū at rursus qđ opertus ē & mirabilē admodū rationē au
dies: respōde enim mihi patrem tuum. scis. **Emptor** Utiq;
Phi. Quid igitur si tibi quem plām aīstam uelatum & in
terrogem an hunc scias quid dicēs. **Emptor.** Silicet mēne
scire. **Philosophus.** Atque hic ipse erat pater tuus.

Itaq; si hūc nēsis: p̄spiciū ē & p̄rem tuū nescire. Em. p̄ ita ē:
nam detegēs eum cōgnoscā: id quod ē uerū. Verū tamē qd
est tibi finis sapiētiae? aut quid ages quū ad uirtutis summū
deuenieris? Phi. ad ea nūc ueniā et circa ea ero. quā sūt pri
ma secundū naturā. Dico autē diuitias: sanitatē et quā sunt
huiusmodi. Pri⁹ autē est necē multa ante laborare et tenui
ter libris scriptis nūsum apponere et interpretatiōes expla
nationesq; conglomerare atq; solacismorū absurdorūq; uer
borū impleri et saturari: ac quod est caput nullū fas ē fieri
sapiētē nisi ter deinceps ueratrū bibat. Em. p. strenua sunt
hāc tua & acriter uirilia uerū esse foenratorē usurarūq; cor
raforō: hāc. n. tibi adesse uideo. Quid dicamus ea ne esse ui
ri qui ueratrū iā biberit & ad uirtutē sit p̄fectus. Phi. Veiq;
mutuari enim & foenerari solū deceat sapiētē. Nā quū pro
priū sapientis sit syllogismis uti: mutuari autē & cōputare
foenora proximum uideatur esse syllogismorū p̄fecto quē
admodū illud est solus studiosi uir: sic etiam alterū hoc: ut
nō modo simplicia quē admodū ceteri: sed etiā foenora ca
pere. An ignoras foenorū alia esse prima: quādā alia secūda
tanq; plē & sobolē. Vides ne igit. & syllogismum qualia di
cat & ratiocinetur. uidelicet si primā usurā capiet: capiet &
secundā. Em. Ergo & mercedes dicamus quas pro tua in
sapiētia capis a iuuenibus. clarūq; est qd solus studiosus mer
cedem pro uirtute sua capiet. Phi. Discis. nō. n. mei causa ca
pio. sed eius qui dat. Nam quia alter est dissolutus: alter
comprehensiuus est. me ipsam studeo comprehendiuū
esse. Te autem qui es. solus diues cupio esse dissolutum.
Emptor. Caularis. heus tu: te uerbis ipsis mondes. Phi.
Sed uide ne te diffagitem illo idemonstrabili syllogismo.
Emptor. Sed mihi graue a sagitta tua erit. Phi. Hæsitatio

can&ratio & silētiū:& difforqueri animū & cogitationē: ac
qd est maximū (si uelim) celerrime te monstrabo lapidē.
Em Quo nāmō lapidē: nō. n. Perseus o uir optime mihi ui
deris. Phi hoc mō lapis corpus ē. Em Vtiq; Phi Tu ani
mal uideris igit: lapis certe es quum sis corpus. Em nequa
q; sed resolue me p Iouē obsecro ac de itegro facito me ho
minē. Phi Hand difficile est hoc sis igit rursus homo. Dic
mihi oē aīal corpus ē. Em Vtiq; Phi. Quid aut lapis aīal ē
Em Non. Phi Tu autem corpus es. Em Vtiq; Phi corpus
existens aīal es. Em Vtiq; Phi non igit lapis es quū sis ani
mal. Em Euax. recte fecisti: nā mihi crura iā sicut Niobes di
rigebāt: & fixa atq; gelida erāt: sed emāz te. Quātū pro isto
soluā? Ven minas duodecim. Em Sume. Ven solus aut eū
emisti. Em Nō per Iouēs: sed hī oēs quos aspicias multi illi q
dē & humeris firmis: ac tolerātes: & metenti ratione digni.
Ven Ne smorare. Voca aliū. Mer Te peripateticū dico. te
honestū ac diuitem. agedū. emitote prudentissimū & oīa
animo sciētē. Em Qualis aut est? Ven Moderatus: mode
stus: aptus uitā: ac (qd ē maximū) duplex. Em Quo nāmō
istud ais? Ven Alius exterius appet & alius eē iterius uidet
Itaq; si eū emeris memēto pti iternū pti externū hoīez
nocare. Em Quid aut maxime scis? aut quid sentis maxie?
Phi Tria eē quā bona sunt. ea q; cōsistēt in animo in corpo
re in rebz externis. Em humana sapis quāti autem est? Ven
Viginti minaz. Em Nimium dicis. Ven Non ita est o bea
te tu & enim habere ipse argentū aliquod uidet. Itaq; eme
re eū non facile puenias: prāterea cognosces ex eo quātū
culex uiuit tēpus & in quātā altitudinē mare a sole lucem
excipit & illustrat. & equalis ē aīa ostreoz. Em o hercules.
quanta ista sublimitas diligentiaq; ueritatis. Phi Quid si au

max

peripateticus

in manu

dias multa alia acutiora & suspiciatiora hīs? De semine &
generatione in uulnis fitione embrionum. atque ut homo
est risibilis. Asinus non neq̃ risibilis est neq̃ fabricat neq̃
ædificat neque nauigat. Emptor. Venusta admodum dicis
& utilia documenta. Itaq̃ emo cum uiginti. Vend. sit. Quis
nobis residuus relinquitur? Nempe hic meditabundus. Au
di tu o pyrria cicitatimq̃ decantare. Iam enī plures recedūt
& refluunt: & in paucis ueditio erit. rñ qs & hūc ipsu3 emit?
Em ego. sed in primis dic mihi tu qd scis? Phi. Nihil. Emp.
Quo nā istud modo dixisti? Phi. Nēpe quia nihil penitus
esse mihi uidetur. nec q̃ tu homo qdam existis. Em. Multo
magis hoc ignoro. Phi. o inopiā difficultatemq̃ sciēdi. Em.
sed qd trutinā & exanima ista uolūt. Phi. libro atq̃ pōdero
in eis ipsis ratioēs & dirrigo: ad æquū atq̃ par: Quū aut̃ di
ligēter pares & æqui libras uidero: tū demū tu3 ignoro qd
est uerius. Em. Rerū aut̃ aliarū qd nā agas apte atq̃ ordine.
Phi. Oia praterq̃ fugitiuū pseq̃. Em. Quid hoc tibi impossi
bile? Phi. Nēpe o uir bone quia nō dephdo neq̃ cōsequor.
Em. Merito. tardus. n. esse & segnis & ignarus uideris. sed qs
tibi sciētiæ finis est. Phi. Inscita & ruditas & indiscilatio
& neq̃ audire neq̃ uidere. Em ergo & surdū & simul & cœ
tū te esse dicis & sine iuditio i sup & sine sensu: & oio a uer
me & lūbrice nihilo differētem: emendus: & ppter ea quanti
hūc dignū dicis. Gen. Minæ unius atticæ. Em. Cape Quid
ais heus tu emite. Phi. Incertū est. Em. Nequaq̃. etenī & ar
gētū solui. Phi. Inhibeo sup hoc & delibero. Emp. Immo
uero sequere me quēadmodū oportet seruū meū. Phi. qs
scit an uera ista dicas. Em. Nēpe prece et mina et p̃sentes
hoīes. Phi. Adsunt. n. nobis qui. Em. sed te ego iā cōiciens

in pistrinū psuadebo te esse dñm secūdū peiorē ratione in
hibe sup hoc. **Ph**i. nō per Iōnē: sed iā enūciaui tuiq; sentē
tiā. **A**en. Tu qdē desine cōtēdere: & sequere emptorem qui
te emit. Vos in Crastinū reiicio: ut enim sunt idiotæ & opī
fices tabernari: & īstitores & nundinatores & qui in uendi
tionibus & emptionibus in mercaturis in cauponis cōme
moratur huiusmodi uitas sumus uenditori.

Luciani Tyrānus Interlocutores **Charon** **Mercurius** **Rha**
damantus **Megapentes** **Ciniscus** **Micillus** **Mortu** **Lucer**
na **Lectus**. / **Charon**.

Missa istæ faciamus o Cloto cimba uero hæc iam pri
dē nobis disposita ē ut deduci possit bene præpa
rata siqdē et sentina exhausta et malus erectus: ac
vela explicata sunt et remorū singuli loco positi. Nihil im
pedit quantū in me est quin sublati anchoris nauigemus.
Mercurius tñ diu nos hic remorat: qñ eū præsto esse iam
oportet. Nanigiū præterea (ut uides) hoc uētoribus uacūū
est: quū licuisset nobis per hūc diē tertio nauigasse: et iam
ppe aduersperascit. Nos uero adhuc neq; obolum lucri feci
mus. Tū hand ignoro **Plutonē** in simulaturæ me negligē
tiæ et tarditatis: quum apud alium sit huiuscæ moræ causa.
Bonus uero et strenuus ille mortuorum ductor quantum
alius quisquā obliuionis aquam ebibit apud superos: et ita
ut sui ad nos reditus: plane factus sit immemor. Uerum aut
colluctatur cum ephebis aut Citharam pulsat: aut oratiōes
ñ nullas suo more trāsigi: ac porat dicacitatē et ieptias suas
palā facturus: aut forte alicubi clā pteriēs furatur: ē enim et
hæc una ex eius artibus idustria. Deinde ipse apud nos iaccta

bundus gloriat & insolescit: & si noster ex pte dimidia
sit Clo Quid nosti o Charon uerū illi aliquid speꝝ præterac
ciderit negotii. Iouis gratia q̄ in rebus supioribus multum
eius opa utitur. est nāq; & ille dñs. Cha Non tñ adeo o clo
to ut in cōmunē possessionē ultra modū īperiū hēat. Nam
& nos mercuriū ipm quū hinc ad superos migrādū est de
morati numq̄ sumus Noui tñ ipse hui⁹ rei cām. Apud nos
nāq; Asphodelus herba dumtaxat libationes & inferiæ re
liquæ nero tenebre caligo: & obscuritas ī cœlo aut̄ clara sūt
oīa. Ibiq; ambrosia plurima & nectar abunde quæ propter
suavis illi uidetur morari apud superos A nobis aut̄ quum
ab eūdū est statim subuolat: ac si ex carcere quoq; defugiat
postq̄ autē descendendi ad nos tps iminet tarde & sensim
ac lento gradu uix aliquē demigrat. Clo Ne āplius indigna
re o Charon: prope nāq; ut uides ille adest q̄ multosq; ad
nos ducat quinimo tanquā gregē hosce una cōpellit ba
culo. Quid uero illud: Agit. n. & quēdā uinctū iter reliquos
quēdā uero ridētē: Aliū suspensam perā & lignū in manu
hntem respicientē truce & insectatē alios: Nōne & mercu
riū ipsum cōspicaris desudantē: puluere pēdes & cōspersū
& hanelante: maxime est. n. & illi hos anxium: Quid hæc o
Mercuri: quæ istæc festinatio: Nā & turbato cuiq̄ nobis ui
deris assimilis Mer qd aliud o Cloto nisi q̄ hūc scelestū re
fugientē insectatus uix hodie ad uos dinerti. Clo Q̄ uis iste
aut̄ cuius rei grā fugā cæperat? Mer id qdē clax. uiuere. n.
malebat: est. n. impator qdā tyrānus utq; ex eius pōt eiula
tu & q̄stu cognosci: magna qdā uidetur eē felicitate uel ip̄o
affirmate priuatus. Clo Deinde demēs refugiebat q̄si rurſū
posset reuiuiscere dñficiēte sibi fili glomere: Mer Refugiebat
inq; q̄nimo nisi magnanim⁹ iste q̄ baculū gestat me iuuisset

Ita

Ita ut eum comp̄hēdētes uinxerimus abiisset nos. prorsus
enadēs. Nā ex eo quo nobis per Atropū tpe demādatus to
to itinere reluctādus & pedib⁹ utrisq; ī terrā fixis retineba
tur: ita ut nō facile deduci posset. Nōnunq̄ uero orabat & p
cabatur se ad breue missum faceremus. Insuper multa se da
turū pollicebat: ipse uero (ut erat decēs) quū uiderē quā
fieri nō possent postulantē haud permittebā. Postq̄ uero
ad fauces ipsas uentū est apud Eacū recēsentē eoq; nume
rū ipsū ad symbolū & tabellā tibi p sororē tuā destinatu
cōferrēte clā nescio quo pacto detestandus fugā ille capat:
deerat itaq; ad nūc⁹ unus. Tū Eac⁹ ī me sup̄cilia distrigēs
Nā semp inqt o Mercuri utere hac tua p̄dādi arte satis hñt
tui in cœlo ludi. Quā uero ad rē functoꝝ uita spectant dili
gentius exquiruntur: ita ut latere nō possint. Vltra mille q̄
tuor habet symbolū hoc & tabella impressos & iscriptos.
Tu uero uno minus detulisti nisi forte dixeris haud æque
tibi eos adnumerasse Atropū. Tū ipse ad uerba erubescens
quū is q̄ secūdū iter obluſtabat mox memoriæ occurrisse
circūspectās dū eū nusq̄ uideo fugā cœpisse cognoui: statiq;
igit sum eū insecutus q̄tū mihi inerat celeritatis ea qua itur
ad lucē optimo uiro hoc subsequente me. Ita ut utriq; ceu
stimulus concitari cursu contēdētes illū in Tenaro ipso de
prehēdimus a deo ex fuga p̄cesserat. Clo. Nos uero o Cha
ron Mercuriū negligentiz arguebamus. Mer. Vex qd hic
moramur quasi iam nō satis diu sit imoratu. Clo. Recte in
quis ingrediant. ipsa uero libellū capiens ac sella de more
insidens. adueniētes singulos plegam. Quis unde quo mor
tis genere & fato defunctus. Tu uero o Mercuri hosce exci
piens dispone & ordina & primū hos recens natos inferto
Mer. Quid enim mihi possunt respondere. Heus tu o porti

tor ii numero trecēti sunt cū expositis. Cha. o Venationem
optimā acerbos & imaturos deducis mortuos. Mer. Libet o
Cloto illugubres & indefletos post hos pducā. Clo. Senio
res dicis: fac ut libet. qd. n. me oportet hñe negotiū si uelim
ea q ante Euclidis tēpora gesta sunt inuestigare. Mer. Vos
q sexagenarios exceditis ānos adeste. Quid illud est? nō isti
me audiūt prae annis obtusi aures? necē forte mihi erit uel
istos sublatos alios afferre: ecce & ii duo de quadringētis p
maturi oēs & tēpēstiuē ellecti & me ioue passæ unæ sūt. Clo
Post qui trucidati sunt pducito o Mercuri: & priores dicite
quo pacto huc euecti aduenistis: qnimo uos oēs in his scri
ptis intuebor Heri in Medea q̄ttuor & octoginta oportuit
bellātes cadere: & cū his una Oxiarti filiū Gonarē. Mer. Ad
sunt pcontare. Clo. Præterea ubi nā met illi quos philoso
phus Theogenes & cū eo alii septē p causam scorti mega
rēsis iugularūt. Mer. Ecce astāt. Clo. Qui uero ab adultero
& uxore interēptus ē? Mer. ecce tibi p̄ximus. Clo. Produci
to & iure sunt cæsi: illos dico q capite dānati uel qui sude
trāssoli: q uero a p̄donib⁹ occisi qnq; & decē ubi sūt o Mer
curi? Mer. Qui gladio cæsi sunt adsunt oēs ut uides: uis &
mulieres pducā? Clo. Etiā q naufragio pierē una n. mortui
sunt: & fato simili ac pari. Mer. Vis & q febre? Clo. Et hos
simul ac eis Agathoclē medicū. Vex ubi nā & philosoph⁹
Cyniscus cui quū esset Hecates cœnā & expiationū oua
pulaturus p̄tereaq; sepiā: moriēdū fuit. Cyniscus. Iā pridez
tibi asto heus tu optimā Cloto quo nā meo facinore uel im
probitate p̄misisti me tā diu apud superos q̄si ut arbitron
totū in me fusum explicasti. Quietiā quū tēptassez sēpius
intercidere nescio quo pacto disrūpi nō poterat. Clo. Equi
dē te humanorū facinorū reliquarū comtemplatores & me

dicum:ingredere tamen fortuna bona: Cy. Per Ionem nisi prius uindictū hūc introduxero hand quāq̃ ingrediar: uereor enim ne te ꝑꝑando & rogitando seducat. Cloto. Age dum nideā quis nā is est. Cy. Megapēthes lachydi tyrānus. Clo. Ingredere tu. Me. Ne quāq̃ o hera mi Cloto: qui imo ꝑmitte me parū ꝑredire ad lacē: deinde uero ad te ueniā uocante nemine. Clo. Quid illud ē cuius g̃ra abire: hinc cupias? Me. Domus primum mihi esset tuo ꝑmissu absoluenda quæ ꝑ me semꝑ perfecta relicta ē. Clo. Deliras igredere iā inq̃. Me. Nū multū exꝑoscito temporis o diua mi cloto: unū saltem & hic diem finito me manere apud superos quousq̃ uxori palam faciā quo in loco thesaurū magnū habueri defossum Clo. Effet id tibi uolupte haud impetrabis. Me. Fiet itaq̃ tanti auri iactura? Clo. minime fidēs esto Megacles nemꝑ tuus nepos capiet. Me. o iniuriā ille me ne mihi infensus & hostis quem ipse ante hac ꝑræincuria ac negligentia nō interemerim? Clo. Ipse idem & tibi erit ad quadragesimum annum superstes uel paulo plusculū. Item & concubinas uestem & aurum omne tuum habebit. Me. Haud recte mecum agis o Cloto mea omnia mihi infestissimis impatiens. Clo. Tu uero o ꝑræstantis animi uir nonne Chydimachū cuius fuerāt hæc oīa substuli euita. Insuper spirāti adhuc illi liberos adiugulasti? Me. Nunc uero mei erant iurisdictionis erā effecta. Clo. Ergo earū ꝑsessionis tempus & tibi decessit. Me. Verum audi obsecro o Cloto quæ uelim tibi seorsum audiente nemine dicere: uos uero secedite paululum: si me missum feceris abireq̃ ꝑmiseris polliceor me tibi hodie daturum talenta mille auri signati. Clo. Etiam nunc aurum o ridiculamenti habes? Me. Crateres binos si libet addam utrosque Talenta centum Auri puri appendentes quos

enecto Cleochrito surripui. Clo. Trahite hūc uideſ. n. non
libens ad nos iturus. Me. uos teſtor eꝓdem impſectus mihi
relinquiſ. occeptus muras & naualia q̄ pcul dubio pſeciffe;
ſi ad quintū ſup uixiſſem diē. Clo. Hæc haud tibi ſint curas
aliud molietur & cōſtruet. Me. illud tamē iure expoſco. Clo
Quale illud ē. Me. Eo uſq; reuiuifcere quo ad ſubaſtis per
ſis & lydis tributa imponā mihiq; monumētum excitem ac
ſtatuā per egregiū. Vbi cūcta per me bella magnifice geſta
dū eſſem in uita inſcribā. Clo. Heus tu his rebus conficien
dis haud certe diei unius. ſed annoꝝ uiginti tēpus expoſcis
Me. Quin etiā paratus ſum ſponſores dare taꝝ celeritatis
qui reſtitus uel ſi libet Antādrū amātiffimū filiū meū pro
me tradā. Clo. o inqnatiffime illū inquis quē pſæpe p̄cabat
relinquere tibi in terris ſupſtitē. Me. Precabar hæc olim: ſim
præſentiaꝝ uero id uelim quod mihi uideo p̄ſtare. Clo. Ve
niet tamē & ille poſt te paululū p nouū impatorē trucidat
us. Me. Itaq; ne illud mihi cōtradixeris o diua. Clo. Quod
illud ē? Me. Videre uelim q̄ poſt me futura ſunt quēadmo
dū ſe ſint habitura. Clo. Auſculta ergo ut his cognitiſ anga
ris magis & doleas. Vxorē Me. das ſeruus quā & olim adul
terauerat habiturus eſt tuā. Meo hoīnē execrandū quē ipſe
uxori p eo precāti morē gerēs dimiſi libeꝝ. Clo. Filia uero
inter pſentis tyrāni cōcubinas deligeſ. Imagines aut & ſta
tuas quas quondā tibi. Ciuitas erexerat enerſa riſum prabe
bunt ſpectātibꝫ. Me. Dic mihi amicoꝝ nemo moleſte iſtaꝝ
fert? Clo. Quis. n. erat tibi amicus? nſ cuiꝝ rei gratia effectus
An ignoras q̄ te uenerabant diſtaq; ac facta tua efferebant
laudibus: uel timore uſ ſpe aliqua id egiffe quū eſſent prin
cipatus & dignitatis amici & tēpori inſeruiētes? Me. in cōui
uiis tamē frequentes & uoce ſublata & uotiſ mihi bene eſſe

comprecabantur. uel si licuisset promptissimos esse eorum
singulos mercede sua post habere & priores obire morte
Deniq; solus eram illis iniuriadū. Clo. Cur igitur apud homi
quēdā heri cū cœnasses e uita sublatu es? qđ. n. tibi postre
mo bibendū oblatū ē te istuc transiit. Me. Ergo ea pp ne
scio qđ p̄ sensi amaritudinis. Vex qđ ille nolens id effecit.
Clo. Multa p̄cōtaris quū ingredi iā tibi necē sit. Me. Vnam
illud me agit maxie o Cloto quo paululū reflectere ad lucē
cupiebā. Clo. Quid illud est? appet. n. aliqd p̄ magni eē. Me
Carion meus uerna quū primū me mortuū ispexit sobuel
perū domū ubi ipse iacebā ascēdit. quūq; id illi p̄ ociū lice
ret: nemo. n. erat q̄ me custodiret relictus. Clycerium cōcubi
nā meā seorsum agēs p̄ pristino (ut arbitror) libidinis cō
mētio attracta & occlusa porta incestabat ea licētia ac si ne
mo intus affuisset. Quū aut̄ satis cœpisset uoluptatis ad me
cōuersus inquit: tu uero. in quinate hominatio plagas mihi
haud merēti s̄ape intēdisti: his dictis barbā euelebat & cē
debat caput. Deniq; quū pingue quoddā excreasset me in
spuit: & his sup̄bi inquit ad impiorū loca excessit. Ipse ue
ro ira intēdebar neq; illi quū exanguis essem & frigidus of
ficere q̄cūq; poterā. Ancilla uero. scelestā illa quū primū ada
uētū quorūdā strepitū pr̄sensisset salua oculos circūli
ta q̄ si me defleuisset clamitās & me in super noie appellans
abscēdit quos si comprehēdero. Clo. Desine minari & igre
dere tēpus iā est ut te in iudiciū offeras. Me. Quis aut̄ auda
bit cōtra tyrānū sentētiā ferere? Clo. Cōtra tyrānū nemo: cō
tra mortuū & Rhadamātus quē cōsestim iustissimū specta
bis: & p̄cenas singulis p̄meritis inferentē. Quātum uero ad
p̄sens spectabat t̄ps ne teras. Me. saltē me p̄uatū & cinē faci
to o diu uel e numero inopūant ex imperatore seruum id

modo finem eniūscere. Clo. Vbi nā ille est q̄ baculū gerat? & tu o Mer. trahite hūc int̄o a pedibus mō. n. ultro m̄ scendet. Mer. sequere nūc fugitiue excipe hunc tu o portitor & acerrime diliges ad malū. Me. p̄fecto tr̄hono me ī sedore rect̄ decētiū. Clo. Quāobrē? Me. Quoniam me Ioue tyrānis etā & armatos habebā inimicos. Clo. Deinde nonne merito nēlebat̄ te. Canōn t̄p̄r̄ sis adeo ineptus & sinister? Verū si lignū degustaueris per acerbā hāc tuā hēbis tyrānīdēm. Me. Audebit itaq; Cyniscus iste mihi baculū intēdere nō ne ego te dudū quā dicatior esses & ad mortēdū acrior prop̄sode transodi? Cyniscus. Exprimat̄ebis huius malū afixus. Micyllus. Dico mea. Clo. De me uero nullā uobis habet ratio uel sorte: q̄a iops sum eo & ipse postremo sum ingressus. Clo. Tu uero quis es? Mi. Cerdo & coriarius. Micyllus. Clo. Deinde adeo & gresers. mōsā nōne uides q̄ta tyrānis iste polliceat̄ se datū: si ad breue faorit dimissus fuerit me itaq; admiratiō nisi & tibi per grata sit hāc tarditas. Mi. audi o deaz̄ optima nō multū me cyclopi delectat dō nū pollicētis sentin̄ ultimo comessuz: me igit̄ uel primū uel postremū & iudē expectāt dētes: p̄terea nihil ē mihi cā diuitibus simile: longe. n. differēs mea ac illoz̄ (ut aiūt) ē uita Tyrānis. n. quū felix uideret̄ esse inuita manibundū cūcūctis erat & cōspicū. Quūq; tātū auri & argēti reliq̄set: ne itē in super & somnos cōnas & optime formaz. mulieres merito dolebat̄ & ab his reuolūsus angebat̄. Nescio. n. quoz p̄ & o. it̄ in finē d̄r̄ ab̄ t̄anq̄ uilcō iherescit mūs. neq; ab his diſcedere facile patit̄ q̄b̄s olim inheſerit quū etia; diſcupi nexu ille nō pōteſt quō eos uinciri & obſtr̄ngi contigerit ut pote & si huc inuē deſerunt̄ clamitāt & obteſtant̄. quūq; fuerint in reliq; audētes timidiōres ad uia; quaz ducit ad in

feros adeundū repiunt. Itaq; se festo eōdētūt nō secūs ab
solent q; nimio amore rapiuntur. Volūt enim lucē ac supē
ros uel eminus pspicere. cupis modi rē lenissimus hic facti
tabat: qui secūdū iter fugit a nūc. & imprecatur & obse
rat. Ipse uero qui nihil inuita habuerit qd me tēneret nō
agū nō domū qō adz nō nasa nō gloriā nō imāgines meri
to eram expeditus & liber: adeō ut quum mihi dūtaxat atro
pos inuisset ipso cultro gēru stomp. como & crepidis ipsi qsi
manibus habebā reigdis libens mo desilens. statim & natis
pedibus nodū attonitū & nigredinem absterus secotū
subēquip lito p̄xquis fui: & ductor anteriora pspiciens
nihil enim me qd dimissem retrahēbat aut reuocabat: &
me ioue quā apud pos sunt bona mihi apparent oia. Nam
de pares hic esse hoies & nemiā a pximo differre suauiss
mū esse uidetū. Video etiā hic & debitores ipsos hand rē
pari neq; tribuā dāri: et qd maximū est neq; hyeme ipso al
gēre quēq; aut egrotare neq; a potentioribus cadi pacatū.
sunt oia. Insuper et res ipsa a nris longe diuersa: et incōtra
riū resoluta. Nos. n. in opes et calamitosi ridemus angūtū
ut et ingentis cū diuites. Clo. Iam dudū te o Micylle ridē
eē inspexi: qd aut illud erat qd tibi maxime risu; mouebat.
Mi. Audi diuā q; ueneratione dignissima. Quū. n. apud sa
peros tyrāno et mihi cōmune fuisset domicilliū: diligētis
aiaduerebā quā per eū gererētur et ita ut mihi tū. Deo cu
piebā simillimus eē uideretur ex ipoq; purpureo flore quo
inducebatur per beatū existimabā. Insuper et sequētium se
turbā uix ex nasa gēmis ornata lectulosq; argēto exultos
et patā corna nidore q me suffocabat cōspicā: diuinū qdā
uiri mihi appebat. adeo ut reliquos hoies qsi multū pulchri
tudine antire uideret et forma. Sigdē ellat? mēte gūiter et
f. iiii

distrahere me obruens quibusq; & terribilis & mihi excedebat
Postq; uero natura concessit deliciis spoliatus ridiculus qdā
mihi uisus est nec minus me ipsum irrisione dignum existi
mo q; tale scelus demittere ex nitore cōiectās hōis felicitatē
& ob coelestis sanguinē: quā in laconico sunt mari beatū dī
cerēneq; hūc solū sed feneratorē etiā Gniphionē quē nunc
uideo igemiscētē & poenitētē q; suis n̄ sit petūis p̄fundus
sed illis i gustatis obierit mortē. p̄digo & iusto Rodochari
bona reliquēs sua. Is. n̄. p̄m̄ illi erat gñe aū & p̄m̄ lege i
h̄ditatē uocabat. Itaq; n̄ possūz mihi satis a tibi tēporē p̄
fertim cū memior sim q; illē pallēs temp̄ esset & iqualidua
ac frontē curis: op̄pletus solis digitis qbus cālēta innumēra
cōputarūt ditescēs paulatim colligēs q; paulopost per bea
tū Rodocharē effunderent: sed qd nō abimus? Interuigan
dū nāq; dabis & de reliquis ridēdi locus quādo & hōscē ni
demus cōgemere & lamētari. Clo. Ingredere aut anchoram
suspēdat portitor. Cha. Hens quo tēdis referta nobis est iā
ratis hāc & op̄pleta oppire i crastinū: te. n. prima late trās
nectabo. Mi. Haud rectē me cū agis o Charō quū inanē & le
uē relinquis mortuū. Equidē iniuriā per me apud Rhadā
māthū insinuabare. o eq; male me cū agis iam nauigāt: ipse
uero hic relinquor solus. Vex̄ cur non ad ipsos enato: neq;
enim uereor si forte defecerim quū sim mortuus ut demer
gar. Insuper neq; obolum habeo unde p̄traiecto mercede;
depēdaz. Clo. Quid illud maneo Micylle nō. n. fas ē te hoc
pactō tranare. Mi. Quietia nos forte nā do pueniā. Clo. Ne
quaq; o Micylle nos uero hūc ad nauigātes excipiantus ta
uero o Mercuri cōpone eū & cura. Cha. Vbi nam assidebit
op̄pleta sunt ut uides oīa. Mer. Humeris & dorso si uides
tyranni. Clo. Rectē. Mercurius excogitauit. Ascende itaq; &

collata sceleris tyrāni hūis inculca. Mōs nē p̄ recta nauige-
mus. Mi. Hens tu o. Chāron. optimū esse arbitror uel hinc
tibi uera p̄cidere. ego quā nauigādī finē fecerō. cateo. quē
tibi dē obolo. nihil. nūm̄ hī p̄ter hāc posā. & lignum hoc ut
uides inest. Reliqua paratū sū. m̄ fere q̄ habēt uel si specula-
tori cōuulseris. aut si nē tū m̄ hī & ualidū remū cōcesseris
nihil eris d̄ me q̄stus. Cha. Remiga id. n. ex te accepisse eris
satis. Mi. Vel si q̄ppia esset succinēdū. Cha. Per iouē si nau-
itici cuiuspiā fueris. carminis gnarus. Mi. Noni plera o. Cha-
ron. sed ob̄strepāt hī (ut uidēs) deplorātes ita ut nobis can-
tus oīs ob̄sturbaret. Mer. Heū quālibet m̄ hī facta ē reg. lactus
q̄līdā agros reliq. at at q̄līdā domū. quot talēta meus. hāc sū
scēpta hāc hereditate male disponet. hī enī nuper natos. quos
diuisi liberos. Quis uero uipeta q̄ anno superiori plāta uetā
ingestus. faciet uindemias. Mer. Micylle tu nō nihil que-
retis. itaq. n. fac ē. quēq. apud nos ne lachrymis traicere. Mi.
Desine nihil ē qd̄ deplorādū cōsā quā tā bona utar nauig-
atione. Mer. Tamen p̄ cōsuetudine uel paululū ingemisce.
Mi. Ingemiscas itaq. qm̄ id tibi uidetur o. Mercuri. Vch. mihi
ubi. nam mea sarcita sūnt sōria. heu ubi & utq. sta. crepida.
At at ubi putrescēt. & ob̄oleat o. crep. Nō enī ipsa am-
plius amane. ad uespem̄ usq. hāc bo. impastus. nēq. per
hiemē discalcatus & seminudus uagabor. dētes p̄r. algore
cōcussans. Quis igitur meū habebit cultrum & subulā. Mer.
Satis deploratū est. lāq. p̄pe modū nauigādī finē fecimus.
Cha. Agite. per solui. tēiā. pro trāsuetatione. hac mercedem
& tu oīum primus o. Micylle. redē obolū. Mi. locatis o. Cha-
ron. uel in aq. (ut aiūt) scriptitas. speras a Micyllo obolū tē
aliquē acceptū. Primū eqdē ignoro utruq. qdratus obolus
iste sit an rotundus. Cha. o. Venationē optimā hodiernam

hanc et lachry plenā. Sed pōte rē mihi nā qđ opus botios
& canes ac reliqua animātia ad opandū esto. Traiectura. u. & it
la sept. Glo. Recipe hoc ē tū Mercuri & ducito si p s nō ad
alterā Huminis partem nauigatūra sunt. In dopatem & Hūa
minthre de ductura. n. enī quā p terra similibus alter ca
fēti ab inuicē truidati sunt. Mer. Proficiscamur. b. u. s. ino
ex ordine oēs me sequamini. Mi. O Hercules quales hāc sū
tenebræ? ubi nunc formosus Megillus? uel qđ hic queat dī
fēstare uerū. Simiche pulchrior Phrynis sit? Cuncta erina
æqua & colore sunt pari multat. his est inter bonū & meli
cōpasio. Nā & atricū hoc paliū qđ mihi antehac deforau
isum est imperatoris purpuræ efficitur simile: inutibilia
nāq; utraq; sunt & eadem caligine opta. Tu uero o Cyniscus
ubi nā gētrū es? Cy. Hic sum & alloquor o Micelles: uerū si
lubet auu incedamus. Mi. Recte inquis ingere mihi dextera
Dic mihi fuisse unq; in clementis sacris iniciatus? Cyph. Sellu
det. Mi. Nonne & tibi hāc oīs illis similia uidentur? Cy. Recte
inquis. Sed ne appropinquat quidā. tēdā gestans trax & mī
nax pspiciēs nūqđ hāc erinys est? Mi. ita apparet ex habi
tū. Mer. excipe hos o Thesiphōe ecce qđ uenit sunt & mille.
Erinis. At quā diuinos Radamāus pfolat. Ra. pducito hō
sec o Erinys. Tu uero o Mercuri pphcia & cōuoca. Cy. o
Rhadamāthe per tū & genitorē dīo me primū oīm de
ductū ad te contemplare & inspecta. Rha. Cuius rei gratia?
Cy. Velim enim incusare quēpiam & enuntiare quot mala
quorū ipso nō sum nescius inuita gesserit. Itaq; neq; ipse ea
narras fide dignus haberi possum. nisi prius appaream quā
his simi & quēadmodum q̄xerim. Rha. Quis nam tu es? Cy.
Cyniscus optime tu animo ac mente philosophus. Rhad.
Huc accedite & prior iudiciū adito: tu uero conuoca acci

fidore. **Me.** Quisnam Tyranne frater tuus talis factus est: aut
proditor. **Cy.** Nemo accedit. **Rhad.** Id mihi nunc facit satis o
Cynisce. Verum tuuere ut te uel ipsis stigmatibus & signis
contempler. **Cy.** Vbi stigmatibus factus sum & ob signatus.
Rha. Quaecumque enim uestiam quispian indocta improbe
gesserit pro his singulis sub osculo ora quaedam signa animae
impressa profert. **Cy.** Ecce ad te iam tibi nudus. Itaque disquisi-
te quae dicis signa. **Rha.** quod prolas iste nudus & tersus est
praeter tria haec stigmata: aut quattuor sub nigra admodum
nec satis parcia. Vnde quid illud est uestigia haec et pleraque
inestipnum signa: nescio quo pacto doleta sunt et absterfa.
Quo nam modo haec se habet o Cynisce: nunc pande tam nudus
effectus es. **Cy.** Dicam olim quoniam essent ex imperitia impro-
bus: quia propter plurima mihi stigmata nesciafsem: postquam ce-
terime philosophari accepi illis tam bona ac perniciosa
dehinc paulisper ex aia maculas absterxi oes et dilui. **Rha.** Pro-
ficere igitur ad beatorum insulas cum optimis uiafistatus.
Accessandus tamen est per te prius quem dicis tyrannus: et
o mercuri uera alios. **Mi.** Certe o Rhadamanthe quod ad
me spectat paritatem est et breuiori inquisitione indigent.
Alto. mirum ad innotuit. Itaque et me bene uispe. **Rhad.** Quis
enim tu es. **Mi.** Credo te cognauit. **Mi.** Cyllas. **Rha.** Bene ha-
bet o Micyllematidas totus es et omni circumscriptus. Itaque et tu
cum Cynisco hoc Tyranno: iantuoca. **Mer.** Megapenthes
Lacydi tyrannus adesto: quo te uenist. accedito: te tyrannum
appellato: conuocato: et produco. **Cy.** Siphone in medium
et apprehenso collo tompolle. **Rhad.** Tu uero o Cynisce
argue hunc et facis anabichy hic inproprio quo est. **Cy.**
Omnino autem neque uerbis est opus. Cognosces enim hunc mox
ex ipsis stigmatibus qualis fuerit. Verum tamen detegat ipse tibi.

hominē & diuōdē ostēdēt clari⁹ quāntū detestabilis hīc
egēt quā pīnātā mīā dīcēt pītermittēdā mīhi vīdēt
Postq̄ uero audacissimos quosq; armis munitos sibi ascīuit
& ciuitatī insurgēs tyrānus effectus est īindicatos occidit
ultra mille & bona singulorū diripuit. Quā autē ad diuiciā
apicē esset hoc pactū enectus nullam impietatis & sceleris
speciē omittens quis crudelitate & iniuriā ī cīnes n̄lus est
Virgines. n. corrūpit ephēbos de honōrāuit & quonīsmō
fuit subiectis iniurius. Ob insolētiā uero hoīs & ai tumorez
& ī obuios quosq; superciliū & minacē obtutū nemo. unq̄
posset de eo digne suppliciū summere. Facilius. n. quis so
lem potuisset q̄ hūc fixis & īmotīs oculis intueri. Poenag
enim genera & modos ad crudelitatem īuenta enarrare ne
mo posset. In īferendis autē suppliciis īstiusmodi & poenis
nē domesticis ac familiarib⁹ ī pīs hand abstinuit. Hāc itaq;
ne forte uana & leuis quēdam. In eum uiciorum uideatur
obiectib⁹. Affirmabunt sane qū sunt per eum enecti liberos
exciueris qui etiam īnuocati (ut uides) adsunt & eum circ
cūstīstunt urgentq; undiq; & pīmunt. Hi omnes o Rha
damāthe sunt impīssimo hoc & īsīdias passi & necē par
tim uxorum gratia q̄ decore essent partim q̄ egerrime ser
uentis hōs liberos ad dedecus & flagitiū rapi partim etiam
q̄ loca pīctes essent & probi & quibus res suae gesta min⁹
placerent. Rha. Quid ad hāc dicis o īnīquitissime? Me. q̄s
narrat cades perpetrari equidem reliqua uero adulteria &
epheborum iniuriās ac uirginum īceſtationes falso ī me
Cyniscus comentus est. Cyniscus de his omnibus o Rha
damāthe testes prodīmat. Rhadamas. Quos istos dicis?
Cy. Voca o Mercuri tyranni huius. Lucernam & Lectum
hī. n. quā accesserint perhibebūt quorum sunt gnari testi

moniū. Mer. Lectus & Lucerna Megapēthes adesse o be-
ne factum. ecce ad sunt dicto audientes. Narrate ergo quorū
istis. Megapēthi huic cōscii & tibi o Lecte sic locus dicendi
prior. Lectus. Vera omnia Cyniscus tyrānū criminādo di-
xit me uero o Rhadamāthe pudet dicere cuiusmodi essent
quæ me supergesserit. Rha. Apertissimū ad hæc omnia sa-
tis tuū hoc fecit testimoniū: si quidem e explicare ea haud
toleras. Tu uero o Lucerna dicito & ipsa de tyrāno quid
sentias Lucerna. Qualia illa inter diu egerit clam me habēt
nō. n. aderā: quæ uero noctu tū factitaret: tum pararet: tēdet
dicere. Vidi tamē plerāq; q̄ nec dici possunt & quodnis faci-
nus & scelus excedūt. Vnde persæpe quū extingui malletm
quā ea spectare abstinebā oleo. ille uero me uel inuitā ad-
ducebat his quæ gerebantur & lucē mihi prorsus inquina-
bat. Rha. Satis iam habemus testiū. Vex̄ exuere hac purpu-
ra ut & stigmata enumeremus pape totus hic liuore opple-
tus & obscriptus est. Immo luridus & obnigratus ex stig-
matibus ipsis & teter factus. Quo nā igitur afficiēdus ē sup-
plicio? Nepe in phlegetōntis immitēdus est ignē: uel Cer-
bero ipsi tradēdus. Cy. Minime. Vex̄ si id aīo ē nouam tibi
ac decentē suggerā pœnā. Rha. Dic ut & ipse ob eā rē mar-
ximā habeā gratiā. Cy. Mos est cūctis quū uita excefferint
obliuionis aquā ebibere. Rha. id q̄de; admodū. Cy. Is itaq;
solus sine potu maneat. Rha. Quāobrē? Cy. Grauiorē enim
subibit cruciatū si suas delicias reputādo meminerit qualis
ante hac fuerit: & q̄ esset in uita potens. Rha. Recte inquis
condēnatus itaq; apud Tantalum deductus illigetur eorum
memor quæ uiuens gesserit.

¶ Luciani Scipio, Interlocutores Alexander: Hanibal:
Minos. ¶ Scipio.

Libyce me detet pponi melior qdē suꝝ. Ha. Immo
uero me. Ale. Iudicet ergo Minos semp iustissim⁹
iudex est habitus. 213i. Qui es tu? Ale. Hic ē Hani
bal carthaginensis. ego aut Alaxāder Philippi regis filius.
213i. Per Ionē utriqꝫ gloriosi: sed q̄ de re uobis altercatio est?
Ale. De p̄stātia: dicit. n. is se se me meliorē q̄ ego ducē exerci
tus fuisse: ego uero nō hoc solū sed omnib⁹ ferme qui ante
meā etatē fure i re militari p̄statorē me fuisse affirmo. 213i.
Dicat ergo uterqꝫ pro parte uirili. tu o Libyce prius loqua
ris. Ha. Vnum hoc me iuuat ut hic sermonem gr̄cum didi
cerim ut neqꝫ etiam hac in re. Alexander me superet. Illos
maxime laudis dignos puto qui quū parui a principio fue
re propria uirtute ad magnam gloriam euasceꝫ potentēsqꝫ
facti & principatu digni uisi sunt. Ego igitur cum paucis q
busdam hesperiam primum inuadens quū subconsul essem
optimus a fratre iudicatus maximis reb⁹ idoneus uisus sum
tum Celtiberos cōepi: gallos deuici & quum magnos mon
tes transmigrassem omnem heridanum transcurri multasqꝫ
ciuitates enerti: & planam italiam subiugauī & usqꝫ ad subur
bia romam grassatus sum. Totqꝫ uno die romanos occidi ut
eorum annulos modis mensurari oportuerit: & ex cadaueri
bus pontes fluminibus fecerim atqꝫ hęc omnia peregi: nec
Amonis dictus filius: neqꝫ deum me fingens autem matris
in somnia narrans: sed me hominem fatebar pugnabamqꝫ:
contra duces magna prudentia: contra mulieres magna au
dacia atqꝫ fortitudine p̄ditos. Nō aduersus medos aut ar
menos qui anteqꝫ quispiam sequatur fugiunt facile cuiqꝫ
audienti uictoriam tradunt: Alexander uero patris regni suc
cessor & id fortunæ quodā impetu ampliauit qui quum ui
cerit illū miscꝫ Dariū apud ipsum & arbellas uictoriam cō

pit antiquā ex patre cōsuetudinē omittēs delabi nō turpe
putauit: seſeq; ad medorū delicias inuitari libēter tulit atque
in cōiuiis amicos interemit. Quibus quū morerent auxilia
ri conatus est. Ego aut patriæ dominatus ſum: quæ quū me
reuocaret hoſtiū magna claſſe aduerſus libyā nauigāte par
ui: cōtinuoq; me hominē priuatum dedit damnatuſ æ quo
aio rē tuli. Quæ qdē egi barbarus notus oīſq; græcorū diſci
plinæ expers et neq; Homerū ut hic edidici neq; Ariſtotele
m gſo eruditus: ſed ſolū mea natura optia ſuſ uſus. Hæc qdē
ſunt quibus me meliore Alexādro eſſe puto. Si uero ea cau
ſa mihi hic præferendus eſt quod caput eius diademate or
nauerit id deorum forſan apud macedones eſt non tamen
ob id præſtantior hic uideatur generoſo duce & uiro q mē
tis ſentētia magis quam fortuna eſt uſus. **A**di Hic enim ora
tionem neq; ingeneroſam neq; ut libycum decebat dixit.
Tu uero Alexander quid ad hæc inquis? Ale. Oportet qui
dem o **A**dinos homini adeo temerario nihil reſpondere.
Solum enim te nomen ſatis edocere poteſt qualis ego rex
qualis hic latro habitus fuerit. Aduerte tamen an parū ipm
ſuperauerim. Adoleſcens adhuc rem aggreſſus regnū ob
tinui & de patris mei interemptoribus ultus ſum. At quū
Thebas ſubuertiffet: toti græciæ terror fui: ab ea dux ellectus
neq; dignum putauī macedonum regno me contētum eſſe
qd pater reliquerat. Sed totum terrarum orbē durūq; pu
tans niſi rerum omnium dñs eſſem paucos quosdā mecum
agens in aſiā me traduxi: & apud Theogonium cum magna
pugna uici Lidiam: Ioniam & Frigiā: cepi & tandem quæ
cunque transferim ſubiugans ueni ad ipſum locum ubi
Darius me expeſtabat infinitos exercitus agens. Poſt
hæc o minos neſcis quot ad uos uno die mortuos miſerim?

Dicit enim Charon tunc sibi scaphā insuffecisse: sed ligna
quardā adiungēs illorū plures trāsportasse: atq; hæc confeci
me periculis opponēs & ī pugna uulnerari nō timēs: Et ut
quæ apud thorū & arbelas gesta sunt ommittā usq; in dos
ueni atq; oceanū mei regni tronū feci & illorum hoīum ele
phātes habui. Pyrrū uō meū captiū coegi: & scytas hoīes
certe n̄ spernēdos subiugauī: Tanai supertrāsīēs magna eq
tū pugna uici: ac amicos meos remuneraui. De inimicis ultor
sum: Si uero deus hoībus uidebar parcēdū illis est. Nā rex
magnitudine ut tale aliquid de me crederēt inducti sunt tā
dem mors me regē occupauit. Hic uero Hannibal apud Pru
siam bitiniū exulauit: & crudelissimo & pessimo homini cō
ueniēs erat: q̄ uero italos uicit. ommitto dicere: nā nō uirtu
te: sed malicia atq; perfidia & dōlis id. peregit: nūq̄ uero ali
cuius claritudinis aut ipsi memor: sed quoniam q̄ delitiose
uixerim uitupauit: oblitus mihi eē uidet̄ eorū quæ apud ca
puā admiscerit. Ibi. n. mulieribus deditus ē: & uoluptatibus
his uir mirabilis p belli tps īseruiebat. ego quoq; ea q̄ sub oc
cidēte sūt pua qdē putās nisi uersus oriētē me īpulisse?: qd
magnificū p̄fecisse?: sed nō digna mihi uisa sunt illa cōtra q̄
pugnassem inclinata rediī dñm me fatentia. Nā Italiam atq;
libyā ditioni meæ adiungēs usq; gades facile iuissē. Iam di
xi tu quoq; o Minos iudica hæc quidem e multis sint. Sci
pio Non nisi me prius audias o Minos. Mi. Quis tu uir op
time es? aut unde q̄ hisce claris ducib; te cōferre audes? Sci
pio: Italus Scipio romanus. Mi. Audiendus quippe es Sci
pio. Ego o Minos hæc nō dicā ne p̄ferri uelim nunq̄. n. hu
iusce generis honoris anidus fui sed semper esse q̄ uideri
malui nec qd̄ isti utriq; fecerūt in me laudādo alios uitupe
rem? iam puero mihi omne uitiū displicuit & bonis artibus

a primis

a primis annis deditus humanitatiq; inserviens: scire solum
turpe putabá. sed opere semper perficere q; qd magnificū
a maioribus natu aut litteris didicissem conatus su: Ita ado-
lescens uixi ut maxima patriæ spes fuerim: quæ illá frustra-
ta non est. Nam quū senatus maximo timore an esset patria
relinquēda consultaret uix iuuenis quū ei ætati non liceret
in medios senes p̄sili: & stricto ense p̄iæ hostē me habitu-
rum p̄fiteor eum qui deserendæ p̄iæ sententiam p̄tulerit?
Quare uix quartū & uigesimalū annū agens dux electus nō
p̄tū magno exercitu uersus carthaginem iui atq; Hanibalē se-
cutus uici utq; eum in turpem fugam conuerteret? Et denicta
carthagine nō rei felicitate ellatus sum: eūdē me amici eun-
dem me patria post uictoria; habuit. Diuites uero in bonis
amicis esse putauim non in auro. Nam per quattuor & quin-
ginta annos quibus uixi nihil unq̄ emi aut uendidi ex foro
quoq; nunq̄ diuertissem nisi quem piam mihi aliquo modo
amicū fecissem & ut mercatorib; pecunias lucrari studiū est
Ita mihi ut adipiscerer hoies omni metallo p̄statiores cura-
erat. Quibus qualis fuerim Titus Liuius ceterique historici
testari possunt. At ex carthagine reuersus triūphū egi: cen-
sorq; factus sum ægyptū: syriā graciā percurri. Iterumq; ab-
sens consul electus bellū maximū confeci & numantiam
euerit atq; alia egi. Nunq̄ me ut in prosperis elleuantē for-
tunam aut in aduersis opprimētē uidit: quin tanta animi li-
beralitate usus sum ut quū grandis dñs esse potuerim quat-
tuor & uiginti solum libras argenti reliquerim. Illud non ta-
cebo scilicet me nunq̄ iniustum aut crudelem fuisse aut alix
cuius generis uoluptate corruptum. Et hæc uti insipiens di-
xi non ea ratione q; præferri uelim retuli: sed graue erat nō
monstrare: ut est romanos omni genere uirtutū ceteras gē-

tes superasse. Itaq; ut uiuus pro patria pugnari pariaq; pietatem mihi & rebus cæteris prætulisti: sic nunc apud te o Minos p patria hæc dicta sunt. Mi. Perlouē o Scipio & recte & uti romanum decet loquutus es. Itaq; quu? disciplina militari rebusq; bellicis hisce æqualem aut te præstantiorem discamus te præferendum censeo & Alexander secundus sit & tertius Hanibal nec hic quidem spernendus est.

Luciani Scaphidium Locutores. Charon. Mercurius. Menipus. Carmolaus. Lampicus Damafias. Craton. Nico. Philosophus. / Charon.

Avdite quoquidem pacto nostra se negotia habeāt parua enim (ut uidetis) ac uetus nobis est nauicula: rimisq; fatisscit ac flutunum impulsione naufraga est. Vos uero nonnulli simul aduenitis plurima quisq; secū deferentes. Si ergo his cum rebus scapham ascendetis uereor post modum uos poenitebit: maximeq; quis quis nare ignorabit. Quo itaq; cōsilio tute nauigemus ego uos docebo. nudos omniūq; uacuos rerum ingredi quoscunq; oportet: ac cuncta superflua in ripa deponere. Hoc itaque modo nostra capax uix erit nauicula. Quare o Mercuri hoc tibi de cætero sit cura: pter nudatos: omniūq; uacuos: neminē admittere in ipso stans introitu. pepla aliaq; (uti diximus) facito quencunq; deponere: agnosce: & recipe: sed nudatos ingredi coge. Mer. Perpulchre dicis: sic enim saxo: sed quis nam est is prior. Me. Ego sum Menipus at uide o Mercuri peram baculumque in lacu? proiecī: ac palam minime tuli. Mer. Ascende Menipe omniū fortissime primūq; apud naturam locum tenet quo possis omnis intuerier. Quis est hic alter? Car. Carmolaus megarensis amore semper per

ditō affectus. cuius duorum talentum unicum fuit osculum
 Mer. Hunc desere decorē labia oscula comam perpexaꝝ
 orisqꝫ ruborem ac uultus nitorem o factum bene ingredere
 iam. Sed quis est alter purpurea ueste indutus caputqꝫ diade
 mate præcinctus? Lam. Ego sum Lampicus. Mer. Tot tan
 taqꝫ ueniens tecum fers. Lam. Decet ne o Mercuri homi
 nem regem nudum aduenire. Mer. Regem minime mortuū
 uero potius quare his te exue Lam. En gazaꝝ abiicio. Mer.
 Et insolentiam: atqꝫ sæuitiam abiicias o Lampice: hæc enim
 sua granitate nostrum submergerent phaselum. Lamp. Sic
 faxo: sed saltem diadema concede ac uestem regiam habere
 Mer. Nequaqꝫ: hæc etiam continuo depone. Lamp. Fiat nū
 quid uis aliud? nunc omnibus (uti uides) sum exutus. Mer.
 Crudelitas: temeritas: iniuria: iracundia: aliqua huiusmodi
 sunt deponenda. Lamp. Nudus iam nudus sum. Mer. Ergo
 ascende: sed tu tam pinguis tantaqꝫ carne suffultus? Dama
 sias athleta. Mer. Videri uideor te in palestris exercitū eē
 Da. Ita sed me admitte nudum uenientem. Mer. Nudus ue
 nis tanta carne refertus: ea est deponenda: nam unico dum
 taxat pede hoc nostrum submergeres scaphidiū hæc quo
 que coronationes preconiaqꝫ sunt abiicienda. Da. Profecto
 nunc quidem sum nudus: atqꝫ aliis par mortuis Mer. Sic esse
 magis decet ingredere iam. Et tu Craton has abiice opes lu
 xuriam pariter ac molitię te cum ista ne deferas monumē
 ta nec non tuorum auctoritates maiorum desere. Item &
 genus & gloriam tuā liberalitatis: famam popalarem præ
 terea simulacra ac epigrāmata: hæc. n. o Craton sunt pergra
 uissima. Cra. Minime ferā: cū itaqꝫ quidē inuitus tamē deferā
 proh dii immortales quid iam sumus pperissi? er M. Dii boni

& tu his emicans armis quid tibi uis? et quid sibi hoc tropheum?
Ni quonia o Mercuri ardua domi militiarum facinora feci ob
quarum ciuitatibus domatus fui. Mer. Arma tropheum humi
deseras nam apud inferos omnia sunt summa pace compo
sita nihilque his opus est armis. Sed quis est his qui sub hone
statis habitu supercilia elatus: curaque onustus ac pexa barba
ornatus tam lento pede aduenit. Me. Quidem o Mercuri
philosophus. imo magus prodigiisque refertus: quo circa in
be eum spoliari: o quam multa ridenda iocabundaque uidebis.
Me. Imprimis hunc depone habitum: tum & reliqua etiam.
Proh Iupiter quantam iactantiam atque arrogantiam quamque
ignauiam insaniamque & lites & uanitates: uerbaque scropulo
sa labores uanos nugas ambages atque omnium genera dece
ptionum secum tulit? quam primum his te exue: & quoque menti
ri & potissimum arbitrari & ceteris potiolem esse non quin
que remis hac duntaxat fere ualeret. Phi. Cunctis me exuas?
Me. O Mercuri fac ei barbam abradi: nam est res grauissima
Mer. Item depone barbam philosophi. Phi. Quis est ton
sor. Mer. Ecce Menipus: cape securim Menipe barbaque phi
losopho abraade. Me. Serram potius concede ut res sit magis
ridicula. Mer. Satim est securis: o iam barbam deposuisti. Me.
Non uis & supercilia ei abradi? Mer. maxime. Quid est hoc philoso
pher: quid lacrymas: mortem ne formidas? ascende bono animo. Me.
Aliud restat magis poderosum quam claculum te gerit. Mer. Quid
tedo? adulationes blanditiarumque quarum alia in uite sibi ualde per
fuerunt. Phi. Et tu menipe qua gratia hanc tuam non abii
cis liberalitatem latitiam risum ac fortitudinem num ceter
os solus es dirisurus? Mer. Menipe huiusmodi tecum ha
beto: nam leniantiliaque sunt & inter nauigandum oportu
na. Sed tu orator desine tantam elegantiam copiamque uer

borum & quaestiones ac ratiocinationes atq; huiusmodi
 plura: nam permaximæ sunt grauitatis. Or Morem tibi ge
 ram. Mer. Scaphidium satis est refectum. funem igitur a
 litore soluite anchoram a proa retrahite: scalas tq; lite ma
 lum scandite: agite uela uentis tradite tu quoq; nauta clauū
 dirrige. Ad quid fletis umbra amentes maxime tu Philoso
 phe: an quia modo barbam deposuisti? Phi. Nō. Mer. Quā
 obré ergo? Pa. Quia immortalis esse putari. Me. Mētur alia
 re tristatur. Mer. Quia? Me. Quoniam eleganter copiosq;
 quemadmodū solitus est de cetero nō trāpūlābitur neq; no
 ctu clāculum scortari dieq; adolescentes oratiunculis alicu
 re ac eos pecunia emungere ualebit quo sobrius summo af
 ficitur dolore. Phi. Tu uero Menipe non formidas morte?;
 Me. Quo pacto quum ad morte; festinauerim nemine no
 cante: sed inter nauigandum nōnulla exauditur nox uti q;
 busdam a terra acclamantibus. Mer. Ita est Menipe nam q;
 dam ad subsellia pergunt qui Lampici morte congratulant;
 eiusq; uxor magna mulierum frequentia domum reducit:
 ac filii lapidibus ex urbe pelantur. Alii Clophantem lau
 dant oratorem: quidam Cratonem condunt epitaphia ma
 terq; Damasia cu; muliebri comitatu i funus prodit. Tu ue
 ro Metipe nemo profecto plorat solus uenis cum silentio.
 Me. Minime. nōne rixantes audis canes cornosq; crochizā
 tes a quibus summo cum certamine iam humor. Mer. Stre
 nuus es. Sed iam perfecimus iter. Descendite uos rectaq; in
 ins. pergite. Nobis uero Charon pro reliquis. Nos nostrum
 ad iter reuereantur. Quid tanta cum morstia contempla
 mini ius subire ius est feruntq; acerbissimas hic esse pēnas:
 scilicet lapideas: ac uultures: atq; uitam examinari cuiusq; ne
 cesse est.

Luciani Palinurus Interlocutores: Palinurus & Charon.

Quesecro te o Charon sine me ut iam nauim conscēdam. Cha. Quis me appellas? Pa. Ego nauica quōdam illius quē nuper uiuentem transuectasti Aeneae troiani. Cha. Tu nē ille es qui apud portus uelinos inhumatus iacebas? Pa. Ille ipse sū sed crede coelestīū nutu fieri ut transuectar quorum prodigiis longe lateq; actæ finitimæ gentes & ossa mea iam expiauerant & tumultum mihi: tamuloq; in super solēnia statuērunt. Quare te oro o iustissime Charon patere tandem ut ingrediar: sic prospera semper sit nauigatio tua sis solida nauis tua atq; inconcussa. Cha. rē iustam petis Palinure ingredi ut libet. uos uero tam conferre umbræ quid fatigatis me precibus. qd fatigatis quæ nā hæc uis desiderii. Expectate tantisper dum trans flumē hūc porto regrediar q̄ primū. Pa. Habeo tibi Charon immortales gratias q̄ me his tantē eripuisti e malis qui me dira hac tandem qua detinebar trāsiretandi cupidine liberaasti. Cha. Amo te equidem. Palinure tum propter Aeneā regē quē mihi nominasti: q̄ & super oēs uaq; uiderim mortales uisus est mihi singulari quadam p̄ditus pietate: tū ppter meam etiā qd olim cōmunis fuit tibi magisteriū. par. n. sibi quisq; parē effēctat delectatq; magis quæ inter pares sit uel cōfabulatio uel uitæ actio Afficiebar porro non modico dolore quū uidebā iādudū te in citiore hac ripa errātem incertū q̄ sedis. tuæ: Neq; licebat tibi succurrere ppter legē mihi datā ne quēq; nisi humato prius corpore trās portē: sum. n. ego minimus inter infernos habitatores subiectusq; alienæ potestati cui parere nō tā pulchrum mihi q̄ alias necē sit. gaudeo aut nunc & lator q̄ ea aliquando se fors tibi obtulerit quo & tuū implere desiderii & meū releuare dolorem (salua

lege officii mei & possum. **P**ala Immorego nō minus prop-
ter te dolebā o Charon: quia perspiciebā tot te graues affli-
ctosq; labores perferentem sine ulla relaxatione. Neq; n. me
latet quot quantisq; nexari malis solent nantium gubernato-
res qui nihil aliud in uita q̄ navigationē exercui: atq; ita exer-
cui ut nihil illa grauius: nihil periculatius contingere: mor-
talibus: putē propter quod credibile magis tibi uideri po-
tēst si angebat me nūq; fatigatio tua repetentem animo an-
tiquas: quas iuuenis etiā sustinebā nauticas fatigationes
meas. **Q**uāru experientia iā edoctus sciebā probe pari mā-
lo tuo condolere. **Cha.** Frustra propter me dolebas. **P**alinu-
re nam nihil molesta mihi est ars mea. **P**ala. Quid ais **Cha.**
Aio gratam me habere & iocundam artem meam: Vides
ut crudam uiridisq; senectus est mihi? memini haud unq; ab
ipsa qua iam omnium annos supero longæua ætate mea p-
tesum me esse laboris mei: qui quotidie iusto alacrior atq;
ualentior sed intelligo cur tu aliter tibi psuadeas. Est enim
cōmunis hic morbus mortaliū ut sortis suæ quēq; disteant
semper uiuatq; cōtentus nemo studiis suis: laudent uero lon-
ge ac beatiorem existimēt. oēs qui diuersas à se artes atq; ac-
tiones sequuntur: uerū falluntur maxime opinione suā: Nā
si recte intueri uelint cognoscent pspicue nullū esse in uia
eorū statum qui nou magnis scateat miseriis. quem non ma-
gnæ grauesq; p̄turbent undiq; molestiæ & uexationes. Et
si detur aliquā ut alter in alterius studia transferatur. q̄ uide-
as tunc sua cuiq; leuia uideri: quæ prius prægrauitate accu-
sabat: cōtraq; ea grauiora quæ prius leuia uidebant. Itaq; si
bñcōsideres **P**alinure nō ē ita grauis mea cōditio: ut cēses
neq; p̄pterea q̄ nauclerus sim: sum eo mirabilior: Sed tu
(ut uideo) sequeris uāos errores mortaliū ego uero itegre

tatem tantum iudicio pueri lacē scribas de go contentur ad
latus sorte meaneq; ad scribo mihi calamitatem q; defude?
quotidie nauigado & defatiger. Neq; ob hoc arbitror quē
piam horū qui mecu; simul ultimas sedes colūt me esse bea
torem non ipsos iudices Minoē: Rhadamāthū: &. Eacum;
q; q; magna oēs emineāt potestate: nō ipsu; Dite: q; q; sceptro
potens sit atq; regna ista moderet. Sunt nāq; & illi sui labo
res suz q; molestia & maiores sorte quo & maiore regiminis
sarcina p̄munt. Pa. Potes de te tibi Charon psuadere ut li
bet: mihi. n. de me nūq; persuadere poteris qui ars nostra si
ne ulla cōparatione ceteras laboribus & periculis excedat
Quod ligdo tibi p̄bare nisi q; uereor tedio te afficeret for
tasse longior narratio nostra Cha. Immo summa me affice
ret recreatione. Nā & delectat me tecum sermocinari: & na
uigatibus etiā magnā animorū refocilationē afferre solent
huiusmodi cōfabulationes. Pa. quādo igit nō est tibi inio
cundū p̄sequar suscepti sermonis nostri rationē ut intelli
gamus nō esse duriorē ulla; q; nautarū sortē quod tibi facile
persuadebo si ai aduectas quos estus & frigora tolerare eos
quos per horrescere tonitrus & fulgura: q; bus p̄fundi imbr
bus: quā uentorum rabie agitati. quotidie necem sit. Si co
gnoscas quotiēs eos torqueri fame & siti quotiens squalore
etiam teterrimo cōsumi contingat: si atendas habitationē
eorum instar carceris sup̄pellectilem uel nullā uel sordidissi
mā: strata dura: Cibaria aspera: potū imundissimu; indumē
ta spurca: immocomoditatē rerum oīum: noctes insomnes &
sub diuo semper & inquietates. Taceo perpetuum alioqui
quoddā eorū exiliū. Quos patriā eorū exteros profugos: ua
gos: pallantes: ignaros quietis: priuatos oī (quo nihil est in
uita dulcius) coniugis sobolisq; fructu ac iocunditate. quis

nō abiectissimos longeꝝ oīum mortaliūz miserrimos eē in
dicabit: Prætereo scyllā: charibdi: syrtes: symplegades: tot
infesta nauigantibus maris pericula. Omitto tēpestates qui
bus nec uisu q̄cūtri ē stius: nec horribilius: quibus & ad sum
mū uitæ usq; discrimē quottidie iactāt: quatiunt: & (quod
sæpe accidit) sumersi tandē obstruant. In qua re nemo est q̄
idoneus magis q̄ ego testis adhiberi queat. qui cū multis fue
riꝝ quas satus tēpestatibus: tū ea maxime quæ me ex scicilia
in italiā nauigantē inuasit: tam sæua atq; horrens ut horro
rit adhuc mihi eiꝝ recordatio. Non possūz certē (ut par eēt)
explicare tibi acerbitatē illius tēpestatis: sed quanta extite
rit ex hoc facile coiecturā facere potes: q̄ Aenæā ducē sum
mā cōstātia & animi fortitudo ubiq; decātat. uidi ego eū
cōtremētū gūiter atq; igemētē: extētisq; ad coelū manibꝫ bea
tos lōgē iclamātē eos q̄bꝫ ad troiā oppetē cōtigisset: lamē
tantēq; pari ab eorū morte ac fortissima a Diomedes gladio
se ereptū extitisse: crudellē equidē diē illuxisse oibꝫ ultimū
neq; ex numero nostro quēq; putari euasurum. Non ipsum
Aenēā: non Ilioneū: non Achatē: nō Abātē: grādenūue Ale
tem: quorū naues longe disiectas ad summūq; pene exitiūz
adustas nescio quæ nis illa nisi diuina liberauit. Cha. Nūz
igconita mihi narras: hæc ea ipsa die rescini. Pa. quo id mō
Cha. quo id mō rogas? An acré illū fidūq; Orontē ignoras
ductorē liciaꝝ nauis is quidē tūc submersus cōcessit ad me il
lico exponēs mihi ex ordine oīa quæ tu differuisti i plorans
deinde opē rogitanq; multū ut se ulteriore in ripa sistereꝝ
q̄d nonq; passus sui quū inter fluctus adhuc corpus suū sine
sepulchri honore iactaret. Nūc agit sese circūz hæc stagna
mœstus atq; errabundus: uidisti illū? Pa. Et tu uidi & unicū
meorum malorū solatium habui: dūz tantisper in ripa mo

ratus paricum eo detinebar infelicitate. Nec enim falsa de
tristi eius iteritu retulisti. cuius ad huc imago subit mihi dū
excussum & puppi contortumq; ter cum atq; circumactum
horrendum a fluctu rapidus tandem equore uortex absor-
psit. sane quod ad me pertinet nihil edisseram: qui licet eā
euasserim tempestatem amarum tandem aliquando etiam
uitæ meæ finem inueni excussus & ipse pariter atq; iactatus
inter undas (quod deerat) insuper ferro præterea obtrunca-
tus. Ex quo nec tantum mihi timui q̃ Aeneam meo ne tantis
undis surgētibz spoliata magistro naus deficeret hæcine
eorum delitiæ: opes tranquillitas: sic illis uiuitur: sic moritur
tui nunc & aliorum defendenda studia & artes contēneque si li-
bet maiorem esse etiam eorum miseriam & calamitatez qui
patrias incolentes suas uxorūq; ac filiorū societate bea-
ti quiescunt gaudent ludunt hortantur amicitias colunt ex-
ercentur commode habitant magnifice: uestiuntur culte:
conuiantur læte: cubant molliter iocundos suos ac geniales
agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii ma-
gnam sibi uendicant auctoritatem habenturq; summo in p-
tio atq; honore: qui ius dicunt qui causas agunt aliorum qui
fasces gerunt: qui ducunt exercitus qui uel assistunt princ-
pibus uel principes ipsi magni illustresq; sunt. Quibus nec
optabilius quicq̃ in uita eē uideo neq; beatius. Cha. Falleris
longe Palinure nā quos beatiorez esse arbitraris miseriorez
illi sunt ulla sine dubitatione. Neq; enim negauerim sortem
subiectam esse nautarum magnis malis: Sed ita subiectaz ne
comparatione aliarum quæ maioribus etiam grauantur in-
commodis minus certe misera iudicanda sit. Quid enim tri-
stius (ut ad tuos ueniam) qui patrias suas colunt qd misera-
bilius q̃ domi suæ agere & ita agere ut iocundiorē aliqñ q̃

nitam mortem optes? Quæ ulla maior calamitas quàm circumdari urbem hostibus: ingruere bellum: nolitare tela: stringien-
ses perfodi muros: fremere tormentis: saxa dirui domos tre-
mefieri & contuti: quemque fame siti que deficere: corrumpi ac-
tem: occupari moenia: spoliari templa: dirupi patrimonia:
publicari bona: incendia parari: malos exultare: bonos tor-
queri affici cōiutiis: expelli domibus: vulnerari: carcerari: rele-
gari: deportari: trucidari filios ante parētū ora: uim pati uxo-
res: stuprari gnatas. Videntur an hæc tibi mala Palinure &
an his quæ tu meministi ulla ex parte cōparanda? Pa. quæ uera
narras o Charon quæ nunc uel audiens ista perhorresco. Ver-
tat enim mihi in mentem grauis illa & deploranda patriæ
meæ desolatio troiæ inquam tam præpotentis olim atque
p̄diuitis cuius euerstiōe nihil credo referri posse crudelius
aut lachrymabilius: tantaque fuit calamitatis eius magnitudo
ut longe plura etiā atque tristiora quàm tu supra memoraueris si
ibi contingerint: quæ si uelis omnia tibi ut res certius agno-
scas explicabo. Cha. Haud opus est Palinure quoniam &
tempus non patitur & ego hæc omnia non secus ac tu nota
atque comperta habeo. Nam & mihi renunciauērūt ut quæque
aduentabant animæ ex illo bello p̄fectæ. Nihil certe ut nūc
tu dixisti peruenit ad aures meas crudelius aut lachrymabi-
lius. Pa. Faxo ut iubeas sed adaertas Charon grauissima li-
cet hæc sint: rariora tamen contingere quàm ea nautarum quæ su-
pra exposui. Cha. Referam ergo alia frequentiora & ex ipsis
quidem meteciuitatibus quorū relatio angebit etiā ea
rum miseriam. Vade oro & per ciuitatem plateas porticus-
que discurre quid aliud ostendes quàm oblatratium maledicta
infimulatiōes pestilentissimas: optimi diuūque dilacerati-
onem quod non exploratorū insidias inuidentiūque uenena-

Diuerſe modo greſſum & artiſicum mercatorumq; tabernas
ac conuentus pete qd aliud deprehendes q̃ ſermonuꝝ nebu
las ſucos: mendacia. deceptioneſq; manifeſtas. Tranſſer de
hinc te in fora publica ſedeſq; iudicarias qd aliud audeſ q̃
undiq; oia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelli
geſ aliud q̃ cedeſ hominũ cõpilationeſ: ſurtat: graſſationeſ:
cõſpirationeſ: pditioneſ? Quæ alia occurrunt tibi niſi licit
gatoꝝ iurgia & cõtentioneſ: teſtiũ periurationeſ: cauſidico
rum p̃uaricationeſ: iudiciũ corruptioneſ: p̃ſidũ ambitioneſ
ac rapinæ? Quos ibi alioſ obuiam tibi habebis q̃ exultanteſ
improbos: lugeteſ bonos: oppreſſas uiduas: p̃culcatoſ. pu
pillos: egeteſ p̃ſtratoſ? Attolle poſtea altius oculos & atria
principũ perſcrutare: quã nõ uidebis ibi a ſenatore exalta
tionẽ ſpeculatoꝝ acceptionẽ: militũ audatiã: ſœnecioꝝ
uoracitatẽ: quæſtoꝝ improbitatẽ: quã nõ potẽtũ hoĩum inte
nuioꝝ uim atq; inſolentiã? Quas nõ cõcuſſioneſ? Quas nõ
populationeſ? quos nõ innocentẽſ accuſari eriminari carcẽ
rari: p̃ſcribi? Pa. Grania hæc nimis ac miſerabilia. Cha. Adre
ſtant alia quæ non minus tibi grauiora & miſerabilia uide
buntur. Pa. Perge? Cha. quæ fortalliſ etiã grauiora & miſe
rabilia iudicabiſ qm̃ domeſtica ac frequẽſ magna eſt eoz
peſtiſ. Pa. Fare. Cha. Nolo tibi Palinure aſſerre in medium
graneſ longosq; artiſicum & negociorum laboreſ: non eoſ
q̃buſ afficiunt agroꝝ cultoreſ: nõ qb' militẽ ñ qb' cauſidi
ci cæterarumq; diſciplinarum ſectatoꝝ æſtuſ: algoꝝ: ine
diã peregrinationeſ: anxietateſ uel pericula? uulnẽra: cædeſ
diſtrictaſ habitatiõeſ inſinitaq; agẽdi: cubãdi: neſcẽdi inco
moda uel ſaſtidia: laſſitudineſ uigiliãſ: ſollicitudineſ: odia: &
infamationeſ. Nã ſi complecti cũ ſa ſermone meo atq; exq

uoluerim tot tantaq; dicenda se offerent ut prae longitudi-
ne malorum ac mole: citius nauigatio nostra q̃ oratio sineq;
possit inuenire. Omittā itaq; & cōmemorabo tantum quas
inter domesticos parietes tū seruorū tum uxorū ac filiorum
molestias ac turbationes pessimas perferre solēt qui guber-
natiōi præsunt rei familiaris. Cuius si ita ut naualis expertus
facile quicquid dicturus sum: me etiā tacēte & intelligeres
& approbares. Nā seruorū primo in dominos semper prom-
pta maledicta furta. īpositiones: fugas: atrogātiā: negligē-
tiam reorū dominorū: temulentiam edacitatē: somnolentiam:
tarditatē: ignauitiā: nemo est qui nō uideat magnā afferre his
qui patiuntur infelicitatē. Deinde filios quorū amore nihil
dulcius esse fertur quāta animi cū amaritudine aspiciāt pa-
rentes uel agrotare uel mortē obire qđ frequenter admo-
dū sit. Satis existimo etiā te intelligere q̃ uero grauē & an-
xiā credis eē eorū nō p̃tutionē: nō educationē: nō īstitutionē.
Quotiēs p̃ eis bonos parētes gemere: suspirare: dolere: tor-
queri. Quāta etiā putas perturbatione affici dū quos per-
genuerūt immensaq; adeo cura aluerūt uel pax sibi audien-
tes: uel rebelles: ac infestos: postea habere contigat: qđ dolē-
tur eos ferre arbitraris dum insani & uecordes sunt: dū ebe-
tis & crassi ingenii dum effoeminati & molles: dum dilapi-
dant & euertunt patrimonia dum nullo bono operi & stu-
dio intēdūt: dū per prācipia uitiorū oīum uitam ducūt suā:
Quid de uxoribus loquar quas dos tumidas genus insolē-
tes: forma suspectas: deformitas reddit inuisas? Quarū lin-
gua nihil perniciosius: quā audacia nihil prodigiosius: qua-
rum improbitate nihil execrabilius. Quā iurgiis semper &
contentionibus obtundunt uiros quā semper cōquerunt:
semper exprobrant: semper insidiantur. Quibus quum de

sint cætera nunq̃ tamē lachrimæ gemitus & suspiria quæ ca-
ta sua qua tanta; ardēt ornamētōrū ambitione exhauriunt
opes: labefaciunt domos cocunt maritos in malos questus
in dira scelera. Non refero turpissima adulteria quibus nec
punitur minus nec peccatur magis quicq̃. ea quāto dolore
aficiant bonos coniuges nemo satis unq̃ iudicio meo enar-
rare possit: sed magnū doloris argumētū præstant & grauif-
simas cedes & ingentia quæ sæpe propter corruptas uxo-
res bella exarserunt. Pa. Hoc plusq̃ uellē scio nā arduum il-
lud quod ego uidi græcorū & troianorū bellū ppter Hele-
næ raptū in eā excreuit rabiā quā nullam mūdi regio ignorat
uit. Cha. Quæ toti mūdo manifesta sunt ea tantū nosti Pa
linure: at si singula quorū nihil me latet intelligeres adduce-
ris in tantū stuporē ut stupefscens etiā præmiseratione con-
iugalē uitā lachrymares. Pa. Hui qd narras. Cha. Narro quæ
quotidie uideo & pertracto. Pa. Ergo conubia putas poluta
& conquinata? Cha. minime id nunq̃ dixerim. Pa. At q̃ mul-
tas memini me uidisse ea præditas honestate ea religiōe ac
uitæ integritate ut diuinū quoddā magis q̃ humanū redole-
re uiderent. Cha. Et multas utiq̃ eiusmodi esse cōfiteor
sed eas quidē quæ optimis honestissimisq̃ ortæ parentibus
ebiberūt a primis annis sobrios & castos mores. Quæ san-
ctis parētū suorū exēplis educatæ uitā instuerūt peccare ca-
stigate: sapiēter ad māsuetudinē edoctæ ad pietatē: ad fidē
ad diuinū cultū: ad rectū cōpositūq̃ regimen rei familiaris.
Quæ se athiasis saltibus iocis. Quæ se a spectaculis: ab imo-
destiore cultu ab licentiore colloquio abdicarunt. Cæterum
quæ contra sanctitatē quæ malis institutis peruersisq̃ parē-
tum exemplis imbutæ molliter uixerint assuefactæ delitiis

quia turpi otio: quæ nihil nisi saltare: canere: fides pulsare di-
dicerunt: quæ præterea oculis suis auxerunt. matruꝫ præser-
tim obscenitates & immunditias. Hasce qua fide & integri-
tate esse putas erga mantos? Illabuntur. si quidẽ tanq̃ uene-
na tenellis mentibus parẽtũ exemplis: inde rarior etiam q̃ re-
ris est himenalis honestas: q̃ qui eas uel emãdatis instituãt
moribus uel sancto inuitent exemplo parentes simul ratio-
res habeantur. Proderunt postea in publicũ quæq; etiam
pccatores aperta fronte directo gressu quasi pudicitia ipse
cõsecrassẽ uideantur. Et quæ secretũ intra cubile pbra ges-
serunt quũ uestẽ induerint illa contexisse atq; occultasse exi-
stimant. Vosq; ea uanũ uulgus ita ut cernitis uera ducentes
esse arbitramini. At ego nihil ac res se habet de eis iudico:
nuda. n. hic oia atq; apta sunt. Nõ ueste hic teguntur macu-
la: non palio obnubunt seclera exertos oēs ac nudatos re-
rumq; oium uacuos prorsus huc ingredi oportet. Quicqd
in uita male tentatũ maleq; actũ est hic fronte corã ipsa de-
mũ gestatur: dispoliat ostentatur. Quare nõ mirum tibi ui-
deatur si quorũcũq; nota habeo crimina. Qui quorũcũq;
essẽ nudas ita ut prædixi: trãsibo umbras: q̃ proinde ingen-
tem uideo tantam turbam quæ euꝫ impudicitia longe aper-
tam ostendant suam pudicissime tamen in uita habeantur.
Quantas secum in maritos fraudes gerunt: quot simulatio-
nes: quot proditiones: quantam ypocresim: quot aliorum
obscenos amores: quot pollutiones: quot suppositos par-
tus: quot mentitas enutritiones: quot alieni seminis susce-
ptas menses. Ad quod rediculum magis est lugent postea
ignari mariti hasce sibi extinctas uxores Laudant inter ce-
tus & prædicant quasi pudicitie princeps. Statuũt mausæo-
la plurimi. quoq; epigrammata cõdi orationes scribi & pñũ?

tiari curant in laudem ac memoriam castitatis fideiq; earum
sempiternam. An hæc tristitia & amara esse censes Palinure
Et an compassionem ullam habere putas cū his nautarum
quæ ea seneritate & acrimonia recensuisti ut cætera læta: fau
sta delictiarūq; plena (si tibi fides daretur) existimāda essent
Pa. Haud equidem tanta in ciuitatibus priuatisq; domibus
quanta modo enumerasti mala regnare credidissem. Cha.
Ita proficit inexpertos sermonem aliquando inire cum his
qui multarum rerum usum atq; experientiam habent. Pa.
Ita sit. Cha. Quid si aiaduertas labores quos pferunt nautæ
corpori magis q̃ animo insensos ire? concedes amplius etiā
sententiam meam. Nam huiusmodi res duræ assiduo quo
dam usu & assuefactione mitiores fiunt & quodāmodo do
mantur: quas uero ego memorauī quum animum magis af
fligunt nō ita usus & assuefactio mitigare atq; edomare pō
test. Pa. Consentio tibi iam: gaudeoq; in eam lucem & illu
strante peruenisse ut intelligam tam magnam aliorū & ma
iorem etiā q̃ nautarum miseriam. Sed illud nō possum in
telligere quin princeps saltem ac magni uiri nou dicā nau
tis sed cæteris insuper quibuscūq; mortalib; beatiores sint
Cha. Cur? Pa. Quoniam omnibus abundant atq; affluant
bonis. Cha. quibus? Pa. Honore gloria: opibus: deliciis: ami
cis: potentatu: imperio. Cha. Hisce? Pa. Hisce & multo plu
ribus. Cha. Erras. Pa. Errorem hoc optassem inuita mihi.
Cha. Deliras. Pa. Maluisssem ita delirare q̃ tua cu; sententia
sapere. Cha. quid si nihil illis miserius? Pa. quid si nihil bea
tius? Cha. Haud unq̃ hoc mihi demonstrabis. Pa. Nō tibi ii
beati uidentium qui quicquid ad explendas uoluptates op
tari potem affecuntur. quibus conuiuandi: cubandi: ungēdi:
lauādi: ludēdi: uenādi: aucupandi: ad omne nitorē atq; facie
tatem

tatē semp facultas sit. Quibus quot quot uelint cōcubitus
foeminae: quot quot uelint arua equi canes: quibus tot sūt
serui: tot exulta palatii: tot munitæ arces: oppida: Qui tan
tum possideāt auri: gēmae uestiū: suppelectilis: Quib⁹ audi
ant oēs: adsurgant inclinent: Quos populi uerent timeant:
laudent decantēt. Qui leges dicant mandent: exerceāt: pro
scribant: puniant extollāt amicos: uindicerent inimicos: truci
dent rebelles. Cha non est tam magna ut existimas. Palinu
re eorū beatitudo. Non parit certe fastidiū tāta bonorū: con
tinuatio tantaq; affluentia: Neq; sapit tantū quæ non aliqñ
intermittit uoluptas: Præterea quomodo eos tu beatos iu
dicare potes qui tantis opibus atq; deliciis suis nunq̃ fruūt
cū iocūditate: nūq̃ cū gaudio: quæ in tanta rerū copia: nunq̃
exhilarant se nunq̃ releuēt animū: nunq̃ exultēt: Qui tāta li
cet bonorū ubertate redūdantes tristitia tñ semp obducant
solicitudine premant: anxietate torqueant: Nō tibi multo
optabilior uidet priuatorū: cōditio quorū & uita securior &
uoluptates ēt si mētē intēdēs maiores sunt. quos summa sē
per condit hilaritas mulcet festiuitas: explet alacritas: Quā
tam putas afferre delectationē cōis quæ cū uxorib⁹ & filiis
uita exigis. Dum cubant tute: uescunt læte iocant modeste:
q̃ Dulcem eē arbitraris amicorū inter se & æqualiū parē uitā
domesticam usum: Frequentem cōuentū? Quid eorū amore
suauius: confabulatione gratius curis melius atq; cōmodius?
Quātum credis letitiæ & exultationis habeāt eorū cōiuiua:
ludi: cantus solationes: quantū dilātent animos & permul
ceant: Quantum emanet mellis: Cuius nec stillā princip⁹
aliquis degustauit. Pa. Haud intelligo Charon hanc quam
refers regum tristitiam atq; anxietatem: qui inter risus tan
tum blandicias iocosq; uersentur: Quibus semp psalat ca
h

natur: plaudatur: & quicquid ad transigendū hīlarē uitā ex
cogitari potest exhibeatur: Cha. Et ut uideo indicas Palinu-
re quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales
plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt
iudicium exteriora corporis: quæ uelamenta quædam ma-
gis sunt ueritatis. Aut qd certi promittere & ostētare potest
frons hominū quæ plures q̄ protheus species mentiri atq;
im plures mutari queat: Considerandæ sunt secreta animi fi-
bræ: **P**erfcrutandæ sunt interiores mentis latebræ. Quasi
peruidere ita ut frontē posses. Proh dolor quantam ibi ma-
lorum turbam: quantam formidinum atq; strepitationū aci-
em introspiceres. quot angores: sollicitudines: supitiones:
quot pestilentes morbos & perturbationes. quanta aperirē-
tur ulcera: quot plagæ & cedes. quot insidiæ. quot enses &
telorum infinita genera: quæ nec somnos eorū quietos nec
cibos placidos nec opulentiam dulcē nec impium iocundū
nec delicias iocosq; lætos esse permittant. **Pa.** Nescieba; ad
huc hæc eorū q̄ dominantur mala: sed cur illis contingāt tā-
ta non capio. Cha. contingunt tata propter graues inimicitī-
as acerbæq; odia quas continue cū finitimis ciuitatibus: cum
subditis sibi populis: cum sibimet ipsis etiam gerunt. quo fit
ut in grauescētibus odiis increscētibusq; iniuriis qbus quot
tidie afficiunt quemq; necē sit illos torqueri & affligi graui-
ter confidere nemini: suspicari omnia possunt: extimere mus-
cas etiam (ut aiunt) uolantes gaudere & latari nunq̄: tristi-
cia & mœrore detineri semper. **Pa.** Adducis me facile ut cre-
dā suspectas eos habere finitimas ciuitates cum quibus & i-
fensa odia confiteor propter continua quæ exercent bella
& dominandi libidinem qua plurimum incenduntur. Cum

suis uero quibus imperant populis nihil accipere possum
nisi amorem & dulcissimam pacem: Porro si cum finitimis
sint inimicitia. Si oriantur bella ac demum etiam augentur impe-
ria subducuntur opidas: perfugiant acies: spoliantur & capti-
uantur hostes: populationes magnae sunt tropheis decora-
tur patria: uictoriis celebratur: triumphis extollitur: Quod quae
& principum gloria & urbium ornatu & inimicorum timor &
populorum inter se laetitia atque erga principes fides & amor
crescit Cha At tantum narras quae prospera sunt & laeta: ac quae
frequenter accidunt aduersa & tristia pertermittis: Quasi semper
eos putes debellare hostes. potiri uictoria: triumphis exul-
tare: nunquam uero uinci: persterni agros suos populari: bona sua
diripi & e suis se oppidis deici sed maiora haec praeterea-
mus: de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas
strages suorum & cedes substinent comperies longe maio-
re damno quam lucro partas eorum uictorias constare discussa
que ratione decessisse plus illis quam accessisse His adicias ut po-
pulorum etiam suorum odia ne dum finitimorum intelli-
gas quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus
illis est ingenti & munito exercitu: multo nauigio: longa ar-
morum & machinarum preparatione. quae quum magno &
inestimabili constet sumptu nec proprii suppeditent red-
ditus necesse est nouis uestigalibus uexare populos: nouas indu-
cere: prestationes: nouas angarias: augere tributa multiplica-
re onera: exhaurire res omnes: eradi marsupia imo uiscera pau-
perum: paruos atque magnos diripere spoliare concutere: In-
de fit ut quum inuisos manifeste se cunctis intelligant sus-
pectum tamen sibi incipiant habere quem Nullius fidei: nullius
amicitiae credere coniectari omnia in mala pertinet. Habet. n. hoc in se

peſſimū malefactorum cōſciētia ut quos iniuria affecit nū-
q̄ reuocari in amicitiam: nunq̄ mitigari & adueniam moneri
poſſe putet: p̄ inde magis iſurgiſ grauioreſ initur iniurias
hūc p̄ſcribūt illū carcere includunt Quorūdā patrimonia
publicant alioſ iugulari aut ſtrāgulari iubent uolūtate pro
rōne utuntur: eorū quoq̄ quos tantis leſerunt malis cogni-
toſ affineſ: amicoſ: ſocioſ: ſeruoſ quaſi ſidei ſuæ diffidenteſ
perſequūt: Tum ceteri qui carioreſ etiaſ uidebant exēpla
alioꝝ p̄ponūt ſibi acutq̄ ipſi non minus odia: Nam non
minus reb' ſuiſ ac ſaluti ſuæ timēt. Ita pedetētim ciuitaſ oīſ
indignatur: obmurmurat: rapitur ira: odiſ incēditur: coquit
nouaſ cogitationeſ noua cōcilia molitur: Mox eo deueniūt
ut hac intelligēteſ uideāt quāte ruina quātoq̄ p̄cipicio ſub
iaceāt: q̄ tenuiſſimo quaſi quodam filo pēdeāt imperia ſua:
Tunc cernaſ eoſ pallerre: triſtari: conſumi expauere oīa tor-
queri ſceleꝝ ſuoꝝ conſcientia quæ prima eſt poenarū oīum
Timere hoſtium inſidiaſ: ciuiū: conſpirationeſ domeſtico-
rum p̄ditioneſ: oppreſſoꝝ uindictaſ: Tunc ſecurū nihil exi-
ſtimare niſi qđ uī ac ferro teneantur Propterea non credūt
ſe tuto cuiq̄ non miniſtriſ: non neceſſariſ: non germaniſ:
quoꝝ maioꝝ ē t̄ q̄ alioꝝ auctoritatē magiſ formidant: arcēt
ſe ab aſpectu & p̄ntia oīum cingunt ſe ſoſſiſ & aggeribuſ
claudunt ſe arcibuſ quaſi ad p̄petuaſ dānati carceres cuſto-
dibuſ ē tanq̄ ad expeditionem belli paratiſ ut obſideri eoſ
p̄teſ circunnallantur: Nihil illiſ dulce nihil aſpidum: nihil
iocundum: Dormiunt cum magna inquietudine cum maio-
re etiam uigilant. Terret illoſ conuentuſ hominū: angit
ſollicitudo timet colloquia: timet ſalutationeſ: timet
dona: ſuſpecti illiſ adituſ: ſuſpectaſ ſellaſ: ſuſpecti cib' & po-
tuſ: qui nec etiaſ niſi p̄guſtati ſūmuntur: ſuſpecti pellicū

& itē exorū thori: Quibus mirū est cur sine cuiusq̃ pregnatione cōgrediantur: ipsos uero quorū se custodiā comiserunt nō minus extimescūt: quibus quā carere nequeāt ob tutelā suā ego magis augetur eorū timor & miseria quo armatos pro firmiore illos præsidio eē necesse sit quare alienigenas & barbaros homines atq; abiectissimos quosq; sibi deligūt: eosq; frequentius comitantur: Deiciūt sapius ac extermināt quo saluti sue (& si nō alia at salti hac uia) cōsultū nō possint. Quid foedius & ignanius dici queat q̃ hoib; immanibus flagitiosis se cōmittere. suos uero prudētes: sobrios: iustos spernere atq; deuotare. Quāta ista tyrannorū felicitas: quos cōtinuus & ingens semp angore afficit metus quo nō modo animi grauer ex cruciant: sed cūcta insup dulcia mūdi dona fugant & dissipant: q̃tā iste eorū delicia: quāta gaudia qui trāgillitatē nūq̃ & pacē sibi ne dicā populis suis aut hostib; cōcesserunt ex ptes oīno tā sanctissimi atq; oīn; dulcissimi boni: Quā nā ubertas ista bonorū q̃ distracti aliū de neq; sciāt neq; uisant neq; pertrahēt neq; gustēt unq;: Quāta ista imperii bona: quā quū ipsi uidere & attrectare non possunt coniectant necesse ē aliorum curā & gubernationi ignarim rerū; suarū: nescii oīum ferme quā sub se geruntur: fraudati quotidie & decepti ab his præsertim quos preteritis hauerunt q̃b; tamen quū se credant quot innocētium; eriminationes quot facinorosum falsas comédationes audiū. quotiens eorū fidē sequenti bonos pro malis malos pro bonis ducūt atq; hos beneficiis illos pœnis afficiunt: quodq; grauius est quotiens ipsis etiā uidentibus hi quos tantū extulerūt pro sentētia sua in foro quosq; ledunt concutiūt opprimunt atq; dilaniant: quid mirum si exardescūt postea populorum odia: si labefactatur postea eorum status atque

desolatur. quanta ista q̄q̄ optanda imperia cum quibus &
seruitutē pessimam degāt subiecti tantis perturbationibus:
tantis insidiis: subiecti ipsis ēt quos sibi subiecerunt: con-
stricti quasi quibusdam regni compedibus clausi intra ar-
ces quasi magni alicuius criminis rei: coartati instar ferrarū
exclusi ab omni quæ foris capitur recreatione: priuati liber-
tate quod est tam dulce & omnibus optabile bonum: non
hominibus modo se ceteris insuper quibuscunq; animantibus
cuius priuatione quid est quod tristius aut infœlicius cō-
tingere possit. Pa. Non credis Charon bonos aliquos mitis-
q; & moderate naturæ tyrānos esse Cha. Immo multos cre-
do sed tanta est dominandi libido: tantus: ardor: tanta ne-
scio quæ pestis ingenita tu quos semel inuasent sine summa
quamuis bonitate præstantes adeo illiciat eos illiciensque
deprauet ut uita potius q̄ imperio quod iam occupauerunt
carere possint uel ad conseruandum uel ad amplificandum
contendunt unguibus dentibusq; ac propterea nemo est
tam bonus tyrannus cui conseruationis amplificationisq;
suar gratia multis non magnas inferre iniurias atq; ob eas il-
latas non plurimum timere plurimas ut pati anxietates cō-
tingat. Palinu. Miror cur tantis in malis quæ plane ita ut
narrasti uera esse puto: appetant tantopere mortales im-
perium nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriæ.
Quid nimium tam præstans atque excellens bonum to-
lerabiliores reddit tantas quas modo exposuisti miseriæ:
Dulce quippe est mandare aliis: præferri omnibus emine-
re præcellere: uenerari: timeri: suppliciter exorari: assur-
gi sibi: uia decedi inclinari ceruicē: flecti genua: audire lau-
des suas & rerū bene gestarū decātatiōes: Quæ quū & diuina
numina plurimū capiant facile intelligi potest quantum &

his quoq; mortaliū mentes capiuntur. Cha. Quæ tantu? ea
pere potest tyrānos ullius honoris aut gloriæ exhibitio: q
le certo inuisos omnibus esse sciant A quibus si laudētur
si audiatur: si affurgatur atq; incurnetur intelligūt palam uel
afentationis uel timoris causa id fieri: Q uare nō est ita dul
cis ut putas huiusmodi honoris & gloriæ extersio magis q̃
exhibitio. At uero dulcioris est qui in priuatos. homies ab
amicis & beniuolis honor exhibet ppter aliqđ eorū egre
giū facinus aut excellētē uirtutē: Vera ista gloria uerus iste
honor ac dignus qđē quo & diuina numina capiant: **Pa.**
Nullā ergo uideo causā cur tātō pere iperia desiderēt de
siderataq; conseruentur: nisi q̃ habendi cupido qua tantū
trahitur humanum genus in his maxime expletur: Quo
enim quisq; plus auri agrorum edificorum: opidorum: aq̃ui
rere possit nullo p̃cit labori quantumcūq; uis magno & in
tolerabili: Neq; ullus. tam amarus labor qui propter quæ
stum & maiorem rerum cumulationem dulcescat: Ita quum
tyranni super omnes pl̃as possideam super omnes & bea
tiores uidentur: licet cætera eis tristitia sint atq; per acerba
Cha. neq; istud quidem affert ullā beatitudinem: nam i pri
mis non efficit diuitem maior habundantia sed minor cu
piditas Q uī enim paruō contentus est id tantum cupit qđ
necessitati uite sufficiat: Is habunde est locuplex propter
honestum quod facilius implere potest desiderium quod
quu? & impleuerit liberatus est ab omni qua alii rapiuntur
habendi anxietate. Q ui uero quantum libet diues plura
concupiscit pluribus indiget quia perseverante acqui
rendi infacietate efficitur minus uoti compos: Quo
enim **Ma**gis crescit multarum rerum possessio ma
gis etiam cupiditas neque finem unquam habet uo
h iiii

rago illa cupiditatis. Deinde non est iudicandus qsq; uel lo-
cuplex multitudine uel pauper paucitate diuitiarū sed uel
rerum magis implemēto uel necessitate. Nā si multitudine
excedunt sumptus quō potestis credi diues qui minus hēt
q̄ necē esset: q̄re quum necessitatem sepius magnā patiant
qui tātā imperii molem administrant indigētiores etiam
putādi sunt priuatis hoibus qbus licet tenues sint opes at
necessitatibus saltem suis uel pares uel superiores: Taceam
grāues quas quotidie expiatiōes uel rapinas pferūt a quā
storib' suis & ab his maxime quorū fidei magis credunt: qui
quo maiora etiā nacti sunt imperia eo maiora utiq; furta ma-
ioremq; pinde rerū suarū diminutionē: patiunt' a qbus pri-
uatos saltē hoies liberos esse constat: Qui & diligentius pa-
trimonia sua ipsi persequarē & attentius oia intueri pos-
sunt: Dicamus uero curas & labores quos in administrandis
tantis opibus gubernandisq; tanto potentatu tolerare eos
oportet quorū fortiores q̄ herculis humeros necē est ad sub-
stentandā tantā molem: plures ē q̄ argi oculos ad tātā
rerū uarietate peruidēdā atq; distribuendā plura quoq; q̄
iani aut uertuti capita ad intelligenda examinandaq; tot ac
tanta quā hostium tum populorum suorū quā illis negocia
deferunt: Quā tanti aī uis quā non debilitet? quā tāta soli-
ditas quā nō cōcutiat? quā tāta p̄mptitudo quā nō remita-
tur? Cuius ē tāta ualitudo tātū robur q se tā uasto curarū pō-
deri parū audeat polliceri? Cuius ē adeo æquabilis & mode-
rat' aīus? adeo p̄seuerās qn tā multis tāq; cōtinuis laborib'
nō defatigari nō q̄ssari nūq; atq; infringi possit? Omittamus
mortales: de nobis tātū q hęc ultima loca colimus loq̄mur:
Verū putas Palinure beatiorē eē uel me qui pauperrimus
sum omniū: qui nihil prāter hāc q̄ cernis pusillam lintre?

possideo inel platonem tam laetantem in mēli regni tyrā-
num: intellige & si taceas quale de hoc sis iudicium platur
crede mihi minime men) cū suo statu cōmutarē: Ha Quare
Cha Quia latus ago & summa iniquitas: Non ullius rei ullam
gero nisi transuehendi. hāce duc. descēdentes animas: & cō-
seruādi incolumē huc fasellū meū sollicitudinē In qua dicā
tibi quicquid ē quod me grauet. Quā. n. ppter uetuitatē fa-
tisfat aliquando rimis curare me oportet ut restitua) inte-
gritati suae: Quare eū cō suo. saepius & obstruo. si quid rima-
rū ē hāc oīs mea cura est: hic oīs labor: At Pluto cū tantis di-
uitiis suis ac regno tanto au) quam laetatur: nunquam quic-
scit tot curis capitur quot replet hic umbris locus: im pli-
catum semper habet ubiq; animam: hinc fertur illinc ra-
pitur: omnib; intētus. locis: oīs occupatus ministris: hūc
mandat illum terret: alios adiri iubet metum illi omnia in-
tutiant: nunc terrarū hiatos. nunc motus formidat. Sa pe illū
trepidare cogit lampas phœbinē ulla ex parte irradiet re-
gno suo. Sa pe & fulmen magni fratris ne penetret auerna
atque labefactet quotiens uidi ego illum dum rebus suis ti-
met iniectum summo curā peragere omnem hanc regio-
nem: illustrare fines: scrutari oīa diligenter ascēdere etiam in
super orbem circuire terras peruestigare quodcumq; peri-
culū pferre posset nihil omnino incauti & inexplorati re-
linquere quā quū multis in locis at maxime ea solet effice-
re in terris siciliæ quā magis. etiam eū terrent propter ma-
gnas reuēlationes Tiphœi gigātis quibus totā cōquas-
sat illam patriam Nā postq̃ ipse ausus fuit bellā inferre cœ-
lō iniecere super eius corpori Erinacriā sub qua ab omnib;
undiq; montibus pressus & grauatus conatur sape se atolle-
re limpositaq; sibi reicere. Proindeq; magnos concitat motus

ac tantos quidē ut hęc loca nostra cōcutiat graniter & tre
mefaciat: Cogita nūc q̄ leta & optāda sit fors huius inferni
tyrāni: cuius tot diuiditur animus curis: tot propellit tumul
tationibus: quē tot oporteat precāuere pericula: tot dispen
sare ministeria: omnia percēlere: oīa corrigere oīa uel ipse gu
bernare uel aliis gubernāda cōmittere: Attende rogo & uel
ex hoc uno collige eius foelicitatē: Nā si me deficere contin
geret huic nauiculario ministerio qđ ita necessariū est ut ui
des necesse eēt eū uices meas subire: ne alioquin deficiente
portatore regno suo male succederet. Pa hoc pfecto non
modo uerū eē uideo sed manibus etiam ipsis (ut aiūt) tāto:
Nā ea nocte qua alias somno grauatus e puppi in mare ex
cussus fui id cōtinuo sensit Aeneas meus qđ erratē sine magi
stro nauem intelligens gubernauit eam: tota ipsa nocte: non
indignatus. qđ quā septum gestare solebant remum etiam
manus attraheret. Cha De magno eius germāo nihil loquor
non me lateo quantos & ille labores ac curas sustinet: Sed
id prācipue scio quā temeritate. Phatontis totus pene
orbis conflagrasset quantum tunc regno suo timuit: quantū
tota cæli moenias circuit & ne quid labefactū airibus. ignis
corrueret explorauit: Prætereo tertium fratrem modérato
rem undarum cuius plurime etiam ac maximæ curæ non fa
cile explicari possent: sed præfertiz quā sub illa quoq; Pha
tontea cōnflagratione ad summum pœne usq; exitium cu
toto regno suo eum affecerūt. Pa De hoc possum qđ oculis
meis uidi afferre testimonium: uidi equidem tpe illius quē
supra retuli horrendā apud siciliam tēpestatis cōmotum
grauiter neptunū & ex alto prospicientem uocasse ad se
Eurū & Zephīrum increpatis acriter eis pro tanta suscitata
tempestate placasse ocus omnia atq; tranquilla reddidisse

Quot argumentum præstat mihi evidens: plurimarum uti
quis at maximarum q̃ omnia in latissimo imperio suo paria
sint curarum suarum: Cha Dic oro Palinure putas ne iam
beatam esse tyrannorum uitam Pa Minime. Cha Optares
ne uiues eorum sortem? Pa Vt quid optarem in quo nihil
omnino optandum esse manifeste intelligo Cha Ergo cer-
tò epos arbitraris miseros. Pa Non miseros modo sed oia;
etiã miserrimos. Cha Mirũ q̃ mō eos tãta fmi beatitudine
pradicabis. Palinure Quid mirum si cæcus laude te tenebras
quas postea luci restitutus damnet: Cha. uis ut & alia corũ
mala tibi referam? Palinure. Restant item alia Charon & a/
lia & grauiora: Palinure. Quid audio grauiora hand unquẽ
istud credam posse his quæ modo dixisti grauius aliquid ad-
di: Cha. Credes quum audieris: Palinure. Dic ergo: Charon
uides ut appropinquamus iam si p̃a non possum longiora
tecum iam facere uerba: Pa. Rogo te mi Charon ne fallas
audissimam expectationem meam: Cha. An ceterarũ um-
brarum quas in litore reliqui audissimam etiam expectatio-
nem uis ut fallam? Pa. Nũ diu moraberis perge omi. Cha-
ron Cha Immo diutius q̃ solco decoratus sum: sed lentus
etiam nauigauĩ propter te cuius fabulatione delectabar: Pa-
linure Age ergo ut facis lentiorem protrahẽ nauigatio-
nem ut quæ reliqua sunt dicenda prosequi possis. Cha-
ron Ea tandem tanta est tibi audiendi cupiditas? Palinu-
re Tanta: Charon. Morem tibi geram q̃ in re illad te sci-
re uelias: q̃ plurimum miseram reddit mortaliũ uitam
instabilitas scilicet & ruina rerum: Nam certum nihil &
permanens ut uita quisque sibi polliceri queat: Quomo-
do is beatus censetur cuius summam quantumuis &
plenam beatitudinem minima omnis disturbatio niolare

& auferre potest: sane quid omnia apud mortales infirma
atq; mutabilia sunt. Nulla tamen infirmior fors est atq; mu-
tabilior q̃ tyrannorum: quorum etiam quam maior sit exal-
tatio & sublimata magis status altitudo magis est proin-
de (quoniam mutari eaq; contingat) casus & ruina. Inde tanta
tyrannorum prodigiosa: quæstiones: trucidationes ut ne-
mo eorum fere unq̃ euaserit qui non vel regno depul-
sus: uel ueneno necatus: uel cruenta aliqua & pessima mor-
te casus uel peremptus sit. Qui talis eorū uitā optabit q̃
pro modici temporis foelicitate (si tamē illa foelicitas ap-
pellāda sit) tam tristi postea tamq; amaro sine consumatur.
Idoneus animus dicere nā ne credas hijs tātū mortales sub-
leuismalis esse sensimus: & horū magnā partē aliquādo
nos inseri licet tā ualida nobis & munita sit ciuitas tā firma
& præpotens atq; oibus padiq; præsidijis circūsepta: Non
possum sine dolore minuisse illis dei qua Hercules he-
rois ille fortissimū hanc regna penetrauit perfregit fores in-
uasit regem exteruit reginā quam & ante socii eius rapere
adorti erant: abstraxit terbeq; uinctumq; & catena tam ma-
gna in iheribem distinxit: possit loca omnia: trepidat omnes
umbras atq; ipsos indolens fecit me quoq; non modicum le-
si: quē creptatimbaq; omni diocæno percussit impulsūq;
grauiter in mediū paludē exturbauit timui equiden tunc
desolatum in baratrum totū: Credidi tūc sopremū Ploto-
ni sinē aduenisse regni sui: neq; minus illū cū cōiuge i præ-
dā duci ad superos q̃ tantarū canē: sed paulo humani? eoz
edictum est quæ opinabar. Nam tandem sibi ac regno suo
benè consultum est: nūq̃ tamen ita consultum est qui tripli-
ci cu stode suo q̃ tā pncessarius erat spoliare: q̃ si opinio-
nē mea? quæ cōmunis erat fata: coæquassent tunc cernere

fuisset uerum beator uel meus uel plutonis. tanti regis sta-
tus esset. Ego qdē nihil ambigo priuatus fuissem hac nauī
cula: hoc. n. hēo tantum q̄ adimi mihi possit priuatus etiā
fuissem rege meo sed quot quot alios uoluissē reges pro-
cul dubio inuenissē q̄ ministerio meo indigentes seruitiū
meū p̄ libenter sibi delegissē & fortasse hoc lucri fecissē
q̄ pro uetusta & attrita q̄lem hanc intueris nouam mihi &
magis solidā lēbū acquisissē At pluto q̄tas opes: quātos
honores quātū regnū amisissē: quātā in egestatem quātā
inclamitatē decidissē Qui neq; par q̄ aliud regnū uti parē
ego uel meliorē natiū neq; parē aliū famulatū uti parē ego
uel meliorē dūm inuenissē: Excedo iā modū dicendi sed
si tps sineret narrarem & qbus olim curis uexatus q̄toq; ti-
more percussus ppter bella Gigantū fuit sūmus olipi rec-
tor Cuius narratio maiorē etiam auget eorū quā supradi-
xi malorum cōfirmationē. Pa Haud opus ē exēplis mihi:
Nam nemo mortaliū fuit q̄ maiora q̄ ego unq̄ uiderit eorū
malorū exempla Quid enim extitit his temporibus troiāo
rege maius: qd opibus suis cumulatus: Quid opibus Mus-
nitius: & pulchrius: & quid demū exitu tantorum bonorū
tristius quid crudelius: qd flebilius: Vidit infelix pater tā
arduum & longū bellū: tot cruentas mortes natorum suorū
Vidit euersā funditus & incensā urbem: Vidit latrantē
coningem captiuas nutus & filias: populationem tanta-
rum diuitiarum: ipse quoq; quod ultimum restabat illi se-
nectātis sue solacium Pyrrienſe confossus & crudelissima
morte consumptus est. Cha Quis melius me hac nouit qui
cunctos hac scapha transuexi: A quibus & omnem calami-
tatem suā seriatim perdidici. Notus est habūde mihi Pri-
amus cuius cognito acerbo casu. non potui non dolere: No

tus est Troiulus noti Hector & Deiphæbus nota est cæte-
ra tot filiorū ac nepotū turba noti innumerabiles qui illo bel-
lo perierūt troiani pariter & grai duces: Nota est infinita q̃
tunc occidit populorū manus: Nullo memini tempore lon-
giorē interfectoꝝ multitudinē huc descēdisse q̃ illo: quo ita
lassatus fui ut premultitudine oībus transuehendi minime
hæc cymba sufficeret: plane qđ opus est tibi monitore ad
aperiendas eorum miseras quas tu subiectas oculis tuis ha-
buiſti q̃ si pro angustia tēporis liceret (iam enim uideo pro-
pius nos applicare ripæ) narrarē & milia aliorum tyrānorū
ex quibus cresceret etiā magis tibi opinio eoꝝ calamitatis:
Nā illud possum quod certo scio tibi uerū cōfirmare nullū
fere me uidisse unq̃ tyrānorū huc discendētiū (descendū
porro oēs (q̃ nō uel alicuius ueneni infectionē: uel magnas
ulcerū cicatrices & sanguinolentæ alicuius mortis horrida
signa per se ferret. Ita mirū est uidere tot ac tantos necatos
confossos cruentatos: trucidatos: **Pa.** Quis nunc se tantis
in malis tyrānum unquam esse optabit? quis imperia asse-
qui queret quæ iam certius certo cognosco magis fugien-
da etiam q̃ meduseum caput. **Cha.** Audiſti quibus apud su-
peros tyranni malis torquentur sed si intelligeres quæ hic
apud inferos grauiora etiam illis parantur perhorresceres &
longe magis eorum sortem: **Pa.** Ergo & alia hic tyrannis
parātur. **Cha.** Credis **Palinure** scelera quæ parant morta-
les hic aliquando impunita eē: **Pa.** Hoc modo animaduer-
tebā. **Cha.** Animaduertēdū est igitur tibi quodcunq̃ in uita
peccatur pari demum post mortem & respondente pecca-
tis poena puniri: Nā ut capias quod dico si tu **Palinure** artē
tuam nauiculariam uiuens male exercueris: si in dominum
tuum mali quicq̃ uel cogitaueris uel comiseris: si inaudi-

ens dicto suo extiteris inuenies hic tibi preparatas his quæ deliqueris similes poenas. Palinure Nihil profecto Chæscio quod male egeri uel in dominum meum peccaueri nisi somnolentâ illâ dormitione meâ qua negligētis certe q̄ de bebam me gessi: Nam magno in periculo nauis simul & dominū quē uehebat meū reliqui nisi uigilantior ipse & cautior melius sibi consulisset: sed poenarū satis tum ob hoc crassum peccatū meū etiā in uita recepi. Chæ recipies etiam in morte: Ibis enim quū enaui te dimisero ad seueros iudices nostros: Qui examinant & censent delicta omnium: Ducēt quoq; te in examinationem scrutabunturq; crimina tua: Videor uero uidere qualitate iudicabūt poene subiiciendum Pa. Quali? Chæ. parē peccato tuo tibi poenā statuent. Naq; quū somno peccaueris: æterno etiā te somno dānabūt. Pa. Dormiā ergo in æternū? Chæ. Ita puto nisi grauius sit aliud peccatū tibi. Pa. sic mites habeā iudices ut non sit grauius aliud mihi. Chæ. Nullā ergo nisi somni poenā patieris. Pa. nō hæc grauis poena mihi uidetur: Chæ. Neq; asinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua uirtute p̄ditis uiris grauiſſima existimas? Pa. quas uero dic poenas pferent tyrāni? Chæ. audis tot clamantes & lamētātes uoces: tot horribiles plātus: tantum stridorē feri tot tractus catenarū: Pa. delectabat me adeo sermocinatio tua ut his minime aīum intenderē. sed quid audio tā triste atq; horrēdū q̄ præ horrore poenæ aures meæ sustinere nō possunt? Chæ. sint hæc quæ audis tormētā: tyrānorū. Nā quū illi in uita carcerē quē includerint: spoliauerint flagelauerint: trucidauerint in sūmū luctū: in sūma egestatē & calamitatē deduxerint: dānatī sunt etiā ab incorruptis iudicib; ad pferēdas pares poenas:

Ideo teterrimis quoq; carceribus inclusi: spoliati: flagellati:
rotati: cæsi mēbrati ac mille atrocissimis mortibus cruentati
tantos edunt quantos audis gemitus tantum luētū: tot ac tā
tos reboatus clamores atq; ciulatus. Pa. Dic ēt mihi Charō
an his pœnis plectūt q magni atq; primarii tyrānis aſistūt.
Cha. prorsus hiſdē: Nā ſuaſu & cōſilio eorū maxime cōmit
tūt tyrāni ſcelera ſua. Pa. an & in uita illi beati. Cha. nō ſec⁹
ac tyrāni qb⁹ aſiſtūt nā hiſdē quoq; malis ſubiecti ſunt: eadē
enim ſunt in eos populorū odia maiora etiā inter ſe eadem
curā: eadē picula & quod miſerabilius ē deiciunt ſæpe a ty
rānis ſuis & uel carcerē uel morte aliqñ peſſima afficiunt. Pa.
tāta ē ergo tāq; generalis oīū calamitas: Vllā uero prorsus
eſſe putas hominū ſortē q beata duci poſſit. Cha. Immo be
atos aliquos non nego fuiſſe mortales ſed p raros tñ. Pa.
quos per raros: Cha. qui amore uirtutis & litterarū cōtēpſe
runt cætera mundi bona: Q uī ſe innocuos: puros caſtos: in
tegroſ: incorruptos: cōſeruantes extulerunt animū altius ad
guſtādā diuinā excellētiā. humana qſi ſordida & abiecta re
linquētes: Nā uirtus p ſe tā dulcis tāq; iocūda reſ eſt ut incre
dibiles amatoribus ſuis afferat uoluptates: Tā nobilis & p
ſtans eſt ei⁹ poſſeſſio ut ſūma quadā ubertate ditet poſſeſ
ſores ſuos: Quā qui uere eſt aſſequutus nihil præter litte
rarū ſtudia dulce: nihil præter dei cognitionē habet amabi
le: Quæ tantum prædulcia ſibi bona ſtabilia ppetua: incor
rupta præligit cuſtodit amplectitur: Reliqua uero mundi
ſupremo eadē guſtu amara infirma momentanea corrupti
bilia ſuco mendatiora: hilo. inania: hilla ieiūiora papis uo
lantibus fugit cōtēnit abiicit cōculcat: Cōtentusq; ſeiſo
ac honeſtiſſimis ſuauiſſimiſq; ſtudiis ſuis totū nihili mūdū
ducit ruentē etiā nō formidat: In hiſ recreatur reſocilatur:

letā & iocundā agit uitā: ridet tantas hoīum tanq̃ stultas &
ultra sibi quāsitās anxietates: tot ieptiās: tot castos labores
tot inanes curas: nemini nocet nemini molestus est: Laudāt
eū oēs p̃dicant: admirātur beniuolentia complectunt̃ fauo
re p̃sequunt̃: q̃ uere hic beatus est qui cōscientiā suā in o
centia & integritate fruit̃: Quod primum est & dulci⁹ oib⁹
bonus securusq̃ sui nullo timore angit̃ nulla angustia tor
quet̃ non timet larga (quib⁹ caret) q̃sq̃ nihili facit diuicias
sibi a potentioribus eripi. Nō timet a quocunq̃ se ledi qui
nec quēq̃ se lesisse certo intelligat: q̃ uere hic foelix est qui
tot tātisq̃ semotis curis & periculis: tantarum uacuis p̃ tur
bationū sibi semp̃ aliisq̃ iocūdu⁹ latetur semper & omni
bus quot quot sunt mundi honestis & his etiā q̃ cælibum
communes sunt p̃fruat̃ uoluptatibus qui humaniorib⁹ sac
tiorib⁹q̃ deditus studiis cōtēnat oīa cōtēnesq̃ oīa possi
deat: Nam his possidere oīa uidet̃ nō q̃ oib⁹ habundet sed
cui nihil deficiat: Porro illi nihil deficit q̃ nihil cōcupiscit.
Cōcupiscēs aut̃ nihil cōtēnit oīa: Cōtēnesq̃ ita id assequitur
qđ desiderat: Desiderio uero suo ea demū uera & sola beati
tudo beatorūq̃ oīū plenitudo ē. Pa Hi ergo quū nihil ma
li egerint p̃cenæ & nihil patiunt̃. Cha nihil p̃sus imo p̃
trāsactā bñ uitā meritū magnū assequunt̃: Pa Quod. Cha.
nel cœli sūt icolæ cōicātq̃ æternū illis cœlestis bonis: Vel
si huc descēdūt mittunt̃ ī elisiū: Qui loc⁹ ē q̃etis ac delicia
rū ubi sedes fortunatæ: cāpi apti: lati omniū oīno p̃cenarū
ex partes. Pa O si mihi ad mortales reddere aliquā continge
ret in clamarem q̃ magna possem uoce admonerē p̃ suo quē
q̃ officio & dignitate: accusarem tantam laborum frustratio
nem tantam curarum uanitatem: tot corruptas opiniones
peruersaq̃ iudicia: sed q̃ maxime increparem qui uel magi

stratu quopiam magno uel imperio ceteros antecedit: ostēderem tanta quæ antea ignorabam sed te docente nunc intelligo mala eorum grauissima: dictu horribilia: reuocare oēs a uitis: ab inferendis iniuriis: ad meliorem uitam a superflua agēdagæ rerum cura: intenderem desiderio uirtutis laudare innocentiam: prædicare frugalitatem: exhortarer cunctos ad bene grauer: castigareque uiuendum: ad se cognoscendum: ad contemnendum tot caduca & somni cuiusdam uel umbræ magis similia mundi bona inuitarem ad honestas artes ad ingenuas exercitationes: ad studia litterarum ad spem ac contemplationem diuinæ bonitatis. *Cha.* Et recte sane sed uides & ripam attigisse egredere iam: *Pa.* Et iam egressus sum: Ad iudices eo placidam opto tibi semper nauigationem salue o Charon & uale: *Cha.* Et ego ad reliquas umbras redeo placidos opto tibi semper iudices salue o Palinure & uale:

Luciani Charon siue Speculantes/Locutores: Charon & Mercurius. Mercurius.

Quid rides o Charon? quid ne relicta cymba insolens admodum ad hæc nostra uenisti? *Cha.* Desideraui o Mercuri quæ in uita sunt cognoscere: & quid uiuentes agant: quibusne priuati cum ad nos descenderit oēs plorent. Ex ipsis enim nundum quisque sine lachrymis annigauit: Quoniam igitur impetraui a Plutone dici unius uocationem quemadmodum adolescens ille Thessalus ascendi ad hanc lucem: opportuneque tibi uideor occurrisse. Scio enim optime te mihi ducem futurum: quemque nosti ostensurum oia. *Mer.* Non ocium mihi oportior. nam Ioui maximo aliquid humanarum rerum ministraturus abscedo. Irascitur ille facile: quare uereor ne si fuero tardus totum me uestrum fore iubeat: cōiciatque in tenebras uel & mihi quod Vulcāo eueniat ut de coe

lo in terram deiectus oenochous altero pede claudicans ri-
 diculus diis manibus siá. Cha. Oberrantem igitur me super
 terrá aspnabere: præcipueq; cum inter nos magna ítercedat
 familiaritas: unaq; & nauigemus & transucstemus. bene tamẽ
 sese res habet o'fili Maia. si memínisti q' tibi neq; ut remigis
 fungereris officio: neq; ut sentinam exhaurires iussí un-
 quam: cum tamen humeros fortíssimos habeas. sed ster-
 tis tu quidem in lecto iacens: uel si quem nactus ex mor-
 tuis fueris per totam cum eo nauigationem cõfabularis. At
 ego senex cymba trahens solus remigo. Sed per Iouẽ patreꝝ
 ne me desere mi Mercuriole. Verũ per oia quæ sunt apud
 superos circũducito: ut redeam cum uiderim aliquid. Quod
 si me deseris cæcis haud quicquã interero: nã ut illi errant
 & labuntur in tenebris. Ita rursus & ipse tibi cæcutius la-
 men aspicio. Sed sine te exorã mi Cylleni. quoniã nõ in in-
 gratũ: sed in eum qui semper meminerit beneficiũ conse-
 res. Mer. in me hæc eudetur faba. Video enim qui optime
 si tibi ducatum præstitero quam sim habiturus mercedem
 Colaphis & pugnis omnino cædat. Mos tñ gerẽdus tibi ẽ.
 Ná quæ qs dignus ẽ pœna si ab amico coact' aliquid fecerit?
 Verũ & enim fieri haud quã potest o Charõ ut uideas om-
 nia diligenter Multorum enim annorũ futura mora est. De
 inde præconium facere tãq̃ ab Ioue aufugerim me oportet
 bit. Itemq; publicanus Aeacus ægre feret sine obolum qui-
 dem lucrabitur. Verum ut capita rerum uideas quid factu o-
 pus est consyderemus. Charon: Tu ipse præcipias: nam eo-
 rum quæ sunt supra terram quũ sim peregrinus noui nihil
Mer. Excelsiore quodã loco nobis ẽ opus o Charõ. Vñ oia
 queas despicere. qđ si coelũ posses ascẽdere ñ laboraremus.
 Ná ex eo loco tãq̃ e specula qđã cũcta ítueri liceret. Sed ti

bi qui semper es inter mortuos: & deos manes Iouis regia?
nō est fas ingredi qua ppter res admonet ut aliquē eminē-
torem locū inueniamus. Cha. Quæ tibi o Mercuri inter na-
uigādū soleo dicere ea te meminisse decet. nā qñ uis uētorū
uela uehēmēter impetit fluctibusq; unda attollit & nos na-
uigatiōis ipiti iubetis nūc uela laxari nūc cōtrahi: nūc ea uē-
tis pmittere: ego in puppi sedens clauo inherēs nō ignarus
eorum quæ facto opus sunt silere uos iubeo: Ecodē modo
tu o Mercuri ceu gubernator nunc ea facias: quæ tibi melio-
ra uident. Ego uero ut lex est apud Epibatas tacitus sedens
quæ iusseris parebo. Mer. Dicis p belle iam sileas iubeo: In-
ueniam certe speculā nobis idoneā nunquid Caucasus aut
cellior parnasus uel eminentior utroq; olympus erit Cōmo-
dior? nō. n. frustra aspexi olympū sed tua mihi opus est o-
pera. Cha. Iube nam qcquid iusseris faciā per uiribus. Mer.
Homerus poeta ait deos Aloeifilios quum eēnt adhuc pue-
riossam a radicibus euellentes olympo sup imposuisse Dei
de pelion super ossam ratis per hunc modum posse cōelum
ascēdere: sed qā Iouis hostes dederunt merito pōenas: nos
uero quum nihil aduersus deos agamus quid obstat ne mō-
tes montib; sup imponamus: ut ex sublimiore quodā loco
cuncta ituri possimus. Cha. Pōterimus ne o Mercuri nos
Pelion eleuare & ossam? Mer quare nō Charon? an censes
nos qui inter deos annumeramur illis adolescētibus eē ibe-
cilliores. Cha. minime s; res uidet p difficilis factū. Mer. Ob-
tuso es ingenio Charon & imperitus minimeq; poeticus:
nam homerus poeta celeberrimus duobus uersibus ascen-
sū nobis facit in cōelum adeo facile montes montibus super
imponit: Et miror si tibi hæc monstra uidentur qui Atlanta
cognoueris qui solus cōelum substat & quæ in cōelo sunt

omnia sed ut. Atlas ab eo aliquando labore quiesceret asse-
runt Herculem fratrem illi tantæ moli supposuisse caput.
Cha. Ego ista audiui o Mercuri sed an uera sint nec ne no-
sti tu & poetæ nos negotiū nostrū peragamus. Mer. Veris-
sima sunt o Charon nec sapientissimos homines ista finxis-
se existimes. Itaq; ossam summoneamus prius uelati Home-
rus architectus egregius nos admonet carminib9 : & super
Ossam Pelion frondosum. Vides ne q̃ facile ac poetice cō-
fecimus hāc fabricā? Eia igitur ascēdā ut uideā satis ne hoc
sit an adhuc ædificare oportet papæ in loco humili ac dep̃s-
so adhuc sumus: nāq; ab oriente uix Ionia Lydiaq; uident̃
ab occasu solū Italia & Sicilia. Ab aglone hister ab Austro
Creta: nec illa bene apparet. quare Oetā quoq; nobis sum-
monēdū ē: ac supra omnes Parnasum ipsum poni oportet.
Cha. Ita faciamus: sed uide ne supramodū opus extollētes
una cum illo ruamus. Amarāq; homeri fabricā p̃fractis cerui-
cibus experiamur. Mer. Cōfide in tuto cūcta cōsistent: trans-
fer Oetā: superipone olympū. Cha. En tibi. Mer. Ascendo
rursus bene sese res habet oīa uideo: ascēde iā Cha. Porrigē
dextrā o Mercuri: nō enī paruā iubes molē ascēdere. Mer.
Si oīa o Charon cupis cognoscere: nequaquā simul hæc duo
ut tutus sis & spectandi cupidus. tene dextrā: cane ponas in
lubrico pedē. O factū bene ascēdisti & tu: quia Parnasus bi-
ceps est cōprehēdamus utrūq; uetricē: ut sedētes cūcta quea-
mus aspicere: circūspice iam totū terrarū orbē. Cha. Video
terram amplam a stagno quodam peringenti circūdatā. Vi-
deo montes: flumina: quæ & Cocyto sunt & Phlegetonte
maiora: homines etiam pusillos: & eorum quasi quosdam
nidulos. Mer. Vrbes illæ quidem o Charon quas tu nidos
appellas. Cha. Nequicquid o Mercuri elaborasse nos uideo: &

Parnasum cum Castalio fonte: Oetâq; & montes alios tráf-
tulisse. Mer. Quâobré? Cha. Quia nō ueni ut montes flu-
minaq; prospicerem: sed cupiens res hoīum actusq; cogno-
scere quod tibi scire tunc licuit qñ ridēti mihi factus obuiā
cur ita effuse riderē interrogasti. Audiuerā enim quempiam
atq; ideo supra modū sum lætatus. Mer. e Quid nam id erat
Cha. Vocatus quidā ab amico: ad coenā arbitror: cras inquit
ueniā: ac intercedendū a tegula: quæ e tecto decidit nescio
quō ex ædificio occisus: est hoc cū aspexi nisi uāhementer
quia quod promiserat p̄stare miser non potuit. Sed uolo di-
scedere: ut longe plura & audiam & uideam. Mer. Mane le-
uabo ego te huiusmodi cura: lynceūq; breui efficiā cum ab
Homero quædā: & incantationē: quæ ad id accommodetur
accepero: atq; interim dū dico carmina memineris nō te ad
huc uisū hebeti cernere: uerū aperte uidere oīa. Cha. Dic mo-
do. Mer. Iā ex oculis ammoni caliginē ut bene cognoscas
& deū & hominē. Cha. quid est? Mer. Iam uides. Cha. Lyn-
ceus ille p̄mē tāq; cæcus admodū. Itaq; tu me doce responde
interroganti: sed uis ut & ego homerice interrogē? ut scias
& me n̄ ignarē eē Homeri. Mer. Tu remo & naui semp incū-
bens nosti Homerū? Cha. Noli artem nauigādi deridere qđ
te haud quāq; decet: sed qđ illū probe norim hinc scire ma-
xime potes: Nam per Acheronta cū illū nauī transuehere?
orta tēpestas illos uersus canere cœpit quibus infauitū na-
uigantibus itēr describit. Neptunus nubes collegit: atq; ab
imis sedibus mare totū cōmouit trifido tridente oībusq; p̄-
cellis: hæc & multa alia cū caneret unda uāhementiore tur-
bine concite puppim repēte irruit: illiusq; pene euertit ui-
carminū. Cumq; nauiscaret ille multa euomuit carmina de

Scylla Carybdi & Cyclope: nō mirū igitur si ex tanta uo-
mitione pauca asseruani. Sed dicas mihi uelim: quis nam sit il-
le uir nequam qui tanta carne suffultus forma & corporis
magnitudine decorus uertice super eminent ceteros. Mer. Il-
le est Milo Crotoniates: cuius de laudibus uniuersa pene
Græcia reboat quod uinum taurū in medio stadio arripuit:
atq; humeris tulit. Charon. Quāto ego maiore dignus sum
pconio? Qui paulo post milonem ipsum corripuens impo-
nam supra scaphidiū meum: qui cū se prostratū abiecitūq;
uidebit: palmarū ac laudum suarum memor ualde plorabit.
Nunc quia Taurum humeris in stadio sustinet nunqd exi-
stimamus putare se ad nos aliquando esse uenturū? Mer. In
tanto corporis robore nō cadit cogitatio mortis. Cha. omit-
tamus in præsentia risum quem dum nauigabimus milo no-
bis abunde præstabit: quum non solum taurum: sed ne culi-
cem quidem sustinere poterit. At quis ille spetie & for-
ma honestus non græcus ceu ex ipso habitu apparet? Mer.
Cyrus o Charon filius Cambisis qui a Medis in persas im-
perium transtulit quiq; nuper deuicit Assyrios: ac Babylo-
nem redegit in ditionem suam & nunc lydiam petit. Croe-
sumq; regno priuaturus uidetur futurus omnium princeps
Cha. Vbi nam Croesus ille. Mer. Coniice oculos ad magnā
illam: altamq; urbem triplici muro circumdatam: sardis illæ
sunt. Et item ille Croesus qui aureo strato recumbens uer-
ba facit cum Solone atheniensi philosopho: uolumus ne
quid inter se confabulantur audire: Cha. Quid ni. Croesus
Attice hospes uidisti ne diuitias & thesauros meos & quan-
tum non signati argenti: atq; auri & q̄ multa mihi sint opes
dic mihi quē ante omnes homines esse putas feliciorē Cha

Quid respondebit Solon? Mer. Sis animo bono non dicet
quicq̃ humile: atq; plebeium o Charon. Solon. Per pauci
quidem o Croese felices: Ex iis quos ipse noui Cleobim
ac Bytonem puto felicissimos extitisse sacerdotis filios
Cha. Narrat hic oriundos argis qui iugo colla summissi sta
ti; postq̃ ad iunonis ædē: Matrē sacerdotē plaustro ipositā
dertraxerunt una Ambo interiere. Croe. habeant illi primas
partes felicitatis dic age quis est secundus. Solon. Atheniē
sis Tellus qui bene beateq; uixit atq; pro patria mortuus ē
Croe. Ego uero o sceleste tibi felix esse non uideor? Solon
Nōdū scio o Croese: nisi ad finē usq; uitæ perueneris: nam
quod quis in uita fortunatissimus fuerit mors est argumen
tum certissimū. Cha. Optime respondisti o Solon quonia;
nō es nostri immemor. nisi nos cymba nostra uexerimus nō
putas posse fieri horū neq; iudiciū. sed q̃ sūt quos creesus emit
tit? qd uē supra humeros ferunt? Mer. Lateres Pythio apol
lini aureos dono mittit mercede oraculi quo morietur bre
ui: est pfecto uatū per q̃ studiosus. Cha. Illud est igitur aurū
splendidūq; atq; suppalidū: nūc primū uidi & si audiui sem
per. Mer. Illud quidē o Charon clarū nomine p quo inter
homines pugnatur assidue. Cha. Nihil inesse boni in eo ni
deo nisi forte illud solū qd̃ portantes aggrauat. Mer. Ne
scis adhuc quot apud insanos homines ppter aurum bella.
Insidia: latrocinia: periuria: Cædes. Vincula. quot item lon
ge nauigationes: quot ad emendum uendendum ue itinera
quot seruitia frāt o Charon. Cha. Non tamē o Mercuri mul
tum ab ære differt aurū æs enim ego noui qn̄ (ut scis) a sin
gulis quibuscq; quos cymba præterueho accipio obolum.
Mer. Ita est certe: sed eris magna ē copia atq; ob id nō est cu
ræ mortalibus. Aug. uero ē q̃ rarissimū quod ex terræ uisce

ribus effodiunt: nō enim nisi terra est aurū ut plumbū &
cetera metalla. Cha. extremā hoīum dicis infantiā: qui rē pal
lidam pergrauēq; ita discipiunt: & amantq; uehementer.
Mer. At ille Solon o Charō aspernas aux croesumq; & bar
ri iactantiā (ut cernis) deridet: & mihi qdē tale qd dicturus
uides. Cha. Audiamus igitur. Solon. Dic mihi o Croese pū
tas ne Apollinē hisce indigere lateribus? Croesus. Certe per
houē nō est enim Delphis tale quid munus. Solon. Igit̃ bea
tiorē existimas uidere deū? si una cū ceteris aureos habeat
lateres? Croe. Quare nō? Solon. Ingentez dicis o Croese in
coelo penuriā si ex Lydia trāsmitti aurum ad se cupiāt coeli
tolz. Croe. Vbi nam tantum auri quantū est apud nos? So
lon. Dic mihi nascitur ne ferrū in lydia? Croe. nō. Solon. Me
lioris igitur indiga est lydia. Croe. Quomodo ferrum est au
ro prāstantius? Solon. Scies utiq; si respondere non fuerit
grauē. Croe. Percontare quicquid placet o Solon. Solon.
Vtrū qui salutem aliis afferunt an qui efficiunt salui melio
res? Croe. Qui saluos alios faciunt. Solon. Si ergo cyrus: ut
dicunt nōnulli: aggredias lydos aureos ne tu gladios mili
tibus feceris an erit opus ferro? Croesus: ferro certe. Solon.
Et nisi si ferrū paraueris tuū aurū captiuū migrabit in per
sas. Croe. nō inficias eo o solon. Solon. absit ferrum enī auro
melius esse uideris cōcedere. Croe. Iubes ne igitur ut & deo
ex ferro lateres mittam? utq; aurū in posterū rursus implo
rem? Solon. Neq; ferro illi opus est siue æs siue aurum dono
mittas: alii profecto aliquando possidebunt & lucrum dede
ris hisce muneribus aut phocensibus aut delphis aut boe
riis ipsis aut tyranno cupiam aut latronis: deo autēz parū
curā est aurū tuum. Croe. Semper mecū altercas propter
diuitias: mihiq; inuides. Mer. ægre fert Lydus o Charon an

uerborum & ueritatem. Verū dura res ei esse uidetur homo
papper qui nihil timet sed quod adest libere loquit. At ue
ro solonis breui meminerit qñ ipsum captiuum imponi su
pra rogū cyro iubente oportebit. Audiui enim dudū. Clo
tho uniuscuiusq; filia recensentē ubi cum multa tum hæc in
scripta erant. Croesum a Cyro captū iri: Cyrū uero ipsum a
Massageti de illa esse occidēdū. Vides ne Sitidem illam in
equo albo agentē: Cha. Uideo certe. Mer. Ea est Tomyris
quæ abscisum a se Cyri caput in ut rem iniciet plenū san
guine. Vides ne ipsius etiā cyri filium adolescētē. Ille ē Cā
bises qui patri succedet in regnū. Cūq; milies ī libya æthio
piaq; errauerit postremo furens interfecerit apia ipse peria
bit. Cha. o rez Cachino dignā sed qs ipsos nūc itueri queat
aspernantes alios: siue qs crederet unq̄ qđ paulo post hic
erit captiuus? Illius uero caput erit in utre pleno sanguinis
Ille uero o Mercuri quis est purpurea ueste indutus cū dia
demate cui reddit anulum coquus exenterato pisce: In am
phirete insula. Quendam uero se esse regem ostentat. Mer.
Dicis optime o Charon uerum Polycratem uides samiorū
tyrannum qui se putat esse fortunatissimum omniū: sed ipse
etiam a Menandro seruo Oretæ Satrape hosti traditus crū
ci effigetur miser qui ex tanta foelicitate tan breui deciderit
& enim hæc dum Clotho sīla recenset accepi. Cha. Admī
ror te generosa Clotho eos ipsos o optima obtrunca horū
capita obscinde: crucifige: ut cognoscant qđ homines sunt
tollūtq; in altum ut lapsu grāiores ruāt: itaq; magis doleāt
Ego uero ridebo. quādo unū quēq; eorum nudum inuene
ro in scaphidio neq; purpuram neq; tiaram aureum ue le
ctum afferētem. Mer. Et horum quid est sic sese res habeāt
sed populos cernis ne o Charon quorum hi nauigant hi

bella gerunt: hi pro tribunali cognoscunt causas: hi agros
colunt: hi foenerant: hi sunt una littera plusq̃ medici? Cha.
Video sane populos uarios: uitamq; hominũ tumultu atq;
erroribus plenam & ipsorum urbes aluearibus similes in q;
bus suum quisq; habet Aculeum & proximum quemq; pũ
git. Pauci quidem agunt ac ferunt humiliorem ut uesper:
sed hæc turba: quæ ipsos circumuolat palam: qui sunt? Mer.
Spes o charon & insania & uoluptates & avaritia & ira &
odium & id genus cætera. Quibuscũ ignorantia quidẽ imi/
sta est simulq; uersatur. Et per Iouem etiam odium: ira: zelo
topia: inscitia: indigentia: avaritia. Sed eorum qui sup̃ra uoli
tant timor quidem irruens percutit & perterret interdum.
Spes uero imminentes capiti cum maxime sperat homines
obliuiscuntur ipsorum & euanescent: ipsosq; hiantes dese
runt & frustrantur ut unda. Tantalum: quem uides apud in
feros excruciami si uero acius intuearis uidebis parcas sua
cuique stamina trahere ac tenuissimis omnes ceu arachnæ
alligatos filis pẽdere. Cha. Video optime tenuissimũ quod
que filum multaq; perplexa. tum uni tum alii supra caput.
Mer. Digne ac merito o portitor est enim infatis ut ille ab
hoc: atq; ab illo hic uita priuetur: & hic illius ille huius fiat
hæredes: & cui angusta sæpes estis locupletis bona conse
quatur: hoc autem perplexitas illa significat. Nonne uides
omnes tenui quodã pendere filo: quãdoquidẽ pũdus pfer
re amplius haud quã potest. ingenti sonitu mit p̃ceps: hic
uero paulisp̃ ab humo sublat̃ si cadat nullus fiet strepitus
uixq; a vicinis pp̃iorib; audiet casus. Cha. Valde hæc ridi
cula o Mercuri & plẽa isaniæ. Mer. At q̃ n̄ posses unq; dicef
p̃dignitate satishæc eẽ ridicula & maxie cũ sũmo ista studio
exgrat hoies: quæ dũ sequũ mors optima eos arripit: cui?

nuntii & ministri ualde multi: ut uides: febres uariæ uomi-
cæ: pulmonaria: gladii: latrocinia: acõita: iudices: tyrani: quo-
rum nihil unq̃ eis uenit in mentem ut bene faciant. Verum
cum in hos incidunt casus: tunc frequens illud: heu: heu: ah:
o: hei: hui: q̃ si ab initio cõsiderarent se esse mortales: breui-
simamq̃ esse uitam hominibus datã tanq̃ e somno e uita di-
scederent terrenis omnibus derelictis uiuerentq̃ pruden-
tius: atq̃ obeuntes mortem: longeminus doleret. Sed quia
putant se ab his rebus nunq̃ posse auelli quando mortis mi-
nister adest uocatq̃: & febris uomicans abducit enectos q̃
plurimũ dolet & cõquerunt e uita excedere: qui nunq̃ pri-
uatã iri se terrenis & caducis rebus existimabant: qui summo
studio cura q̃ edificat inquietatq̃ operarios: faceret ne si se
domum non habitaturum: sed perfecta illa statim morita-
rum hæredi q̃ relicturum: nec semel quidem in ea cœnatura
cõnosceret miser. Alius autem o Charon quia filium pe-
rit uxoris in conuiuiumq̃ amicos conuocat atq̃ patris nomẽ
imponit: si sciret mendicũ interiturum esse filium: uidetur
ne tibi eo filio gauisurus? sed causa est quia patrem Athle-
tæ gaudio sũmo affici uidet: quoniã ex olympico certamie
uictor domũ redierit filius. Vicinũ aut filii effereẽtem funus
nõ uidet: ignorat quali etiã ipsius filius stamine pendeat.
Qui uero de agrorum finibus litigant quiq̃ ut sibi pecuniã
cõgreget: nũq̃ quiescũt quales sint uides: qui priusq̃ partis
potiri cœperit: ex iis: quos prædixi nũtiis ac ministris mor-
tis arripiuntur: abducunturq̃ ad inferos. Cha. Omnia certe
uideo: mecumq̃ ipse considero quid dulce illis in uita sit:
quid ne sit illud quo tantum doleant lugeantque priuati.
Nam si reges eos secum quis cogitet: qui foelicissimi esse
omnium uideantur in uita præter incertam ambiguamque

(ut aiunt) regum fortunam plura esse illis amara q̄ dulcia i
ueniet metus: tumultus: odia: insidias: iras adulationes. ho
rum enim omnes sunt participes. prætereo luctus: morbos:
passiones honorum æqualium: quæ ipsis imperant: & do
minantur. Nondum enim tempus ut hæc qualia sint in pri
uatis hominibus cōnumeremus: Dicam tibi igitur o Mer
curi cui nam similes esse homines putem: uicāq; eorū omnē
Vidisti ne unq̄ ampullas in aquis repentinis himbribus ge
neratas? dico inflationes ex quibus cogis spuma? Sunt enim
ex illis nonnullæ paruæ statiq; ortæ euanescūt. Aliæ paulo
durāt diuti⁹: q̄ aliis supueniētib⁹ i magnū tumorē excrescūt:
sed tamē & illæ extinguuntur penitus. aliter enim fieri non
potest. Talis est hominum uita omnes enim uitali aura tu
mentes hi maiore quidem Alii uero minore atque his quid
dem angusta est uita auraque cito interitura Hi uero una
cum esse coeperit extinguuntur: Omnibus tamen moriendū
est. Mer. Non minus propriam similitudinē q̄ Homerus: fe
cisti o Charon qui foliis humanum comparat genus: Cha
Atq; cum breuissima sit uita hominis: quid agant uides: &
quemadmodum alter alterum in principatu honoribus di
uitiis: & cæteris generis eiusdem superare pro uiribus expe
tit: quibus omnibus derelictis oportebit eos unū duntaxat
habentes obolū proficisci ad Charonem. Et quoniam in ex
celso sumus loco. ui ut exclamans per ingenti uoce ip̄os ad
moneam: ut ab insanis abstineant laboribus ad modeste &
quieto uiuant animo: mortē præ oculis semper habentes:
Dicam o stulti qui insanitis in rebus uanis: quid tanta ani
mi inquietudine deliratis? quiescite iam: abstinete inanib⁹ la
borum non enim uiuetis semper: eorum que istic sunt non
est quicq̄ æternum non aliquid moriens quispiā secū affert

nudum proficisci necesse est: domum uero & agrum atq; aurū modo horū modo illorū esse & trāsmutare idētidē oportet dominos si hæc & huiusmodi ex sublimi hoc loco illis clamabo. nōne existimas uitæ admodū utile: multoq; sapientiores futuræ. Mer. O fortunate Charon nescis quāta sit illis ignorantia: quantus error: ut ne terebella quidē eorū aperire aures queas: tāta illas cera cōcluserūt quāta sociorū aures Vlysses syrenū metuens dulcis cantus. Vnde igit̃ illi si rūperis etiā clamans possent audire? Quod lethe apud nos apud homines ignorantia potest. Sunt tamen ex ipsis pauci qui aures cera non occluserunt: ueritati acquiescūt & res humanas acute perspicuūt: atq; quales sint haud faciunt pili. Cha. Illis igitur exclamemus. Mer. superuacnū & hoc: ut illis quæ optime norint inculces. Nonne uides ut abstinentes multa quæ sunt derident: & nequaquā eis placent. Sed certū est eos secundum nos de uitæ curriculo iam consulere. Habentur enim odio ignorantiam eorū coarguētes. Cha. Euge o generose. Sed per pauci o Mercuri. Mer. Sunt & hi multi. sed iam descēdamus. Cha. Adhuc unum scire cupio o Mercuri: cū illud ostēderis a te mihi cumulatissime satisfactum fuisse fatebor. Vbi nam corporum apothecas effodiunt scire uelim. Mer. Monumenta o Charon & tumbas tumulosq; & sepulchra hæc uocant homines: uerum tamē cernis ne ante urbes aggeres illos ac statuas & pyramides? Mortuorum Thecæ sunt omnia & Sarcophagi. Cha. Quid igitur illi coronant saxa atq; unguento illinunt? Quid uero ante tumulos structa pyra foueaq; effossa: lautas ibi adolent cœnas uinum effundentes ac melicratum. Mer. nescio o Charon qd p̃sint hæc iis qui descenderūt ad inferos: Sed credunt eas animas circunuolantes nidorem uicti

ma sumumq; delibare:& a fouea bibere melicratu; Charon
Illos bibere & comesse qui ossa sunt sicca & per arida ridi-
culus sane tibi uideor ista commemoras qui quotidie agas
eorum animas. Nosti enim an qui semel sunt sepulti redi-
re ad superos queant. Præterea ego o Mercuri q̃ plurimis
negotiis impeditus cachino diga perferrem si me nō semel
illos sed iterum deducere oporteret. O stulti qui ignoratis
quid iter mortuos uiuosq; intersit:& qualia sint ea quæ nos
habemus:& q̃ Nil inhumatus eo differt quirite sepultus.
Atq; eadem atridæ & fortuna binominis hyri:
Non est deformi Therſite maior Achilles:

Aeque imbecillum miseris caput omnibus:æque
Nudi omnes:arent herbosa ut prata colore.

Mer. Optime Homerum adducis o Charon & quia id me
ministi sepulchrum tibi Achillis ostendam uidesne illud
in litore apud Troianum Sigeum? e regione uero in rheteo
Ajax sepultus est. Charon Parua illa quidem sunt o Mer-
curi sepulchra. Sed iam celeberrimas urbes: quas audimus
ostendas mihi uelim & quæ nini fuit: quæq; Sardanapalis:
Babylonamycenas:cleonas:ipsamq; Ilion:permultas equi-
dem memini ut qui decē totos ānos trāsuectari illic ad nos
pfectas animas ut nō modo nō discedere unq̃ sed ne senti-
nā qdē exhaurire potueri;. Mer. Nini qdē oportitor deleta
ē penitus: ut ne uestigiū qdē appareat neq; locū ubi nā fue-
rit possis ostēdere. Illa uero est Babylō bene tutrita ac mu-
ris cincta q̃ latissimis:uerū:& ipsa paulopost (ut Nini) pe-
nitus delebitur: Mycenæ uero cleonæq; pudes ostendere:
atq; illium maxime suffucabis scio cum descenderis Home-
rum. qui urbes istas ita illustrauerit carminibus: uerum /
tamen olim suere illæ foelices: Nunc & ipse interie /

re nam ipsæ quoque urbes o portitor ut homines pereant:&
quod uix credas flumina etiam omnino extinguunt:Ná Ina
chi ne alueus quidem relictus est apud argos. Papæ gome
re hisce laudibus & nominibus sacra Ilios & lacinia beneque
ædificata Cleonæ sed dū loquimur qui sunt illi qui bella ge
runt uel quā ob cām se inuicem interficiūt mutuisque uulne
ribus?Mer.Argiui & lacedæmonii sunt o.Charon:ille ue
ro examinatus ac semi mortuus est Othryades imperator
qui suo nomini trophæum ascribit.Cha.Qua re est inter
ipsos bellum o Mercuri?Mer.Propter cāpū ipsum i quo
preliantur:Cha. O sūma? dementiā o stultissimos hoies:o
cæcū humanū genus.Nesciunt miseri quod si totam ipsorum
quisque possideret peloponesum uix pedalem acciperet ab
Acaco locum Campum uero ipsum alii atque alii sæpe colēt
agricolæ qui funditus trophæum aratro euerterent:Mer.Ita
quidem hæc futura sunt o Charon nos uero iam descenda
mus:montesque destruentes rursus in locū suū transmutem?
ac abeamus:ego quidem quo missus sum tu uero ad porth
meum & cymbā ueniam aut paulopost & ipse agens mor
tuos:Cha.Fecisti probe o Mercuri:sane tuū hoc in benefici
um nulla unquam delebit obliuio.Didici enim te duce quales
sunt res infoeliciū hoium ostendisti reges.lateres aureos:so
lénia sacrificia pugnas Sed de Charone nullus unquam sermo.

Luciani Diogenes locutores:Dio.Alexan. Dio:

 Vid hoc o Alexander:& tu quoque e uita migrasti
quēadmodum & nos omnes Al.Miraris o diogenes
haud quā admiratione:si homo cum essem mor
tuus sum Dio.Ammō igitur mentitus est te quum suum eē
filium fateretur Al.Equidem Philippi sum perfecto.non
enim e uita decessissem si Ammodo is fuisset filius:Dioge.

Quippe olympiadē in cubiculo draconem conuenisse asse-
uerabat. Inde ex ipso te peperisse Philippum uero summo
pere decipi cum putaret te suum esse filiū. Ale. At ego met
eadem audiui sicut & tu. Hac uero tempestate per lucide in-
telligo & nihil sani neq; mater ipsa neq; ammonii uates p-
fitebantur. Dio. Sed ipsorū mendaciū nō inutile tibi ad res
gerendas fuit o Alexander deterrebantur enim q̄ plurimi
te deum esse putantes: dic mihi amabo: cui tam ingens reliq̄
stū imperiū? Ale. Latet me o Diogenes: quū circa hęc cogi-
tare nihil potuerim p̄ter id solū q̄ moriendo perdisce anu-
lū tradidi. Sed tu q̄so cur rides o Diogenes? Dio. Quid autē
aliud est q̄ q̄ in mente deueniunt: quæ græci (iā nō diu ē)
blandientes egerunt quum te p̄sidiē: & aduersus barbaros
imperatorem deligerent. Quidā uero & te duodecim diis
quū adderent tēplū ædificauerunt ac sacrificia tanq̄ draconis
filio obtulerunt. Vex dicas: quāso quā in parte te Macedo-
nes sepelierūt. Alex. Babylonix iaceo tres modo iā dies. S;̄
Ptolomæus armiger meus pollicitus est si cōtingat ab im-
pediente cū tumultu ocium ducere: me in ægyptū deferres
ibiq; accurratissime sepelire tanq̄ unū ex ægyptiorum diis.
Dio. Non igitur ridebo o Alexander quū cernā te in inferi
no adesse: & adhuc insanire sperareq; Osiridem aut Amini-
dem fieri? Sed hoc idez o diuinissime ne speres cū nephas
sit & illis qui semel paludem transfretarūt ut redeat aliquis
aut qui infra ipsius os transierit. Non enim segnis est Ea-
rus: nō Cerberus: cōtēnendus: uerū ego id: abste perlibētissi-
me audirē quo aio: fers te quū intelligas tantā in terra reliq̄
se foelicitatē corporis custodes defensores: milites: auri tātā
copiam: te gentes innumeras uenerantes Babylonā: Baſtra
ingentes bestias honorē: gloriā isignē esse: ac opera summo

studio dante: ut & tuū caput splendida corona & corpus te
 gia porpora ornetur. Nōne tristant te hęc quū in memoriā
 redeūt cur fles o stulte. nōne Aristoteles ille sapiēs te res hū
 iusmodi docuit? nō firma: nō stabilia fore quę fortuitu sūt
 Ale. Sapiēs ille oīum q̄ fuit adulatoꝝ perditissimū. Me tā
 tū mitte quę Aristotelis sunt scire quę a me poscit quę iu
 bebat: quo adhuc pacto erga disciplinā meā usus est diligē
 tia: & cōmēdās & blandiēs nūc quidē ex fortuna tanq̄ ipsa
 pars summi boni existeret. nūc autē ex rebus gestis aut diui
 tiis quę rursus & partē summi boni eē affirmabat: ut & ipse
 met accipiēdo nō erubesceret. Homo o Diogenes decep
 tor atq̄ ueneficus: nempe nisi tristitiaꝝ ex eius adeptus sum
 sapientia quēadmodū ex bonis illis quę deinceps ego apd
 me nō cōnumerabo. Dio. Scias deniq̄ uelim qd̄ acturus sis.
 Medicinā enim huiusmodi tristitię imponā. hoc in loco
 quū eleboris ualutudo nō uagetur. Tu uero obliuionis aquā
 diripiens q̄ audissime bibe: & rursus bibe: & q̄ sapissime
 hoc. n. pacto de aristotelicis demū bonis quam habes tristi
 tiam maxime interimes. Cateꝝ & Clitū illum: & Calisteneꝝ
 cerno: qui & quibusdā cum aliis in te impetū ferunt: quo te
 in primis lacerant: ac de his quę in eos egisti ulciscant quā
 obrē alterā tu hāc uia deābula & sape quēadmodū dixi bibe

Luciani Terpsion locutores. Terpsio Pluto. Terpsion

Vstū ne hoc est o Pluto me qd̄ euita obiisse. xxx.
 quū sum annoꝝ. Tueritū uero senē septuagenariū
 & ultra adhuc uiuer? Plu. Iustissimū quidē o Ter
 psion: nam & si ipse uait ad nullius tantū mortē affectus est
 tu uero omni tempore suā hęc reditātē expectans eum mori
 audissime cupiebas. Ter. Nonne opus fuerat quum senex
 sit nequeatq̄ de cetero eius uti diuitiis locum dare iuueni

bus. Pla Nonas o Terpsio statuis leges quā ad uoluptatem
diuitiis uti nequeat. ipsum e uita decedere. Aliter at & ipsas
sortem de eo & nostrā statuisse uidet. Ter. Hac de causa hu
iuscemodi accuso ordinem, opus. n. foret eas res successio
ne graduq; fieri: senem primo: deinde qui in ea etate seque
retur mori: haud quā se exercere aut uiuere ex senecta po
test: tres dumtaxat dentes illi relictī sunt: uix defemiūt ocu
li curuatus a quattuor famulis deducitur deguttantes nares
lipposq; oculos habens: nihil deniq; uoluptatis degustans
haud aliter existens q̄ animatum quodam sepulchrum ab
ipsa iuuentute derisum. Vt moriatur optimi atq; robustissi
mi adolescentes haud secus esse uidet ad si finmina sursum
deferantur. Aut saltem scire necesse foret quādo & senibus
quilibet obiret ne aliquos prout eis mos ē fallerent: quippe
in p̄sentia est illud prouerbii ut aiunt. Quadriga bouem sa
pissime ducit. Pla. Hæc quidē o terpsio prudentius siunt
q̄ tibi profecto uideantur: uerū & nos quis passi estis? rebus
enim alienis gaudetis dum senibus filiis orbatis uosmet tan
topere tradatis quāobrem in derisum adducti ab illis sepeli
mini: qdē plurimis sit periucūdū. Nā q̄to uos magi smori
illud pop̄tatis: tātō plus oibus q̄ gratissimū ē si añ eos uos
mori cōtigat: & n. nouā quādā in mediū adducitis artē uetu
stos atq; decrepitos quā amatis p̄sertim qdē si liberis sunt
orbati: q̄ uero liberos habēt illoꝝ uobis nō est cura: q̄q̄ ex
his qui amāt plurimi minime uero ignari astu si eis liberos
esse contingat: illos odisse dissimulant: ut & ipsi habeant
amatores. Inde his in testō exclusis qui munera diutissime
obtulerunt liberi sicuti qui festo dignum est omnem eorū
substantiam consequuntur. At illi tristitia affecti: suaque
spe delusi dentibus fremunt: Terp. Omnia hæc uera sunt

quæ autimas ex meis quanta tueris. quum semper cum mori
parare. Introducebat enim me dum in angustia positus ceteris
atque sub uelamine quodam tanquam ex ovo pullus imperfectus
gratulabat. Unde quanto citius eum ad sepulchrum duci existi
mabam tanto plus mea me fallebat opinio: quum semper ma
gis se differre pararet & ne ii qui amore concurrebant mune
ribus me preclaris uincerent plurima sollicitudine excitatus
iacebam singula enumerans atque causa mei fuerunt interitus. Is tan
dem adeo mihi hamum dilacerantem impressit: ut prius me de
ridens sepulchro traderet. Pl. Euge o Tucrite diutissime ui
uas una & diuitiis abundans: & huiusmodi homines deridens
neque prius moriaris quam hos blanditores cum istos permittas. Ter.
Hoc quidem o Pluto piucundissimum mihi foret si ante Tucriti
um Carcados uita decederet. Plu. Boni animi sis o Terpsio
& Phido etiam: & Melanthus: & omnes penitus ipsum precedens
& ipsismet ut diximus coris. hæc ego summo opere comen
do o Tucrite diutissime uiuas.

Muciani Hercules. Locutores. Diogenes Hercules. / Diog.

Nunquid Hercules ipse est: haud quisquam me hercu
le alius arcus claua pellis leonina: magnitudo ipsa
totus denique Hercules est igitur e uita decessit qui
Iouis fuerat filius: dic quæso o præclarissime mortuus ne es
Ego enim quum terræ superessem tibi haud secus quam deo sa
crificaui. Her. recte quippe sacrificasti: Hercules. n. ipse in cælo
una cum diis immortalibus consistit. Ebe apud se habes erubescere
formosissimam. Ego uero quate alloquor suam umbram.
Dio. Quidnam dicis amabo umbra ipsius dei. Her. Fieri. n.
potest altera eum ex parte deum esse. Altera uita decessisse
Dio. Vtique. Her. Ille enim nequaquam mortuus est. Sed ego dum
taxat: qui sui sum imago. Dio. Perpendo nunc peroptime

te ipsum pro sua virili parte Plutoni tradidisse. Her. Sic res
se habet. Dio. Quo pacto igitur calidissimus quum sit. Acacus
te eum nequaquam non novit. Sed admisit tam subductum Herculem?
Her. Quum sibi suum perquam similis. Dio. Vera autumas. nam ita psi
milis: ut ille ipse sis. Caueas igitur ne contra sit: tu quidem Hercu
le existas. Imago uero apud deos immortales Ebe in uxorem
duxerit. Her. Audax nimium es atque loquax: & nisi ab argutiis
quas in me intulisti desinas: senties quam primum qualis dei ima
go sis. arcus enim nudus est atque paratus. Dio. Cur autem de
cetero te timeam quum semel mortuus sis. Sed per tuum Her
culem dic quæso: dum ille uinebat eras ne una secum: & tunc
imago existens: aut unus quidem eratis in uita postea quaz
e uita decessistis seperatis: ille quidem ad deos immortales
aduolauit. tu uero umbra ut dignum uidetur ad inferos ad
uenisti. Her. Et si fas equidem foret nequaquam responderi uiro
sophistice percunctanti: attamen aures quoque ad hoc porri
gas. Quicquid enim Amphitrionis in Hercule erat id ipsum
morte affectum est: quod nempe ego sum ut dixi totum. quod
autem Ioui attineret est cum diis immortalibus constitutum.
Dio. Perspicue nunc intelligo. Autumas. nam eadem uice Alchme
nam duos peperisse Hercules: unum quidem ex Amphitrione:
alterque uero ex summo Ioue: ex quo factum est ut gemini unius
matris utero lateretis. Her. Nequaquam o infans: idem profecto
ipse erramus ambo. Diog. Neque adhuc ad intelligendum id
facile est: duos Hercules in unum esse compositos: nisi quis
diceret uos tamquam hippocentaurum in unum fuisse copulatos
hominem uidelicet atque deum. Her. Nonne sic tibi homines
componi uidetur animo & corpore? unde quod prohibet
animum quidem ipsum ex summo Ioue natum adesse cor
po: me uero mortalem ad inferos aduenisse. Dio. Utique elega

ter hac discernisse si corpus hac tēpestate esses: sed incorpo-
rea es imago. itaq; periculū est te triplicē iam fecisse Hercu-
lem. Her. Quo nā modo triplicem. Dio. Hoc quidem modo
nam si uirtus in cōelo existit. tu uero apud nos imago. Cor-
pus autem apud tumulum iam in puluerem uersum hac tria
iam confecta sunt. Animaduertas igitur uelim quem tertiū
corpori esse intelligas patrem. Her. Audax es atq; sophista.
sed quod nomen tibi est: qui huc aduenisti? Dio. Diogenis
sinopei imago ipse autem per ipsum Iouem minime cum
diis me immortalibus: sed cum mortuorum optimis consti-
tui Homerū atq; huiuscemodi fabulas deridens.

¶ Luciani Virtus dea locutores. Virtus. Mercurius.) Mer.

Virtus dea per epistolas orauit modo ut se irem. Eo
percontes quidnam me uelit illico ad Iouem redi-
bo. Vir. Salue Mercuri ago tibi gratias: quādoqui-
dem tua in me pietas atq; benignitas efficit ut non penitus
despecta ab omni cætū deorū sim. Mer. Expecto quid nar-
res tu modo per breues narrationes facito. nam edixit ut cō-
festim ad se redirē Iuppiter. Vir. Etiā ne tecū nobis non li-
cebit nostras erumnas exponere. Quos igitur habebo ulto-
res iniuriarum si non modo apud ipsum maximū Iouē: neq;
& apud te quē semper in fratris locū habui: colui: obseruari
condolendi facultas negatur. O me miseram ad quos confu-
giam. Vnde auxiliū petā. Me quidē cum ita despiciar malo
esse truncum aliquē q̄ deā. Mer. Tandē effare dum præbeo
operam. Vir. Vidē q̄ sim nuda & feda? Hoc ita ut sim efficit
fortunæ deæ impietas atq; iniuria. Aderā sane ornata apud
elios campos inter ueteres illos amicos. Platonē. s. Socratē
Demosthenem: Ciceronem: Archimendam: Policerem: Pra-
xitelem: & eiusmodi uiros doctos qui me dum uitaꝝ agebāt

piissime atq; religiosissime coluere. Interea loci cum iam nō
pauci salutatum ad nos aduolassent e uestigio fortuna dea
insolens: audax: temulenta: procax: maxima armatorum tur-
ba consep̃ta atq; stipata pro perans ad nos iactabūda: en in-
quit plebeia tu ne maioribus diis aduentantibus non ultro
cedis: dolui iniuriam nobis immeritis eo pacto fieri. Ac nō
nihil ira concitatam inq̃: neq; tu maxima dea his uerbis me
plebeiam efficies neq; si maioribus cedendum est tibi turpi-
ter credendum censeo. Illa uero illico in conuitiū sese ef-
fert aduersum me. Prætereo hic quas cōtumelias in me pri-
mum dum hæc inter nos geruntur effuderit: iccirco Plato
philosophus cœpit contra nōnulla de deorum officiis dis-
putare: illa exandescens apagite hinc uerbose inquit. Nō
enim decet seruos deorum causam suscipere. cœperat & Ci-
cero orator plura ualle suadere at ex turba armatorū erupit
Ant. Antonius præpotēs latera illa sua degladiatoria ostē-
dens: grauissimūq; pugnum in os Ciceronis iniecit: hinc cæ-
teri mei amici perculsi metu: fuga sibi propere consulere:
neq; enim Policletes poplites peniculo aut phidias scal-
phro. aut Archimenes oroscopo: aut cæteri inermes ad-
uersus audacissimos armatos eosq; p̃dis atq; homicidiis sue-
tos bello ad sese tuendos ualebant ergo me in sceleratissimam
ab ipsis diis omnibus qui tum aderant atq; hominibus defer-
tam pugnis ac calcibus totā cōfregerē: nestes meas diripue-
re: in lutū p̃stratā reliquere: demū abire ouantes. Ego uero
ita cōfecta cū primū licuit cōscēdi huc ut. I. O. M. his de re-
bus facere certiorē iam quidē mihi ut intromittat expectāti
mēsis elapsus est dūq; id ut impetrē oēs deos exeuntes atq;
redeuntes p̃cor nouas semper aliquas excusationes audio.
Aut. n. deos aiunt uacare ut in tēpore cucurbitæ florescant.

Aut curare ut papilionibus alæ perpulchræ pictæ adsint.
Quid igitur? ne uero aliquid semper habebunt negotii quo
nos exclusas teneant ac floccipendant. Tu etiam & uilicus
suscepit curam dudum ne cucurbitæ siti pereant. Nos tamē
neq; diis neq; hoib⁹ cordi sumus. Has obres te iteꝝ atq; ite
rū precor: obtestorq; Mercuri q̄ semper apud deos ipsos in
tepres exticisti: & ut causam hanc meam iustissimā atq; piis
simam suscipias. At te confugio: te supplex oro in te omnis
mea sita est spes: atq; expectatio. Da quæso operam ne dū
a uobis excludor iplis quoq; mortalibus sim ludibrio. Nam
erit quidem dedecus deorum ordini: ubi homunculi me tā
& si infirmam deam floccipendant. Mer. Audiui: doleo: ue
rum pro uetere nostra amicitia unum admonco duram ni
mis atq; difficilem causam te aduersus fortunam suscepisse.
Nam & Iuppiter ipse ut cæteros omittam deos: cum se ab
accepta beneficia nimium fortunæ debere sentiat: illius ui
res atq; potentiam ueretur. Ea enim ad cœlum diis ascen
sum præstitit: atq; ubi uelit ualēs sua armatoꝝ manu eiiciet.
Qua de re si sapiſ inter plebeios deos ignota quo ad fortu
næ odium extinctum sit latebis. V. Aeternum latitandū est
ego & nuda & despecta ab eo.

Luciani carmina heroica in amorem.

Perdiderat natū genitrix cythera uagantem
Anxia sollicito quem dū percompita passu
Quærit: ab excelso tales canit agere uoces.
Errabunda meus uestigia forte cupido
Qua fugiens tulerit: quisquis monstrarit aperto
Indicio: huic merces ueneris libanda ferentur
Oscula: captinum si quisq; aduxerit: illi

Mox aliquid gaudens ultra dabit oscula mater.
Quot reperire queas puerum. bis dena dabuntur
Signa tibi cautus memori quæ mente recondes
Huic non candor inest: rubor igneus inficit omne
Corpus: & ardescunt acri contenta nitore
Lumina nec dulces sequitur mens subdola uoces.
Quippe hyblæa sonus uincit dulcedine mella
Sed male fallaci respondent pectore sensus,
Fervidus accensa si quando exestuat ira
Indumitos animos gerit: immanis uetq; corda.
Seducit uerbis: nec uera fatebitur unq̃.
Est puer ille quidem magno sed prouidus astus:
Ludit & interdum: sed ludens seria tentat.
Dependent humeris crispæ certo ordine crines:
Nec pudor audaci: nec inest reuerentia uultu.
Sunt illi paræq; manus: paruiq; lacerti.
Sed tamen exiguos longos de corpore iactus
Dirigit: ima serum telo sub tartare ditem
Perculit: & regem manes sensere subactum:
Candida cum stygio rapta est proserpina curru.
Corpora nuda gerit nullo uelamine tectus:
Verum animus uario prudens ornatur amictu.
Præterea aligero suspendens membra uolatu
Hinc nymphas petit inde uiros: ultroq; receptus
Visceribus sedem sibi ponit & ossibus imis
Est breuis huic arcus: sed quo fatalis arundo
Usq; sub astra suum seruat propulsa tenorem:
Auratam cernes humero pendere pharetram:
Pestiferosq; intus calamos: quibus impius ille
Ipsi sæpe mihi latalia uulnera fecit.

Omnia sæua quidem: sed cunctis sæuius illud.
 Dextra facem nibrat: miseræ quæ iacta medullas
 Pascitur: hæc ipsum solem succenderet æstu.
 Hanc si nexilibus poteris constringere nodis
 Due arte uinctum: ne tu miserere precantis:
 Quauis aspicias manantia lumina fletu
 Decipiare caue: nec si ridentia cernas
 Ora: graui iubeas laxari uincula nexu:
 Quod si te blandis inuitet ad oscula uerbis
 Effuge: nam. labris certum est habitare uenenum.
 Si uero facili promittet munera uultu
 Telaq; gnosiacosq; arcus: pictamq; pharetram:
 Noxia dona time: quicquid tetigere perurunt.

// Luciani Timon. locutores Timon: Iuppiter: Mer. Di-
nitia: Paupertas: Gnatonides: Philiades: Demeas: Thrasyl-
cles: Blephas.

 uppiter amabilis: hospitabilis: amicabilis: uestalis
 fulgurator: adiurabilis: collector nubium: tonitruū
 opifex: & si qd aliud te altissimi poetæ uocāt: præ-
 sertim cum tuo ad eorum carmina fauore indigent. Tūc. n.
 illis multoꝝ nominum factus metri ruinam sulcis: ac hian-
 tia supples. Vbi nunc ualde resonans fulgur & grauis fre-
 mitus tonitruum? ardēsq; ac luculentum & terribile fulmen:
 quippe omnia hæc: præter solum nominum strepitum: de
 liramenta & fumus uere poeticus uidentur: tua uero famosa
 & procul missilia promptaq; arma: nescio quomodo frigi-
 da facta protus extincta sunt. Quispiā ergo ex his qui per-
 iuria ppetrāt fere lychnū citius timuerint: q̃ fulminis cuncta
 domātis flāmā: adeo semiuistū quēdā stipitem uibrare uide-
 ris ipsis: ut ignē quidē uel fumū ex illo nō metuāt: solū autē

hoc se cōsecutos putent ex uulnere q̄ fuliginē pleni sint. Iā
itaq; tibi p̄pterea Salmoenē retonare ausus te nō falso cre-
dit sic ad iram frigidum: idq; merito quū ueluti super man-
dragonā dormias: qui nec periueros audis: nec iniusta operā-
tes attendis: ea quæ sūt temnis: auresq; ceu decrepiti obstru-
sas habes. Quū enim iuuenis eras uelox & uiuax ad irā mul-
ta aduersus iniustos ac uiolentos agitabas: nullaq; tibi erant
seriæ: nunq̄ uacabat fulmen. egis etiam quassabat: tonitrua
murmurabant: & fulgura ceu iacula quædā inter confertas
hostiū manus sine intermissione iactabant: motus uero ter-
ræ frequentes: naniūq; cumuli: ac saxæ grandines utq; tecū
graue loquar ipetuosī himbres & ualidi spumātiaq; flumina
Itaq; huiusce tēporis in momento naufragia sub Deucaliōe
facta sunt. ut substernantibus cunctis qui submersi fuerant
una uix arcula illisa littori saluaretur sauilla humani generis
regenerationem maioris uicii seruatura? Meritas ergo desi-
diæ pœnas luis: cum tibi hostias uel coronas: nisi forte quis
in olympicis non religione aut uoto sed uetusto quasi quo-
dam more: nemo iam offerat. Teq; o diuū atq; hominū rex
sublato paulatim honore Saturnium esse dicunt. Quoties
iam tēpla tua expoliarunt: nōnulli quoq; tibi in olympiadi-
bus uolentas iniecere manus. Tuq; altitonans: uel ad susci-
tandos canes: uel ad uicinos inuocādos: ut cum clamore ci-
tato gradu illos cōprehenderunt: adhuc paratos ad fugā pi-
ger extitisti. Quin tu fortis: gigātūq; deletor: ac titanum ui-
ctor sedebas intortam cæsariem ab illis tondebaris undeciꝝ
cubitōrū fulmē tenēs dextra. Hæc itaq; o admirāde quousq;
cessabunt adeo sine cura inspecta: quādo uē de tanta iniuria
pœnas sumes? Quot Phaetōtibus & Deucalionibus opus
esset ut tam ingentis contumeliæ ultio digna sumeretur.

Cæterum ut omiſſis publicis propria dixerim: quot athenieſes in ſublime extuli? illuſtratiq; diuitiis: ac incunãtis neceſſitatibus adiui: repentinæ quoq; ad beneficium amicorum opes effudi: poſtq̃ uero propterea inops ſum factus ab his qui paulo ante me cum timore mirabantur & colebant: nũtuq; pendebant meo tanq̃ ignotus uilipendor. At ſi carpẽs iter obuius eis ſiam ueluti: quandam ſtatuum diu mortui ſupinam & multo proſtratam tẽpore prætereunt. Qui ne quũ me procul aſpexerint infauſtum ac inexecrabile quoddam omen ſe uidiſſe arbitrati: quẽ pride; ſaluatorẽ eſſe dicebant & benefactorem diuertunt. Itaq; ac malorũ mole pſſus Endromide tellurẽ colo quattuor obolorum mercede contentus & hac ſolitudine bidenti operãdo? Sed pro lucro mihi pono ſi deinceps nõ uideo q̃ plures indignos fœliciter agere. Nam hoc me uãhementer coquit. Quando igitur o Saturni Rheaq; nate altum hunc ſempiternumq; ſoporẽ excuties. Iam enim ultra Epimenidẽ dormuiſti fulmenq; quaties aut ex Oeta facta ingenti flamma oſtẽdes iram fortis & adoleſcentis Iouis: niſi forte uera ſunt: quæ de tetnoq; ſc/pulchro cretes fabulantur. Iup. Quis eſt hic o Mercuri qui ex attica ad hymeti radices uociferat? totus ſordidus ac ſq̃l lens & amiãtus Endromide incuruatus arbitror terram ſodit: homo loquax & temerarius. philoſophus ne eſt? Neq; enim aduerſus nos tam impia atq; execranda iacularetur uerba. Mer. Quid ais o pater? ignoras ne Timona Echecrati di de Colytteæ? hic eſt qui quondã diues ſæpe nos ſacris inſolẽniis centũ cibabit tauris. & apud quem conſueuimus ſplendide in ionialibus epulari. Iup. O mutationem bonus ille diues? circa quem tot amici? quæ igitur paſſus eſt? ſquallidus: miſer: effoſſor: mercenarius: & (ut apparet)

tam grade tractans bidentē. **A**ber. Illum (ut ita dixerim) benignitas: & humanitas: ac erga oēs indigos miseratione: utq; uerius loquar consuetudo: & amentia: prodigalitasq; sic cōtriuic: qui haud intelligebat quid esset adulatoribus & lixis gratias impendere. A tot uero tantisq; uulturibus ipse celis epar corrosus amicos suos ex beniuolentia quam ad eū ob ueracitatem habere simulabat eos arbitrabatur: qui denudatis obessiq; ossibus medulam si qua inerat exorbebant: & postquam suma cum diligentia hoc fecerant abibant illum arridum abscissumq; radicatos deserentes: nec amplius cognoscētes aut aspiciētes: unde nanq; dixerim eos impedisse auxilium uel gratias egisse: ob hoc itaq; amicus Endromide ac bidēte armatus prae pudore urbe derelicta mercede: ut uides factus agricolam alius indignatur q̄ ab illo ditati ipsum quodā cum fastu pratercunt nomē Timonis ignorantes. **I**up. Haud negligendus est uir: infortunio quippe suo irascitur non imerito. Nam & nos similiter profanis illis adulatoribus faciemus: minime obliti uirū qui tot tauroꝝ femora & capraꝝ adipēs nobis super aras adolere consueuerat. Adhuc enim olocustoz nidorem in naribus habeo. Verum propter occupatus uarios ac deierantiū tumultus: & uim atq; rapinas facientium ob metum quoq; sacrilegia perpetrantium (Multi quippe & ineuitabiles hi sunt q̄ ne uel parum per oculos claudam sinunt) multo iam tempore atticam non despexi. Præsertim ex quo philosophia & uerborum contentiones multiplicatae in illa sunt. Quū eni inuicem litigent & clament audire uota nequeo: sic ut obstrusis auribus me sedere præstet: q̄ obteri ab ipsis: qui nos uirtutem quādā incorpoream deliramētisq; simillimam fore magna uoce confirmant. Et ideo cōtingit ut hic a nobis

neglectus sit qui certe malus non est. Cæterum o Mercuri as-
sumptis diuitiis ad illum uelocius accede. Diuitiæ uero secū
ducant thesaurum amboq; apud Timonem mancant nec
sic facile abscedant q̄q; præ benignitate illas ex domo rursus
expelleret. De adulatoribus uero illorūq; ingratitudine
postea deliberatum meritaq; pœnas dabunt dum interim
fulmen reficio. Fracti nanq; & obtusi sunt duo eius radii ma-
ximi quando ambitiosius illos paulo ante ego acui cōtra so-
phistam. Anaxagorā qui suis familiaribus persuasit nullos
omnino nos esse deos. Sed ab eo aberrauis: super ipsum nāq;
Pericles suam posuit manum: fulmen autem Anaxzum ir-
ruit. illudq; incendio flagrauit ast ipsum paulominus cōtri-
tum est ad petram. Cæteræ illis ingens tormentum erit: sitiz-
monē diuitē uiderint. Mer. Quantū fuit querulum impo-
tunūq; & audacē fuisse. hi quippe soli iudicia tractant. En
continuo ditissimus ex inope Timon erit: eo q; clamauerit
ac fidenter orauerit: Iouēq; ad sua uota conuerterit. q; si cu;
silentio tellurē offodisset: adhuc incuruus foderet a Ioue de-
relictus. Diui. Ego quidem o Iupiter nunq; ad illum redeam.
Iupiter. Quare o bene diuitiæ præsertim quum id iubeam.
Diui. Edepol quia me cōtumeliis affecit ac expulit: meq; pa-
tris sui amicam partitus in plura est: deq; domo quibusdam
quasi (ut ita dixerim) sarcis eiecit haud aliter q̄ ii qui e mani-
bus ignem excutiant. Redibo ne inter parasitos & adlato-
res ac meretriculas rursus diuidēda? Ad illos me mitte Iupit-
er qui diuinū manus intellectu me fruitari sunt q̄busq;
desiderabilis atq; in preciosum. Hi uero ardeis similes cum
paupertate quam præhonorant simul sint sumptaq; En-
dromide cū bibente gaudeant miseri quattuor assuum mer-
cede: qui decem talenta sine meditatione largiuntur. Iupp.

Nihil tale deinceps operaturus est Timon: bidens quippe illum: nisi forte renum dolorem penitus non sentit: apprime castigauit: ut te necessario paupertate praelegat. Ceterum mihi semper de his uisa es queri: quibus nunc incusas Timonem: qui foribus aptis libere te uagari permisit nec te reclosit aut tui Zelotipus fuit. Nonnunc uero aduersa e contra diuites que rebare te quibusdam seris ac uectibus signorumque impressio nibus inclusam usque adeo detinentes ut te erigere in lucem non ualeres. De his itaque lamentata es quod multis in tenebris pene suffocabere: & ob id nobis pallens curisque plena uncisque articulis praefiduitate comparatorum uidebare si tempus se obtulisset discessura. Graue namque tibi uisam est ut aeneos aut ferreo thalamo: ceu altera Dane ab auarissimis iniquissimisque paedagogis usuris & computationibus enutritam uitam agas. Itaque illos intolerabilia tibi interrogare dicebas: qui te ultra modum diligant: dumque liceat frui nequaquam audeant siue quum domini sint amore non utantur: sed multis cum uigiliis signa custodiant claustraque immotis oculis obseruent proque magno fructu ducant si fructu careant: neminique communicent ceu canis in praesepio qui nec ordeum comedat nec exurientem equum manducare sinat. Rursusque auaros & custodes iridebas quid haud nouerant nequam seruum: aut dispensatorem: aut furciferum clam subitum & contumeliis affecturum infelicem: ac immitem dominum ipsumque ad nigram angustique oris incernulam: stuppasque sitientes usuris uigilare dimissurum quo pacto igitur nonnumquam ista tua querella est? Dini. At si uerum percundaris Iuppiter utcumque non sine ratione fecisse uidebor tibi. Haec namque Timonis permagna remissio: negligensque nulla prorsus in me beniuolentia tibi uidere. Rursus qui

me hostiis ac tenebris clausam seruāt ut pinguior sum: nec
me contrectant: aut in lucem agunt: amentes iniuriq; arbi-
tratu meo sunt: utpote qui me de ipsis benemeritam tantis
in uinculis putrefieri compellant: ignariq; non multo post
tempore abibūt me cupiā fortunato relinquētes: Nec illos
igitur neq; ipsos p̄digos mei laudauerim: sed eos qui ut di-
gnū est: modū rei ponūt. Nec omnino abstinentes nec pror-
sus abiicientes. Ceterū quæso Iupiter si quis formosa; ado-
lescentulam lege: ducat uxorem: postq; nec illius custodiam
gerat aut zelum habeat permittens ut die noctq; quo ue-
lit eat: cūq; illā uolētib' simul sitin superq; moechos ipsos
adducat & patentibus iannuis leno fiat. omnesq; ad illam uo-
cet an hic amare uidebitur? Non equidem arbitror Iupiter
tu qui saepe amasti hoc dicturus sis. Siquis uero contra libe-
ra ac liberali muliere in domum legitimæ traducta filiā ar-
tis adamet: ac uiuidæ formosæq; uirginis: sperāt amplexus:
nec uideri illam sinat: sterilemque & absque liberis uirgi-
nitatem seruare compellat: hocque faciat amare sic affe-
rens: idque indicet & pallor: & macies: & oculi con-
caui: nonne hic uidebitur insanire quum opus esset nup-
tiarum fructu procreationi liberorum indulgere? Sed decor
rum uultum sic exterminet: puellāq; formosam ceu alteram
Cereris sacerdotem per oēm uitam nutriat. Ita & ego indi-
gnor quū absq; honore a quibusdā calcitrer auidisq; immer-
gar faucibus & effundar. A nonnullis uero ueluti seruus ni-
grantibus liquoribus castigatus tractet. Iup. Quid igitur ad-
uersus illos indignaris? Vtriq; enim meritis poenas dabunt
& hi quidem cū Tantalus sitientes atq; ieiuni solumq; au-
ro faucibus inhabitantes. Alii uero haud aliter q̄ Phineus
rapta ex gutture ab harpyis esca. Sed ad Timonem uades:
illum

illū penitus sobriū reptura es. Diui. Ille enim quādo gescet
festinat exhaurire me tanq̃ ex cophino perforato anteq̃ to
ta influam studens proccupare affluentia: ne ego affluens
plus q̃ ille possit exhaurire cum inondē? Quare ad danaidū
doliū aquam ferre mihi uideor: & frustra exhaurire uase non
tolerante: sed effundendo id quod affluit ante prope q̃ in
fluxerit: adeo est latus hiatus hydræ ad effusionem: & exi
tus liber. Iup. Igitur nisi obturaueris hunc hiatus & semel
tantum euolans: te breuiter effusa: in doli sece Endromidē
ac bidentē rursus inueniet. Sed abite iam tandē diuitēq̃ illū
facite. Tu uero Mercuri tuo in reditu memor esto ab ætæna
ad nos ducere cyclopes: ut fulmen acuant quū eius acumi
ne opus sit. Mer. Abeamus o diuitia: qd hoc est? claudicans
me o generosa: hætenus latuisti quū cæcasis & clauda. Diui.
Non semper hoc Mercuri: sed quū ad aliquē imperio Iouis
accedo: nescio quo pacto tarda sum: & utrūq̃ clauda: pedē
ut uix terminū attingā: ac ut nōnunq̃ senio confectus sit: qui
me manet. Quū uero discessura su: nolucrē uidebis ac som
niis ociorē. Simul ergo flagellū cecidit. & ergo iam uicissē
p̃dicor stadio transito plerūq̃ etiā his qui ad spectaculum
sunt nequaq̃ cernentibus. Mer. In hoc aperte mēcita es mul
tos quidem tibi nominare possem qui externa die nec asse
quo laqueum emerent habebant. hodie repente locupletes
effectos: albos ducere biuges qbusq̃ aliquando nec asellus
erat: nunc rubenti amicti purpura & manibus auro micanti
bus incedūt uix credētes (ut arbitror) q̃a nō in somniis di
uites facti sunt. Diui. Secus est Mercuri. Neq̃ enim pedibus
tunc uado meis: ad illosq̃ nō Iouis: sed Ditis imperio qui est
magnificus diuitiarū largitor accedo: quod ex ipso nomi
ne liquere potest. Quū autē opus est ut de altero in altere

transcā tabellis imissam & accurate ligatā sublatā trāsserūt
& is q mortuus ē in aliq̄ domus tenebrosa parte iacet ueteri
lintheo tectus supergenua p quo more catino pugnat. Qui
nō me habere sperāt in foro hiātes ceu hirūdinē circūuo
lantē stridulus nidus expectat. Quū aut signū ablatū: uincu
la fracta: aperta tabella nouisq; dñs publicatus fuerit: siue
cognatus: siue adulator: siue minister scelerū ex cōpedibus
honōratus: adhuc barbā rās ob multiplices & diuersas uo
luptates: quas olim extraneus illi sup peditanit ingēti accep
tā mercedē: generosus ille quicūq; fuerit me raptis rebellis
currit exportans p Pyrrio uel Dromone uel Tibio siue Me
gacles aut Megabyzos aut Protarchus nomē habeat: illis
nequaq; hiātibus seq̄ alterutrū intuentibus derelictis uerūq;
luctū agentibus: utpote quibus de p̄fundo sagenæ gremio
ingens Thynnus effugit qui nō modicū deuorarat elcā. Cæ
terū is qui me repētinus inuasit: ignarus boni duratusq; la
boribus: homo adhuc horrens cōpedes: ac si quis transiens
cū flagris cedebat auicula arrigēs aures molendinūq; ceu re
gale palatiū uenerā: nō amplius tolerabilis est hīs qui obuū
frunt: sed & libris cōtumeliā irrogat: & cōsertos uerbis
ēdit: licet eiusmodi expertus sit: quoad in meretriculā quā
piā inciderit equosq; mittat uel se adulatoribus dedat q illū
iurēt: & formosiorē Nereo: & generosiorē Cecrope seu Co
dro ac prudentiorē Ulixē: & Cræso ditiorē: sex & decē in tē
poris momēto miser effudit talēta: quæ multis cū periuriis
& rapinis atq; fallacis fuerant paulatim cumulata. Mer. Cō
munia pene sunt ista quæ narras. Cæterę cum tuis ipsa pe
dibus incedis quomodo cecā uiam inuenis? Aut ad quos te
Iuppiter miserit: quū illos dignos eē iudicat: ut diuites fiāt

nōsti. Diui. putas ne me ingenire qui sint hercle non semper
 neq; enim Aristide relicto ad Hipponicū aut Calliā accede
 rem: cōpluresq; alios ex Athenis qui nec obolo digni sunt
 Mer. Verū quū fueris destinata qd agis? Diui. Nunc sursum
 nunc deorsum circūiens erro donec in aliquē incidam qui
 nō intelligat: quicunq; uero mihi obuiā uenerit me secū ab
 ducta uenit: teq; pro in effabili insperatoq; lucro pronus eat
 Mer. Iuppiter ergo decipit putans te (prout ipsi uides) di
 uites facere eos quoscunq; dignos duxerit qui ditent. Diui.
 Imo maxime: nec imerito o bone qui quū me cecā uideat:
 mittat querere rem adeo difficilis laboriosaq; inuentionis
 & multo tempore absconditam: quāneq; Lynceus facile in
 uenerit adeo terrā & paruā. Igitur cum bona tam pauca sine
 mala uero plurima urbesq; cunctas occupēt: facile i huiusce
 incido: ab illisq; irretior. Mer. Præterea quomodo relictis il
 lis facile aufugis ignorans uiam. Diui. Q uippe ad sugā dū
 taxat acuto lumine cerno pedibusq; integra sum. Mer. Item
 uelim respondeas mihi quomodo cæca quū sis (pace dixe
 rim tua) & pallida grauiscq; curat: tot amatores habeas teq; cū
 & i mirēt sese felices autumēt: si te cōsecuti fuerit qd si nō: uita
 odio sit. Noni igit qd plures adeo amatores tui ut i altū pelagū
 se præcipites dederint: deq; saxis solem ipsam uertice pul
 santibus a te cōtemni existimantes. Q uoniā ab initio illos
 non uideras. Sed scio qd & tu nō inficiabere: si qua tibi mēs
 est illos insanire qui hoc amore insaniant. Diui. An putas ut
 eis qualis sum uidear uel clauda uel cæca aut cætera quæ in
 sunt mihi huiusmodi? Mer. Et quare non & ipsi oio cæci
 sūt. Diui. Cæci haud quāq; sūt sed amētia errorq; qb nūc oia
 plēa sūt illos obūbrat. ego quoque p̄sus d̄formis uidear sū

pto personatū quodā amabili: auro gēmisq; distincto uariis
induta: illis obuiam uenio: q; personā cernere arbitrati meā
decorē amant: percuntq; nisi consequantur: quod si quis to-
tum denudauerit meq; illis ostenderit cōstat utiq; sese accu-
satū ire qui nō acutis lumīnib; talia intus res minime
amādas deformesq; amauerit. Mer. Cur igitur diuites effecti
iter fallunt? ac si quis eos diuitiis priuare cōtēdat cernis ca-
put: q̄ personatū abiiciant? Neq; enim licet eos tunc ignora-
re quasi forma superlata sit quū omnia introrsus inspexerit
Diui. Mercuri etiā ad hoc me pauca adiuuant. Mer. Quā?
Diui. Nam si quis primo ad uotum apertis me ualuis admi-
serint. Ambitio: ignorantia: iactantia: mollities: contumeliā:
error: ceteraq; huiusmodi una mecum introeunt. Itaq; infos-
lix animus ab omnibus captiuatus nō admiranda miratur:
& appetit; fugienda: meq; omniū matrem malorum illis cir-
cundatā stupet: uniuersaq; potius mala pataretur: q̄ me rei-
icere substineret. Mer. Quū fr̄es quodā maxime delicata
& lubrica: & fugitia: nullumq; certum porrigens capul;
sed anguilla: uel serpens inter digitos effluas (nescio quo
pacto) inopiam uisco plena & captu facilis inumerisq; ha-
mis absita. Sed dū interea ambigib; intenti sumus res haud
parua delituit. Diui. Quā? Mer. Thesaurū enim quo potis-
sime indigebamus non attulimus. Diui. Hac parte confide-
in terra namq; semper illo relicto ad uos uenio monens ut
intus hospitia maneat: neminiq; aditum pandat: nisi me uo-
cante adierit. Mer. Iam atticam deuenimus. Proinde sequere
me palium tenens: donec terminū attingero. Diui. Bene agis
Mercuri manu me ducēs. Si. n. sola uager in Hyperbolū uel
Cleonem forsitan incidā. Sed quis hic strepitus. cēu ferrum
ad silicē? Mer. Timon hic ppe montanā lapidosamq; tellus

rē bidēte ferit: **proh** & **paupertas** adest: & **improbus** labor
 tollerātia quoq; ac **sapiētia**: & **fortitudo**: **Cæteri**q; oēs quos
fames erudit longe **præstantiores** q̃ **satellites** tui. **Diui**. Vt
 quid ergo **Mercuri** uelociter nō abimus? **Nihil.n.** dignū fa-
 ciemus **ratione** cum uiro qui tali est **stipatus** exercitu. **Mer**.
Haud hoc uisum est **Ioui**: nō ergo timeamus. **Pau**. Quo hāc
Argi peremptor manu reducis? **Mer**. A **Ioue** huc ad **Timōa**
 mittimur. **Pau**. Nūc **diuitiæ** ad **timonē** accedūt quē ego oli-
 male in **delitiis** habentē **assumpsit**: & his **sapiētiæ** scilicet &
labori uirū forte tradidi: **prio**q; multo dignū feci. Ita ne? ego
 nobis **irridēda**: **iniuriis**q; digna sum uisa? ut mihi hanc solam
possessiunculā auferre uelitis quā cū **summa** cura ad **uirtu-**
tem usq; percolui? quē quū **diuitiæ** rursus **assumpsent** cō-
tumeliis **superbiæ** tradant? similem q; **priori** effœminatū ac
 degenerē & **insanū** efficiāt mihi rursus **lacera** ueste **obsitū**q;
 reddāt? **Mer**. Sic **Ioui** placitum est. **Pau**. **Abeamus** itaq; o **la-**
bor: & **sapiētia**: uosq; **cæteri** seqmini me: hic uir forte **cogni-**
turus est qualē reliquit me **cooperatricē** **optimā** & **magistrā**
uirtutū: cū q̃ illi fuit semp̃ mēs sana in **copore** sano: uiriq; da-
 xit uitā: seq; respexit: ac **superflua** & **multa** eiusmodi **alienas**
 ut sunt dixit. **Mer**. **Abeūt**. nos aut̃ **adeamus**. **Ti**. **Qui** estis o
maledicti uel quid **quærentes** huc uenistis uiro **agricolæ** mo-
lestiā illaturi? Sed **abire** potius cū **malo** **execranda** cohors.
 alioqn in uos **glebas** & **lapides** iacio. **Mer**. **Absit** **Timon** ne
 iacias: nō enim **mortales** ferires: ego qdē **Mercurius** suꝫ ista
 uero **Diuitiæ** misit autem nos **Iuppiter** uotis ante uertens
 tuis. Itaq; **bona** cū **fortuna** accipe **diuitias** & a **laboribus** re-
 quiesce. **Ti**. **Ploraturi** estis licet **dii** ut ait̃is: q̃ppe una oēs &
deos & **homines** odi: hāc uero **cæcā** quæcūq; sit bidēte **pul-**
sabo. **Diui**. Ad **Iouem** redire **consilium** est o **Mercuri**. **Hic** nūc

homo ut uidetur non mediocriter infanit: ne quid igitur mali ultra recipiam habeo. Mer. Nihil inhumanū agas Timon quin hac tua omni ferirate deposita protēde manus: bonaz cape fortunam: iterūq; diues esto: atheniensīūq; primus ac despice ingratos illos solus fœlix. Ti. Nihil nobis opus est nolite mihi molesti esse: hic bidens mihi copiosaz diuitiaz sunt. Cæterz fortunatissimū me fore arbitror si mihi nemo sit proximus. Mer. Sic o amice inhumane utq; uerius dixerī impie crudeliter: ac pertinaciter agis: merito: forsan hoīes oderis: a quibus tanta perpeffus es? cur uero deos odio habear ignorō: qui tantā de te curā gerūt. Ti. Tibi uero Mercuri: Ioui q; de cura quā erga me habuistis gratias ago: has uero diuitias nunq̃ admissurus sum. Mer. Quamobrez? Ti. Quia olim mihi mille malorum causa fuisse. Quaz & adulatoribus me tradiderunt: exposuerunt in siriis: odium suscitauerunt: uoluptatibus corruerūt inuidiosum reddiderūt: tandē repēte infideq; ac (ut uerius loquar) pditario quodāmodo deseruerunt. Optima uero paupertas laboribus me uirilibus exercuit. Etenim fide ac uirtute mecum obseruata laborāti mihi necessaria præstitit: superfluaq; illa contemnere. Spesq; oēs uitæ meæ ex me ipso perfecit: & quaz erāt diuitiaz meæ quas nec adulator: nec calumniator: nec populus concitatus: nec sententiam proferens cōcionator: nec tyrannus insidiosus auferre possunt: ostendit: bona itaq; ualitudine ex laborib; fretus agrū hunc libenti cum labore colo: Nihilq; eorū quaz sunt in urbe considero: copiosamq; ac sufficiētē mihi ex bibēte farinulā habeo. Itaq; reuersurus abi o Mercuri ad Iouē Diuitiis tecū ductis. Mihi autem hoc satis superq; fuerit si iussu Iouis omnem ætatem querellis plenam mortales agāt Mer. Absit. Timon: neq; enim modo tales omnes sunt que

rellis idonei. Cæterum iracūdiam hanc pueriliaq; ista dimitte: sumeq; diuitias: non spernanda sunt Iouis munera Diui. Vis Timon tecum differam an si tibi loquar indignaberis? Timon. Dic haud longa tamen & sine proemiis: ut prauī rhetores: patiar quippe te si pauca dictura es obhunc Mercurium. Diui. Forſan opus fuerit prolixo sermone: ut quæ a te ſim tam uāhementer accuſata: uide tamen ſi quid tibi: ut ais: iniuſte feci quæ oblectamentorum tuorum omnium cauſa fui: honoris: prælationis: coronarum: cæterarumq; deliciarum propter me clarus: & ſamofus & celebris fuiſti: q̃ ſi q̃d haud gratum ab adulatoribus paſſus es: non ſum in cauſa: quin potius ego a te iniuriam paſſa queror q̃ me maledictis uiris abſq; honore ſubmiſiſti qui te laudibus efferebant: & mentem tuam præſtigioſis carminibus alienam reddebant: mihiq; modisq; omaibus inſidias ponebāt & demum a me prodiū aſſerebas. quū ecōtra ego te poſſim merito criminari qui me proſus expuliſti: deq; tua domo præcipitem eieciſti. Pro molli igitur clamide hanc te circa Endromidem honoratiſſima tua paupertas dedit. **M**ercurius autē hic mihi teſtis eſt q̃ ſupplex Iouem obſecrauerim ne ad te ruruſ ac cederem adeo hoſtiliter a te tractata ſum. Mer. Sed nunc uides o Diuitiæ qualis iam effectus eſt itaq; ſidenter ſecum obſeruare: tu bidentē ut poteſ exerce: tu uero theſaurum ſub bidētē ſubducito: nam iſ te uocante exaudiet. Timon. Perſuaſum iri mihi crede Mercuri iterum fieri diues cupio Quid enim pateretur qui cū diis nim inferat. Sed uide quæ ſo in quas reſ me trudas: infelicem ut haſtenus beate uixi tantum repente aurum quum nulli iniuriam fecerim accipiam tantarumq; curarum mole premendus ſim. Mer. Mei gratia quæſo patienter ſeras. Timon. quāquā durum

hoc sit & tollerabile: ut adlatores illi ob inuidiā crepenti
ego autē per æt nam in cœlum reuolabo Diui. Ille ut uidet
abiit. hoc autē ex remigo alarū conicio tu hic mane: ego ue
ro quū abiero thesaurū tibi mittam quin fode. tibi autē auri
thesaure dico huic timoni obsequere: teq; ipsum permitte
capi: bidēte percutite timon altum deferens ego a uobis abe
ro. Ti. Age o bidens nūc mihi tuum robur ostēde neq; de
fatigeris ab intimis terræ uisceribus thesaurū eruere. O mi
re Iuppiter exultantesq; amici & Mercuri lucifer unde tan
tum auri? Somnia nē sunt hæc? Vereor ne quū excitatus fue
ro carbones inueniā. Sed aurū quidē est insigne subruffum:
grauē: pulchrū uisu. O aurū dextra optimaq; res mortalib;
ardens ignis: utpote qui nocte dieq; fulges: ueni o amantissi
me nimisq; dilecte. Nūc equidē credo Iouē aurū factum eē
nam quæ uirgo aliqū nō accepisset tam p̄ciosum amatorem
per tecta dilabentē? O Mida: & Cræses: & uota delphica: q̄
nihil fuistis quātū ad timonem & timonis opes: cui nec per
særum rex par fuit: o bidens amantissimaq; Endromis: bo
num mihi uisum est ut nos huic Pani offeram. Ego uero em
pta uniuersa regione hac: superq; thesaurū structa turri soli
mihi satis uiuam. Ipsum quoq; sepulchrum moriens hoc in
loco uisum habere est mihi Fixa sunt hæc & pro legibus ad
uitæ reliqas cū nullo uersari: neminēq; cognoscere: asp̄nari
q; oēs: Amor uero: & hospitalitas: & amicitia: & misericor
diæ: ara ceu nugæ quædā cōmiserari aut lachrymantes: uel
indigentibus auxiliari p̄uaricatio legis morūq; subuersio ui
ta uero solitaria ceu lupis & amicus unus Timon. Alii autē
oēs inimici & insidiatores cōuersari cupiam abominationis
istar: & si qd uideo sinistri oēs dies illa sit ut breuiter dixerī
a statuis lapideis uel eneis nihil distet nullū inter nos pacis

foedera pcuratē admittamus æternū nobis nullū: perpetua
solitudo terminū inter nos ponat: cōtribules quoq; atq; co
gnati patria; ipsa frigida quædā & infructuosa sint nomi
na dementiū uana iactātia Timon. Solus dux esto: cūctosq;
despiciat inq; se tātū delitiis gaudeat blāditiæ laudūq; pon
deribus liberatus diis immolet: cōuiuia celebret solus sibi &
vicinis & affinibus exclusis reliquiis semel se ipsum dextere
faciēdo. Si mortē obierit sibi met inscribat hæres ad eū co
rona perueniat: nomēq; p̄dulce sit. O sors hoīum & morum
insignis difficultas asperitas: rusticitas: ira inhumanitas: At
si quē uidero igne flagratē & ut extingua incēdiū supplicā
tē oleo piceq; succurā. Si quem uero hyeme cū impetu tor
rens trahat. isq; proiectis manibus auxiliū poposcerit: hunc
inverso deorsum capite truda; errepta illi sursum leuādi uer
tice facultate æquitatē iudicii reportet Timon Echecrati
des Colytteus si recursus ad leges habuerit Timon ipse ac
clamante populo sniam tulit. Hæc hætenus nobis rata sint
istis uiriliter pseueret. Sed satis supq; nota oībus facta sunt
quia prædines sum. Ipsa quippe res illis forsā laqueus fiat
sed qd hoc o uelocitatē undiq; cōcurrūt puluerulētī: & anhe
lantes: nescio unde aux odorati sunt. Verūm igit hoc cli
no transceso insequar dextra lapides iaculando. An sic cō
tra leges agemus qui sumus eis amicitia glutino semel iun
cti ut despecti maioris tristitia stimulis crucient. Hoc enim
præstare arbitror. Iam itaq; illos patienter admittā: Eia ergo
uideamus quis hic eorū primus est Gnatonides adulator a
quo quū paulo ante quippiā postulantem laqueū porrexit
qui apud me sæpenumero tota uasa uomuerat. sed benefe
cit ad me uenire: nam præ aliis ullulabit. Gna. Nōne dicebā
q; diū Timonem haud negligerent uirum bonū. Salue for

mostissime ac liberalissime timō. Ti. Proh Iupiter tu ne ille
Gnatonides uultuꝝ oīum edacissim⁹ & p̄ oib⁹ mortalib⁹ cō
sumptor? Gna. Semper fuisti mordacitatis amator. Sed ubi
conuiuīū nouum tibi canticum dithyrambum ame nūper
editū deferens uenio. Ti. Hoc pulsatus bidente cātabis ele
gos. Gna. Quid est hoc me uerberas timon te Hercules te
stem uoco e heu accusabo te uulneris ariopago. Ti. Si pau
lis per tardus fueris homicidii forsitan me accusaturus. Gna.
Absit. sed sana uulnus modicum superfundens auri. est enī
ualde restrictiua sanguinis medicina. Ti. Adhuc manes. Gna.
Abeo tu aut minime gaudebis: adeo agrestis ob aurū factus.
Ti. Quis est iste caluus q̄ uenit Philiades adulatorū oīum
spurcissimus: hic aut agrum totū a me cū accepisset: ac filia
dotē duo talenta mercedē laudis quia me cantantē tacenti
bus cunctis solus prālaudasset iuramento affirmans me cy
gnis conciniorē fore: quē languentē me pridē uidit qui ad
illum accesseram auxilium imploraturus mihi uir egregius
plagas dedit. Phi. O decus nunc Timonem agnoscitis: nūc
Gnatonides amicus & conuicia merito quidē passus est quū
adeo ingratus sit. ego uero q̄ olim eius familiaris coetaneus
cōcananeusq; sui mediocriter cū illo agā ne illi uidear isulta
re. Salue mi dñe. Attendas oro quēadmodū ab his aduato
ribus te custodias qui imensa solū tibi assistūt nō dissimiles
coruis ad cadauera. Amplius uero nō est credēdū huius tem
poris mortalibus. Omnes. n. neq̄ & ingrati sunt. Ego uero
talentum attuli tibi ceu illo tibi opus sit. In itinere uero cō
stitutus intellexi te ingentiū opum copia redūdare. Venio
itaq; moniturus q̄q̄ per te ipsum sapias in nullo forsati
bi uerbis meis opus erit: qui etiam Nestorem ipsum moni
turus sis. Ti. Sint ista Philiades uerum accede teq; benigne

cum bidente recipiã. Phî. Accurrite niri ingratus hic homo
mihi ciruicē fregit quando ipsi sane cōsulebam. Ti. En ter-
tius hic orator Demeas adit libellū dextra gerēs qui cogna-
tum mihi se fore iactitat hic quū a me quadā die sex & des-
cem in urbe accepisset talēta (cōdēnatus quippe fuerat ui-
tūsq; illis non redditis ego misericordia motus ipsum ab-
solui. Nā pridē ærariū in Erechtheidem tribū sorte diuiden-
dum acceperat. Ego uero quū illum adiens postulassem de-
bitum reddi: ait se haud quā nosce me ciuē fore. De. Salue
o Timon p̄cipuus fructus generis columē ciuium tutela pa-
triæ. Iam dudū plebs congregata est teq; tuumq; consilium
expectat. primo tamen audi sententiam quam de te scripsi.
Ti. Echecratides Colyttens uir non modo bonus atq; opti-
mus sed & prudens adeo ut nullus in grācia per omne tē-
pus perseveratior fuerit: agens bonum patriæ pugnādo &
luctando & currendo in olympia p̄fecto currū atq; biga ui-
ctor euasit. Ti. At ego nunq̄ olympia? uidi. De. Quid ergo
postmodū uisurus es: multa uero huiusmodi addere p̄stata
uiriliter quoq; se pro patria priore anno gessit uersus Ar-
thaneas strāuitq; duas peloponensium acies. Ti. Quo pa-
cto ob id forsan q̄ arma non habui: uel in catalogo scriptus
non fui. De. Mediocriter de te sentis: nos uero i grati essem⁹
si nō memoria teneremus. Itē & sententias proferēdo: & cō-
silium dando: ac militādo patriæ nō modicū profuisti. Pro
his utiq; omnib⁹ cōsilio uisum ē populoq; ac iudiciū ordi-
ni patrib⁹ priuatimq; plebi & cōmuniter oibus: aureū iuxta
Paladem in arce timonē fabricare: fulmē habentē dextra &
radios circa caput septēq; illum ex auro ornare coro nis: ac
hodie cotonas ipsas in Dionysiis per nouos tragedos decla-
rari. Hodierna qppe ob illū Bacchi solēnia celebrari opus ē

Cognatus Demeas orator sniam dixit eius proximus atq; discipulus orator quippe optimus Timon & oia quæcūq; noluerit. Ista quippe de te sententia est filiū quoq; meum ad te mecum ducere uolui quē tuo nomine Timonē appellauī. Ti. Quō De mea quū sicut accepi nundū uxorem duxeris. De. Ast si concesserit Deus anno secuturo nuptias celebrabo procreaboq; filios: ac eum qui nasceretur masculus quippe erit Timona nominabo. Ti. Vtrū nuptias celebratus sis nescio sed interī hāc a me plagam assumito. De. Heu me quid hoc est? tyrannus est Timon: liberos cædis qui non ex omni parte liber aut ciuis es: sed breui pœnas dabis: & propter alia & ob illud quod arcē cōbulsisti. Ti. S; oscelus ars neq; igne succēsa ē quo fit te manifestā perpetrasse calūniā. De. At diues effectus es perfoſso sacrario. Ti. Etiā illibatū manet ex quo sequitur uera nō esse quæ dicis. De. Perfodietur quidē postea iam enī omnia in ipso habes. Ti. Aliam igitur fume. De. Hei renes Ti. Ne clames tertiā equidem tibi dabo: quoniam prorsus ridicula paterer. ego q; gemias lacedæmoniorū acies inermis sudi: unū hoīem nō cōterā? frustra? quippe in olympia & pugnādo & luctando uictor euaserim. Sed quid istuc? nūqd nō Thasycles philosophus hic ē. imo nō alius pmissa barba & superciliis ptenſis in seipso meditabūdas uenit toruū intus hirsutā a fronte comā repellēs Boreæ haud absimilis: uel tritoni: quales Zeuss pinxit hic honestus & habitu compositus gradu ueste sobrius sub ipsum diluculum de uirtute quæ diei possunt explicat: uoluptatibus gaudentes accusat: & frugalitatem prædicat: quum lotus ad cœnam ueniat: puer quoq; illi secundum calicē porrigat puro diluitur mero ceu Lethes aquam absorbens: multum sibi inuicē aduersa sermonibus illis matutinis ostēdas

Dapes haud aliter q̄ edax uultur pr̄cipiens & p̄ximum ad
monens quā habeat unguentis & aromatibus barbā plenā
se more canino replens & in curus sperans & sartaginibus
inuenire uirtutē patinis atq; catinis pollice diligēter exter
sis ita ut ne parū quidē intrite relinquat semper querulus
licet placentas integras totumq; suū pr̄ aliis solus accepe
rit. Quicqd̄ lēcacitatis & insacietatis fuerit illi & ingens utili
tas ebriosus & temulentus non ad cantum usq; saltūq; mo
do: sed etiam ad maledicta & irā. Ad hęc & sermo copiosus
ad calicē. Tūc enim pr̄cipue de sobrietate honestateq; & a
ceteris huiusmodi uerba dicit iam tunc ebrietate nictus ridi
culosa balbutit: pr̄tērea putentes sequunt̄ uomitus. Demū
quidā illum eleuantes de symposio tibicenæ ambabus mani
bus apprehensum exportant. Ceterū cum sobrius est nulli
primorū cedendum putat ob mendacium uel temeritatem
aut auaritiā: & tamē adulatorū est primus & ad peritium
promptissimus ac ueneficii princeps: in illo pudor sumus
& tota prudentia & in omnibus exacta diligētia: & cōsuma
ta perfectio. plorabit tamē ad longū spatium temporis nō
existens bonus. Quid hoc est pape nobis tardus est Thra
sicles. Thra. Non ut multi uenio ad te Timon ob diuitia tuas
quodāmodo in stuporē uersi: argenti quippe uel auri sum
ptuosæ uel cornæ illecti concurrūt blāditiā multas pr̄ se
ferentes ad te uirum utpote simplicem facultatesq; tuas cō
municātem. Nosti enim ut aridus panis copiosa mihi sit cō
na: delicataq; epulā porrum: aut cardamum: aut si quando
exulētis parū salis. potus uero fons non cōsistulax. Hęc ue
ro rudis tunica q̄uis purpura carior. Atqui aug. nō precio
sius mihi uidet̄ q̄ lictoris lapillatui uero gratia ueni. Timon
ne te corumpat pessima hęc insidiosaq; possessio diuitiæ

quæ multis itolorabiliū dānoꝝ sapenūmero cā fuit q̄ si mi
 hi dederis fidē totas i mare deiicias ceu minime necessarias
 uiro bono: q̄ potest uarias philosophiæ diuitias cōtēplari n̄
 tñ optime Timon illas i pfundū demerges: sed usq; ad pu
 bē igressu paꝝ ante terrā fluctuosa; me solo uidēte. Sin at
 hoc nō placet: tuq; aliūq; potiorē modū inuenisti celeritet
 de domo illas eiicias nec uno tibi esse relicto distmbuēs cū
 tīs idigētibus: huic qdē drachmas qnq; illi aut minā. Alii
 nero mediū talētū. Si qs aut philosophus fuerit dignus est
 ut duplā accipiat pte: mihi uero nō mei gratia peto: sed q̄
 amicoꝝ necessitatib; tradā: satis ē si peram hāc opplēs tri
 buas duoz caprinoz ubez uix capacē. fragi. n. & mediocri
 tatis amicū decet eē philosophoz: & nihil ultra perā sape
 re. Ti. Laudo ista Thrasicles. sed añ perā: si uidet: cia tuū ca
 put pugnis i plebo. illos bidēte cōnumerās. Thra. O magis
 gistratus o leges o hāc blasfamo i liberā urbe cedimur. Ti. qd
 indignaris uiroz optime. Thra. Rēpēcitiā te timō. Ti. Ede
 pol ultra numez q̄ttuor addā: sed qd hoc ē multi cōueniūt
 Blepsias ille ac Laches & Eniphon penitensq; ordo eoz q̄
 ploraturi sunt. Itaq; ingū hoc ascēdā & iā lassum bidētē ali
 quātisp̄ pauare sinā. Ego aut qn qdē multos cōgessi lapi
 des in modū grādinis peul iaciam. Blep. Ne iacias Timon
 abimus. n. Ti. Sed nec incruenti nec uulneribus sine.

Luciani sermo de calumnia.

Raris ac molesta res ē ignorātia & multoz maloz
 hoib; cā tāq; caliginē quādā ifundēs rebus: & uerit
 tatē obscurās: & uniuscuiusq; uitā obumbrās. in te
 nebris igit̄ errātib; oēs similes sumus. Immo potius cecis si
 milia patimur. nūc oberramus qdē temere. nūc uero ulter
 q̄ oporteat labimur: & qd ppe ē & añ pedes nō cernimus.

Quid at̄ lōge & ualde distās tāq̄ molestiā allatoꝝ cōtemus
& oīo ī rebus agēdis oībus labi nō desistimus. Itaq; īfinitas
iā tragedis occasiones ad fabulas hęc ipsa res p̄buit: labaci
das & Pelopidas & his similia serme. n. plurima ex his q̄ in
scenā uenit̄ malis inueniet̄ aliquis ex ignorātia tāq̄ quodam
tragico numine suppeditata. Hoc aut̄ dico etiā ad alia qui
de respiciēs sed maxie a nō ueras cōtra familiares es & ami
cos calūnias a qbus iā & domus deletæ fuerunt: & ciuitates
fūditi p̄ditæ sūt: & parētes cōtra filios suos īsanierūt & sēs
ōtra cōsanguīeos filii ōtra parētes amatores. ōtra amatos mltæ
at̄ amicitia cōisā sūt & domo cōsule ex eo q̄ calūniæ fides
bita fuerit ut igit̄ q̄ minime īeidamus ī ipsas demōstrare uo
lo oratione tanq̄ ī quadā pictura q̄lis res sit calūnia & un
de p̄cedat: & q̄lia efficiat. Magis at̄ Apelles ephēsius pridē
hęc p̄posuit imaginē: & n. hic quoq; calūniatus a p̄d Pto
lemæū regē tāq̄ particips fuisse cōiuratiōis q̄ cū Theodo
ta ī Tyro cōflata ē Apelles uero neq; unq̄ uiderat Tyrum
neq; q̄sēt Teodota nōrat nisi q̄ audierat Ptolemæū quē
dā principē esse curātē res phoeniciæ. Verū tamē emulor̄ q̄
dā nōtē Antiphilus ex inuidia honoris quē ille apud regē
obtineret & zelotipia ī arte accusauit cū apud Ptolemæū
q̄ ipse oīum rerū societate īnisset: quodq; ipsum uidisset q̄
dam ī Phoenicia conuiuantē cū Theodota et per to
tam coram ad aurē eam alloquētē: et demū ostendit Ty
rii defectiōē et Polusida p̄uicacitē ex Apellis cōsilio fa
ctam. Ptolemæus aut̄ ut qui neq; ī alijs rebus ualde mente
captus esset: sed ī adulatione regali nutritus: sic accēsus est
et perturbatus ex hac incredibili calūniā: ut neq; uerisimiles
ollam ducens rationem neq; q̄ æmulus artis erat calumniā
tor neq; q̄ pictor minor erat ut tentā p̄oditiōē posset fa

cere:& hæc beneficiis ab ipso:& supra quæcūq; eiusdē artis
honorata: sed neq; q̄ omnino Apelles in Tyrū nauigauerit
persecutus ira statim correptus est & clamore repleuit re
giā ingratum uociferans & insidiatorem.& coniuratoreꝝ
Apellem:& nisi ex captiuis quidam ægre ferens Antiphili
impudentiā & miserum Apellem miseratus dixisset nullius
rei ipsis coniuratoribus participem fuisse hominem illum
obtruncatus capite esset & particeps fuisset malorum quæ
fuerunt in Tyro: quum ipse nihil causa fuisset. Ptolomæus
igitur adeo dicitur poenitentia captus super hic quæ facta
fuerat ut Apellem quidem centū talentis donauerit. Antir
philum autem ut seruiret ipsi tradiderit: Apelles autē me
mor periculorum quæ adisset tali quædam tabella calumniā
ultus est: In dextra quidem uir sedet permagnas habēs au
res ferme auriculis Midæ similes: manum protendens lon
ge ad calumniam adhuc accedentem. Circa ipsum uero stāt
duæ mulieres ignorantia mihi esse uidet & suspitio: ex alia
parte accedit calumnia muliercula supramodū pulchra: ar
dens autē & concitata sicut per rabiem & iram ostendens. Si
nistra quidem faciem acensam tenēs. Altera uero adolescē
tem quēdam per capillos trahens manus tendentem in cor
lum & testantem deos: Præcedit autē uir pallidus & defor
mis acute intuens & similis his qui ex lōgo morbo sunt ex
cicati. Hunc igitur esse inuidiam aliquis cōiectaret. Atqui
& quædam aliæ duæ sequuntur dirigentes & adornātes ca
lumniam postq̄ autem mihi interpretes imaginis significauit
altera quidem insidia erat: altera autem fraus; post tergum
uero sequebatur ualde lugubriter quædam adornata pullis
uestibus induta lacerāq; poenitētia:& hæc dicebatur: retro
igitur fledebatur: ingens & cum pericundia ualde ueritatē
aduēniētē

aduenientē aspiciēbat. Hoc modo Apelles suum periculū
in tabula est imitatus. Eia autē & nos si uideſ secundū Ephe
ſii pictoris artē percurramus quæ adſunt calūniæ. Prius autē
diffinitione quadā describentes ipſam (ſic enim nobis imā
go ſit) Eſt igitur callumnia accuſatio quædam ex ſolitūdi
ne facta latens accuſatū ex una tantū parte ſine cōtradictio
ne credita: tale quidē argumētū eſt orationis. Quū autē ſint
perſonæ ſicut in comœdiis callūniatoris & callumniati &
apud quem callumnia ſit ſecum unam quamq; ipſarū conſi
deremus qualia ueriliſimile eſt ea eſſe quæ ſunt. Primum ſi ui
dētur traducamus fabulæ actorē. Dico autem factorem callū
niæ. Hic autem q̄ quidem nō ſit homo bonus omnibus no
eum puto. Nemo enim quum bonum exiſtat malorū cauſa
ſicret proximo ſuo: ſed eſt bonorum uirorum ex eiis quæ be
nē faciunt ipſi amicis: nō aut ex iis quibus alios iniuria affi
cientes accuſantur & odio haberi parant: probari opinionē
beniuolentiæ uendicātes. Poſtea autē q̄ iniuſtus & iniquus
eſt: & impius: & utentibus damnoſus facile eſt perdiſcere.
Quis enim nō fateretur æquitatem in omni re: & nihil plus
iuſtitiz opera eſſe. iniquum autem & improbum iniuſtitiz
eſſe qui autem callumnia aduerſus habentes ſurtim utitur
quomodo non impiū totum auditorem ſibi uendicans &
præoccupans eius aures & obturans: & ſecundæ orationi
omnino inaccessibiles parans ipſas callumnia prius imple
tas extremæ iniuſtitiz tale ut dicerēt optimi legūlatores So
lon & Draco iuſſurandum iudicibus facientes ut ambos ſi
militer audiant & parē beniuolentiā reis tribuāt: donec alte
rius oratio comparata peior altera aut melior apparuerit:
anteq̄ autē pſcrutati fuerint deſenſionē cōtra accuſationem
impiū omnino & impurū arbitrati ſunt fore iudiciū: & enī

etiam deos diceremus moleste ferre si accusatori cum licen-
tia quæ uellet dicere permitteremus: obturantes autem au-
res accusato: aut ore silentes contra eum suffragia feremus
priori rapti oratione ut fm iusticiã & secundũ iustitandum
iudicis quispiam diceret calunias fieri si cui autem legulato-
res fide digni non uidentur laudantes sic iusta & sine altera
parte fieri iudicia poeta? mihi uideor optimũ inducere ora-
tioni qui de his optime locutus est. imo aut legẽ posuit. Di-
cit autẽ neq; litẽ iudicaueris priusq; ambob; audieris oratio
nem: nouerat enim puto & hicq; quum multæ sint iniuriæ
ita nullã quispiã inueniret peiorẽ neq; iniustiorẽ: q̃ iudicia
eas la quẽpiã cõdẽnari. Quod qui calumniat facere uino ag-
greditur absq; iudicio subiiciens rerũ ire audiẽtis & latebris
accusationis defensionẽ detrahẽs. Et. n. sine audacia sunt et
timidi oēs huiusmodi hoies qui in lucẽ nihil educãt: sed qm̃
admodũ insidiantes ex obscuro alicunde sagittas mittentes
neq; cõtra instrui quisq; possit neq; repugnare: sed in diffi-
cultate et ignoratione belli corruptat. Quod maximum
est signũ calũniantes nihil uerũ dicere quin si quis sibi ipsi
cõsciũs esset q̃ uere accusaret: hic (puto) manifeste argueret
et rerũ faceret et oratione ira perscrutaretur: quẽadmodum
nemo qui manifeste posset uincere insidiis nunq; et fraude
utret cõtra hostes. maxime aut aliquis posset hos uidere
in regũ aulis: et iis qui circa amicitias eorũ qui i perãt: et po-
tentes sunt pbanf ubi multa inuidia: infinitæ suspiciones:
permultæ adulationũ et calũniarum materiæ. ubi. n. maiores
sunt spes: hic: et inuidiæ diffuciliores et odia suspẽctiora: et
imulationes ad malas artes inueniẽdas acutiores et ingeniosio-
res oēs igif acute sese inuicẽ spẽctãt: et quẽadmodũ singuli
certamine pugnantes obseruant si quam corporis partem

nodata uiderint et unusquisque uolens ipse primus esse de pelle
et contra primum laetatur et quae ante se habet: diuellit si pos-
sit: supplicat: ubi et bonus manifeste statim subuertit et la-
cerat: et postremo ignominiose extrudit. Assentator autem et
ad huiusmodi prauos mores uersimilior probatur: et omnino
praeueniens uertit: quoniam ea Homeri sunt uera quod communis
hostis Mars et interficiens interfecit. Igitur tam non de par-
uis rebus sit certamen uarias inter se uias excogitant: quarum
celerissima et tutissima est calumniationis: quae principium qui-
dem capis ab inuidia spei dimidiata: sed miserabiliores et
tragicos inducit fines et multarum calamitatum plena est:
neque tamen paruum est hoc: neque simplex ut aliquis suspi-
cetur. Sed multae artis sagacitatisque non parua: et quod certiora
cuiusdam indigeat diligentia. Non enim tot damnis afficeret
calumnia nisi uersimili quodam modo fieret: neque contra ueri-
tatem quae omnibus rebus ualidior est ualeret: nisi multa quae
inducerentur: & probabilia essent. Et infinita alia contra au-
dientes pararetur: ut plurimum igitur maxime calumniis cir-
cunuenitur is qui honoratur: & propter hoc his quae post ipsum
relinquuntur: est inuidiae. Omnes enim in hunc sagittas ia-
eiunt eum tanquam rem quandam quae prohibebat & im-
pedimento sit prospicientes. Et unusquisque putat se ipsum pri-
mum fore si illum qui summus est per obsidionem expugna-
uerit: & ab amicitia abstraxerit: quale quidam & in gymnici-
s cartaminibus inter cursores sit. Illic enim bonus cursor ut
primum repagulum cecidit primum locum cupiens et me-
tem dirigens ad finem: et in pedibus spem uictoriae habens
contra proximum nulla utitur calliditate: nec quicquam quod
sit secundum aduersarios curiose agit. At malus ille et
imbellis aduersarius spe celeritatis amissa ad prauitatem

artis cōuertit: & hoc solū ex oībus cōsiderat quōmodo: em
rētē inhibēs aut impediens frenet: & supprimat tanq̃ si ab
hoc aberrauerit nunq̃ possit nincere. Similiter autē & in ami
citiis horum qui beatæ sunt cōtingit. Qui enim excellit his
statim insidiis petitur & sine custodibus in medio malorum
lorum deprehensus discerpitur. Si autem amantur: & amici
videntur ex his quibus alios damnis nisi fuerint: effecisse: &
id quod dignū sit cur calumniæ credat ex cogitant: nō ut cō
tigerit: sed tanq̃ in hoc eis tota res consistat. Veriti nequid
absonum attingant & alicui: Verentes igit in peius: ut
plurimum ea quæ adsunt ei quem calumniatur nō impro
babiles faciunt accusationes sicut medicum calumniatur
tanq̃ venificum diuitem autem tanq̃ tyrannum. Tyrannicū
vero & familiarem regis tanq̃ proditorem. Interdum tamē
auditor ipse subiicit calumniæ differentias: & ad illius mo
res malis præditi moribus ipsi se accōmodantes conieciunt
Si enim ipsum Zelotypum uiderint esse inuauit (aiunt) ux
ori tuæ in cœna: & ad ipsum aspiciens ingemuit & suspirauit
& Stratonica ad eum non ualde iocunde & omnino amato
rix & quædam adulterinæ ad ipsum calumniæ. Si autem arti
poeticæ sit deditus: & in hoc ualde se efferat per lonem sub
lanauit Philoxenus tuos uersus: & carpsit: & sine mensura
dixit ipsos & male cōpositos. Ad Pium autem & deorum
amantem amicus accusatur tanq̃ qui deum repellat: negetq̃
prouidentiam. Qui autem audiuit tanq̃ stimulo aure percul
sus incensus est tanq̃ uerisimile sit: & amicum auersatur non
expectata certiore probatione. Omnino enim talia excogi
tant & dicunt quæ maxime nouerūt posse ad iram prouo
care audientem: & sciens ubi unus quisq̃ sit primus ad illum
sagittas mittunt: & in ipsum iaculantur: ut statim ira pertur

batus oñiũ amplius nõ habeat ad ueritatẽ exquirendã. Fuit
olim & apud Ptolemæum qui Dionysius cognomento est
appellatus qui Demetriũ platoniciũ calũniaretur q̃ & aquã
biberet & solus ex omnibus foemineos habitus non induere
tur in bacchanalibus; & si dilaculo neq; biberet spectantib;
omnibus neq; ueste indutus subtilissima pulsasset cymbalia
& saltasset periisset: utiq; q̃ regis uita non delectaretur: sed
esset Sophista gravis: & Ptolemæi delitiarũ æmulus. Apud
uero Alexãdrũ maxima omniũ calũnia fuisset habitus: si quis
Hephestionem neq; colere neq; adorare constituisset. nam
postq̃ Hephestionem ex amore interiit: uel hoc addere magni
ficientiæ uoluit Alexander: ut deum faceret Hephestionem
mortuum. Tempia igitur statim construxerunt urbes: conse
crabantur luci: aræ sacrificia: ac nono huic deo dies festi pro
curabantur: maximumq; iusiurandum erat omnibus Hephe
stion. Si quis uero uel surrisisset ad ea quæ fierent: uel nõ sa
ne q̃ pius & religiosus uisus fuisset morte moriebatur. Cum
ergo assentatores hanc puerilẽ Alexandri cupiditatem co
gnoscerent: accedebant illico: & insufflabant de Hephestio
ne narrantes in somnia: & uisiones quasdam: & curatio
nes attribuant: & prædicabant oracula: & postremo p̃sentis
morborumq; expulsiõis deo sacrificabãt. Delectabantur autẽ
Alexander audiens: & demum credebant: ac multam gloria
batur: q̃ non solum esset dei filius: sed q̃ facere etiam deos
ualeret. Quot igitur existimamus ex amicis Alexãdri coepis
se fructum ex diuinitate Hephestionis temporibus illis: in
simulatos quod communem omnium deum non colerent
ob eãq; causam expulsos: ac regis beniuolentiam perdidisse
Tunc & Agathocles Samius p̃fectus militũ apud Alexan
drũ: & q̃ honore afficiebat ab eo plurimũ una cũ leone fer

nie conclusus est accusatus quoniam ad sepulchrū Hephæ-
stionis profectus illachrymavit. Verum illi attulisse opem
Perdicæ dicitur iuratus deos omnis & Hephæstionem: pe-
nanti sibi manifeste apparuisse deū ac inuenisse ut diceret
Alexandro q̃ Agathocli ignosceret: quādoquidem neq̃ ut
incrēdulus. neq̃ ut in mortuo illachrymasset: sed q̃ antiquæ
consuetudinis meminisset. Assentatio igitur & calumnia lo-
cum tunc habuit maxime ad Alexandri cōposita passionē.
Quēadmodum in urbis expugnatione nō ad excelsa loca
& munita muris. eoq̃ unde ruant præcipientes se hostes conse-
runt: uerū ubi quid in custoditum debile ne aut depressum
senferint. Illuc enim totis uiribus una omnes cōsolāt tanq̃
facillime inuadere & capere queāt: sic etiam calumniatores
eo impetum faciunt: admoventq̃ machinas. ac expugnant
tandē obstante nemine & prohibente ingressum: qd̃ animo
infirmum ac imbecillū & accessu facile intellexerint. Deinde
ubi intra muros semel ingressi fuerint. læstāt ignes & incen-
dunt: omnia ingulātq̃ & extermināt: qualia si captus anim⁹
& in mācipiū redactus fuerit. pars ē & decens ut sint opera
Calumniatorū uero contra absentem hæc machinæ: doli: mē-
daciū: perisium: precēs: impudentia: & cætera id genus in-
finita: scelera: & calida opera. Sed omnium maxima: quæ ē cō-
sanguinea: immo quædam potius calūniæ soror: assentatio.
Non est quisquam adeo generosus: ac adamantino muro: ac
cinctus animum qui calumniosis assentationibus nō arrigas
aures: & præcipue si fundamenta effodit: surripitq̃ calum-
nia. Quæ foris sunt sunt huiusmodi. At intus prodiciones
plurimæ adiuant: quæ manus extendunt & porrigunt: por-
tas recludunt: atq̃ multifariam ut capiatur auditor se acco-
modant. primum quidem cupiditas rerum nouarum q̃ hor

minibus quibus à natura innata est. Similiter & satietas ac illud deinde quod ea quæ præ opinionem audita sunt consequitur. Nam quoniam modo latemur omnes quoties occulte dicta? & plena suspicionis audimus ignoro equidem. Itaque noni nonnullos quibus ita suavitè ex calumniis pruriant aures ac si penne leuiter attingant. Postquam igitur ab his omnibus expugnati ceciderint: omni homo puto capit ut ac destruant: neque difficilis sit uictoria nemini contra instructo & repellente impetum: uerum auditor quidem seipsum cum sponte præbeat: ignoretque accusatus insidias. Sicut enim nocte urbe capta dormientes: accusati pereunt. Et quod est omnium miser rationis dignissimum, ille quidem qui accusatus est accedit ad amicum hylaris: ut qui nihil sibi mali factum intelligit & quæ confuenerat & dicit & facit circumuentus, miser omnibus modis. Is uero cui accusatus est si quid generosi habeat & liberi & audacia statim prorumpit in iram atque effundit bilem: et tandem ubi amici excusationem percepit: neque quod iratum se amico fuisse cognouit. Quod si ignobiliore et abiecto sit animo accedit quidem: et summis aridet labris. Sed rodit et claudescat dentes et exacuit: et ut inquit Poeta: per me iram corde profundam. Quod quidem nihil esse puto in istis: neque seruire magis: ut labrum quis mordens claudibilem nutriat: atque odium in seipso inclusum exaugeat aliud quiddem sentiat: aliud dicat. et hylari ac iocunda facie agat tragœdiam aliquam et doloris et luctus plenam. Hoc autem patiuntur maxime quando inter calumniantem et eum qui accusatus est antiqua esse uidetur familiaritas: faciat similiter. tunc enim ne uocem quidem accusatorum excusantium ne audire uolunt. Adhibendam esse fidem accusationi iccirco existimant. Quoniam Accusatori Cum Accusare

et uetus intercedat familiaritas. Et non considerat plurimas
odii causas latentes ceteros: saepe inter amicissimos incidit
se: ac interdum quibus ipsemet obnoxius est aliquis hac ipsa
re praeniciens. & confixus accusauit propinquum effugere
hoc modo conatus caluniam. Et omnino inimicum qui
deum calumniari nemo audet. Incredibilis enim esset ibi ac
cusatio habens manifestam causam. Eos autem maxime in
uadunt: quod amicissimi esse uideant. Innata sibi esse erga audientes
beniuolentia sic uideri uolunt. quonia ad illorum utilitatem ne ab
inimicissimis quidem abstineant. Sunt autem qui & si sciunt
postea sibi fuisse amicos iniuria accusatos: pudore tamen eo
rum quae crediderant: neque admittere amplius neque aspicere
eos audent tanquam affecti iniuria: quoniam nihil fecisse illos
cognouerunt iniuria. Itaque multorum malorum referta uita est ex
calumniis: quae facile & sine inquisitione creduntur. Antea namque.
Interitas Proetes: aut interfice Bellerophontem:
Qui uoluit mecum coisire: nec ipsa uolebam.
Cum tamen ipsa prior aggressa fuisset. & despecta: & ferme
perijt adolescens in congressu contra chimaram cum con
tinentiam seruaret & reuerentiam erga hospitē passus est a
muliere mala insidias Phaedra uero & ipsa similiter calum
niata priuignū fecit ut execrabilis fieret a parte Hippolyti
cum nihilo dei fecisset ille impius: sed est certe dicet quispiam
interdum calumnianti credendum quod & iustus & prudens esse
uideatur in rebus ceteris: & fidem ei adhibere oportet: quia ta
le quid machinatus alias minime fuerit. An est igitur Aristi
des aliquis iustior? Sed & ille quidam conspirauit contra The
mistocle: & concitauit populū. Laborabat enim ille (ut aiunt)
ciuili ambitione Iustus quidem quo ad alios Aristides: sed ho
mo & ipse fuit irascibatur: amabat oderat. Et si uerū est quod

fertur de Palamede quī græcorū prudentissimus fuit atq;
aliis in rebus optimus insidias ex inuidia cōposuisse dicitur
contra consanguineum & familiarē uirū: & qui ad idē per
iculum cognouerat. Sic huiusmodi in rebus naturale omni
bus est hominibus uitii. Quid dixerit quipiam uel de So
crate qui iniuste apud Athenienses accusatus fuit ut impi
& insidiator: uel de Themistocle aut miltiade qui post tales
tantasq; uictorias suspecti facti sunt græciæ proditoris?
Infinita adduci possent exempla: & plurima fere iam cogni
ta. Quid igitur eis faciendū est qui mentē habeat: qui ue de uit
tute aut de ueritate disceptet. Quod & Homerus (existimo)
abi de sirenibus confingit fabulā interpretatus est: quando
præter nauigare iubet peritiosas has auditus uoluptates:
aurēsque occludere nec eas fluxe referare passiōe affectis. Sed
ad ea quæ dicuntur diligentem hostiariam cōstituere ratio
nem: & quæ digna sunt admittere & cōparare: quæ uero pra
ua & turpia excludere atq; repellere. Esset enī sane ridicu
lum si domus ianitorē quis constituat: aures uero & mentē
patere permittat. Quādo igitur accesserit aliquis qui narret
huiusmodi: oportet eū qui audit ita sit nec ne secū diligen
ter inquirere: & considerare etiam atq; etiā: ac mente enolue
re: neq; dicentis atate: neq; ante actam uitam: neq; illius in
dicendo solertia uidere atq; prospicere. Quanto enī aliquis
aptior ad persuadendū: tanto diligentior opus est exami
ne. Non est ergo fides adhibenda alieno iudicio: uel odio
potius accusantis: sed ipse secū adiutor studiose ueritatē in
quirat: faciatq; utrū patur calūniator inuidia. Et cū utriusq;
animi manifestauerit argumētū & amet & oderit. Si priusq;
id fecerit mouentur prima calumnia o Hercules q̄ puerile
& abiectum atq; iniquum est (ut ab initio diximus) ignorē

tia et in tenebris pronolati mores. Quod si deus uelamē ad
feret ex oculis hominū abiret statim; calūniarū haratru quæ
nullū habens locum: profugeret illustratis rebus a ueritate.

¶ Luciani laus Muscæ.

Musca ē sic minia uolueꝝ ut possit cū muscellis & cu
licib⁹ cōpari: s; tāto illis ē maior: q̄tū ipsa ab ape re
lingit. Pēnata ē at nō eo mō quo ceteræ uolucres
quæ hæ quidem pennas in toto habent corpore: hæ uero
uelocibus utuntur & perniciousis alis. Sed ex pelliculis sunt
illi pennæ: quemadmodum locustis & cicadis. & apibus sed
tanto molliores habet pennas: quanto græca ueste tenuior
& mollior est indica. Si quis muscam diligēter inspiciat quā
do in sole alas expandit et concutit: uariis eam pictam colo
ribus: ut pauones uidebit. Est illi uolatus non continuo: pē
naruꝝ remigio ut uespertilionib⁹: neq; saltu ut locustis: neq;
cum stridore ut uespis et crabronibus: uerū flexibilis ad qua
cunq; aeris partem se moueat. Adde q̄ non uolat quiete et
cum silentio: sed cū cantu et melodia. nō itē imitte et saxe
quemadmodum calices et muscellæ: neq; cum graui fremi
tu apum aut uesparum horribilem ostentans sonum et mi
nacem: sed tanto uolat his suauius musca: quanto sunt tuba
et cymbalistibiæ dulciores. In reliquo uero corpore caput
quidem tenuissimum collo cōtinetur et est uersatile: non cō
pactum et affixum humeris: ut est locustarum. Oculi uero
prominent qui cornu plurimum habent: pectus est bene
compactum: sunt ei innati pedes non ut uespis astricti: na
de et complexi. alius autem minuta est et ipsa: et thoracieꝝ
similis: zonas latas et squamas habens: ulciscitur tamen nō
aculeo ut apis et uespa sed ore et proboscide quam et ipsa
eodem modo habet uel elephanti: præpascitur q̄ et assumit

et in harenis continet concavo nase in tumitate proboscide
ex ipsa uero dens foras prominet: quo pungens bibit et lac
sed dulcis et suavis est ipsi uel sanguis non magno cum do
lore haustus eorum quos pupugit. Sexipes uero est: quat
tuor folis incedit: duobus autem anterioribus etiam ut ma
nibus utitur. Videres igitur ipsam gradientem quattuor
atq; edulium aliquod tenentem sublime: manibus more ual
deq; humano: atq; ut nos: nascitur autem non statim talis:
sed uermis ab initio uel ex hominibus mortuis uel ex aliis
animalibus deinde sensim et pedes effert et producit alas.
Fitq; ex reptili uolucris et concipit paruum uermem: qui
musca fit postea conuina autem et contubernalis et comen
salis hominum degustat oia. pter oleum. morte enim ei affert epo
tum oleum et tamen brevis est uita: ualde enim angusta data est
illi uita. luce plurimum gaudet et in hac ciuilitate uersat: nocte
uero quiescit et silentium agit et neq; uolat: neq; ca: tat: sed co
trahit se et non mouetur. Non paruam esse eius intelligen
tiam queo dicere cum insidiatorem et hostem suum araneum
effugiat: insidiatur enim. et obseruat et contra intuetur declinans
illius imperium ne capiat irretita et in bestiolam incidens casses
fortitudinem. n. et robur ipsius non oportet dicere sed Home
rus poetarum maximus cum quereretur quo nam modo laudaret Heroem
optimum non leonipardo uel aut apro comparat robur illius sed
audaciam muscae et intrepiditati et conatus magnitudini neq;
enim audaciam sed fiduciam esse illi refert quam est (inquit) re
pulsam: non desistit tamen: sed est appetens morsus sic autem lau
dat magnopere muscam et amplectitur ut non semel neq;
paucis in locis de ea meminerit: sed saepe exornat sic carmi
na commemorata musca: nunc enim gregarium eius uolat
ad lac exponit: nunc autem Minervam curati matri dormiente in

ſantē cōparās qñ a Menelao telū repellit nead latalia loca
incidat: muſcam rurfus ducit in exēplū. At qui pulcherrimo
eas adiectiſimo ornauit cantatrices appellās: & cū gregē eagrē
gētē uocat ſic aut fortis eſt q̄ mordēs aliquid uulſerat non
hois ſolū pellēs: ſed & bonis & equis elephātē quoq; moro
re afficit in illius ingreſſa rugas & p magnitudine probor
ſcidis lacerans. Coitus uero & uenereorū & nuptiarū ē ipſis
multa libertas: nec ut galli: cū inſcenderit mas: ſtatim reſul
uit: ſed uehitur a foemina diu: fertq; illa ſponſu; cōuolantq;
nec aerium illū coitū uolatu deſtruūt: obtrūcata uero capite
muſca plurimum uiuit parte reliqua corporis reſpiratq;
Quod aut eſt maximū in natura ipſarū nō eſt ſilētio pter
eundem: qđ Plato in ſermone de aia: deq; aiorū immortalitate
ſolum præteriſſe mihi uidet. mortua enim muſca ſuperin
fuſo cinere reuiuſcit: & noua ei generatio quædā atq; ab in
tegro alia ſit nita ut uere pſuaſum ſit oibus q̄ illarū quoq; im
mortalis eſt aius. ſi quidē & digreſſa reuerſitur iterū & agno
ſcit & ſuſcitāt corpus muſcamq; uolare facit: & uerificat de
Hermotino Clazomeno fabulam q̄ ſæpe eū reliquiſſet eū
per anima per ſeipſam ibat peregre: deinde reuerſa imple
bat iterū corpus: & ſuſcitabat Hermotinū. Et q̄q; ocioſa et
remiſſa eſt muſca uēſcit tñ quæ laborant ab aliis et plena
ubiq; ē ei mēſa. nā ipſi et capræ mulgētur et apis nō minus
muſcis laborat q̄ hoibus: atq; huic coci obſonia cōdiunt: et
deguſtat anteq̄ ipſi reges deambulāſq; per mēſas una cū ip
ſis cōuiatur et ſimul uēſcitur oib⁹. Tuguriū aut ſeu nidu;
nō in uno loco cōſtituit ſed errabundū uolatū tollens mo
re Seytharū ubi a nocte deprehenſa fuerit ibi et domū ſar
cit et lectū. In tenebris uero ut dixi nihil operat: neq; dignū
putat aliquid latēs efficere: neq; qđ turpis facere exiſtimat:

quod in luce factū sit ipsi ~~dedecori~~. Ait uero fabula per pulchram olim mulierem fuisse muscā loquacem tamen & garulam & cantatricem & in amore contendisse cum luna ambas eodem tempore Endimionis deinde cum dormientem adolescentulum assidue excitaret fingula loquens & cantās & circa ipsum lasciens ægrum illum tulisse. lunam uero iratā in hoc animal transmutasse muscam. Et nūc propterea omnibus inuidere somnū qui dormiunt Endimionis memores & adolescentulis præcipue & teneris. Morsus autē ipse & cruoris auditas non rusticitatis sed amoris est & humanitatis signū: nam eo quo potest modo fruit & ex pulchritudine decerpit aliquid. Fuit etiam apud antiquos mulier quædam cognomento musca: Poëtria perq̃ formosa & docta & alia per insignis atheniensium meretrix: de qua ait poeta comicus ad corpusq̃ eū musca mordebat. Sic autē neq̃ comica gratia dedignata est: neq̃ muscæ nomen exclusit a scenā: neq̃ pudebat parentes hoc nomine filias appellare. Tragedia uero magna etiam cū laude de musca meminisset sic in his Graecis quidē & molestum est forti robore saltare muscā in uirorum corpora ut cæde impleatur. uiros autem armatos hostilem hastam timere. Multa etiā de musca Pythagoræ possem dicere nisi nota oībus esset historia. Nascunt & maximā qdā muscā: quas militares multi appellant: nōnulli uero canes sonitu asperrimā: et uolatu uelocissimā. Hæ et longissimā uitā sunt et tota hyemē cibā & p̃durāt cōtractā p̃fert & cōnexā tectis et culminibz. In q̃b et illdē admiratio ne dignissimū q̃ utrūq̃ et feminā & mariū faciūt: cōscendūtq̃ uicissim: ut Mercurii & Veneris filius: q̃ mista natura fuit & duplici formā. Possēt adhuc multa dicere: sed finis orationis uidetur secūdu puerbiū ex musca elephātē facere.

Ad lectorem.
Hæc lege plena iocis: immistaq; seria ludos.
Quando relaxandi cura tibi est animi.
Luciano ex græco plures secreta latinas:
Collecta hinc illinc: preflataq; Bordo dedit.
Finis.

Thomas Regazola.
Andimioneum lunæ phœbiq; duellum:
Et castra amborum noscere quisquis auct.
Scripta legat hæc multa uigilata lucerna:
Excultisq; sales quos dedit ingeniis:
Non poterunt non blandidos afferre cachinos
Humanæ uites. squamiferumq; pecus:
Tandem exenclatis tot casibus ut Ione natus:
Exiit arcadicis lucius ore ferit:
Postremo inuitus post tartara linquit amœnis
Cecropios uates: Romuleosq; patres.

De Morte/carmen horrendum.
Qua mors lege capit & magnos atq; pusillos
Nunc hos nunc illos precipitando rapit:
Pauperis & regis communis lex moriendi
Dat causam flendi si bene scripta legis.
Gustato pomo nemo transit sine morte.
Vado mori certe q; nihil certius illa
Hora sit incerta nec mora uado mori.
Vado mori sectans alios sectandos: et ipse
Ultimus et primus non ero uado mori.

Vado mori præful. bâchulū. sandaliâ mitram
Nolens sive uolens defero uado mori.
Vado mori monachus mundi moriturus amicis
Ut moriatur amor non mihi uado mori.
Vado mori iudex tam plures iam iudicau
Iudicium mortis horreo uado mori.
Vado legista mori quia fui defensor egerâ
Causidicus causas defero uado mori.
Vado mori loycus alios concludere non
Conclufit breuiter mors mihi uado mori.
Vado mori medicus medicamine non sedimendus
Quicquid agat medicumpono uado mori
Vado mori princeps quid prodest gloria mundi
Vado mori miles belli certamine uictor
Sed mortē uincere nequeo uado mori
Vado mori pugil doctus superare duello
Sed superare necē nescio uado mori
Vado mori iuuenis quia nil ualet ipsa iuuentus
De nece me protegi nequeo uado mori
Vado mori senior iâ finis tēporis inflat
Iâq; patet mortis ianua uado mori
Vado mori sapiens sed nec sapientia nouit
Mortis cantellas fallere uado mori
Vado mori stultus mors stulto nec sapienti
Non iungit pacis fœderamado mori.
Vado mori diues ad quid mihi copia rerū
Cū mortē nequeâ pascere uado mori
Vado mori pauper nil mecum defero mundo
Contēpto mundo transeo uado mori.
Vado mori pulcher uisu mors ipsa decori

Vel fortunæ nescit paterere: nado mori.
Vado mori gaudens: non gaudeo tempore longo
Mundi dimitto gaudia: vado mori.
Vado mori cultor: collegi sacris æcernos
Quos ego pro ulli computo: nado mori.
Vado mori miser: sententia dura: beato
Grata mori: sequitur uiuere: nado mori.
Vado mori ciuis in cinerem & rediturus
Ordine quo cœpi: desino: nado mori.
Vado mori sperans per longum uiuere tempus
Forte dies hæc est: ultima: nado mori.
Vado mori: sed nescio: quò uel quomodo: quando
Me quocūq; loco: uertero: nado mori.
Vado mori cernens: q; mors cunctis: dominatur
Tensa uidens mortis: retia: nado mori.
Vado mori miserere: mei rex inclyte christe
Omnia dimittens: debita: nado mori.
Vado mori sperans uitam sine fine: manentem
Spernens præsentem: sic bene: nado mori.
Annuat hoc munus: qui regnat: trinus & unus
Mors resecat: mors omne: necat: quod carne: creauit
Mors fera: mors nequam: mors nulli: pereit & equam
Cunctis dat legem: tollit cum paupere: regem
Hæc tibi sint: mœni: carmen: superare: uolentis

Mors æquat omnia

Ponticus Virunius Carulo Sessco magnifico/Sal.

Ccipe heros generose eos Luciani dialogos tuo iussu in latinum ad uerbum conuersos e græco: & Luciani uitam q̄tu? potuit Marius calamo percurrere: de quibus in conuiuio tuo edisseramus: De nuptiis alterum Tethidis: in quo musas cecinisse: tripudiasseq; Apolline citharizante ostendit: & uerba pomi deæ discordiæ. Alterum Panos: acute tamen: ut non loqui: sed omnia ante oculos depingere: ut ex iliade uoluit Horatius uideatur. rhetoricus perspicacissimus. & panici terroris uictoriam fuisse marathoniam: cuius terroris alibi diffuse rationes assignamus: bihi autem breues quidem: sed aculeos latinitatis: & in priapeis loco lumen: ut Penelope spartana fuerit adultera: non solum Mercurii: sed dubitat de hirco: qđ & notauit Lycophronis interpres: licet Homerus in odyssæa quandoq; suspicionem mihi insimulare uideatur: nec mirum de ipsa: cū hic hominum omnium maledicētissimus etiā contra Christum Deum scripserit: & contra Ioānis euangelium: qđ in sinuoso uolumine imp̄ssum non est: quēadmodum alia plæraq; huius calumniatoris samosatensis: Fuit enim Lucianus ex Samosata oriundus ciuitate Syriæ cognomento blasphemus: & infamator: & atheos: Traiani téporib; floruit: ut scribit Suidas uiri illi. f. xii. græci illustres: hic prius in Antiochia syriæ orator fuit: male in hoc agens scribendis dialogis adortus est: mors autem similis Euripidi a canibus discerptus: cum quasi omnes uiri excellentes in uita a nephariis: & ignoratissimis agitentur: & mala morte perierint: ut in libris de miseria litterarum satis ostendimus: Cæterum imor-

tales tamq̃ quædam numina in terris habeantur:& uno hau-
 stu calami ad libitum eorum frõtem facile stigmatizauerint
 in sempiternũ. Hoc at̃ diceſ libuit ne error iuaſceret eoz:
 qui putant hunc Lucianum illum eſſe: qui Arcadii Auguſti:
 & Claudiani noſtri temporibus floruit: ſed ſicut maledicẽ
 di habuit naſum: ita quãdo uult: ſuaſis: dulcis: uariis: rebusq;
 reconditis profundus. Reſtat ſiquid Ponticus tuus poteſt:
 impera: ne roga: cum de tua domo illuſtri maiora mediteſ:
 quæ multarum urbium in Italia priſcis ſeculis dominium ſi-
 cut habuit:& armis in Galliis clauerit:& hic Auguſti in Ita-
 lia. locum tenens: ille dux:& alius alio potentatu clarus: ita
 fores Seſſeæ domus apertæ ſemper fuere uiris doctis: ut mi-
 rum non ſit: ſi magnificentia tua maioribus ſuis ſplendore
 contendat laudis:& uirtutis:& poſt corporis dignitatem:&
 brachium fortunæ animorum bonis illis uegetans Muſarũ
 ſis ardentiſſimus deſenſor:& uiroz doctoz amatiſſimus: Seſ-
 ſeæ domus germina ea ſunt: ut nobilitatem innatam oport-
 teat redolere: Ego uero Seſſeæ domus iã. xx. annos pu. ora-
 tionibus licet adoleſcens clientulus:& Seſſeæ domus crede-
 erunt cinerẽs mei conſecrati. Vale. Rhegii Lingobardiæ.

1502. 18. Ian.

¶ Luciani dialogus Panos. & Mercurii Pontico Viru-
 no interprete.

Salue o pater Mercuri. Mer. Per deos & tu utiq; S;
 quomodo ego ſum tuus pater? Pan. Num Cylle-
 nius exiſtens Mercurius eſ? Mer. Et ualde quo mo-
 do igitur filius meus eſ? Pan. Adulterinus ſum. ex amore ti-
 bi natus. Mer. Per Iouem hirci tamq̃ cuiuſdam: qui adulte-
 ratus ſit capram: meus. n. quomodo cornua habens:& nare;

huiusmodi repandam:& barbam densam:& brachia: femo-
raq:& ungulas scissas:& hircinas:& caudam super nates?
Pan. Quaecunq; canillaris in me tui ipsius filium: o pater
obprobriosum enuncias: potius aut te ipsum: qui talia ge-
neras:& filios procreas: ego aut inculpabilis sum. **Mer.** quā-
āt & dicis tui matrē. Certe quomodo oblitus sum cū caprā
stuprauerim: ego utiq; **Pan.** Non capraz stuprauisti: sed re-
duc tibi in memoriam te ipsum: si quādo in Arcadia puellā
ingenuam uiolaueris. Quid mordens digitum: quæris? & q̄
plurimum uereris: Icarī dico Penelopen. **Mer.** postea aliqd
perpeffa illa pro me hircō te similem peperit. **Pan.** Ipsi
illius sermonem tibi dicam: qñ. n. me emittebat in Arcadiā.
o nate mater quidem tui dicebat ego sum **Penelope** spar-
tiata: patrem autem cognosce deum habens **Mercuriū Ma-**
ia: & **Iouis** filiū: si aut cornifer: & ut hircus pilosus es: ne tri-
steris te: quādo. n. mihi cohabitare uoluit pater tuus: hircō
seipsum assimilauit: ut lateret: & ppter ea similis cōtigisti hīr-
co. **Mer.** per **Iouem** recordor: quādo feci tale quid: ego igit:
qui in pulchritudine ualde sapio etiam imberbis ipse exi-
stens: tuus pater appellor: & risum debebo apud omnes in
hac tam bona filiatione. **Pan.** Et utiq; non dedecore afficio
te o pater: & musicus. n. sum: & phystula cano ualde dolci-
ter: & **Bacchus** nihil me sine facere pōtest: sed amicum: &
in sua chorea sociū fecit me: & præuius sum ipsi eius chori.
Et armenta utiq; si uideres mei quanta circa tegeam: &
per **Parthenium** habeo: ualde sederes: dominor autem
et arcadiæ uniuersæ: nuper autem et atheniēsis socius in
proelio belligerani: sic præclara gessi in **Marathone**: q̄ et
præmium eleuatum est mihi illud sub arce **Spelæon**.

Si igitur ad Athenas iueris: uidebis quantum ibi Panos nomen. Mer. Dic autem mihi: duxisti uxorem. o Pan iam: hoc enim puto: uocant te? Pan. Nullatenus o pater: amatorius enim sum: & non contētarer simul existēs uni. Mer. Capras uidelicet ascēdis. Pan. Tu quidem canillaris: ego autē echœ: & pineto simul sum: & uniuersis Bacchi mænadibus: & ualde obseruor per ipsas. Mer. Scis igitur quod gratificabis o fili primum quærenti mihi? Pan. Præcipe o pater: nos autē sciamus ista. Mer. Et accedas mihi: & amicum teneas patrem utiq; uide ne nocēs me audiente aliquo.

Luciani Panope: & Galene Pontico Virunio interprete.

Idisti o Galene heri qualia fecit Dea discordia ad coenā in Thessalia: propterea q̄ nō & ipsa inuitata fuit ad conuiuium? Gal. Non simul conuiua fui uobis ego utiq; Neptunus enim uocauit me o Panope tranquillum interea custodire pelagus: quid autē igitur fecit discordia non iuxta existens? Pan. Thetis: & Peleus recesserūt ad ahalamum ab amphitrite: & Neptuno emissi: discordia autē interea latens omnes: ingressa est autem facile aliis quidem bibentibus: aliis autem plaudentibus uel Apollini citharizanti: uel musis canentibus adhibentibus mentem: iniecit ad combibium pomum quoddam pulcherrimum: aureum totum o Galene: inscripserat autem: pulchra capiat: pronolutum autē hoc tamq̄ de industria peruenit: ubi Iunoq; & Venus: & Pallas discumbebant: & postea q̄ Mercurius eripiēs legit illud: qđ inscriptum erat: Nereides quidem nos reticui mus: quid. n. oportebat facere illis præsētib;: hæ autem

nendicabant unaquæq; & ipsius esse potuū dignam se facie
bat: & nisi utiq; Iupiter diremisset ipse: & usq; a manibus: p
cessit hoc negocium: sed ille ipse quidē non iudicabo dicit
de hoc: & tibi ille ipsum iudicare dignus est: abite autem ad
idam ad Priami filium: qui nouerit: & discernere pulchriorē
amator pulchritudinis existens: & non ille iudicauit male.
Gal. Quid igitur deæ o Panope? Pan. Hodie puto recedent
ad idam Galene: & aliquis ueniet breui nuncians nobis illās
quæ uicerit. Pan. Iam tibi dico non alia uincet Venere re/
pugnāte: nisi qđ ualde arbiter oculos obtusus sit.

Impressum Bononiæ per Alexādrum Lippū Anno
dñi. M. ccccii. die uero 10. Februarii.

1522